الْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَضِلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

دَ دوو ښځو | بیانوی | الله | تاسو ته پاره | چه تاسو بے لارے نه شئ | او الله | په هر څیز باندې | پوهه دے

دے ، الله تعالی تاسو ته خپل حکمونه (احکام) واضحه کوی چه دَ لارے نه بے لارے نه شئ او الله تعالی په هر څه ډیر ښه پوهه دے

سُورَةُ الْمَآئِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّعِشْرُونَ آيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوعًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سورۂ مائدہ مدنی دے او په دے کښے ١٢٠ اینتونه او ١٦ رکوع گانے دی | شروع کوم په نامه دَ الله چه لوئے مهربان زیات رحم کوونکے دے

شروع کوم دَ الله په نوم چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ

اے دَ ایمان خاوندانو! | پوره کوئ | وعدے | حلال کړے شوی دی | تاسو دَ پاره | چارپایان

اے مؤمنانو! خپلے وعدے پوره کوئ ، تاسو دَ پاره څاروی څناور حلال کړے

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ

څاروی | سوا دَ هغونه چه | اَوروَلے به شی | تاسو ته | مگر حلال مه گڼړئ | ښکار

شوی دی ، مگر دَ کوم بیان چه مخکښے راتلونکے دے خو ښکار ځان له حلال مه گڼړئ ، هر کله چه دَ احرام په

وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

چه یئ تاسو دَ احرام په حالت کښے | بیشکه | الله | حکم کوی | څه چه وغواړی | اے دَ ایمان خاوندانو!

حالت کښے یئ ۔ بیشکه الله تعالی چه څه غواړی هغسے کوی۔ اے مؤمنانو !

لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا

سپکاوے مه کوئ | دَ نخښنو دَ الله | او نه | دَ میاشتے | دَ عزت | او نه | دَ قربانئ دَ څاروی | او نه

دَ الله تعالی دَ نخښنو بے حرمتی مه کوئ ، او نه دَ عزتمندو میاشتو ، او نه په حرم کښے دَ قربانیدونکی څناورو او

الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا

دَ پټے دار څناورو | او نه | هغه چه تلونکی وی | بیت الحرام (کعبے) ته | هغوی غواړی | فضل

نه دَ منځے دَ هغه څناورو دَ کوم دَ شناخت دَ پاره چه په څټونو کښے وَرپټے اچولے شی او نه دَ بیت الحرام دَ قصد کوونکو کوم چه دَ خپل رب

مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ وَ

دَ خپل رب | او رضا مندی | او هر کله چه | تاسو احرام پرانیزئ | نو ښکار وکړئ | او

فضل او رضامندی غواړی ، او هر کله چه دَ احرام دَ حالت نه بهر وځئ نو بیا ښکار کولے شئ ،

لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

تیار دِ نه کړی تاسو | دُښمنی | (دَ یو) قوم | په دے وجه چه دوی منع کړی وُو تاسو | دَ مسجد حرام نه

(او خیال ساتئ) چه یو دے چه تاسو دَ مسجد حرام نه منع کړی وُو دَ هغوی سره دښمنی چرته تاسو دے ته تیار نه کړی چه

أَن تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ

په دے خبره چه تاسو زیاتے وکړئ | او مدد کوئ یو بل سره | په نیکئ کښے | او پرهیز گارئ کښے

زیاتے پرے وکړئ ، او دَ نیکئ او پرهیز گارئ په کارونو کښے یو بل سره امداد کوئ ، او

المنزل الثاني ۲

وقف لازم

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

ادمهٔ مهٔ کوئ ډیو بل سره | په گناه | او په ظلم | او ډو ډیر یږئ | ډ الله نه

ډ گناه او ډ سرکشئ په کارونو کښے هیچاسره تعاون مهٔ کوئ ، او ډ الله تعالیٰ نه ویره کوئ

الربع

اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝٢ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ

بیشکه الله | سخت عذاب ورکوونکے دے | حرام کړے شوه | په تاسو | مرداره | او وینه

بیشکه الله تعالیٰ په سزا ورکولو کښے ډیر سخت دے۔ په تاسو باندې حرام کړے شوی دی مرداره او وینه

وَلَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ

او غوښه | ډ خنزیر | او هغه (ځناور) چه پرے وېیلے شوے وی ډ غیر الله (نوم) | او چه مړ شوے وی په مړئ خپه کولو سره

او ډ خنزیر غوښه او هغه چه ډ الله تعالیٰ نه سوا ډ بل چا په نوم حلال شوے وی او چه مړئ ئے خپه شی

وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَآ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا

او چه مړ شوے وی په ویشتلو سره | او چه غورزیدلے وی له پاسه | او په وهلو ډ ښکر | او هغه چه خوړلے وی | درنده | مگر | هغه چه

او چه ډ گذار نه مړ شوے وی او چه را او غورزیږی او چه په ټکره خوړ مړ شی او چه درنده ترے نه خوړلی وی، بغیر ډ دے

ذَكَّيْتُمْ ۚ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا

تاسو ذبح کړو | او هغه چه | ذبح کړے شوے وی | (ډ بتانو) په قربان گاه باندې | او دا چه | تاسو تقسیم کړئ (غوښه)

نه چه تاسو (ژوندے موندے او) حلال کړے وی او هغه چه په بُت خانو حلال شوے وی او هغه چه ډ جوارئ په غشوئے ویش

بِالْاَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ډ جوارئ په غشو سره | دا تاسو ډ پاره | سخته گناه ده | نن | نا امیده شول | کافران خلق

وُکړئ ۔ دا ټول ډ گناه کارونه دی ۔ نن ورځ کافران ستاسو ډ دین (بربادولو) نه پوره

مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ؕ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ

ستاسو له دین نه | پس مهٔ | ویریږئ له هغوئ نه | او وویریږئ له مانه | نن ورځ | ما پوره کړو

مایوسه شوی دی نو ډ هغوئ نه مهٔ ویریږئ او زمانه ویره کوئ ، نن ما ستاسو دین تاسو

لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ

تاسو ډ پاره | ستاسو دین | او ما پوره کړو | په تاسو باندې | خپل نعمت | او خوښ م کړو

له کامل کړو ، او خپل نعمتونه م درباندے تمام کړل ، او اسلام م درله

لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ؕ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ

تاسوله | ډ اسلام | دین | پس څوک چه | مجبوره شو | ډ لوږے نه

دین غوره کړو ، نو څوک چه ډ لوږے نه مجبوره شی

غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٣

چه نهٔ وی مائله | گناه ته | نو بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے۔

(او هغه) گناه طرف ته مائل نهٔ وی (او حرام خیز وخوری) نو الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے۔

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ

دوی پوښتنه کوی له تانه | چه څه شیز | حلال دے | دوی دَپاره | ووایه | حلال دی | تاسو دَپاره

(اے نبی ﷺ!) خلق تانه پوښتنه کوی چه کوم کوم شیزونه تاسو دَپاره حلال دی، ورته ووایه چه ټول پاکیزه شیزونه

ٱلطَّيِّبَـٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ ٱلْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ

پاکیزه شیزونه | او څه چه | تاسو ښودلی دی | ښکاری ځناورو ته | ښکار یا ندِ وراچولو دَپاره | (چه) تاسو ښایئ دوی ته

درله حلال دی، او کوم ښکاری ځناور چه تاسو عادت کړی دی او بیا تاسو ئے په ښکار پسے پریږدئ او دا ئے تعلیم ورته

مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُ ۖ فَكُلُوا۟ مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ

له هغې نه | چه ښودلی دی تاسو ته | الله | نو خورئ | له هغې نه کوم چه | دوی ونیسی | تاسو دَپاره

ورکوئ لکه چه الله تعالیٰ تاسوله درکړے دے، نو کوم ښکار چه دوی تاسو دَپاره راونیسی هغه خوړے شئ او دَ

وَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ

او یاد کړئ (دَ پرېښودو په وخت) | نوم دَ الله | په هغې بانډِ | او ووېرېږئ دَ الله نه | بیشکه | الله

پرېښودو په وخت) دَ الله تعالیٰ نوم پرے اخلئ او دَ الله تعالیٰ نه وېره کوئ، الله تعالیٰ ډیر زر

سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٤﴾ ٱلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَـٰتُ ۖ وَطَعَامُ

زر حساب اخستونکے دے | نن ورځ | حلال کړے شوی دی | تاسو دَپاره | پاکیزه شیزونه | او خوراک

حساب اخستونکے دے. نن تاسوله ټول پاکیزه شیزونه حلال کړے شول، او دَ

ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۖ

دَ هغو خلقو | کوموته چه ورکړے شوے دے | کتاب | حلال دے | تاسو دَپاره | او خوراک ستاسو | حلال دے | هغوی دَپاره

اهل کتابو خوراک تاسو دَپاره حلال دے او ستاسو خوراک دَ دوی دَپاره حلال دے

وَٱلْمُحْصَنَـٰتُ مِنَ ٱلْمُؤْمِنَـٰتِ وَٱلْمُحْصَنَـٰتُ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟

او (حلالے دی) پاکدامنے | مسلمانے ښځے | او پاکدامنے ښځے | دَ هغو خلقو نه | کوموته چه ورکړے شوے دے

او پاکدامنے مسلمانانے ښځے او دَ هغو خلقو نه پاکدامنے ښځے کوموته چه تاسو نه

ٱلْكِتَـٰبَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ

کتاب | له تاسو نه وړاندِ | هر کله چه تاسو ورکړئ دوی ته | دَ دوی مهر | چه نکاح کوونکی یئ

وړاندِ کتاب ورکړے شوے دے (تاسو دَپاره حلالے دی) هر کله چه تاسو دوی ته دَ دوی مهر ورکړئ او ستاسو

غَيْرَ مُسَـٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِىٓ أَخْدَانٍ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِٱلْإِيمَـٰنِ

نهٔ زنا کوونکی یئ | او نهٔ په پټه آشنایانے نیوونکی یئ | او څوک چه انکار وکړی | دَ ایمان

اراده دَ دوی په نکاح کښے دَ راوستلو وی نهٔ چه دَ بدکارئ کولو او نهٔ پټ په پټه دَ آشنایئ او څوک چه دَ ایمان (دَ دِے خبرو) نه

فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ ﴿٥﴾ ع ١

نو ضائع شو | دَ هغهٔ عمل | او هغه به | په آخرت کښے | دَ نقصان موندونکو څخه وی

انکار وکړی نو بیشکه دَ هغهٔ عملونه ضائع شول او هغه به په آخرت کښے تاوانی شی.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ

اے مؤمنانو ! | هرکله چه تاسو ودریږئ | مونځ د پاره | نو وینځئ | خپل مخونه

اے مسلمانانو ! کوم وخت چه مونځ ته پاځئ ، نو خپل مخونه او ترځنګلو

وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ

او خپل لاسونه | ترځنګلو پورے | او مسح کوئ | د خپلو سرونو | او (وینځئ) خپلے ښپے

پورے خپل لاسونه وینځئ ، او په سرونو مسح کوئ ، او ترګیټو پورے

اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ

ترګیټو پورے | اوکه چرے | یئ تاسو | په حالت د جنابت کښے | نو غسل کوئ | اوکه چرے یئ تاسو

ښپے وینځئ ، اوکه په غسل کښے یئ نو خپل ځانونه په ښه شان پاکوئ ، اوکه ناجوړه

مَّرْضٰۤى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ

مریضان | یا په سفر یئ | یا راشی | یو | له تاسو نه | له ځائے د حاجت نه

یئ یا بهر په سفر یئ یا په تاسو کښے یو تن د اودس ماتی نه راشی ،

اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا

یا صحبت کړے وی تاسو | د ښځو سره | پس تاسو بیا نهٔ مومئ | اوبهٔ | نو تیمم وکړئ | خاوړے

یا د ښځو سره صحبت وکړئ ، او اوبهٔ نهٔ مومئ ، نو د پاکے خاوړے نه کار واخلئ

طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ

پاکے سره | بیا مسح وکړئ | د خپلو مخونو | او د خپلو لاسونو | د هغے نه | نهٔ غواړی الله

او په خپلو مخونو او لاسونو باند د خاوړے مسح وکړئ ۔ الله تعالیٰ نهٔ غواړی

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

چه وکړی | په تاسو باندِ | تنګی | لیکن | هغه غواړی | چه تاسو پاک صفا کړی

چه په تاسو تنګسیا راولی ، هغه خو دا غواړی چه تاسو پاک کړی ،

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٦ وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ

او چه پوره کړی | خپل نعمت | په تاسو باندِ | د پاره د دے چه تاسو | شکر ګزار شئ ۔ | او یاد کړئ | احسان

او خپل نعمتونه در باندِ تمام کړی چه تاسو د هغهٔ شکر ادا کړئ ۔ او الله تعالیٰ چه کوم نعمتونه

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ بِهٖۤ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا

د الله | په خپل ځان باندِ | او د هغهٔ وعده | کومه چه | هغهٔ تاسو سره محکمه کړه | هرکله چه تاسو ووئیل | چه مونږ واورېدل

درکړی دی هغه یاد ساتئ او کومه پخه وعده چه ئے درنه اخستے ده (هغه مه هیروئ) کوم وخت چه تاسو ووئیل چه مونږ

وَاَطَعْنَا ؗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٧

او مونږ ومنله | او ویرېږئ | د الله نه | بیشکه الله | ښهٔ پیژنی | راز | د سینو

واورېدل او ومو منل او د الله تعالیٰ نه ویره کوئ ، الله تعالیٰ د زړونو په پټو خبرو هم ښهٔ واقف دے ۔

يَآيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ

اے مؤمنانو ! | قائم وُسیږئ | دَ الله دَپاره | ګواهي ورکوونکي | په انصاف سره

اے مؤمنانو ! دَ الله تعالیٰ دَ پاره په سمه لاره قائم وُسئ ، په انصاف سره

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا ۟ هُوَ

او تیار دِ نهٔ کړی تاسو | دُښمني | دَ یو قوم | په دے | چه تاسو عدل ونهٔ کړئ | عدل کوئ | هغه

ګواهي ادا کوئ او دَ یو بے چلے دُښمني دِ تاسو دے ته نهٔ تیاروی چه دَ انصاف نه لاس واخلئ، تل انصاف کوئ

اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۫ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ ۢ بِمَا

زیات نزدے دے | پرهیزګارئ ته | او ویریږئ | دَ الله نه | بیشکه | الله | ښهٔ واقف دے | دَ هغه څهٔ نه

دا کار پرهیزګارئ ته ډیر نزدے دے، او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ، بیشکه الله تعالیٰ ستاسو دَ ټولو کارونو نه

تَعْمَلُوْنَ ۝٨ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ

چه تاسو ئے کوئ | وعده وکړه الله | هغو خلقو سره | چه ایمان ئے راوړو | او کارونه ئے وکړل | نیک

خبر دے ۔ چا چه ایمان راوړے دے او نیک کارونه کوی، الله تعالیٰ هغوی سره دَ بخښنے

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝٩ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا

(چه) هغوی له | بخښنه ده | او اجر | ډیر لوئے | او کوم خلق چه | انکار وکړو | او دروغ ئے کړل

او دَ ډیر لوئے اجر ورکولو وعده کړے ده ۔ او چا چه انکار کړے دے او زمونږ ایتونه

بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝١٠ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

زمونږ ایتونه | هم دوی دی | اهل | دَ دوزخ | اے | مؤمنانو

ئے دروغ ګڼړلی دی، هغوی به په دوزخ کښے اوسیږی ۔ اے مؤمنانو

اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْٓا

یا دکړئ | نعمت | دَ الله | په خپل ځان | کله چه اراده وکړه | یو قوم | چه راوږد کړی

دَ الله تعالیٰ هغه مهربانی را یاده کړئ چه یو ټولی تاسو ته دَ لاس اچولو اراده کړے وه نو

اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ

تاسو ته | خپل لاسونه | نو هغهٔ منع کړل | دَ هغوی لاسونه | له تاسو نه | او ویریږئ | دَ الله نه

الله تعالیٰ دَ هغوئ لاسونه تاسو نه بند کړل ، او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝١١ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ ع

او په الله باندِ | پکار دی چه توکل وکړی | مؤمنان | او بیشکه اخستے ده | الله | پخه وعده

او مسلمانانو له بس په الله تعالیٰ باندِ بهروسه پکار ده ۔ او الله تعالیٰ دَ بنی اسرائیلو نه پخه

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ؕ

دَ بنی اسرائیلو نه | او مونږ مقرر کړی وُو | له هغوی نه | دولس۱۲ | سرداران

وعده اخستے وه ، او مونږ په دوی کښے دولس۱۲ سرداران مقرر کړی وُو

وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّیْ مَعَكُمْ ؕ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ

او فرمائیلی وو | الله | چه زهٔ | تاسو سره یم | کهٔ چرے | تاسو قائم کړو | مونځ

او الله تعالیٰ ورته وئیلی وو چه زهٔ ستاسو ملګرے یم کهٔ تاسو مونځونه قائم وساتل او

وَاٰتَیْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِیْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ وَ

او ادا کړو تاسو | زکوٰة | او ایمان راوړو تاسو | زما په رسولانو | او دَ هغوی مدد موده کړو | او

او زکوٰة مو ادا کړو او زما په پیغمبرانو مو ایمان راوړو ، او دَ هغوی مدد مو کولو او

اَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَیِّاٰتِكُمْ

قرض ورکړو تاسو | الله ته | قرض | ښهٔ | نو زهٔ به ضرور لرے کړم | له تاسو نه | ستاسو ګناهونه

او الله تعالیٰ له مو قرض حسنه ورکولو نو مونږ به یقیناً ستاسو ګناهونه تاسو نه لرے کړو

وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ

او خامخا به داخل کړم تاسو | جنتونو کښے | چه بهیږی به | لاندې دَ هغے نه | نهرونه | بیا چا چه

او یقیناً تاسو به داسے باغونو ته داخل کړو چه دَ هغے لاندې به نهرونه بهیږی ، او څوک چه

كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِیْلِ ⑫

انکار وکړو | پس له دے نه | له تاسو نه | نو هغهٔ ورکه کړه | نیغه | لار ه

پس له دے نه هم کفر وکړی ، نو بیشکه هغه دَ سمے لارے نه بے لارے شو .

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّیْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ

پس په وجه دَ ماتولو دَ دوی | خپله پخه وعده | مونږ لعنت وکړو په دوی | او جوړ کړل مونږ | زړونه دَ دوی

پس دَ دوی دَ پخے وعدے دَ ماتولو په وجه مونږ په دوی لعنت وکړو ، او دَ دوی زړونه مو سخت

قٰسِیَةً ۚ یُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا

سخت | چه دوی بدلوی | کلام | دَ هغے دَ اصل ځایونو نه | او دوی هیره کړه

کړل ، (او س ئے دا حال دے چه) دا خلق کلمے دَ خپل (اصلی) ځائے نه لرے کوی ، او چه کوم نصیحت

حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰی خَآئِنَةٍ

لویه برخه | له هغه څهٔ نه | چه نصیحت ورکړے شوے وو دوی ته په هغے سره | او ته به همیشه | خبردار یږے | په څهٔ خیانت باندې

ورته شوے وو دَ هغے لویه برخه ئے هیره کړے ده ، او تل به درته دَ دوی دَ رنګ رنګ خیانتونو پته لګی مګر

مِّنْهُمْ اِلَّا قَلِیْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ؕ

له دوی نه | سوا | دَ لږو خلقو | له دوی نه | پس معاف کړه | دوی | او مخ وګرځوه

لږ کسان په کښے داسے دی چه (دَ دے عیبه) بچ دی نو دوی معاف کړه او ستر کے پرے پټے کړه

اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ الْمُحْسِنِیْنَ ⑬ وَمِنَ الَّذِیْنَ قَالُوْٓا اِنَّا

بیشکه | الله | خوښوی | نیکان | او له هغو خلقو نه | چه وائی | مونږه

بیشکه چه نیکان خلق دَ الله تعالیٰ خوښ وی . او هغه خلق کوم چه وائی چه مونږ

نَصٰرٰٓی اَخَذْنَا مِیْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ

نصاریٰ یُو | مونږ واخستلہ | دَ دوی نہ کلکہ وعدہ | پس هیرہ کړہ دوی | یوہ برخہ | لہ هغہ څہ نہ | چہ نصیحت شوے وو دوی تہ په هغې

نصاریٰ یُو مونږ دَ هغوی نہ هم وعدہ اخستے وہ نو هغوی هم دَ هغو نصیحتونو لویہ حصہ هیرہ کړہ چہ هغوی تہ شوی وو

فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

نو مونږ واچولہ | پہ دوی کښے | دُښمنی | او کینہ | ترورځے | دَ قیامت پورے

نو مونږہ قیامتہ پورے دَ دوی پہ مینځ کښے دُښمنی او کینہ وغورزولہ۔

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ⑭ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ

او زر دہ چہ خبر بہ ورکړی دوی تہ | اللہ | هغہ څہ چہ | دوی بہ کول ، | اے اهل کتابو!

او ډیر زر بہ ئے اللہ تعالیٰ خبر کړی چہ دوی پہ دُنیا کښے څہ څہ کارونہ کول ، اے اهل کتابو!

قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا

بیشکہ راغے تاسو تہ | پیغمبر زمونږ | چہ بیانوی | تاسو تہ | ډیر | لہ هغہ څہ نہ

یقیناً تاسو تہ زمونږ رسول راغلے دے ، او دَ کتاب هغہ ډیرے خبرے چہ تاسو بہ پټولے دَ هغے اکثرہ

كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۬ قَدْ جَآءَكُمْ

چہ پټول تاسو | لہ کتاب نہ | او عفوہ کوی | دَ ډیرو (خبرو) نہ | راغلے دے تاسو تہ

برخہ هغہ تاسو دَ پارہ څرګندوی او دَ ډیرو خبرو نہ درتہ عفوہ هم کوی ، بیشکہ تاسو تہ

مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ⑮ يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ

دَ اللہ دَ طرف نہ | نور | او کتاب | واضح | هدایت کوی | پہ هغے سرہ | اللہ | هغہ چا تہ چہ پیروی کوی

دَ اللہ تعالیٰ دَ طرف نہ نور او یو واضح کتاب راغلے دے ، دَ دے پہ ذریعہ اللہ تعالیٰ هغہ خلقو تہ د سلامتیٔ

رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ

دَ هغۂ دَ رضا | لارے | دَ سلامتیٔ | او راوُباسی دوی | دَ تیارو نہ | رڼا طرف تہ

لارہ ښائی کوم چہ دَ هغۂ رضامندی غواړی او پہ خپل حکم سرہ هغوی (دَ کفر دَ) تیارونہ (دَ هدایت)

بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ⑯ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ

پہ خپل حکم سرہ | او هدایت کوی دوی تہ | سمے لارے طرف تہ | بیشکہ | کافر شول | هغہ خلق

رڼا تہ راوباسی او هغوی تہ سمہ لار ښائی۔ یقیناً هغہ خلق کافران شول چہ

قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ

چہ وائی | بیشکہ اللہ | هم دا مسیح ځوئے دَ مریم دے | ووایہ | پس څوک مالک دے

وائی چہ اللہ هم دغہ مسیح دَ مریم ځوئے دے ، تہ ورتہ ووایہ چہ څوک دا سے شتہ

مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ

دَ اللہ مخکښے | دَ څۂ څیز | کہ چرے هغہ وغواړی | چہ هلاک کړی | مسیح ځوئے دَ مریم | او دَ هغۂ مور

چہ دَ اللہ مخکښے اختیار ولری کہ اللہ تعالیٰ دغواړی چہ مسیح ځوئے دَ مریم او دَ هغۂ مور او دَ زمکے ټول

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

او هغه ټول چه په زمکه کښې دی ۔ | او هم الله لره ده | بادشاهي | د اسمانونو | او د زمکې

استوګن خلق هلاک کړي ، او د اسمانونو او د زمکې او د دې دواړو ترمینځه د ټولو څیزونو اختیار

وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

او څه چه | د دې دواړو په مینځ کښې دي | هغه پیدا کوي | څه چه غواړي | او الله | په هر څیز باندې | قادر دے ۔

صرف د الله تعالیٰ دے ، هر څه چه غواړي هغه پیدا کوي او الله تعالیٰ په هر څیز باندې قدرت لرونکے دے

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۚ قُلْ

او وائي | یهود | او نصارٰی | مونږ (خو) | د الله ځامن | او د هغه دوستان یو | ووایه

او یهود او نصارٰی وائي چه مونږ د الله تعالیٰ ځامن او ډېر خوږ یو ۔ ورته ووایه چه

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ ۚ

بیا ولې | هغه تاسو ته عذاب درکوي | ستاسو په ګناهونو | بلکه | تاسو (هم) | انسانان یئ | د هغه چانه چه | هغه پیدا کړي دي

بیا ولې تاسو ته په ګناهونو باندې سزا ګانې درکوي ؟ بلکه تاسو هم هغسې بنیادم یئ څنګه چه الله نور بنیادم پیدا کړي دي

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ

بخښنه کوي | چا ته چه غواړي | او عذاب ورکوي | چا له چه غواړي | او هم الله د پاره ده | بادشاهي

چا ته چه یې خوښه وي بخښنه کوي او چا ته چه یې خوښه وي سزا ورکوي ، او د اسمانونو او د زمکې او د دواړو

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يَا أَهْلَ

د اسمانونو | او د زمکې | او څه چه د دې دواړو په مینځ کښې دي | او د هغه طرف ته | واپس تلل دي | اے اهلِ

ترمینځه د ټولو څیزونو اختیار یوازې د الله تعالیٰ دے ، او هغه ته واپس تلل دي اے اهلِ

الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ

کتابو ! | بیشکه راغلے دے تاسو ته | زمونږ رسول | بیانوي | تاسو د پاره | هر کله چه

کتابو ! تاسو ته زمونږ پیغمبر راغلے دے چه (د الله حکمونه) تاسو ته صفا صفا بیانوي ، په داسې وخت کښې

فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا

بند شوي وو د پیغمبرانو راتلل | چه تاسو دا ونه وایئ | (چه) نه وو راغلے مونږ ته | څوک زیرے ورکوونکے | او نه

چه د ډیرې مودې راسې د پیغمبرانو راتلل موقوف وو چه تاسو دا ونه وایئ چه مونږ ته څوک زیرے راکوونکے (یا د عذاب نه

نَذِيرٍ ۖ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ

ویروونکے | پس بیشکه راغے تاسو ته | زیرے درکوونکے | او ویروونکے | او الله

ویروونکے نه وو راغلے ، اوس بیشکه تاسو ته زیرے درکوونکے او ویروونکے (پیغمبر) راغلے دے ، او الله تعالیٰ په

ع ٣/٧ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ

په هر څیز باند | قادر دے | او هر کله چه ووئیل | موسیٰ | خپل قوم ته | اے زما قومه

هر څه باندې قدرت لري ۔ او هغه وخت رایاد کړئ چه موسیٰ علیه السلام خپل قوم ته ووئیل چه اے زما قومه !

اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ

یاد کړئ | دَ الله احسان | (چه هغهٔ) په تاسو (وکړو) | هر کله چه هغهٔ پیدا کړل | په تاسو کښې | پیغمبران

الله چه تاسو له کوم نعمتونه درکړی دی هغه را یاد کړئ چه په تاسو کښے ئے پیغمبران رالیږلی دی ، او

وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖ وَّ اٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا

او جوړ ئے کړئ تاسو | بادشاهان | او درے کړل تاسو ته | هغه څهٔ | چه نه ئے ؤو ورکړی | بل چا ته

تاسو ئے بادشاهان کړی یئ ، او تاسو له ئے هغه څهٔ درکړی دی چه په نوره مخلوق کښے ئے هیچا له نهٔ

مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٠﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ

په ټول جهان کښے | اے زما قومه! | داخل شئ تاسو | زمکے | پاکے ته

دی ورکړی ، اے زما قومه! دے پاکیزه علاقے (شام) ته ورننوځئ چه الله تعالیٰ

الَّتِيْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا

چه لیکلے ده | الله | تاسو د پاره | او مهٔ راګرځئ | خپلو شاګانو طرف ته | بیا به شئ به تاسو

ستاسو په برخه کښے لیکلے ده ، او مخ په شا مهٔ تښتئ بیا به نامراد به پاتے

خٰسِرِيْنَ ﴿٢١﴾ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖ وَاِنَّا

نقصان موندونکی | دوی ووئیل | اے موسیٰؑ! | بیشکه | په هغے کښے | قوم دے | زبردست | او مونږ خو

شئ ـ هغوی ووئیل چه اے مُوسیٰ! په دغه ملک کښے .یو ډیر جابر قوم اوسیږی او مونږ خو به

لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا

به هیڅ کله داخل نهٔ شو هغه ځائے ته | تر هغے چه | دوی وځی | له هغے نه | بیا کهٔ چرے | دوی په خپله وځی | له هغے نه | نو مونږ خو

هلته هیڅ کله داخل نهٔ شو تر څو چه هغوی دَ هغه ځائے نه وتلی نهٔ وی ، هن! کهٔ هغوی دَ هغه ځائے نه وځی نو بیا مونږ

دٰخِلُوْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا

به داخل شو | ووئیل | دوهٔ سړو | له هغو خلقو نه | چه (الله نه) ویریدل | احسان کړے وو الله | په هغو دواړو باندې

ورننوتو ته تیار یُو ـ (په دے باندې) دَ الله نه ویره لرونکو نه دوهٔ سړو ووئیل ، په کومو چه الله تعالیٰ مهربانی کړے

ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاِنَّكُمْ

(چه) تاسو داخل شئ | په دوی باندې | (دَ ښار) دروازے نه | بیا هر کله چه | تاسو په هغے کښے داخل شئ | پس بیشکه تاسو به

وه چه (په دوی حمله وکړئ او دَ ښار په) دروازه کښے داخل شئ ، بیا چه کله په هغے کښے داخل شئ ، نو یقیناً هم تاسو

غٰلِبُوْنَ ۚ ۵ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٣﴾

غالب یئ | او خاص په الله باندې | توکل وکړئ تاسو | کهٔ چرے یئ تاسو | مؤمنان

به غالب یئ ، او په الله تعالیٰ توکل ساتئ ، کهٔ تاسو مؤمنان یئ

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوْا فِيْهَا

دوی ووئیل | اے موسیٰ ! | مونږ خو به | هیڅ کله داخل نهٔ شو په هغے کښے | چرے هم | تر څو چه هغوی په هغے کښے موجود دی

هغوی ووئیل اے موسیٰ ! مونږ به هیڅ کله په دغه ښار کښے قدم نه ږدو تر څو چه هغوی په کښے موجود دی

فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ﴿۲۴﴾

پس لاړ شه | ته | او ستا رب | پس جنګ وکړئ دواړه | بیشکه مونږ به دلته | ناست یو۔

نو بس ته او ستا رب دواړه لاړ شئ او جنګ وکړئ ، مونږ به دلته ناست یو

قَالَ رَبِّ اِنِّیْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِیْ وَاَخِیْ فَافْرُقْ

هغهٔ ووئیل اے زما ربه! | بیشکه زهٔ | څه اختیار نهٔ لرم | مګر | په خپل ځان | او په خپل درور | پس فیصله وکړه

(په دے باندے) حضرت موسیٰ علیه السلام ووئیل اے زما ربه! زما په اختیار کښے هیڅوک نشته خو یو زهٔ په خپله یم او بل مې درور دے

بَیْنَنَا وَبَیْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِیْنَ ﴿۲۵﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَیْهِمْ

په مینځ زمونږ | او په مینځ | د فاسقانو خلقو | وفرمائیل پس بیشکه هغه (زمکه) | حرام کړے شوے ده | په دوی باندے

نو ته زمونږ او د دے نافرمانه قوم په مینځ کښے فیصله وکړه۔ الله ورته وفرمائیل شبه ده نو دغه ملک ترڅلویښتو کالو

اَرْبَعِیْنَ سَنَةً ۚ یَتِیْهُوْنَ فِی الْاَرْضِ ؕ فَلَا تَاْسَ

څلویښت | کاله | سرګردانه به وی دوی | په زمکه کښے | پس ته مه غمژن کیږه

په دوی حرام دے ، په زمکه به سرګردانه ګرځی ، نو ته د دے نافرمانه

عَلَی الْقَوْمِ الْفٰسِقِیْنَ ﴿۲۶﴾ وَاتْلُ عَلَیْهِمْ نَبَاَ ابْنَیْ اٰدَمَ

په قوم | نافرمانه باندے | او واوروه | دوی ته | حال | د دوو ځامنو د آدم

قوم په حال باندے افسوس مهٔ کوه ، او (اے پیغمبره!) خلقو ته د آدم علیه السلام د دواړو ځامنو رښتونے

بِالْحَقِّ ۘ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ یُتَقَبَّلْ

رښتونے | هر کله چه | دواړو قربانی وکړه | نو قبوله شوه | د یو له هغوی نه | او قبوله نهٔ شوه

واقعه واوروه ، هر کله چه دواړو یو یو قربانی پیش کړه نو په دوی کښے د یو قربانی قبوله کړے شوه او د بل قبوله

مِنَ الْاٰخَرِ ؕ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ ؕ قَالَ اِنَّمَا یَتَقَبَّلُ اللّٰهُ

له بل نه | هغهٔ ووئیل | زهٔ به خامخا تا ووژنم | هغهٔ ووئیل | بیشکه چه | قبلوی | الله

نه شوه ۔ (په دے باندے) دویم ووئیل چه زهٔ به تا ضرور ووژنم ، هغهٔ په جواب کښے ووئیل چه الله تعالیٰ خو بس د

مِنَ الْمُتَّقِیْنَ ﴿۲۷﴾ لَئِنْۢ بَسَطْتَّ اِلَیَّ یَدَكَ لِتَقْتُلَنِیْ

له پرهیزګارانو نه | که چرے | را اوږده کړے تا | ما ته | خپل لاس | چه ته قتل کړے ما

د پرهیزګاراتو نذرانے قبلوی ، که ته په ما باندے د وژلو د پاره لاس اوچت کړے ، نو زهٔ

مَآ اَنَا بِبَاسِطٍ یَّدِیَ اِلَیْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ اِنِّیْۤ اَخَافُ اللّٰهَ

نو زهٔ به در اوږد نهٔ کړم | خپل لاس | تا ته | چه زهٔ ووژنم تا | بیشکه زهٔ | ویریږم | د الله نه

به بیا هم ستا په وژلو پسے خپل لاس اوږد نهٔ کړم ، زهٔ د الله تعالیٰ نه ډیر ویریږم

رَبَّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۲۸﴾ اِنِّیْۤ اُرِیْدُ اَنْ تَبُوْٓاَ بِاِثْمِیْ وَاِثْمِكَ

(چه) رب دے | د ټولو جهانونو | بیشکه زهٔ | غواړم | چه هم ته یوسے | زما ګناه | او خپله ګناه (هم)

چه د ټول مخلوق پروردګار دے۔ زهٔ غواړم (چه زیاتے زما د طرف نه نهٔ وی بلکه) هم ته زما او خپل ګناهونه ټول په

ع ۷/۸

وقف لازم

النصف

فَتَكُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۹﴾

پس چه ته شے | له دوزخیانو نه | او دا ده | سزا | دَ ظالمانو

په خپله ذمه واخلے او دوزخی شے ، او دَ ظالمانو هم دا سزا ده ،

فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ

بیا تیار کړو | هغه | دَ هغهٔ نفس | په وژلو دَ خپل ورور | پس وُ یے وژلو هغه | او هغه شو

نو خپل نفس دے دَ خپل ورور وژلو ته تیار کړو ، نو هغه یے وُوژلو نو په زیان کارانو کښے

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۳۰﴾ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِى الْاَرْضِ

دَ نقصان موندونکو نه | پس راوُلیږلو | الله | یو کارغهٔ | چه کنستله ئے | زمکه

شامل شو ، بیا الله تعالیٰ یو کارغهٔ راولیږلو ، چه زمکه ئے کنستله

لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يُوَارِىْ سَوْءَةَ اَخِيْهِ ؕ قَالَ يٰوَيْلَتٰٓى

چه وُښائی دے دهٔ ته | چه څنګه | دے پټ کړی | کالبوت | دَ خپل ورور | دهٔ وُوئیل | اے افسوس ماله

چه چل ورته وښائی چه دَ خپل ورور کالبوت په څنګه پټوی (چه دائے ولیدل نو) هغهٔ ووئیل اے کاش

اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِىَ سَوْءَةَ

ایا عاجز شوم زهٔ | له دے نه چه شم زهٔ | په شان | دَدے | کارغهٔ | پس چه پټ کړم زهٔ | کالبوت

چه زهٔ دَ دے کارغهٔ په شان (هوښیار) وے او دَ خپل ورور دَ کالبوت ښخولو بندوبست م

اَخِىْ ۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِيْنَ ﴿۳۱﴾ مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۛ ۚ

دَ خپل ورور | پس شو هغه | له پښیمانو نه | په دِ دے وجه

کړے وے ، نو هغه په خپلو کړو ډیر پښیمانه شو ، په دے وجه

كَتَبْنَا عَلٰى بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًۢا

مونږ وُلیکل (تورات کښے) | بنی اسرائیلو باندِ | چه | څوک | قتل کړی | یو نفس

مونږ بنی اسرائیلو ته دا حکم ورکړے وو ، چه چا یو نفس دَ بل نفس دَ بدلے نه

بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ

بے له عوض دَ نفس نه | یا بے له فساد کولو نه | په زمکه کښے | پس دا ده لکه چه | وُوژل دهٔ

بغیر یا دَ زمکے په مخ دَ فساد کولو نه بغیر ووژلو نو ګویا هغهٔ ټول بنیادم

النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ

ټول خلق | او چا چه دَ یو نفس ژوند بچ کړو | نو ګویا | دهٔ ژوندی کړل | ټول خلق

ووژل ، او چا چه دَ یو نفس ژوند بچ کړو نو ګویا هغهٔ دَ ټولو خلقو ژوند بچ کړو

وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ۡ ثُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ

او بیشکه | راغلل دوی ته | پیغمبران زمونږ | په روښانه نخښو سره | بیا | بیشکه | ډیر | له دوی نه

او زمونږ پیغمبرانو دوی ته څرګندے نخښے راوړے ، سره دَ دے بیا هم په دوی کښے ډیر خلق

معانقة وقف النبی صلی الله علیه وسلم

بَعْدَ ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ
پس | له دے نه | په زمکه کښې | له حد نه وتونکی دی | بیشکه | سزا | دَ هغې خلقو
دَ زمکے په مخ زیاتے کوی ۔ خوک چه دَ الله او دَ هغهٔ دَ رسول سره

يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا
کوم چه جنګ کوی | الله | او دَ هغهٔ رسول سره | او کوشش کوی | په زمکه کښې | دَ فساد (خورولو)
جنګیږی او دَ زمکے په مخ دَ فساد کولو کوشش کوی دَ هغوی سزا دا ده چه

اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ
چه قتل ډکړے شی | یا په سولئ ډکړے شی | یا دِ پریکړے شی | دَ دوی لاسونه | او دَ دوی ښپې
ووژلے شی یا په سولئ کړے شئ . یا دَ هغوی لاسونه او ښپې دَ مخالف طرفونو نه پریکړے

مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ؕ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى الدُّنْيَا
له مخالف طرف نه | یا دِ وُویستلے شی دَوی | له ملک نه | دا دَ دوئی | ذلت (دے) | په دُنیا کښې
شی ، او یا دَ وطن نه وُشړلے شی ، دا شرمندګی خو دَ دوی له په دنیا کښې مقرر ده

وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ
او دَ دوئی دَ پاره | په آخرت کښې | عذاب دے | ډیر لوئے | مګر هغه خلق | چه توبه وُکړی | له دے نه وړاندې
او په آخرت کښې ورله ډیر لوئے عذاب تیار دے ۔ البته کوم خلق چه ستاسو په قابو کښې دَ راتلو

ع ٥ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٤﴾
چه تاسو قابو بیا مومئ | په هغوی باندِ | پس پوهه شئ | چه | الله | بخښونکے | مهربان دے ۔
نه وړاندِ توبه وکړی (نو هغوی پریږدئ) ، نو پوهه شئ چه الله تعالیٰ بخښونکے مهربانه دے ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ
اے مؤمنانو ! | وویریږئ | له الله نه | او لټوئ | دَ هغهٔ طرف ته | وسیله
اے مؤمنانو ! دَ الله تعالیٰ نه وویریږئ او دَ هغهٔ په دلپار کښې دَ کامیابئ ذریعه وُلټوئ

وَجَاهِدُوْا فِىْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
او جهاد کوئ | دَ هغهٔ په لاره کښې | دَ پاره دَ دے چه تاسو | کامیاب شئ ۔ | بیشکه | کوم خلق چه | کافران دی
او دَ هغهٔ په لار کښې جهاد کوئ چه کامیاب شئ ۔ بیشکه چا چه دَ کفر لار غوره

لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ
کړې چرې | وی دوی سره | هغه څهٔ چه | په زمکه کښې دی | ټول | او هم دومره | دَ هغې سره (نور هم)
کړے ده که هغوئ ته دَ مزکے ټول دولت په لاس ورشی او دَ دے هومره نور هم (اودا غواړی)

لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ
چه هغوی خپله فدیه ورکړی (او خلاص شی) | له عذاب نه | په ورځ دَ قیامت | نو هم به قبول نه کړے شی | له دوی نه | او دوی له دے
چه دَ قیامت دَ عذاب په بدله کښې ئے ورکړی نو دَ هغوی نه به دا فدیه هیڅ کله قبوله نهٔ شي او دوی

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ

عذاب | دردناک | دوی به غواړی | چه | راؤځي دوی | له دوزخ نه | او نه به وځي دوی | وتونکي

له دردناک عذاب تیار دے۔ دوی به غواړی چه د دوزخ نه وځي لیکن د هغه ځائے نه به وتلے نهٔ شي

مِنْهَا ؗ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ

له دے نه | او دوی له | عذاب دے | همیشه قائم پاتے کیدونکے | او غل سړے | او غله ښځه

او دوی له د همیشه عذاب مقرر دے او غل که سړے وی او که ښځه وی

فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ ؕ

پریکړئ | لاسونه د دواړو | په طور د سزا | د دوی د جرم | عبرت | د الله له طرف نه

نو د دواړو نه لاسونه پریکوئ، دا د هغوی د عمل بدله دهٔ او د الله تعالیٰ د طرف نه مقرره سزا ده

وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْۢ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ

او الله | زبردست | خاوند د حکمت دے | بیا شوک چې | توبه وکړی | پس له خپل ظلم نه | او عمل ښهٔ کړی

او الله تعالیٰ غالب دے په هر حکمت واقف دے۔ نو شوک چه د زیاتی کولو نه پس توبه وباسی، او خپل ځان سم

فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٩﴾

نو بیشکه | الله | قبلوی توبه د هغهٔ | بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے

کړی نو الله تعالیٰ د هغهٔ توبه قبلوی، بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے۔

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُعَذِّبُ

آیا تهٔ نهٔ پوهیږے | چه هم د الله دے | حکومت | د آسمانونو | او د زمکے | هغه عذاب ورکوی

آیا تا ته معلوم نهٔ ده چه د آسمانونو او د زمکے بادشاهی یوازے د الله تعالیٰ ده چا له چه غواړی

مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾

چا ته چه غواړی | او هغه بخښنه کوی | چا ته چه غواړی | او الله | په هر شیز باند | قادر دے۔

سزا ورکوی او چا له چه غواړی هغه بخښی، او الله تعالیٰ په هر څهٔ پوره پوره قدرت لری۔

يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ

اے پیغمبره! | غمژن دِ نه کړی تا | هغه خلق | چه په تیزئی سره (شریک) شي | په کفر کښے

اے پیغمبره! ته دِ هیڅکله د هغه خلقو په کارونو غمژن نهٔ شے، چه کفر ته په منډو منډو ور پریوځي

مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوْبُهُمْ ۛ

له هغو خلقو نه | چه وائي | مونږ ایمان راوړو | په خپلو خلو | او ایمان نهٔ دے راوړے | د هغوی زړونو

دا په هغو (منافقو) خلقو کښے دی چه په خپلو خلو وائي چه مونږ ایمان راوړے دے او د هغوی په زړونو کښے ایمان موجود نه

وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۛ سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ

او له هغو خلقو نه | چه یهودیان دی | اورېدونکی دی | د دروغ خبرو | اورېدونکی دی

او د هغو خلقو نه چه یهودیان شوی دی، د دوی دا حال دے چه د دروغو سره عادت دی او د هغه نورو خلقو د پاره

الوقف علی الاول اجوز ١٢

لِقَوۡمٍ اٰخَرِيۡنَ ۙ لَمۡ يَاۡتُوۡكَ ؕ يُحَرِّفُوۡنَ الۡكَلِمَ

دَ نورو خلقو دَ پاره | چه نهٔ دی راغلی تاته | هغوی بدلوی | کلام

چه تاسوله چرے راغلی نهٔ دی جاسوسی هم کوی . دا خلق صحیح خبرے دَ ځائے نه

مِنۡۢ بَعۡدِ مَوَاضِعِهٖ ۚ يَقُوۡلُوۡنَ اِنۡ اُوۡتِيۡتُمۡ هٰذَا فَخُذُوۡهُ وَاِنۡ

پس دَ ثابت کیدلو دَ هغې) په ځایونو کښې | هغوی وائی | کهٔ درکړے شو تاسو ته | دا (حکم) | نو هغه منئ | او کهٔ چرے

بے ځایه کوی ، خلقو نه وائی که تاسو ته دا (بدل شوی) حکم درکړے شی (کوم چه مونږ غواړو) تو قبول ئے

لَّمۡ تُؤۡتَوۡهُ فَاحۡذَرُوۡا ؕ وَمَنۡ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتۡنَتَهٗ فَلَنۡ تَمۡلِكَ لَهٗ

درنه کړے شو تاسو ته دا | نو ځان وساتئ | او چا لره چه | الله په فتنه کښې غورزول غواړی | نو ته هیڅکله نهٔ شے بچ کولے هغه

کړئ او کهٔ درنهٔ کړے شی نو ځان ترے ووساتئ . او چا لره چه الله تعالیٰ په فتنه کښې غورزول غواړی نو دَ هغهٔ (دَ

مِنَ اللّٰهِ شَيۡـــًٔا ؕ اُولٰٓـئِكَ الَّذِيۡنَ لَمۡ يُرِدِ اللّٰهُ اَنۡ يُّطَهِّرَ

دَ الله نه | پوره هم | هم دا دی هغه خلق چه | نهٔ ده اراده کړے الله | چه پاک کړی

هدایت دَ پاره) الله سره ستا هیڅ اختیار نشته . دا هغه خلق دی چه الله تعالیٰ هم نهٔ غواړی چه دَ دوی زړونه

قُلُوۡبَهُمۡ ؕ لَهُمۡ فِى الدُّنۡيَا خِزۡىٌ ۚ ۖ وَّلَهُمۡ فِى الۡاٰخِرَةِ

دَ دوی زړونه | دوی له | په دنیا کښې | رسوائی (ده) | او دوی له | په آخرت کښې

پاک صفا کړی ، دَ دوی دَ پاره په دنیا کښې رسوائی ده ، او په آخرت کښې ورله لوئے

عَذَابٌ عَظِيۡمٌ ﴿٤١﴾ سَمّٰعُوۡنَ لِلۡكَذِبِ اَكّٰلُوۡنَ لِلسُّحۡتِ ؕ

عذاب دے | لوئے | اوریدونکی دی | دَ دروغو خبرے | خوړونکی دی | دَ حرامو

عذاب مقرر دے . دا خلق دَ دروغو خورولو په خاطر جاسوسی کوونکی (او) بیا حرام خوړونکی دی .

فَاِنۡ جَآءُوۡكَ فَاحۡكُمۡ بَيۡنَهُمۡ اَوۡ اَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ ۚ

پس کهٔ چرے | دوی راشی تاته | نو فیصله وکړه | دَ دوی په مینځ کښې | یا مخ واړوه | له دوی نه

نو کهٔ تاله (په مقدمو کښې) راشی نو (کهٔ ستا خوښه وی نو) دَ دوئ ترمینځه فیصله وکړه کنې انکار ترے نه وکړه

وَاِنۡ تُعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ فَلَنۡ يَّضُرُّوۡكَ شَيۡـــًٔا ؕ وَاِنۡ حَكَمۡتَ

او کهٔ چرے | ته مخ وګرځوے | له دوی نه | نو دوی په هیڅکله ضرر ونه رسوی تاته | دَ څهٔ څیز | او کهٔ چرے | ته فیصله کوے

او کهٔ انکار ترے نه وکړے نو دوی تا ته هیڅ نقصان نهٔ شی دررسولے ، او کهٔ فیصله کوے نو دَ دوی

فَاحۡكُمۡ بَيۡنَهُمۡ بِالۡقِسۡطِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُقۡسِطِيۡنَ ﴿٤٢﴾

نو فیصله وکړه | په دوی کښې | په انصاف سره | بیشکه | الله خوښوی | انصاف کوونکی

ترمینځه په انصاف سره فیصله کوه ، بیشکه الله تعالیٰ انصاف کوونکی کسان خوښوی .

وَكَيۡفَ يُحَكِّمُوۡنَكَ وَعِنۡدَهُمُ التَّوۡرٰٮةُ فِيۡهَا حُكۡمُ

او څنګه به | دوی تا منصف جوړ کړی | او دوی سره | تورات دے | چه په هغې کښې | حکم دے

او دوی به تا څنګه منصف مقرر کړی حال دا دے چه دوی سره تورات موجود دے چه په کښې دَ الله تعالیٰ

ع ٦ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ٤٣

دَ الله | بیا | دوی مخ اړوی | پس له دے نه | او نهٔ دی دا خلق | مؤمنان

حکم پیلے دے، او بیا دوئ دَ هغے نه مخ هم ګرځوی ، (په حقیقت کښے) دا خلق ایمان نهٔ لری۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا

بیشکه مونږ نازل کړو | تورات | چه په هغے کښے | هدایت | او رڼرا وه۔ | فیصله کوله | په هغے سره

بیشکه مونږ تورات نازل کړو چه په کښے هدایت او رڼرا ده ، دَ الله تعالیٰ پیغمبران چه دَ هغهٔ

النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ

پیغمبرانو | کوم چه | فرمانبرداره وو دَ الله | دَ هغو خلقو دَپاره چه یهود وو | او دَ دوی بزرګانو | او عالمانو (هم)

فرمانبردار (بندګان) وو، یهودیانو ته به ئے دَ دے کتاب مطابق حکمونه ورکول او دغسے بزرګانو او عالمونه هم

بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ

په دے وجه | چه دوی محافظ مقرر کړے شوی وو | دَ الله دَ کتاب | او دوی وو | په هغے باندے | ګواهان

ځکه چه دوی دَ الله تعالیٰ دَکتاب ذمه وار کړے شوی وو او په خپله په دے خبره ګواهان شوی وو

فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ

پس مهٔ ویریږئ تاسو | دَ خلقو نه | او وویریږئ له مانه | او مهٔ | اخلئ | په بدل زما دَ ایتونو

نو تاسو دَ خلقو نه مهٔ ویریږئ او ما نه ویریږئ او زما ایتونه په لږ قیمت

ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

قیمت | لږ | او څوک چه | فیصله ونهٔ کړی | په هغه څهٔ چه | نازل کړی دی | الله

مهٔ خرڅوئ ۔ او څوک چه دَ الله تعالیٰ دَ نازل شوی کتاب مطابق فیصله ونهٔ کړی

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ٤٤ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ

پس دغه خلق | کافران دی | او مونږ فرض کړی وُ | په دوی باندے | په دے (تورات) کښے | چه نفس

نو هم دغه خلق کافران دی او مونږ دوئ ته په تورات کښے حکم ورکړے وو چه دَ ځان

بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ

په بدل دَ نفس کښے | او سترګه | په بدل دَ سترګه کښے | او پوزه | په بدل دَ پوزه کښے

بدل ځان دَ سترګے بدل سترګه دَ پوزے بدل پوزه ،

وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ وَالْجُرُوْحَ قِصَاصٌ ؕ

او غوږ | په بدل دَ غوږ کښے | او غاښ | په بدل دَ غاښ کښے | او زخمونه | په قصاص دی

دَ غوږ بدل غوږ ، دَ غاښ بدل غاښ او دَ ټولو زخمونو بدل برابر زخم

فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ؕ وَمَنْ

پس څوک چه | معافی وکړی | دَ دغے (زخم) | نو هغه | به کفاره وی | دَ هغهٔ (دَ ګناهونو) | او څوک

نو چا چه معافی وکړه نو دا (معافی) به دَ هغهٔ دَ ګناهونو کفاره وګرځی ، او څوک چه

لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٥﴾

چه فیصله ونهٔ کړی | په هغه څهٔ | چه نازل کړی دی | الله | نو هم هغه دی | ظالمان

دَ الله تعالیٰ دَ نازل شوو حکمونو مطابق فیصله ونهٔ کړی نو هم دغه خلق ظالمان دی.

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا

او له دوئ نه پس ولیږلو مونږ | دَ دوئ په پل باندې | عیسیٰ | ځوئے | دَ مریم | تصدیق کوونکے

بیا مونږ په دغے پیغمبرانو پسے عیسیٰ ځوئے دَ مریم راولیږلو چه دَ هغه کتاب تصدیق ئے کولو

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ ۪ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ

دَ هغه څهٔ چه | له دے نه وړاندے وُو | چه تورات دے | او مونږ ورکړو هغهٔ ته | انجیل

چه له دے نه وړاندې وو یعنی تورات، او مونږ هغهٔ له انجیل ورکړو

فِيْهِ هُدًى وَّنُوْرٌ ۙ وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

چه په دے کښے | هدایت | او رنړا وه | او تصدیق کوونکے وو | دَ هغه څهٔ | چه وړاندې له هغه نه وو

چه په هغے کښے هدایت او رنړا وه، او دا کتاب تصدیق کوونکے وو دَ تورات چه له

مِنَ التَّوْرٰىةِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٦﴾ؕ وَلْيَحْكُمْ

چه تورات دے | او هدایت | او نصیحت وو | پرهیزګارانو دَ پاره | او فیصله دِ وُکړی

دے نه وړاندې نازل شوے وو او دا دَ پرهیزګارانو دَ پاره هدایت او نصیحت وُو او پکار داؤ چه دَ

اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْهِ ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ

اهلِ انجیل | په هغه څهٔ | چه نازل کړی دی | الله | په دے کښے | او څوک چه | فیصله ونهٔ کړی

انجیل منونکو دَ هغے حکمونو مطابق فیصله کولے کوم چه الله تعالیٰ په انجیل کښے نازل کړل، او څوک چه دَ الله تعالیٰ

بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَآ

په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نو هغوی دی | نافرمانه | او مونږ نازل کړو

دَ نازل کړو تعلیماتو مطابق فیصله وُنه کړی نو هم دا سے خلق نافرمانه دی. او (اے پیغمبره!)

اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ستا طرف ته | دا کتاب (قرآن) | په حق سره | تصدیق کوونکے | دَ هغه څه | چه دَ دے نه وړاندې وو

مونږ ستا طرف ته رښتونے کتاب درولیږلو چه دَ هغو کتابونو تصدیق کوونکے دے چه دَ وړاندې

مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ

له کتاب نه | او محافظ دے | په هغے باندې | پس حکم وکړه | دَ دوئ په مینځ کښے | په هغه څهٔ

نه ؤو او دَ هغو محافظ هم دے، تو ته دَ هغو احکامو مطابق دَ خلقو ترمینځه فیصله کوه

اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ؕ

چه نازل کړی دی | الله | او پیروی مهٔ کوه | دَ دوی دَ خواهشاتو | له هغه څهٔ نه چه تا ته راغلی دی | له حکم دَ خدائے نه

کوم چه الله تعالیٰ نازل کړی دی او دَ دوئ په خواهشاتو پسے مهٔ ځه دَ هغے حقے لارے په مقابله کښے چه تا ته راغلے ده.

لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

هر یو لپاره له تاسو نه مقرر کړې دي موږ | یو شریعت | او طریقه | او که چیرې غوښتلې | الله

او که الله تعالی ته منظوره وه
موږ تاسو کښې هر یو (ټولی) له یو خاص شریعت او خاص لار مقرر کړې ده.

لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ

نو خامخا به یې کړي وی تاسو | یو امت | او لیکن چه | ازمائی تاسو | په هغه څه کښې | چه درکړل تاسو ته

نو تاسو ټول به یې یو ټولی کړی وی، خو هغه دا غواړی چه په خپلو حکمونو کښې ستاسو ازمیښت وکړی نو

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ۚ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ

نو وړاندې شئ | نیکیو ته | الله طرف ته | واپس تلل دی ستاسو | د ټولو | پس هغه به تاسو ته وښائی

نیکئ کارونو ته وړاندې شئ، آخر ستاسو د ټولو الله تعالی طرف ته واپس تلل دی، بیا به هغه تاسو ته

بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ

هغه څه | چه تاسو به | په هغې کښې | اختلاف کولو | او (دا) چه | فیصله وکړه | د دوی په مینځ کښې | د هغه څه

د هغه څیز حقیقت وښائی په کوم کښې چه تاسو په خپل مینځ کښې اختلاف کولو. او (اے پیغمبره!) د دوی ترمینځه د خدای

اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ

چه نازل کړل | الله | او پیروی مه کوه | د دوی د خواهشاتو | او محتاط اوسه له دوی نه | چه دوی تا په فتنه کښې وانه چوی

د حکم مطابق فیصله کوه، او د دوی په خواهشاتو پسې مه ځه او د دوی له طرفه محتاط اوسه چه د داسې یو حکم نه

عَنْ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ

په څه (حکم) کښې | کوم چه | نازل کړې دے | الله | ستا طرف ته | بیا که چیرې | دوی مخ واړوی | نو پوهه شه

د هم وانه ړوی کوم چه الله تعالی تا ته رالیږلے دے. بیا که چیرې دوی نه منی نو پوهه شه

اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاِنَّ كَثِيْرًا

چه بیشکه | غواړی | الله | چه سزا ورکړی دوی ته | په سبب د څنے | گناهونو د دوی | او بیشکه | ډیر

چه الله تعالی ته دا منظوره ده چه دوی له د څو گناهونو (په دے دنیا کښې) سزا ورکړی او په دے کښې شک

مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ

له خلقو نه | فاسقان دی | پس آیا فیصله | د جاهلیت | غواړی دوی | او څوک دے ډیر ښه

نشته چه په خلقو کښې ډیر نافرمانه دی. نو آیا دا خلق د جاهلیت د وختونو فیصلے غواړی؟ او یقین لرونکو

مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٥٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

له الله نه | په فیصله کولو کښې | د پاره د هغه قوم | چه یقین لری | اے | مؤمنانو!

د پاره د الله تعالی نه بهتره فیصله د بل چا کیدے شی؟ اے مؤمنانو!

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰٓى اَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ

مه جوړوئ تاسو | یهود | او نصاری | دوستان | څنے د دوی دوستان د څنو دی

یهودیانو او نصاراؤ سره دوستی مه کوی، دوی په خپلو کښې د یو بل دوستان دی.

وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
اوځوک چہ | ددوستان ونیسی دوی | لہ تاسونہ | نو بیشکہ ھغہ | لہ دوی نہ دے | بیشکہ | اللہ
اوکړہ تاسو کښې څوک دوی سرہ دوستی ساتی نو دَ ھغوی پہ تولی کښې بہ شمیرلے شی ، اللہ تعالیٰ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۱﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
ھدایت نہ کوی | قوم | دَ ظالمانو نہ | پس تہ بہ وګورے | ھغہ خلق | چہ پہ زړونو دَ ھغوی کښې
ظالمہان خلق دَ ھدایت نہ محروم ساتی ۔ نو (اے پیغمبرہ!) دَ کومو خلقو پہ زړونو کښې چہ (دَ نفاق)

مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ ؕ
بیماری (دہ) | چہ ھغوی منډے وھی | دَ ھغوی طرف تہ | ھغوی وائی | مونږ ویریږو | چہ وبہ رسیږی مونږ تہ | څہ مصیبت
بیماری دہ ھغوی پہ منډہ منډہ پہ دے خلقو کښې ورننوځی ، وائی چہ مونږ ویریږو چہ دَ مصیبت پہ چکر کښې رانہ شو ،

فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ
پس نزدے دہ | چہ اللہ بہ | رادلی | فتح | یا (څہ بل) حکم | دَ خپل طرف نہ
زړہ دہ چہ اللہ تعالیٰ بہ تاسو لہ لوبہ فتح درکړی یا بہ دَ خپل طرف نہ څہ بلہ فیصلہ وفرمائی

فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ﴿۵۲﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ
پس شی بہ دوی | پہ ھغہ څہ | چہ پټ ساتی دوی | پہ خپلو زړونو کښې | شرمندہ ۔ | او وائی بہ | ھغہ خلق چہ
بیا بہ دا (منافق) خلق پہ ھغو خبرو باندی شرمندہ شی کومے چہ ھغوی پہ خپلو زړونو کښې پټے ساتلی دی۔ او دَ ایمان خاوندان بہ

اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ
مؤمنان دی | آیا دا ھغہ خلق دی چہ | قسمونہ یہ ئے خوړل | پہ اللہ | ډیر پہ تاکید سرہ
وائی چہ آیا دا ھغہ خلق دی کومو چہ دَ اللہ تعالیٰ سخت قسمونہ خوړلی دو۔

الثلثۃ

اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ؕ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿۵۳﴾
چہ بیشکہ دوی | خامخا تاسو سرہ دی | برباد شول | عملونہ دَ دوی | بیا شول دوی | نقصان موندونکی
چہ مونږ ستاسو پا څہ ملګری یو ۔ دَ دے خلقو ټول عملونہ ضائع شول او آخر دوی ناکامہ او نامرادہ شول۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ
اے دَ ایمان خاوندانو! | څوک چہ | واوړی | لہ تاسو نہ | دَ خپل دین نہ
اے مسلمانانو ! پہ تاسو کښې چہ څوک دَ خپل دین نہ واوړی ، نو

فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ ۙ
پس زر دہ | چہ رابہ ولی | اللہ | (یوہ بلہ) ډلہ | چہ خوښوی بہ ھغہ دوی | او دوی بہ خوښوی ھغہ
اللہ تعالیٰ بہ نوړ داسے ډیر خلق راپیدا کړی چہ ھغوی بہ دَ اللہ خوښ وی او اللہ بہ دَ ھغوی خوښ وی

اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ز يُجَاهِدُوْنَ
نرم بہ وی | مؤمنانو دَ پارہ | سخت بہ وی | کافرانو دَ پارہ | جھاد بہ کوی
کوم چہ بہ دَ مسلمانانو دَ پارہ نرم وی او کافرانو دَ پارہ بہ سخت وی ، ھغوی بہ دَ اللہ تعالیٰ

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ؕ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ
دَ الله په لار کښې | او نهٔ به ویریږی | لهٔ ملامتیا | دَ ملامت کوونکو نه | دا | فضل دَ الله دے
پہ لار کښې جهاد کوی او دَ ملامتیا کوونکو دَ ملامتے پروا به نهٔ کوی ، دا دَ الله تعالیٰ فضل دے
يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ
هغه ورکوی | چا ته چه وغواړی | او الله | خاوند دَ فراخئ | او پوهه دے | بیشکه | ستاسو دوست (خو) | الله
چه چا له ئے خوښه وی هغه له ئے ورکوی ، او الله خاوند دَ فراخئ او په هر څه پوهه دے ۔ ستاسو ملګری خو په حقیقت کښې
وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ
او دَ هغهٔ رسول | او هغه مؤمنان دی | کوم چه | قائموی | مونځ | او ورکوی
الله او دَ هغهٔ رسول او هغه مؤمنان دی کوم چه مونځونه په پابندئ سره کوی او زکوٰة
الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
زکوٰة | او دوی | ټیټ شوی دی (الله ته) | او څوک چه | دوستی کوی | الله سره | او دَ هغهٔ رسول سره
ورکوی او الله تعالیٰ ته سرونه ټیټوی ، او څوک چه دَ الله تعالیٰ او دَ هغهٔ دَ رسول سره
وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٥٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
او دَ مؤمنانو سره | نو بیشکه | ډله دَ الله | هم دوی دی غالب | اے ایمان والوُ
او مؤمنانو سره ملګری شی ، نو دَ الله تعالیٰ ټولے همیشه غالب وی ۔ اے مسلمانانو!
لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا
مهٔ جوړوئ (دوست) | هغه خلق چه نیولے دے دوی | ستاسو دین | توقے | او لوبے
هغو خلقو سره دوستی مهٔ ساتئ چه ستاسو په دین پورے توقے او مسخرے کوی ،
مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ
له هغو خلقو نه | کوم ته چه ورکړے شوے وو | کتاب | له تاسو نه وړاندِ | او (نه) کفار | خپل دوستان
که تاسو نه وړاندِ اهل کتاب دی او کهٔ کافران دی ۔
وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾ وَاِذَا نَادَيْتُمْ
او ویریږئ | دَ الله نه | کهٔ چرے یئ تاسو | دَ ایمان خاوندان | او هر کله چه | تاسو رابلئ
او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ که په رښتیا مومنان یئ ۔ او هر کله چه تاسو مونځ دَ
اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا وَّلَعِبًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
مونځ طرف ته | نو دوی نیسی هغه | توقے | او لوبے | دا | په دے وجه چه دوی
پاره رابلئ نو دا خلق دا توقے او لوبے ګنړی ، دَ دے وجه دا ده چه دا خلق
قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ
داسے خلق دی | چه نهٔ پوهیږی | ووایه | اے اهل کتابو! | آیا | تاسو انتقام اخلئ
عقل نه لری ، دوی ته ووایه چه اے اهل کتابو! تاسو مونږ کښے نور څهٔ عیب ګورئ

مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ

مونږ نه | مګر دا چه | مونږ ایمان راوړو | په الله | او په هغه څه | چه نازل شول | په مونږ | او په هغه څه | چه نازل شول

سوا دَ دے نه چه مونږ په الله تعالیٰ ایمان راوړے دے او په هغه کتاب چه مونږ ته راغلے دے او په هغه کتابونو چه وړاندې

مِنْ قَبْلُ ۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ

وړاندې له دے نه | او دا چه | اکثر له تاسو نه | نافرمانه دی | ووایه | آیا

راغلی وو او (اصل وجه دا ده) چه په تاسو کښے اکثر نافرمانه دی۔ (اے پیغمبره!) ووایه چه آیا زهٔ

اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ مَنْ

زهٔ اُوښایم تاسو ته | ډیر بد څیز | په لحاظ سره | دَ بدلے په لحاظ سره | له دے نه هم | په نزد دَ الله | هغه څوک چه

تاسو ته دَ هغو خلقو حال ووایم دَ کوم انجام چه دَ الله تعالیٰ سره ډیر خراب دے۔ دا هغه خلق دی

لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ

لعنت وکړو په هغهٔ | الله | او غضب ئے وکړو | په هغهٔ باندې | او هغهٔ جوړ کړل | له هغوی نه | بیزوګان

په کوم چه الله لعنت کړے دے او غضب ئے پرے کړے دے، او په دوی کښے ئے څنے بیزوګان او خنزیران

وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ ؕ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ

او خنزیران | او (چا چه) بندګی وکړه | دَ شیطان | هم دا دی | په ډیره بده درجه کښے | او ډیر ګمراه دی

جوړ کړل او چه دَ شیطان عبادت کوی ، دَ دا سے خلقو ځائے ډیر ناکاره دے او دَ سمے لارے نه

عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٦٠﴾ وَاِذَا جَآءُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا

له | سمے | لارے | نه | او هر کله چه | دوی راشی تاسو ته | نو وائی | مونږ ایمان راوړو

ډیر بیر ته غورځیدلی دی ، او هر کله چه تاسو له داخلق راشی نو وائی چه مونږ ایمان راوړے دے

وَقَدْ دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

حال دا دے چه دوی داخل شوی وو | دَ کفر سره | او دوی | ووتل | دَ کفر سره | او الله | ښهٔ پوهه دے

حال دا دے چه په کفر کښے راغلی وو او په کفر کښے پسته لاړل ، او کوم څیز چه دوی

بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿٦١﴾ وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ

په هغه څهٔ | چه دوی به پټول | او ته به ووینے | ډیر | له دوی نه | چه دوی تیزی بناوی

پټوی هغه الله تعالیٰ ته ډیر ښهٔ معلوم دی۔ او ته به په دوی کښے ډیر ووینے چه هغوی په ګناه

فِى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا

په ګناه کښے | او په ظلم کولو (کښے) | او په حرامو | خوړلو (کښے) | ډیر خراب دے | کوم چه

سرکشئ او حرام مال خوړلو کښے ډیره تیزی کوی یقینًا دَ هغوی دا عملونه ډیر خراب

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ

دوی کوی | ولے نهٔ منع کوی دوی | دَ دوی درویشان | او عالمان خلق | دَ دوی دَ ګناه دَ خبرو

دی۔ دَ دوی بزرګان او عالمان دوی دَ ګناه دَ خبرو کولو نه او حرام مال خوړلو نه

وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ
او دَ حرامو خوړلو نه | ډیر خراب دی | څه چه | دوی کوی . | او وائی
او یهودیان وائی چه . ډیر خراب دی کارونه چه دَ دوی دا واقعی ؟ دے نهٔ منع کوی
الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ ۭ غُلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وَلُعِنُوْا بِمَا قَالُوْا ۘ
یهود | (چه) دَ الله لاس | تړلے شوے دے | دَ دوی تړلے شی | لاسونه دَ دوی | او لعنت وشو په دوی باندې | په وجه دَ دوی دَ خبرے
دَ الله لاسونه تړلی دی (یعنی الله بخیل دے) تړلی خو دَ دوی لاسونه دی او په دے خبره کولو په دوی لعنت وشو
وقف لازم
بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوْطَتٰنِ ۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاۗءُ ۭ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا
بلکه | دواړه لاسونه دَ دهٔ | پرانستی دی | هغه خرڅ کوی | څنګه چه غواړی | او خامخا زیاتوی | ډیرو له
بلکه دَ الله تعالیٰ لاسونه خو پرانستی دی چه څنګه غواړی هغسے خرڅ کوی ، او حقیقت دا دے چه تا ته
مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۭ
له دوی نه | څهٔ چه | نازل شوی دی | تا ته | له طرفه دَ رب ستا | په نافرمانئ | او کفر کښے
دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه کوم (کتاب) راغلے دے هغه په دوی کښے دَ ډیرو خلقو دَ پاره دَ سرکشئ او کفر سبب ګرځیدلے دے
وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۗءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ
او واچوله مونږ | دَ دوی په مینځ کښے | دُښمنی | او کینه | تر ورځے دَ قیامت پورے
او (دَ دے په سزا کښے) مونږ دَ دوی تر مینځه تر قیامته پورے دښمنی او بغض واچولو
كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ
هر کله چه | دوی بل کړی | اور | دَ جنګ دَ پاره | نو مړ کړی هغه | الله | او دوی کوشش کوی
هر کله چه دوی دَ جنګ اور بلوی ، الله تعالیٰ هغه مړ کړی ، او دوی دَ زمکے
فِي الْاَرْضِ فَسَادًا ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٦٤﴾
په زمکه کښے | دَ فساد | او الله | نهٔ خوښوی | فساد کوونکی
په مخ فساد جوړول غواړی او فسادیان دَ الله تعالیٰ خوښ نهٔ وی ،
وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
او که چرے هغه | اهلِ کتابو | ایمان راوړے وے | او پرهیزګاری ئے کولے | نو مونږ به ضرور لرے کړی وو | دَ دوی نه
او که دے اهلِ کتابو ایمان راوړے وے او دَ الله تعالیٰ نه ویریدلے نو مونږ به یقیناً دَ دوی
سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ
دَ دوی ګناهونه | او خامخا به مونږ داخل کړی وو دوی | په باغونو | دَ نعمت کښے | او که چرے دوی
ګناهونه معاف کړی وو او دوی به مو دَ نعمتونو په باغونو کښے داخل کړی وو او که دوی په تورات
اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ
قائم ساتلے | تورات | او انجیل | او څهٔ چه | نازل شول | دوی ته | دَ دوی دَ رب له طرفه
او په انجیل او په هغه کتاب چه دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه ورته راغلے دے قائم ولاړ وے

لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ؕ مِنْهُمْ

نو دوی به خوړل | له پاسه خپل نه | او دَ لاندې | دَ ښپو خپکو نه | ځنې له دوی نه

نو البته دوی به دَ پاسه (آسمان) طرف نه هم رزق حاصلولو او دَ خپلو ښپو لاندې (زمکې) نه هم (یه دوی نه رزق ملاویدلے) په دوی

٩ ع ١٠ ١٣ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ؕ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٦﴾

یوه ډله ده | میانه رو | او ډیر | له دوی نه | بد | کارونه کوی ۔

کښې یو ټولے په سمه لاره روان هم دے، خو اکثر کسان په کښې ډیر بد عمله دی

يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ؕ

اے پیغمبره ! | ورسوه | هغه څه چه | نازل شوی دی | تا ته | ستا دَ رب له طرف نه

اے پیغمبره! په تا چه دَ خپل خدائے دَ طرف نه کوم (حکمونه) را نازل شوی دی هغه خلقو ته ورسوه،

وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسٰلَتَهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ

او که چرے | تا دا سے ونه کړل | پس نه به وی رسولے تا | دَ هغه پیغام | او الله | به ساتی تا

او که دا کار دِ ونه کړو نو (گویا) تا دَ الله تعالیٰ پیغام ونه رسولو او الله تعالیٰ به تا دَ خلقو (دَ شر)

مِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٧﴾ قُلْ

دَ خلقو نه | بیشکه | الله | لاره نه ښائی | قوم | دَ کافرانو ته | ووایه

نه بچ ساتی ، بیشکه الله تعالیٰ کافرانو ته سمه لاره نه ښائی ، ورته ووایه

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ

اے اهل کتابو! | نه یئی تاسو | (دَ دین) په څه څیز باندې | تر دے چه | تاسو قائم کړئی | تورات

اے اهل کتابو! ستاسو هیڅ دین نشته تر څو چه تاسو تورات ، انجیل او هغه (کتابونه)

وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا

او انجیل | او هغه چه | نازل شوی دی | تاسو ته | ستاسو دَ رب دَ طرف نه | او خامخا زیاتوی | ډیرو ته

نافذ نه کړئی، چه په تاسو باندې ستاسو دَ رب دَ طرف نه نازل شول ۔ او کوم فرمان چه تا ته راغلے

مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ

له دوی نه | څه چه | نازل شول | ستا طرف ته | ستا دَ رب له طرف نه | نافرمانی | او کفر | پس افسوس مه کوه

هغه به دَ دوی دَ ډیرو کسانو په حقله دَ زیاتے سرکشئ او دَ غټ کفر سبب وگرځی ، نو ته دَ دے کافر

عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِئُوْنَ

په قوم | دَ کافرانو | بیشکه کوم چه مسلمانان دی | او کوم چه یهودیان دی | او صابئین

ټولی په حقله هیڅ رے غم مه کوه ۔ بیشکه څوک چه مؤمنان دی یا یهودیان یا صابیان

وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ

او نصاریٰ | څوک چه | ایمان راوړی | په الله | او په ورځ | دَ آخرت | او عمل ئے وکړو

یا نصاریٰ دی ، په دوی کښې څوک چه په الله تعالیٰ او په آخرت ایمان راوړی او نیک

صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا

نیک | پس نشتہ دے ویرہ | پہ دوی باندِ | او نہ بہ دوی | غمژن وی | بیشکہ | مونږ اخستے وہ

کار ونہ کوی ، نو دَ هغوی دَ پارہ نہ څۀ ویرہ شتہ او نہ څۀ غم ، مونږ دَ بنی اسرائیلو نہ

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ

پخہ وعدہ | لہ بنی اسرائیلو | او مونږ ولیږل | هغوی تہ | رسولان | کلہ چہ بہ | راغے دوی تہ

پخہ وعدہ اخستے وہ ، او ډیر پیغمبران مو ورتہ لیږلی وو ، خو هر کلہ چہ یو پیغمبر

رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا

پیغمبر | بہ هغہ څۀ سرہ | چہ نۀ بہ خوښولو | نفسونو دَ دوی | نو یوہ ډلہ | دوی دروغژن کړلہ | او یوہ ډلہ

بہ دوی تہ داسے خدائی حکمونہ راوړل چہ دَ دوی دَ خواهشاتو برخلاف بہ وو نو څوک بہ ئے دروغژن وګڼل او څوک بہ

يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا

ئے وژلہ | او دوی خیال وکړو | چہ نۀ بہ وی | څۀ خرابي | بیا ړانده ۀ | او کانړۀ شول

ئے ووژل او دوی داګمان وکړو چہ هیڅ سزا بہ نۀ راګیرږی نو ځانونہ ئے نوړهم ړانده ۀ کانړۀ کړل

ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ

بیا توبہ قبولہ کړہ | اللہ | دَ هغوی | بیا ړانده ۀ شول | او کانړہ شول | ډیر | لہ دوی نہ

بیا اللہ تعالیٰ دَ دوی توبہ قبولہ کړہ ، بیا (دوبارہ) لہ دوی نہ ډیر (دَ حقے خبرے نہ) ړانده ۀ او کانړۀ شول

وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

او اللہ | ښۀ کوری | هغہ څۀ تہ چہ دوی ئے کوی | بیشکہ | کافر شول | هغہ خلق چہ | وائی

او اللہ تعالیٰ دَ دوی کار ونہ ویښی ګوري . هغو خلقو یقینًا کفر وکړو کوم چہ وویل

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ

بیشکہ اللہ (خو) | عیسیٰ | ځوئے | دَ مریم دے | او وئیلی وو | عیسیٰ

چہ خدائے خو بس هم دغہ دَ مریم ځوئے مسیح دے . حال دا چہ مسیح خو تعلیم ورکړے

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَن

اے بنی اسرائیلو ! | عبادت وکړئ تاسو اللہ | چہ زما رب | او ستاسو رب دے | بیشکہ | څوک چہ

وو چہ اے بنی اسرائیلو ! یوازے دَ اللہ تعالیٰ عبادت کوئ چہ زما او ستاسو دَ ټولو پالونکے دے ، یقینًا څوک چہ

يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ

شریک نیسی | اللہ سرہ | پس بیشکہ حرام کړے دے | اللہ | پہ هغہ باندِ | جنت | او ځائے دَ هغہ

اللہ تعالیٰ سرہ شریک پیدا کړی نو اللہ تعالیٰ بہ پہ هغہ جنت حرام کړی او دَ هغہ ټیکاونړه (دَ

النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

دوزخ دے | او نشتہ دے | دَ ظالمانو | څوک مددګار | بیشکہ کافران شول | هغہ خلق چہ | وائی

دوزخ) اور دے ، او دَ ظالمانو بہ څوک مددګار نۀ وی . یقینًا هغہ خلق کافران شول کوم چہ ووئیل

وقف لازم

اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ

چه بیشکه الله | دریم | د دریو دے | او نشته دے ځوک | معبود | سوا | د یو معبود نه

چه خدائے په دریو کښې یو دے ، حال دا دے چه د یو معبود نه سوا بل ځوک معبود نشته ،

وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا عَمَّا يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

او که چرے | منع نهٔ شول دوی | له هغه څه نه | چه وائی دوی | نو ضرور به اُورسیږی | هغو ته کوم چه | کافر دی

او کوم (کلمے د شرک) چه دوی وائی که چرے دے ته منع نهٔ شول نو له دوی نه چه کوم خلق کافران شول

مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ؕ

له دوی نه | عذاب | دردناک | پس آیا دوی توبه نهٔ کوی | الله ته | او له هغهٔ نه بخښنه (نهٔ) غواړی؟

نو هغوی ته به یقیناً دردناک عذاب ملاویږی ۔ نو آیا دوی الله تعالیٰ طرف ته رجوع نهٔ کوی او له هغهٔ نه بخښنه نهٔ غواړی؟

وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٤﴾ مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ

او الله | بخښونکے | مهربان دے | نهٔ دے عیسیٰ | ځوئے د مریم | مګر پیغمبر دے

او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے ۔ د مریم ځوئے مسیح فقط د الله تعالیٰ یو رسول دے ۔

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ وَاُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ؕ كَانَا يَاْكُلٰنِ

تیر شوی دی | د هغهٔ له دهٔ نه | پیغمبران | او د دهٔ مور | (د حق) تصدیق کوونکې وه | هغوی دواړه به خوړلو

له دهٔ نه وړاندې ډیر پیغمبران تیر شوی دی ، او د دهٔ مور ډیره رښتینې ښځه وه ، او دواړو به (د عام و انسانانو

الطَّعَامَ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ

طعام | وګوره | چه څنګه | مونږ بیانوو | د دوی د پاره | نخښې | بیا | وګوره

په شان) ډوډۍ خوړه ، وګوره چه مونږ دوی ته څنګه ښکاره نخښې بیانوو ، خو بیا وګوره چه دوی

اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٧٥﴾ قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا

چه کوم خوا | دوی اړولی روان دی | دوا یه | آیا تاسو عبادت کوی | په ځائے د الله | د هغه څه

کوم اړخ ته اړولی روان دی ، (اے پیغمبره! دوی ته) دوا یه چه آیا تاسو خدائے پریږدئ او د هغه چا عبادت کوئ

لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ؕ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ

چه ورته اختیار نشته | ستاسو | د نقصان | او نهٔ نفع | او الله | اُوریدونکے

چه نهٔ نقصان ورکولے شی او نه نفع ، او الله تعالیٰ هر څهٔ اوری ، په هر څهٔ

الْعَلِيْمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

پوهه دے | دوا یه | اے اهل کتابو! | مبالغه مهٔ کوئ | په خپل دین کښې | په ناحقه

پوهه دے ۔ ورته دوا یه چه اے اهل کتابو ! تاسو د دین په مسئلو کښې ناحق زیاتے مهٔ کوئ ،

وَلَا تَتَّبِعُوْٓا اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا

او پیروی مهٔ کوئ | د خواهشاتو د هغه قوم | چه ګمراه شول | له دے نه وړاندې | او هغوی ګمراه کړل

او نهٔ د داسے خلقو په (نفسانی) خواهشاتو پسے ځئ چه د وړاندې نه ګمراه شوی دی او نور ډیر خلق ئے ګمراه

كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ډیرخلق | اوګمراه شول | له سمې لارې نه | لعنت کړے شوے دے | په هغو خلقو | چه کافران ګړي

کړی دی او د سمې لارې نه ورک شوی دی ، په بنی اسرائیلو کښې څوک چه کافران شوی وو

مِنْۢ بَنِیْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۭ

له بنی اسرائیلو نه | په ژبه د | داؤد ؑ | او د عیسیٰ ؑ | خوئے د مریم ؑ

په هغوی باندې د داؤد او د عیسیٰ بن مریم (علیهما السلام) په ژبه لعنت وئیلے شوے دے

ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٧٨﴾ كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ

دا | په دے وجه چه نافرمانه شول | او له حده نه تیرشول | دوی نهٔ منع کیدل | د هغه خراب کار نه

ځکه چه دوی نافرمانه ؤو او د حد نه وړاندې تیریدل ۔ دوی چه کوم بد کار وونه کول د هغې نه (په هغې

فَعَلُوْهُ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٩﴾ تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ

کوم چه دوی کولو | ډیرخراب وو کوم عمل چه | دوی کولو | ته به وګورے | ډیر | له دوی نه

وجه) نهٔ منع کیدل، واقعی د دوی دا کار ډیر بد وو ، (اوس هم) ته به دوی کښې ډیر کسان وینې چه

يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ

چه دوستی کوی | د هغو سره | چه کافران دي | یقیناً ډیرخراب دے | چه وړاندې ولیږلو ځان د پاره | دوی (بخپله) | چه

د (مشرکانو) کافرانو سره ملګرتیا کوی ۔ دوی چه کوم عمل د ځان د پاره وړاندې لیږلے دے هغه ډیرخراب دے

سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ

ناراضه شو | الله | په دوی باند | او په عذاب کښې | دوی به همیشه وی | او که چرے ایمان راوړے وے دوی

او الله ورته قهریدلے دے ، او تل به په عذاب کښې پراته وی ۔ او که دوی الله او رسول او په

بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ

په الله باندې | او نبی باندې | او په هغه څهٔ چه نازل شوی دی ده ته | نو نهٔ به ئې وو نیولی دی کافران دوستان | لیکن اکثر خلق | له دوی نه

هغهٔ باندې راغلے کتاب منلے نو کافرانو سره به ئې ملګرتیا نهٔ کوله ، خو په دوی کښې ډیر خلق نافرمان

فٰسِقُوْنَ ﴿٨١﴾ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ

فاسقان دی | خامخا به بیا موئې ته | ډیرسخت | له خلقو نه | په عداوت | د مؤمنانو کښې | یهودیان

دی ، ته به د مسلمانانو سره په دشمنئ کولو کښې د ټولو نه سخت یهودیان او مشرکان

وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا

او مشرکان | او خامخا به بیا مومې ته | د ټولو نه زیات نزدے | په محبت کښې | د مسلمانانو سره | هغه خلق چه | وائی

بیا مومې ، او د مسلمانانو سره په دوستئ ساتلو کښې به د ټولو نه نزدے هغه خلق بیا مومې چه ځان

اِنَّا نَصٰرٰى ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٨٢﴾

مونږ نصاریٰ یو | دا په دے وجه چه له دوی نه دی | عالمان | او درویشان | او دوی | غرور نهٔ کوی ۔

ته نصاریٰ وائی ځکه چه په دوی کښې عالمان او ګوشه نشین درویشان (موجود) دی او ځکه چه دا خلق تکبر نهٔ کوی ۔

وَاِذَا سَمِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ

او هركله چه واورېدل دوى | كوم (كلام) چه | نازل كړے شو | رسول طرف ته | نو گورے ته | سترگے د دوى

او چه هغه كلام واورى چه پېغمبر ته راغلے دے ، نو ته گورے چه د دوى

تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُوْلُوْنَ

چه تويوى | اوښكے | په سبب د هغه څه | چه پېژندلى دى دوى | له حق نه | دوى وائى

سترگے اوښكے څڅوى ځكه چه دوى حق وپېژندلو ، دوى وائى

رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا

اے زمونږه ربه ! | مونږ ايمان راوړو | پس وليكه مونږ | (د حق) شهادت وركوونكو سره | او څه (عذر دے) مونږ د پاره

اے زمونږه ربه ! مونږ ايمان راوړے دے نو د گواهانو (په فهرست) كښے زمونږ نوم وليكه او مونږ سره څه عذر

لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا

چه ايمان رانه وړو مونږ | په الله | او څه چه | راغلى دى مونږ ته | له حق نه | او مونږ اُميد لرو | چه مونږ به داخل كړى

دے چه مونږ په الله تعالىٰ او په هغه حق چه مونږ ته راغلے دے ايمان نه راوړو، هر كله چه دا طمع لرو چه الله تعالىٰ

رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٨٤﴾ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ

زمونږ رب | صالحانو خلقو سره | پس بدله وركړه دوى ته | الله | په دے وينا باندے | جنتونه

به مو د نيكانو په تولى كښے شامل كړى ۔ نو د دے وينا په وجه الله تعالىٰ به ورله داسے باغونه وركړى

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزَآءُ

چه بهيږى | د هغے لاندے | نهرونه | هميشه به وى دوى | په هغے كښے | او دا ده | بدله

چه د هغے لاندے ويالے بهيږى، دوى به په دے كښے هميشه وى ، او د نيكانو د پاره هم

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ

د نيكانو | او كوم خلق چه | انكار وكړو | او دروغژن ئے كړل | زمونږ ايتونه | هم دوى دى

دغه بدله ده ۔ او چا چه انكار وكړو او زمونږ ايتونه ئے دروغ وگڼل نو هم دغه

اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿٨٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ

دوزخيان | اے د ايمان خاوندانو ! | مه حراموئ | (هغه) پاكيزه څيزونه

خلق دوزخيان دى ۔ اے مسلمانانو ! الله تعالىٰ چه تاسو له كوم پاكيزه

مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٨٧﴾

كوم چه | حلال كړى دى | الله تاسو د پاره | او له حد نه مه تيريږئ | بيشكه الله | نه خوښوى | له حد نه تيريدونكى

څيزونه حلال كړى دى هغه په ځان مه حراموئ او د اندازے نه زياتے مه كوئ، زياتے كوونكى خلق د الله تعالىٰ خوښ نه دى.

وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۠ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ

او خورئ | له هغه څه نه | كوم رزق چه دركړے دے تاسو ته الله | حلال | پاكيزه | او وويريږئ | له الله نه

او الله تعالىٰ چه تاسو له كوم حلال پاكيزه څيزونه دركړى دى هغه خورئ څښئ او د هغه خدائے نه ويره كوئ

الَّذِیۡۤ اَنۡتُمۡ بِهٖ مُؤۡمِنُوۡنَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغۡوِ فِیۡۤ اَيۡمَانِكُمۡ
په کوم چه | تاسو | ایمان لرئ | نه نیسی تاسو | الله | په عبثو | قسمونو ستاسو
چه تاسو پرے ایمان راوړے دے - الله تعالیٰ تاسو په عبثو قسمونو باندے نه نیسی

وَلٰكِنۡ يُّؤَاخِذُكُمۡ بِمَا عَقَّدۡتُّمُ الۡاَيۡمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗۤ اِطۡعَامُ
او لیکن | نیسی تاسو | په هغه | چه تاسو پرې پخے (اراده سره) قسمونه خوړئ | پس دَ هغے کفاره ده | طعام ورکول
مگر په هغه قسمونو به مو (خامخا) نیسی چه تاسو قصداً اخوړلی وی نو دَ داسے قسم (ماتولو) کفاره داده چه

عَشَرَةِ مَسٰكِيۡنَ مِنۡ اَوۡسَطِ مَا تُطۡعِمُوۡنَ اَهۡلِيۡكُمۡ اَوۡ كِسۡوَتُهُمۡ
لسو | مسکینانو نه | دَ میانه درجے | کوم چه | تاسو خوروئ | خپل کور والو ته | یا دوی ته جامه ورکول دی
لسو مسکینانو له داسے ډوډۍ ورکړئ کومه چه تاسو په خپل کور والا باندے خوروئ یا دوی ته جامے ورکوئ

اَوۡ تَحۡرِيۡرُ رَقَبَةٍ ؕ فَمَنۡ لَّمۡ يَجِدۡ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ؕ
یا آزادول | دَ یو غلام | پس څوک چه | بیا نهٔ مومی | نو روژے ساتل دی | درے | ورځے
یا یو غلام آزاد کړئ ، نو څوک چه دَ دے طاقت نهٔ لری نو هغه دِ درے ورځے روژے ساتی،

ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيۡمَانِكُمۡ اِذَا حَلَفۡتُمۡ ؕ وَاحۡفَظُوۡۤا اَيۡمَانَكُمۡ ؕ
دا | کفاره ده | ستاسو دَ قسمونو | کله چه | تاسو قسم وُخورئ | او حفاظت وکړئ | دَ خپلو قسمونو
دا ستاسو دَ قسمونو کفاره ده کله چه قسم وُخورئ (او دا پوره نهٔ کړئ) او دَ خپلو قسمونو حفاظت کوئ

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمۡ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿٨٩﴾
دغه شان | بیانوی | الله | تاسو دَپاره | خپل آیتونه | چه تاسو | شکر کوئ
دغه شان الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه بنائی چه تاسو شکر ادا کړئ ۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنَّمَا الۡخَمۡرُ وَالۡمَيۡسِرُ وَالۡاَنۡصَابُ وَالۡاَزۡلَامُ
اے مؤمنانو ! | بیشکه | شراب | او جواری | او بُتان | او غشی دَ پال
اے مؤمنانو ! شراب څښل ، جواری کول ، دَ بُتانو عبادت کول او دَ کتے بېلات غشی ویشتل

رِجۡسٌ مِّنۡ عَمَلِ الشَّيۡطٰنِ فَاجۡتَنِبُوۡهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُوۡنَ ﴿٩٠﴾
پلیت دی | دَ شیطان له عمل نه دی | پس ځان وساتئ له دے نه | چه تاسو | کامیاب شئ ۔
ناپاک شیطانی کارونه دی ، نو دَ دے نه ځان بچ ساتئ چه تاسو نجات بیا مومئ ۔

اِنَّمَا يُرِيۡدُ الشَّيۡطٰنُ اَنۡ يُّوۡقِعَ بَيۡنَكُمُ الۡعَدَاوَةَ وَالۡبَغۡضَآءَ
بیشکه | غواړی | شیطان | چه واچوی | ستاسو په مینځ کښے | دُښمنی | او بغض
شیطان خو غواړی چه ستاسو په مینځ کښے دَ شرابو او جوارۍ په ذریعه دُښمنی

فِی الۡخَمۡرِ وَالۡمَيۡسِرِ وَيَصُدَّكُمۡ عَنۡ ذِكۡرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ
په ذریعه دَ شرابو | او جوارۍ | او منع کړی تاسو | دَ الله دَ یادولو نه | او دَ مونځ نه
او بغض پیدا کړی او تاسو دَ الله تعالیٰ دَ ذکر نه او دَ مونځ نه منع کړی

فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ﴿٩١﴾ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ

پس ايا | تاسو به | منع شئ | اوحكم منئ | دَ الله | اوحكم منئ | دَ رسول

نو ايا اوس به هم تاسو (دَ دې بديو نه) منع شئ ؟ اودَ الله تعالىٰ حكم منئ ، او دَ رسول حكم منئ

وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ

او وويريږئ | بياكه چرے | تاسو مخ واړولو | نو پوهه شئ | چه بيشكه | زمونږ په پيغمبر باندے | رسول دی

او احتياط سا تئ ، په دے هم كه چرے تاسو مخ واړولو نو پوهه شئ چه زمونږ دَ رسول كار خو واضحه حكمونه

الْمُبِيْنُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

ښكاره | نشته دے | په هغو خلقو باندے (چه) | ايمان ئے راوړو | او عملونه ئے وكړل | نيك

رسول دی چاچه ايمان راوړے دے او هغوی نيك عملونه كړی دی په هغوی باندے دَ هغو څيزونو

جُنَاحٌ فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

(څه) گناه | په هغه څه كښے | چه ئے خوړل | هركله چه پرهيزگارئ ئے وكړه | او ايمان ئے راوړو | او عملونه ئے وكړل | نيك

په حقله هيڅ گناه نشته كوم چه (دَ شراب وغيره دَ حرمت نه وړاندے) هغوی خوړلی څښلی دی او اوس ځان ساتی او په ايمان ټينگ

ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ

بيائے پرهيزگاری وكړه | او ايمان ئے راوړو | بيائے پرهيزگاری وكړه | او ښه كارونه ئے وكړل | او الله | خوښوی

دی او نيكئ كوی ، بيا هم پرهيزگار پاتے شی او په ايمان ثابت قدم وی بيا پرهيز وكړی او نيكئ كوی او داسے نيك خلق دَ الله

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٣﴾ ع يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ

نيكی كوونكی | اے دَ ايمان خاوندانو! | خامخا به وُ ازمائی تاسو | الله | په څه څيز

ډير خوښ وی اے مسلمانانو ! الله تعالىٰ به تاسو دَ هغے لږ ډير ښكار په وجه په ازميښت

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ

له ښكار نه | كوم ته چه ورسيږی | ستاسو لاسونه | او ستاسو نيزے | چه ښكاره كړی | الله

كښے واچوی ، چه ستاسو لاسونه او نيزے به ور رسيږی چه الله تعالىٰ وگوری چه څوك دَ

مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ

چه څوك ويريږی دَ هغه نه | غائبانه | پس څوك چه | زياتے وكړی | پس له دے نه | نو هغه له

دَ هغه نه غائبانه هم ويريږی ، نو څوك چه دَ دے حكم نه پس زياتے وكړی نو هغه له

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٤﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ

عذاب دے | دردناك | اے دَ ايمان خاوندانو! | مه وژنئ | ښكار | هركله چه تاسو

دردناكه سزا مقرر ده ـ اے مومنانو ! دَ احرام په حالت كښے ښكار مه

حُرُمٌ ؕ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

احرام تړلی وی | او څوك چه ووژنی ښكار | له تاسو نه | قصداً | نو بدله ده (چه وركړے شی) | پشان دَ هغے (چه) | هغه وژلو

وژنئ ، او چاچه قصداً ښكار ووژلو ، نو دَ هغے بدله دَ هغے (ښكار) په شان يو څاروے

مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا ۢ بٰلِغَ الْكَعْبَةِ
دَ څاروو نه | فيصله دِ وکړي دَ دے | دوه انصاف کوونکي | له تاسو نه | په طور دَ قرباني | چه ورسيږي | کعبے ته
دے ، چه ستاسو دوه متصفان به دَ هغے فيصله کوي، قرباني دَ پاره کعبے ته ورسوي

اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ
يا کفاره ده | طعام ورکول | مسکينانو ته | يا | برابر | دَ دے | روژے | چه وڅکي
يا د هغے کفاره په مسکينانو باندِ ډوډئ خوروَل دي. يا دَ دِے برابر روژے ساتل دي داځکه چه دَ خپل

وَبَالَ اَمْرِهٖ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ؕ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ
سزا | دَ خپل کار | معاف کړل الله | هغه څه | چه شوي دي وړاندِ | او څوک چه | دوباره وکړي | نو بدل له به اخلي | الله
عمل خوند وڅکي ، وړاندِ چه څه شوي دي الله تعالىٰ معاف کړل او اوس چه څوک دا کار وکړي نو الله تعالىٰ به ترِنه

مِنْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ
دَ هغے نه | او الله | زبردست دے | بدله اخستونکے | حلال شوے دے | په تاسو | ښکار | دَ درياب
بدله اخلي او الله تعالىٰ (په ټولو باندِ) غالب (او) سزا ورکوونکے دے۔ تاسو دَ پاره دَ درياب ښکار او دَ دے خوراک

وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ
او دَ هغے خوراک | ستاسو دَ فائدے دَ پاره | او دَ مسافرو دَ پاره | او حرام کړے شوے دے | په تاسو | ښکار | دَ وُچے
حلال کړے شوے دے چه تاسو ته او مسافرو ته فائده رسيږي او ترڅو چه تاسو دَ احرام په حالت کښے يئ په تاسو

مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝ جَعَلَ اللّٰهُ
ترڅو چه تاسو يئ | په احرام کښے | او ويريږئ | دَ الله نه | چه دَ هغهٔ طرف ته | به تاسو را جمع کولے شئ | جوړه کړه | الله
باندِ دَ وُچے ښکار حرام دے او دَ الله تعالىٰ نه ويره کوئ چه ټول به ورته پيش کيږئ ۔ الله تعالىٰ کعبه چه

الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ
کعبه | کور | دَ عزت | دَ قيام ذريعه | خلقو دَ پاره | او مياشتے | دَ حرمت
دَ عزت ځائے دے دَ خلقو دَ (اجتماعي ژوند دَ) قيام سبب ګرځولے دے ، او د غسے دَ حرمت مياشتے او دَ

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ ؕ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ
او دَ قربانۍ څاروي | او دَ پټے والا څاروي | دا | ځکه چه تاسو پوهه شئ | چه | الله | پوهيږي
قربانئ څاروي او هغه څاروي چه مرئ کښے ئے پټے پرتے وي، دا ځکه چه تاسو ته معلومه شي چه الله تعالىٰ دَ

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝
په هغه څهٔ چه په اسمانونو کښے دي | او په هغه څهٔ چه په زمکه کښے دي | او دا چه | الله | په هر څيز باندِ | ښهٔ پوهه دے
اسمانونو او دَ مزکے دَ ټولو څيزونو نه خبر دے او دا چه الله تعالىٰ په هر څهٔ ښهٔ پوهه دے۔

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝
پوهه شئ | چه | الله | سخت | عذاب ورکوونکے دے | او دا چه | الله | بخښونکے | مهربانه دے
خبر شئ چه الله تعالىٰ په سزا ورکولو کښے ډير سخت دے او دا چه الله تعالىٰ بخښونکے مهربان دے

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

نشته دے | په پیغمبر | مګر | دَ رَسول (دَ پیغام) | او الله | پوهیږی | په هغه څهٔ چه تاسو ئے ښکاره کوئ

دَ رسول په ذمه خو بس پیغام رَسول دی ، او الله تعالیٰ ته ستاسو ښکاره او پټ

وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَّا يَسْتَوِى الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ

او په هغه څهٔ | چه تاسو ئے پټوئ | وُوایه | برابر نهٔ دی | پلیت | او پاک | اګر چه

حالات ټول معلوم دی۔ (اے پیغمبره! دوی ته) ووایه چه پاک او ناپاک یو برابر نهٔ دی اګر کهٔ دَ

أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰأُولِى الْأَلْبَابِ

په تعجب کښے اچوی تا | ډیروالے | دَ پلیتئ | نو ویریږئ دَ الله نه | اے دَ عقل خاوندانو!

ناپاکو څیزونو ډیروالے تا په تعجب کښے واچوی ، نو اے عقلمندو! دَ الله تعالیٰ (دَ نافرمانئ) نه ویره کوئ

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَسْـَٔلُوا عَنْ أَشْيَاءَ

١٣ ع

چه تاسو | کامیابه شئ | اے | دَ ایمان خاوندانو! | تپوس مهٔ کوئ | دَ داسے څیزونو

چه تاسو کامیابه شئ۔ اے مسلمانانو! دَ داسے څیزونو په حقله پوښتنے مهٔ کوئ

إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَإِنْ تَسْـَٔلُوا عَنْهَا حِينَ

چه کهٔ ښکاره شی | تاسو ته | نو غمژن به کړی تاسو | او کهٔ | تپوس کوئ تاسو | دَ هغے په حقله | په داسے وخت کښے

چه کهٔ هغه درته ښکاره شی نو بد به درباندِ ولګی ، او کهٔ تاسو ئے په داسے وخت کښے تپوس کوئ

يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ۗ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ

چه نازلیږی | قرآن | نو ښکاره به شی تاسو ته | معافی وکړه | الله | له هغو (تپوسونو) نه | او الله | بخښونکے

چه قرآن را نازلیږی نو هغه به درته خامخا ښکاره کولے شی، الله تعالیٰ تاسو ته معافی وکړه ، او الله بخښونکے

حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا

دَ زغم خاوند دے | بیشکه تپوس ئے کړی وو (دَ دے په نسبت) | یو قوم | له تاسو نه وړاندِ | بیا | شول هغوئ

دَ زغم خاوند دے ، بیشکه یو قوم تاسو نه وړاندِ هم داسے تپوسونه کړی وو بیا چه کله هغه ښکاره شول نو دَ

بِهَا كٰفِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَّلَا سَائِبَةٍ

په هغے باندِ | کافران | نهٔ دهٔ مقرر کړے | الله | بحیره | او نهٔ | سائبه

هغے نه ئے انکار وکړو۔ الله نهٔ خو بحیره (دَ کوم څناور پټی چه دَ بتانو په نوم کړے شی) او نهٔ سائبه (دَ بتانو په نوم آزاد شوے

وَّلَا وَصِيلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ

او نهٔ | وصیله | او نهٔ حام | لیکن | کوم خلق چه | کافران دی | هغوی تړی

څناور) او نه وصیله (دَ کومے اوښے چه وړومبے او دویم بچے ښځے وی) او نهٔ حام (لس ځل بلاربوونکے اوښ) حرام مقرر کړے دَ کافر

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۗ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

په الله باندِ | دروغ | او ډیر له دوی نه | عقل نهٔ لری | او کله چه | وویلے شی دوی ته

خلق په الله تعالیٰ دَ دروغو تهمتونه تړی ، او په دوی کښے اکثر بے عقله دی ۔ او هر کله چه ورته وویلے شی

تَعَالَوْا إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ اللّٰهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

(چه) راشئ تاسو | دَ هغه څه طرف ته چه | نازل کړو الله | او دَ پیغمبر (دَ حکم) طرف ته | نو دوی وائی | کافی دے مونږ دَ پاره

چه دَ الله تعالیٰ دَ نازل کړو حکمونو او رسول طرف ته رجوع وکړئ نو دوی وُوئیل چه مونږ دَ پاره هغه طریقه

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَآءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ آبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هغه څه چه موندلی دی مونږ | په هغے باندې | پلاران خپل | آیا که چرې وی | پلاران دَ دوئ | چه نهٔ پوهیدل

بس دهٔ چه خپل پلاران مو پرے موندلی دی آکرکهٔ دَ دوی پلاران په هیڅ نهٔ پوهیدل

شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ

په څهٔ څیز | او نهٔ | دوی په هدایت باندِ دو | اے دَ ایمان خاوندانو ! | په تاسو ذمه واری ده | ستاسو خپله

اے مؤمنانو ! تاسو بس دَ خپل ځان غم کوئ

او دَ سمے لارے نه خبر نهٔ وو ۔

لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۚ إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ

نقصان نهٔ شی دررسولے تاسو ته | څوک چه گمراه شو | هرکله چه | تاسو هدایت باندِ یئ | الله طرف ته دی | واپس تلل ستاسو

تاسو ته گمراه خلق هیڅ نقصان نهٔ شی دررسولے که چرے تاسو پخپله په هدایت باندِ یئ ، تاسو ټول به الله تعالیٰ

جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

دَ ټولو | بیا به هغه وُښائی تاسو ته | هغه څه | چه تاسو به کول | اے مؤمنانو !

ته پیش کیږئ نو هغه به درته وُښائی چه تاسو څهٔ څهٔ کارونه کول ۔ اے مؤمنانو !

شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ

گواهی (پکار ده) | ستاسو په مینځ کښے | کله چه راورسیږی | یو له تاسو نه | مرګ | په وخت | دَ وصیت کښے

هرکله چه په تاسو کښے چا ته دَ مرګ (نخښے) ښکاره شی ، نو دَ وصیت په وخت کښے په تاسو

اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ

دَ دوؤ سړو | انصاف کودنکو | له تاسو نه | یا | دوه نورو وی | تاسو نه سوا | که چرے | تاسو

مسلمانانو کښے دوه معتبر گواهان موجود پکار دی یا که چرے تاسو په زمکه دَ سفر په حالت کښے یئ (او

ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُم مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ ۚ تَحْبِسُونَهُمَا

سفر کوئ | په زمکه کښے | بیا ورسیږی تاسو ته | مصیبت | دَ مرګ | نو را ایسار کړئ تاسو دواړه

مسلمان گواه ملاؤ نهٔ شی) او تاسو ته دَ مرګ مصیبت پیښ شی نو بیا دَ خپل ځان نه سوا دوه (غیر مسلم) گواه جوړ

مِن بَعْدِ الصَّلَوٰةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي

پس | له مانځهٔ نه | بس دوی دِ قسم وُخوری | دَ الله | که چرے تاسو ته شک وی | چه مونږ نهٔ اخلو

کړئ (بیا) که چرے تاسو ته دَ هغوی په صداقت باندِ) شک وی نو دَ مونځ نه پس دوی ایسار کړئ بیا دِ

بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ

دَ دے په بدله کښے | قیمت | اګرچه هغه وی | رشته دار | او مونږ نهٔ پټوو | گواهی | دَ الله

دوی په الله قسم وخوری چه مونږ به دَ دے په بدله کښے قیمت نهٔ اخلو اګرچه هغه صاحب دَ معاملے رشته دار وے نهٔ دی او دَ الله گواهی نهٔ پټوو

اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ۝۱۰۶ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰۤى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّاۤ

بیشکه مونږ به په دغه وخت | له ګناهګارانو نه یو | بیا که چرې | معلومه شي | په دې چه دا دواړه | مرتکب شول

یعني مونږ به ګناهګار شو، نو که پته ولګیده چه دے دواړو ځان په ګناه کښې اخته کړے دے

اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ

د ګناه | نو دوه نور ګواهان | د هغه دواړو په ځای | د هغو خلقو نه | له هغو خلقو نه | چه د هغوی حق وهل غوښتی وی

نو بیا د د هغوی په ځای دوه نور سړی د هغه کسانو نه ودریږی چه ورانديني ګواهانو د چا حق وهلے

الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَاۤ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

چه هغوی ډیر نږدې وی مړی ته | بیا د هغوی قسم وخوری په الله | چه زمونږ ګواهی | زیاته رښتینې ده | د دې دواړو له ګواهۍ نه

چه هغوی ډیر نږدې وی مړی ته او دواړه د په الله تعالیٰ قسم وخوری چه زمونږ شهادت د هغوی د ګواهۍ نه زیات برحق دے

وَمَا اعْتَدَيْنَاۤ ۖ اِنَّاۤ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۰۷ ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يَّاْتُوْا

او زیاتے نه دے کړے مونږ | بیشکه چه مونږ به په دغه وخت له ظالمانو نه یو | دا زیاته نږدې ده | دې ته چه دوی ورکړی

او زیاتے نه دے کړے کنی نو بیا به په ظالمانو کښې شمیر شو۔ دا طریقه د نږدې لاره ده چه دغه

او مونږ په شهادت کښې زیاتے نه دے کړے

بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَاۤ اَوْ يَخَافُوْۤا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ

ګواهی | په صحیح طریقه | یا وویریږی له دې نه | چه رد به کړے شی | قسمونه | پس له قسمونو د دوی نه

شاهدان به خلق شهادت سم سم ادا کړی یا به د دې نه وویریږی چه د هغوی د قسمونو نه پس به نورو قسمونو د

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝۱۰۸

او وویریږئ د الله نه | او واورئ | او الله | سمه لار نه ښائی | قوم | د فاسقانو ته

هغوی تردید ونه شی او د الله نه ویره کوئ او (د هغه حکم) اورئ الله د فاسقانو تولی ته سمه لار نه ښائی۔

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَاۤ اُجِبْتُمْ ۗ قَالُوْا

په کومه ورځ | چه جمع کړی | الله | رسولان | بیا به هغه وفرمائی | څه | جواب درکړے شوے وو تاسو ته؟ | وُ به وائی

په کومه ورځ چه الله تعالیٰ ټول رسولان راجمع کړی نو تپوس به ترې وکړی چه تاسو ته څه جواب درکړے شوے وو

لَا عِلْمَ لَنَا ۗ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝۱۰۹ اِذْ قَالَ اللّٰهُ

نشته دے علم | مونږ ته | بیشکه | ته | ښه پوهیږې | په غیبو باندې | کله چه | وُ فرمائی | الله

هغوی به جواب ورکړی چه مونږ ته هیڅ علم نشته بیشکه هم ته د غیبو د خبرو ته خبردار یې۔ بیا کله چه الله تعالیٰ

يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِىْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ

اے عیسیٰ ځوئے د مریم ! | یاد کړه | نعمت زما | په خپل ځان | او په | خپلے مور | کله چه

وفرمائی اے د مریم ځویه عیسیٰ! ما چه کوم نعمتونه تا له او ستا مور له ورکړی وو هغه یاد کړه چه ما په

اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۗ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ

ما ستا مدد وکړو | په روح القدس سره | چه خبرے کولے تا | خلقو سره | په زانګو کښې | او په پوخ عمر کښې

جبرائیل سره ستا امداد وکړو، تا په زانګو کښې هم خلقو سره خبرے کولے او په پوخ عمر کښې هم

وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ

اوهر کله چه | ما ښودلو تاته | کتاب | او حکمت | او تورات | او انجیل | او هر کله چه

او هر کله چه ما تاته دَ کتاب ، حکمت ، تورات او انجیل تعلیم درکړو ، او چه

تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ

چه جوړولو تا | له خټې نه | پشان دَ صورت | دَ مارغۀ | زما په حکم | بیا به پوکے وهلو تا | په هغې کښې | نو هغه به شو

تا به زما په حکم دَ خټې نه دَ مارغۀ شکل جوړولو او پوکے به دِ پکښې کولو ، او زما په حکم

طَيْرًاۢ بِاِذْنِيْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيْ ۚ

مارغۀ | زما په حکم | او ښۀ کولو به تا | پیدائشی ړوند | او برگے | زما په حکم

به مارغۀ کیدلو ، او پیدائشی ړاندۀ او برگی به دِ زما په حکم رَغَـوَل ،

وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ

او هر کله چه به تا راویستل | مړی | زما په حکم | او هر کله چه | منع کړل ما | بنی اسرائیل

او مړی به دِ زما په حکم ژوندی کول ، او ما ته دَ بنی اسرائیلو نه بچ

عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ

له تا نه | هر کله چه تا راوړے هغوئ ته | معجزے | بیائے ووئیل | هغو خلقو | چه کافران وو | له دوی نه

کړے کله چه تا هغوی ته څرګندے نخښے راوړے ، نو کومو خلقو چه له دوی نه کفر اختیار کړے وو هغوی

اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۱۰﴾ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ

چه نۀ دے دا | مګر صرف | جادو (دے) | ښکاره ۔ | او کله چه | ما په زړۀ کښې واچول | دَ حواریانو

ووئیل چه دا خو دَ واضحه جادو نه سوا بل هیڅ نۀ دی ۔ او یاد کړه کله چه ما دَ حواریانو په زړۀ کښې واچول

اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ وَبِرَسُوْلِيْ ۚ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

چه | ایمان راوړئ په ما | او زما په رسول | (نو) دوی ووئیل | مونږ ایمان راوړو | او ګواه شه | چه بیشکه مونږ | حکم منونکی یو ۔

چه په ما او زما په رسولانو باندِ ایمان راوړئ نو دوی ووئیل چه مونږ ایمان راوړو او اے الله ! ته ګواه اوسه چه مونږ

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ اَنْ

هر کله چه ووئیل | حواریانو | اے عیسیٰ | ځوئے دَ مریم ! | آیا کولے شی؟ | ستا رب | چه

فرمانبرداریو (یاد کړه) کله چه حواریانو ووئیل چه اے عیسیٰ دَ مریم ځویه ! آیا ستا رب په مونږ باندِ له آسمان

يُّنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ ۭ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ

راکوزه کړی | په مونږ باندِ | خوانچه | له آسمان نه | ووئیل هغۀ | ووېرېږئ دَ الله نه | که چرے یئ تاسو

نه دَ خوراک یوه خوانچه راکوزولے شی ، عیسیٰ ورته ووفرمائیل چه دَ الله تعالیٰ نه ووېرېږئ که چرے

مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۲﴾ قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

مؤمنان | دوی ووئیل | چه مونږ غواړو | چه وُخورو | له دے نه | او آرام وُنیسی

واقعی تاسو مؤمنان یئ ۔ هغوی ووئیل ، مونږ خو بس دا غواړو چه دَ هغے نه خوراک وُخورو او زړونه مو به

قُلُوْبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُوْنَ عَلَيْهَا

زمونږ زړونه | او پوهه شو مونږ | چه بیشکه | رښتیا وئیلی دی تا مونږ ته | او مونږ شو | په هغې بانډې

تسلي شي او دا راته معلومه شي چه تا مونږ ته هر څه رښتیا رښتیا وئیلی دي او په دې خبره

مِنَ الشّٰهِدِيْنَ (١١٣) قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ

له ګواهانو نه | وویل | عیسیٰ | ځوی | دَ مریم | (چه) اے الله زمونږ ربه

ګواهان شو ، عیسیٰ دَ مریم ځوی وُوئیل ، اے الله اے زمونږ ربه!

اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا

نازله کړه | په دو مونږ بانډې | خوانچه | له اسمان نه | چه وی | مونږ دَ پاره | دَ خوشحالۍ ورځ

په مونږ بانډې یوه خوانچه دَ اسمان نه راکوزه کړه ، چه زمونږ دَ پاره یعنی زمونږ دَ وړاندې نو

لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ

زمونږ د وړومبنو | او وروستنو دَ پاره | او یو نخښه | ستا دَ طرف نه | او روزی راکړه مونږ ته | او ته

او وروستنو خلقو دَ پاره دَ خوشحالۍ موقعه شي او ستا دَ طرف نه یوه نخښه شي ، او مونږ له روزی راکړه ته ډیر

خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ (١١٤) قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ

ډیر ښهٔ روزی ورکوونکے یئے | وفرمائیل الله | بیشکه زهٔ | نازلوونکے یم دا | په تاسو بانډې | پس څوک چه انکار وکړی

ښهٔ روزی رسان یئے ۔ الله ورته وفرمائیل چه زهٔ تاسو ته خوانچه درنازلوونکے یم خو په تاسو کښې چه څوک دَ دے

بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيْٓ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ (١١٥) ع

پس له دے | له تاسو نه | نو زهٔ به عذاب ورکړم هغه له | داسے عذاب | چه عذاب به نهٔ ورکوم هغه | چا یَو ته | له جهان والو نه

نه پس هم انکار وکړی نو زهٔ به ورله داسے سزا ورکړم چه په دنیا کښې به مِ بل چاله نهٔ وی ورکړی

وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

او کله چه وفرمائی | الله | اے عیسیٰ ځوے دَ مریم ! | آیا تا وئیلی وُو | خلقو ته

او هر کله چه الله تعالیٰ (په حشر کښې) وفرمائی اے عیسیٰ دَ مریم ځویه! آیا تا خلقو ته وئیلی وو چه دَ الله نه

اتَّخِذُوْنِيْ وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالَ سُبْحٰنَكَ

(چه) ونیسئ ما | او زما مور | دوه معبودان | په ځلئے | دَ الله | دیه وائی | پاک یئے ته

سوا ما او زما مور دواړه په خدایئ ونیسئ ، هغه به ووائی اے الله! ته پاک یئے

مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقٍّ ؕ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ

نهٔ دی مناسب ماله | چه ووایم | هغه خبره | چه نهٔ دے زما حق | کهٔ چرے | ما دا وئیلی وے

ما دا ګنکه کولے شو چه هغه خبره م دَ خُلې نه ایستلے چه ما ته ئے حق حاصل نهٔ وو ، کهٔ ما وئیلے وے نو تا ته

فَقَدْ عَلِمْتَهٗ ؕ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ ؕ

نو بیشکه هغه به معلوم وی تا ته | ته پوهیږې | په هغه څه چه زما زړهٔ کښې دی | او زهٔ نهٔ پوهیږم | په هغه څه چه ستا په زړهٔ کښې دی

به ضرور معلوم وے ، تا ته ښهٔ معلوم دی څهٔ چه زما په زړهٔ کښې دی او ما ته نهٔ دی معلوم څهٔ چه ستا په علم کښې دی

الربع

ع ٥

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَآ اَمَرْتَنِيْ بِهٖ

بیشکہ هم تهٔ | ډیر ښهٔ پوهه یې | په غائبو بانډې | نهٔ دی وئیلی ما | دوی ته | مګر | هغهٔ چه | حکم فرمائیلے وو تا ما ته په هغې

بیشکه تهٔ دَ غیبو په خبرو بانډې ښهٔ پوهه یې! مادرته دَ دے نه سوا هیڅ نهٔ دو وئیلی، هغهٔ چه تا حکم

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا

چه عبادت وکړه | دَ الله | چه زما رب | او ستاسو رب دے | او وم زهٔ | په دوی بانډې | با خبره

راکړے وو چه یوازے دَ الله عبادت کوئ چه زما او ستاسو دَ ټولو رب دے او زهٔ ترے نه ترهغه وخته خبر وُم، ترڅو چه

مَّا دُمْتُ فِيْهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِيْ كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيْبَ عَلَيْهِمْ ؕ

ترڅو چه زهٔ وُوم | په دوی کښې | بیا هر کله چه | تا واخستلم زهٔ | نو وے تهٔ | نګران | په دوی بانډې

پکښې موجود وُم، او هر کله چه تا پسته راواغوښتم، نو بیا (یوازے) تهٔ دَ هغوی نه خبر وے،

وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿١١٧﴾ اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَ

او تهٔ | په هر څیز بانډې | ښهٔ باخبره یې. | که چرے ته عذاب ورکوے دوی ته | نو بیشکه دوی | ستا بندګان دی | او

او اے الله! تهٔ دَ هر څیز نه ښهٔ خبردار یې. اوس که تهٔ سزا ورکوے نو دوی ستا بندګان دی، او

اِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ

که تهٔ دُ بخښې | دوی | نو بیشکه تهٔ | غالب | دَ حکمت خاوند یې | وبه فرمائی الله | دا هغه ورځ ده چه

که معافی ورته کوے، نو تهٔ غالب او د حکمتونو خاوند یې، الله تعالیٰ به ورته ووائی چه دا هغه ورځ

يَنْفَعُ الصّٰدِقِيْنَ صِدْقُهُمْ ؕ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

نفع رسوی | رښتینو ته | رښتیا دَ دوی | دوی له | باغونه دی | چه بهیږی | دَ هغې لاندې | نهرونه

ده، چه رښتینو خلقو ته به خپل رښتیا فائده ورکوی، هغوی له داسے باغونه دی چه لاندې ترے نه ولے بهیږی

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١١٩﴾

همیشه به وُسیږی | په هغې کښې | همیشه همیشه | راضی شو الله | له دوی نه | او راضی شول دوی له هغه نه | دا | کامیابی ده | لویه

او هغوی به په دے کښې همیشه همیشه دی، الله دَ هغوی نه راضی شو او هغوی دَ الله نه راضی شول دا ډیره لویه کامیابی ده

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٢٠﴾ ع

الله دَ پاره ده | بادشاهی | دَ اسمانونو | او دَ زمکے | او دَ هغه څه چه په دے کښې دی | او هغه | په هر څیز بانډې | قادر دے

اسمانونه او زمکه او دَ دے ترمینځه چه څهٔ دی په ټولو دَ الله تعالیٰ حکومت دے او هغه په هر څیز بانډې قدرت لری

سُوْرَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسٌ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورة انعام په مکه کښې نازل شو په دے کښې | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان زیات رحم کوونکے دے | ١٦٥ ایتونه او ٢٠ رکوع ګانے دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه بے اندازے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ

ټول تعریفونه | الله دَ پاره دی | هغه کوم چه | پیدا کړل | اسمانونه | او زمکه | او پیدا کړے

ټول تعریفونه هم الله تعالیٰ له دی چا چه اسمانونه او زمکے پیدا کړی دی او تیارے

الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ۬ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ①

تیارے | او رنړا | بیا (هم) کوم خلق چه | کافران دی | خپل رب سره | (نور) برابر ګڼړی

اورڼړائے جوړه کړے ده ۔ بیا هم کافران ، خلق خپل رب سره برابر ګڼړی ۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰۤى اَجَلًا ؕ وَاَجَلٌ

او هم هغه دے | چا چه | پیدا کړئ تاسو | له خټے نه | بیائے | مقرر کړه | یوه موده | او یوه موده (نوره)

(الله) هغه دے چه تاسوئے د خاوړے نه پیدا کړئ بیائے درله د ژوند یوه نیټه مقرر کړه ، او یوه بله

مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ② وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ

مقرره | هغه سره | بیا (هم) تاسو | شک کوئ | او هم هغه دے الله | په آسمانونو کښے

نیټه (د قیامت) هم هغه سره مقرره ده بیا هم تاسو شک کوئ ۔ او هم هغه یو خدائے دے چه آسمانونو کښے هم دے

وَفِي الْاَرْضِ ؕ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا

او په زمکه کښے | او هغه پوهیږی | ستاسو په پټه | او ستاسو په ښکاره | او پوهیږی | په هغه څه

او په زمکه کښے هم دے هغه ستاسو په پټو او ښکاره ټولو خبرو پوهیږی ، او ستاسو عملونو باندے هم

تَكْسِبُوْنَ ③ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا

چه تاسوئے کوئ | او نه راځی دوی ته | څه نخښه | له نخښونه | د رب د دوی | مګر دوی | له هغے نه

پوهه دے او دے (کفارو) ته چه کله هم د الله تعالیٰ د نخښو نه څه نخښه راشی نو دوی له دے نه

مُعْرِضِيْنَ ④ فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ؕ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ

مخ اړونکی | پس دوی دروغ وګڼړلو | حق | هر کله چه هغه راغلو دوی ته | پس زر | به راشی دوی ته

مخ اړوی ۔ (او س چه کوم پیغام د) حق دوی ته راغلو نو دوی دا (هم) دروغ وګڼړلو ، پس زر به دوی ته د

اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑤ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا

خبر (حقیقت) | د هغه څه کوم پورے | چه هغوی توقے کولے | آیا نه دی کتلی دوی | چه څومره | هلاک کړل مونږ

هغه څیز حقیقت معلوم شی کوم پورے چه به دوی توقے کولے ۔ دوی نه ګوری چه د دوی نه وړاندے مونږ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ

له دوی نه وړاندے | قومونه | مونږ طاقت ورکړے وو دوی ته | په زمکه کښے | چه | مونږ طاقت نه دے ورکړے

څومره قومونه هلاک کړی دی ، کوم له چه مونږ په زمکه کښے هغه اقتدار ورکړے وو چه تاسو له مو

لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ۪ وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ

تاسو ته | او رالیږلے وو مونږ | له آسمان نه | په دوی باندے | باران | او کړی وو مونږ | نهرونه

نه دے ورکړے او مونږ په هغوی باندے ډیره نه (د رحمت) بارانونه ورول او د هغوی د قدمونو لاندے

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا

جاری | د دوی لاندے (قدمونو کښے) | بیا مونږ هلاک کړل دوی | په ګناهونو د دوی | او پیدا کړل مونږ

مونږ نهرونه جاری کړل ، بیا مونږ هغوی د هغوی د ګناهونو په وجه هلاک کړل او د هغوی نه پس

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ۝٦ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا

پس له دوی نه | قومونه | نور | اوکه چرې نازل کړې وې مونږ | په تا باندې | (سالم) کتاب

مونږ نور قومونه پيدا کړل ، او (اې پيغمبره!) که چرې مونږ په تا باندې کاغذ باندې ليکلے شوے

فِيْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ

(ليکلے شوے) په کاغذ باندې | او دوی لګولے وے دغه سره | لاسونه خپل | نو خامخا به وئيلي وو | هغو خلقو کوم چه | کافران دی | چه نه دے دا

يو کتاب نازل کړے وے او دوی خپل لاسونه (هم) ورته لګولې وے نو بيا به هم کافر خلقو دا وئيل چه دا خو

اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٧ وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ

مګر | جادو | ښکاره | او دوی وائي | ولے را ونه ليږلے شوه | په ده باندې | فرښته

ښکاره جادو دے . او دې خلقو وئيل چه په دې (نبي) باندې څوک فرښته ولې نه راکوزيږي؟

وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ۝٨ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ

او که چرې نازل کړې مونږ | فرښته | نو ختمه شوې به وه | تول معامله | بيا به مهلت نه ورکړے شوے دوي ته | او که مونږ جوړولې هغه

او که مونږ فرښته راکوزه کړې وې نو ټول قصه به خلاصه شوې وه او بيا به دوی ته هيڅ مهلت نه وو ملاؤ شوے او که چرې

مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا

فرښته | نو مونږ به جوړ کړے وو هغه | سړے | او البته مونږ به شبه غورزوله | په دوی باندې | هم هغه

مونږ فرښته پيغمبر جوړولے نو هغه به هم مونږ د سړي په شکل راکوزوله او د غسې په شک کښې به پراته وو

يَلْبِسُوْنَ ۝٩ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

کومه شبه چه (اوس) کوي | او بيشکه توقے شوے دے | پيغمبرانو پورے | وړاندې له تا نه | نو را چاپيره شو

څنګه چه اوس په شک کښې پراته دی او (اې پيغمبره!) تا نه وړاندې هم ډيرو پيغمبرانو پورې خندا مسخرې شوی دی خو اخر په هغو

بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١٠ ع

هغو خلقو باندې کوم چه | توقے کړے وے | هغه (نبيانو) سره | هغه (عذاب) | کوم پورے چه به هغوی توقے کولے.

توقو کوونکو باندې هم هغه عذاب راچاپيره شو کوم پورې چه دوی توقے کولے .

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

دوايه | ووګرځئ | په زمکه کښې | بيا | وګورئ | څنګه شو | انجام

نو ورته ووايه چه (اې خلقو!) د مزکې په مخ وګرځئ (او) بيا وګورئ چه (د حق) دروغ کوونکو څه

الْمُكَذِّبِيْنَ ۝١١ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلْ

د دروغ ګڼړونکو | تپوس وکړه | د چا دی | څه چه | په اسمانونو کښې | او زمکه (کښې دی)؟ | ووايه

انجام شو ؟ نه ووايه چه په اسمانونو او زمکه کښې څه دی هغه د چا دی ؟ (نه پخپله) ووايه

لِّلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

د الله دی | لازم کړے دے | په خپل ځان باندې | مهرباني | هغه به ضرور جمع کړی تاسو | په ورځ د قيامت

چه د الله تعالیٰ دی هغه په خپل ځان باندې رحم کول لازم کړی دی هغه به تاسو ضرور د قيامت په ورځ راجمع کړی

لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑫

نشته دے څهٔ شک | په دے کښے | کوم چه | نقصان کښے وُساتل | خپل ځانونه | پس هغوئ | ایمان نه راوړی

دَ کوم په راتلو کښے چه هیڅ شک نشته او کوم خلقو چه ځان په نقصان کښے اچولے دے هغوی ایمان راوړونکی دی

وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِى الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؕ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑬

او دَ هغهٔ دی | څهٔ چه آرام کوی | په شپه کښے | او ورځ (کښے) | او هغه دے | آؤریدونکے | پوهه

او دَ شپے په تیارهٔ کښے او دَ ورځے په رڼا کښے هر څهٔ چه اوسیږی هغه ټول دَ الله (مخلوق) دی او هغه آوریدونکے (او) پوهه دے

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

وُوایه | آیا بغیر | دَ الله نه | زهٔ وُنیسم | بل دوست | چه پیدا کوونکے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے دے

ته ووایه چه آیا زهٔ الله تعالیٰ پریږدم او بل څوک خپل کارساز جوړ کړم چه آسمانونه او زمکه ئے پیدا کړی دی،

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ؕ قُلْ اِنِّىٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ

او هغه | (په تولو) خوروی | او په هغهٔ څوک نهٔ خوروی | وُوایه | بیشکه ماته حکم شوے دے | چه زهٔ شم | دَ ټولو نه وړومبے

او هغه ټولو ته روزی ورکوی او هغه له څوک روزی نهٔ ورکوی وړته ووایه چه ماته خو دا حکم شوے دے چه زهٔ دِ په ټولو

مَنْ اَسْلَمَ وَ لَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ⑭ قُلْ اِنِّىْٓ اَخَافُ

اسلام راوړونکے | او | مهٔ کیږه ته | له مشرکانو نه | وُوایه | بیشکه زهٔ | ویریږم

کښے وړومبے اسلام قبول کړم او (ماته حکم دے چه) ته له مشرکانو نه نهٔ شے. ورته ووایه چه کهٔ زهٔ دَ خپل رب

اِنْ عَصَيْتُ رَبِّىْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ⑮ مَنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ

کهٔ چرے | نافرمانی وکړم | دَ خپل رب | له عذاب | دَ ورځے | لوئے نه | دَ چا نه چه هغه واړولے شو

نافرمانی وکړم نو ما سره دَ یوے لوئے ورځے دَ عذاب ویره ده، څوک چه په دغه ورځ دَ عذاب

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ؕ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ⑯ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ

په دغه ورځ | نو بیشکه هغهٔ رحم وکړو په هغهٔ | او دا ده | کامیابی | ښکاره | او کهٔ چرے | ورسوی تاته

نه بچ شو نو په هغهٔ الله تعالیٰ ډیر رحم وکړو او دا لویه کامیابی ده. او کهٔ چرے الله تعالیٰ

اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ؕ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ

الله | (څهٔ) تکلیف | نو نشته | (څوک) لرے کوونکے | دَ هغے | دَ هغهٔ نه سوا | او کهٔ چرے | هغه ورسوی تاته

تاته څهٔ تکلیف ورسوی نو دَ هغهٔ نه بغیر هیڅوک نشته چه هغه لرے کړی او کهٔ چرے هغه در ته خیر

بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ⑰ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ

څهٔ خیر | نو هغه | په هر څیز باندِ | قادر دے | او هغه | غالب دے | په خپلو بندګانو باندِ

ورسوی نو هغه په هر څهٔ قدرت لری - او هغه په خپلو بندګانو باندِ پوره پوره اختیار لری

وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ⑱ قُلْ اَىُّ شَىْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ

او هغه | دَ حکمت خاوند | خبردار دے | ووایه | کوم یو څیز | ډیر لوئے دے | په شهادت کښے؟

او هغه دَ حکمت خاوند او په هر څهٔ خبر دے، ته تپوس وکړه چه دَ چا ګواهی دَ ټولو نه لویه ده؟

قُلِ اللّٰهُ شَهِيْدٌۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ

وَوايه | الله دے | گواه | په مينځ زما | او په مينځ ستاسو کښے | او وحی شوے ده | زما طرف ته

(ته پخپله) ووایه! چه الله تعالیٰ زما او ستاسو ترمینځه گواه دے ، او په ما باندے دا قرآن

هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ؕ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ

دا دے | قرآن | چه زۀ وویرۀ م تاسو | په دے سره | او ترچا چه دا ورسیږی | آیا تاسو | گواهی ورکوئ

نازل شوے دے ، چه دَ دے په ذریعه تاسوم (دَ عذابه) وویروم او چا ته چه دا ورسیږی (هغه م) آیا تاسو دا گواهی ورکوئ

اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ

چه | دَ الله سره دی | معبودان | نور (هم) | ووایه | زۀ خو دا گواهی نۀ ورکوم | ووایه | بیشکه | هم هغه دے

چه الله تعالیٰ سره نور معبودان هم (موجود) دی ، ته ووایه چه زۀ داسے گواهی نۀ ورکوم ، ووایه چه الله خو

اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿١٩﴾ اَلَّذِيْنَ وقف لازم

معبود | یو | او بیشکه زۀ | بیزاره یم | له هغه څۀ نه | چه تاسوئے شریکان کوئ | هغه خلق چه

هم هغه یو معبود دے او زۀ دَ هغه څیزونو نه بیزاره یم کوم چه تاسو (دَ الله سره) شریکوئ۔ چا ته چه مونږ

اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ وقف لازم

ورکړے دے مونږ دوی ته | کتاب | دوی پیژنی دا (رسول) | لکه څنګه چه دوی پیژنی | خپل ځامن

کتاب ورکړے دے ، هغوی دا (رسول) داسے ښۀ پیژنی څنګه چه خپل ځامن ښۀ پیژنی (خو)

اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ ع ٢

هغه کوم چه | نقصان کښے دی لرل | خپل ځانو ته | پس هغوی | ایمان نۀ راوړی | او څوک | زیات ظالم دے

کوم خلق چه خپل ځان په زیان کښے اچولے دے ، هغوی به ایمان نۀ راوړی ۔ او دَ هغه چا نه لوئے ظالم

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ

له هغه چا نه | چه وتړی | په الله باندے | دروغ | یا دروغ گڼړی | دَ هغهٔ آیتونه | بیشکه | نۀ کامیابیږی

څوک دے چه په الله تعالیٰ دَ دروغو بهتان تړی۔ یا دَ هغهٔ (رالیږلے) نخښے دروغژنے گڼړی داسے ظالمان

الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ

ظالمان (خلق) | او په کومه ورځ چه | مونږ جمع کړو دوی | بیا | قول | مونږ به ووایو | هغوته کوم چه

هیچرے کامیابیږی نۀ شی ۔ او په کومه ورځ چه مونږ دوی ټول راجمع کړو ، نو دَ مشرکانو نه به تپوس

اَشْرَكُوْۤا اَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ

شرک کړے وو | کوم ځائے دی | ستاسو شریکان | کوم چه | تاسو (دَ الله سره شریک) گڼړل ۔ | بیا به نۀ وی

وکړو چه ستاسو هغه جوړکړی شریکان څۀ شول ؟ چه تاسو ځان له خدایان جوړکړی وُو بیا به دَ دوی

فِتْنَتُهُمْ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿٢٣﴾

دَ دوی (څۀ بله) بهانه | سوا (دَ دے نه) | چه دوی به وائی | قسم دے په الله | چه زمونږ رب دے | نۀ وُو مونږ | مشرکان

سره هیڅ عذر نۀ وی خو دومره به وائی چه اے زمونږ ربه ! په تا مو دِ قسم وی چه مونږ هرگز مشرکان نۀ وُو

اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا

وګوره | چه څنګه | دروغ ئے ووئیل | په خپلو ځانونو باندې | او ورک شول | له دوی نه | هغه څه چه دوی به

وګوره څنګه دوی دَ خپل ځان په حقله دروغ وائی ، او هغه وخت به هغه ټول دروغ دَ دهٔ

يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا

ئے دروغ تړل | او ځنې له دوی نه هغه دي | چه غوږ ایږدی | تا ته | او مونږ اچولی دي

نه ورک شول کوم چه به دوی جوړول او په دوی کښې ځنې داسې دی چه ستا خبرو ته غوږ نیسی او مونږ

عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِنْ

دَ دوی په زړونو باندې | پردے | چه پوهه نهٔ شی دوی په هغې | او دَ دوی په غوږونو کښې | دروند والے دے | او که چرے

دَ هغوی په زړونو پردے اچولی دی چه په هیڅ نهٔ پوهیږی او په غوږونو کښې ئے کوڼوالے دے او که چرے

يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ

ووینی دوی | ټولے معجزے | نو ایمان نهٔ راوړی دوی په هغې باندې | تر دے چه | هر کله راشی دوی تا ته | چه جګړے کوی تا سره

دوی ټولے نخښے وګوری بیا به هم ایمان نهٔ راوړی تر دے چه هر کله تا له راځی نو جګړے درسره

يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ

نو وائی به | هغه خلق چه | کافران دی | نهٔ دی دا | مګر | قصے | دَ پخوانو خلقو | او دوی

کوی ، نو څوک چه کافران دی هغوی داوائی چه دا خو نور څهٔ نهٔ دی تش پخوانئ قصے دی او هغوی

يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـــَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ

منع کوی (خلق) | دَ دهٔ نه | او (خپله هم) لرے کیږی | دَ دهٔ نه | او دوی نهٔ هلاکوی | مګر صرف خپل ځانونه

دَ دے (حق دین) دَ منلو نه خلق منع کوی او پخپله هم ترے لرے لرے ګرځی او په دے چل نور څوک نهٔ، خو تش خپل ځانونه

وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا

او | دوی نهٔ پوهیږی | او که چرے ته ووینې | کله چه دوی ودرولے شی | په اور | نو دوی به ووائی

هلاکوی او په دے هم نهٔ پوهیږی او (اے نبیؐ!) که چرے ته دوی هغه وخت وګورے کله چه دوی دَ جهنم په غاړه ودرولے

يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ

اے کاش ! | چه مونږ بیا واپس شو | او مونږ دروغ و نهٔ ګڼړو | ایتونه | دَ رب خپل | او مونږ شو

شی نو دوی به وائی کاش ! مونږ واپس (دنیا ته) ولیږلے شو نو دَ خپل رب نخښے به دروغ ونهٔ ګڼړو او مونږ به دَ

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ۭ

له مؤمنانو نه | نهٔ بلکه | ښکاره شو | په هغوی باندې | څهٔ چه دوی پټول | وړاندې له دے نه

مؤمنانو نه شو . په حقیقت کښې دَ دوی مخ ته هغه څیز ښکاره شو کوم چه به دوی وړاندې پټولو .

وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿٢٨﴾

او که چرے | دوی واپس وګرځولے شی | نو ضرور به بیا هغه وکړی | دَ کوم نه چه منع کړے شوی وو | او بیشکه دوی | دروغژن دی .

او که دوی دنیا ته واپس هم کړے شی نو بیا به هم هغه کار ونه کوی دَ کوم نه چه دوی منع کړے شوی وو او یقینًا دوی دروغژن دی

وَقَالُوْٓا اِنْ هِیَ اِلَّا حَیَاتُنَا الدُّنْیَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِیْنَ ﴿۲۹﴾

او دوائی | نه دے (څه نور) | مګر | دا دَ دُنیا ژوند زمونږ | او نه یُو مونږ ده | راژوندی کړے شوی

او دوی دوئیل چه ژوند خو صرف هم دا دَ دُنیا ژوند دے او مونږ به دوباره (دَ قیامت په ورځ) نه پیدا کیږو

وَلَوْ تَرٰٓی اِذْ وُقِفُوْا عَلٰی رَبِّهِمْ ۭ قَالَ اَلَیْسَ هٰذَا

او کاش! | ته وُوینے | هر کله چه ودرولے شی | دَ خپل رب مخکښے | وُبه فرمائی الله | آیا نه دی | دا

او کاش! چه ته وُګورے کوم وخت چه دوی دَ خپل رب مخکښے ودرولے شی، الله تعالیٰ به وُفرمائی آیا دا (ژوندون)

بِالْحَقِّ ۭ قَالُوْا بَلٰی وَرَبِّنَا ۭ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا

ربښتیا | دوی به ووائی | ولے نه | قسم دے په رب زمونږ | هغه به وفرمائی | نو وُڅکئ | دا عذاب | ځکه چه

حق نه دے؟ وُبه وائی ولے نه زمونږ دَ رب قسم (حق دے) الله تعالیٰ به وُفرمائی چه دَ خپل کفر (په سزا) کښے

كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۳۰﴾ ع قَدْ خَسِرَ الَّذِیْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ۭ

تاسو به انکار کولو | بیشکه په نقصان کښے پاتے شول | هغه خلق کوم چه | دروغ وګڼړلو | ملاقات دَ الله

اوس دَ عذاب مزه وُڅکئ، بیشکه هغه خلق په تاوان کښے پاتے شول چه خدائے سره دَ ملاقات خبره ئے دروغ

حَتّٰٓی اِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا یٰحَسْرَتَنَا عَلٰی مَا

تر دے چه | هر کله راشی په دوی | قیامت | ناګهانه | وبه وائی دوی | افسوس دے | په دے چه

ګڼړله، تر دے چه هر کله په دوی باندِ قیامت ناګهانه راشی نو وائی به چه هلئے افسوس دے مونږ په دے

فَرَّطْنَا فِیْهَا ۙ وَهُمْ یَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰی ظُهُوْرِهِمْ ۭ

مونږ کوتاهی وکړه | په دے (باره) کښے | او دوی | به پورته کړی دی | خپل پیټی | په خپلو شاګانو

معامله کښے څو مره کوتاهی کړے ده او دَ خپلو ګناهونو پیټی به ئے په خپلو شاګانو باندِ بار کړے وی،

اَلَا سَآءَ مَا یَزِرُوْنَ ﴿۳۱﴾ وَمَا الْحَیٰوةُ الدُّنْیَآ اِلَّا لَعِبٌ وَّ

واوُرئ | بد دی | هغه څه چه دوی ئے پورته کوی | او نه دے | ژوند دَ دُنیا | مګر | لوبے | او

واوُرئ! دوی به ډیر خراب پیټی پورته کړے وی او دَ دنیا ژوند خو نور څه نه دے بس یوه لوبه تماشا

لَهْوٌ ۭ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَیْرٌ لِّلَّذِیْنَ یَتَّقُوْنَ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۳۲﴾

مشغولا ده | او البته کور | دَ آخرت | ډیر ښه دے | هغو خلقو له | چه پرهیزګاری | آیا نه پوهیږی

ده، البته دَ آخرت کور دَ هغه خلقو دَ پاره ډیر ښه دے چه پرهیزګاره دی آیا تاسو عقل نه لرئ

قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَیَحْزُنُكَ الَّذِیْ یَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا یُكَذِّبُوْنَكَ

بیشکه مونږ پوهیږو | چه ضرور غمژن کوی تا | هغه څه چه | دوی وائی | پس بیشکه دوی | نه دروغژن کوی تا

(اے پیغمبره!) مونږ ته ښه معلومه ده چه دَ دوی په خبرو ته غمژن کیږے لیکن په حقیقت کښے دوی تا دروغژن

وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِیْنَ بِاٰیٰتِ اللّٰهِ یَجْحَدُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ

بلکه (دا) ظالمان (خو) | دَ الله دَ آیتونو نه | انکار کوی | او بیشکه دروغژن کړے شوی وو | نور پیغمبران (هم)

نه ګڼړی بلکه دا ظالمان دَ الله تعالیٰ دَ آیتونو نه انکار کوی او بیشکه له تا نه وړاندِ هم پیغمبران

مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى اَتٰىهُمْ

له تا نه وړاندې | پس هغوی صبر وکړو | په دروغژن بللے کیدلو | او تکلیف ورته ورسولے شو | تر دے چه | ورسید ورته

دروغژن گڼړلے شوی وو خو په دروغژن کولو او په تکلیفونو باندې هغوی صبر وکړو، تر دے چه زمونږ مدد

نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِی

زمونږ مدد | او نشته دے څوک بدلوونکے | د الله د خبرے | او بیشکه راغلی دی تاته | خبرونه

ورته ورسید و او د الله تعالیٰ خبرے هیڅوک نه شی بدلولے، او د پخوانو پیغمبرانو څه حالات تاته رارسیدلی

الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ

(د هغه) رسولانو | او که چرے وی | دروند | په تا باندې | د دوی مخ اړول | نو که چرته کولے شے

دی او (اے نبیؐ) که د دے خلقو بے رُخی برداشت کولے نه شے، نو که وس دِ رسی نو

اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ

چه ولټوے ته | سورے | په زمکه کښے | یا اندرپایه | په آسمان کښے | بیا ته راوړے دوی ته

په زمکه کښے چرته یو سرنگ ولټوه، یا آسمان ته یوه اندرپایه ولگوه او دوی له د یوے نخښے راوړ

بِاٰيَةٍ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُوْنَنَّ

(څه) نخښه | او که چرے غوښتلے الله | نو جمع کړی به ئے وو دوی | په هدایت باندې | پس مه کیږه ته

کوشش وکړه او که الله تعالیٰ غوښتلے نو ټول به ئے په هدایت یو ځائے کړی وو، نو د ناپوهه خلقو په

مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ۘ وَالْمَوْتٰى

له جاهلانو نه | بیشکه چه قبلوی | هغه خلق چه | اوری | او مړی

شان مه کیږه د (د حق تعلیم) هغه څوک منی چه خبرے ته غوږ ایږدی او (پاتے شول) مړی

يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

راپورته به کړی دوی | الله | بیا به هم د هغه طرفته | ورگرځولے شی | او دوی وائی | ولے نازله نه شوه | په ده باندې

نو هغوی خو به الله تعالیٰ د قبرونو نه راپورته کړی او هغه ته به پیش کړے شی۔ او دوی وائی چه ده ته ولے د الله تعالیٰ

اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۗ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ

(څه) نخښه | د ده د رب له طرفه نه | ووایه | بیشکه | الله | قادر دے | په دے | چه | نازله کړی

د طرف نه نخښه نه راځی۔ ته ووایه چه الله تعالیٰ د نخښے را کوزولو پوره پوره طاقت

اٰيَةً وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ

نخښه | او لیکن | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی | او نشته | (هیڅ) ځناور (تلونکے) | په زمکه کښے

لری خو اکثر خلق په دے نه پوهیږی۔ او د زمکے په مخ د اسے ځناور نشته

وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ۗ مَا فَرَّطْنَا

او نه (څه) مارغه | چه الوزی | په خپلو دواړو وزرو | مگر دوی جماعتونه دی | ستاسو په شان | مونږ کمے نه دے کړے

او نه (په هوا کښے) داسے مارغه شته چه په وزرو الوزی مگر دا ټول ستاسو غوندې (مخلوق) امتونه دی مونږ د دے کتاب په

النصف

وقف منزل عند البعض علی یسمعون

وقف غفران

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا ﴿٣٨﴾ يُحْشَرُونَ رَبِّهِمْ إِلَىٰ ثُمَّ شَيْءٍ مِنْ الْكِتَابِ فِي

دروغژن کړی دو | او کوموچه | جمع کولے شی | بیا | په خپل رب ته | دَ څهٔ خبره | په کتاب کښے

او چا چه زمونږ نخښے دروغ ... بیا به دا ټول خپل خدائے ته پیش کړے شی. نصیبه لیکلو کښے هیڅ کے نهٔ دے کړے او

وَمَنْ يُضْلِلْهُ اللَّهُ يَشَإِ مَنْ ۗ الظُّلُمَاتِ فِي وَبُكْمٌ صُمٌّ بِآيَاتِنَا

او څوک چه | ګمراه ئے کړی | الله | څوک چه وغواړی | په تیاره کښے دی | او ګونګیان دی | کانړه دی | زمونږ ایتونه

ذکړلے هغوی کانړهٔ او ګونګیان او په تیاره کښے پراته دی، الله چه د چا په حقله وغواړی نو ګمراه ئے کړی او د چا په

أَنْتُمْ إِنْ أَرَأَيْتَكُمْ قُلْ ﴿٣٩﴾ مُسْتَقِيمٍ صِرَاطٍ عَلَىٰ يَجْعَلْهُ يَشَأْ

کهٔ چرے راشی تاسو | ایا کتلی دی تاسو | ووایه | په نیغه لاره باندِ | کړی هغه | وغواړی

حقله چه وغواړی نو په سمه لاره ئے روان کړی. ووایه چه فکر وکړئ او بیا ووایئ چه کهٔ په تاسو

كُنْتُمْ إِنْ ۚ تَدْعُونَ اللَّهِ أَغَيْرَ السَّاعَةُ أَتَتْكُمُ أَوْ اللَّهِ عَذَابُ

کهٔ چرے تاسو | به بل څوک رابلئ | نو ایا د الله نه سوا | قیامت | یا راشی تاسو ته | عذاب د الله

د الله عذاب راشی یا په تاسو قیامت راشی نو ایا تاسو به د الله تعالیٰ نه سوا بل چا ته اواز کوئ؟ (ووایئ) کهٔ تاسو

إِلَيْهِ تَدْعُونَ مَا فَيَكْشِفُ تَدْعُونَ إِيَّاهُ بَلْ ﴿٤٠﴾ صَادِقِينَ

هغه رابلئ | دکوم د پاره چه تاسو | هغه (تکلیف) | بیا هغه لرے کوی | به تاسو رابلئ | خاص هغه | نه بلکه | رښتونی یئ

رښتونی یئ؟ نه بلکه هغه وخت تاسو یوازے خدائے ته اواز کوئ نو کهٔ الله وغواړی نو هغه مصیبت به درنه لرے

أُمَمٍ إِلَىٰ أَرْسَلْنَا وَلَقَدْ ﴿٤١﴾ تُشْرِكُونَ مَا وَتَنْسَوْنَ شَاءَ إِنْ ع ١٠

امتونو طرف ته | او بیشکه مونږ لیږلی دی (رسولان) | تاسو ئے شریکوئ | هغه څهٔ چه | او تاسو هیروئ | کهٔ چرے هغه وغواړی

کړی، او په دا سے موقع کښے خپل شریکان درنه هیر شی. او مونږ تا نه وړاندِ نورو قومونو ته پیغمبران

﴿٤٢﴾ يَتَضَرَّعُونَ لَعَلَّهُمْ وَالضَّرَّاءِ بِالْبَأْسَاءِ فَأَخَذْنَاهُمْ قَبْلِكَ مِنْ

عاجزی وکړی | د پاره د دے چه دوی | او تکلیف کښے | په سختئ | بیا مونږ ونیول دوی | له تا نه وړاندِ

ولیږل، نو بیا مو هغوی په سختو او مصیبتونو کښے راونیول، چه عاجزی شروع کړی.

قُلُوبُهُمْ قَسَتْ وَلَٰكِنْ تَضَرَّعُوا بَأْسُنَا جَاءَهُمْ إِذْ فَلَوْلَا

د دوی زړونه | سخت شول | بلکه | نو عاجزی وکړه دوی | زمونږ عذاب | راغے دوی ته | کله چه | بیا ولے ونهٔ شوه

بیا چه کله زمونږ عذاب په دوی راغلو نو دوی زمونږ مخکښے ولے فریاد ونهٔ کړو، بلکه د دوی زړونه سخت پاتے شو

نَسُوا فَلَمَّا ﴿٤٣﴾ يَعْمَلُونَ كَانُوا مَا الشَّيْطَانُ لَهُمُ وَزَيَّنَ

هیر کړل دوی | پس هر کله چه | کوم چه دوی کول | هغه (کارونه) | شیطان | دوی د پاره | او ښائسته کړل

او شیطان دوی ته د دوی (خراب) عملونه ښائسته کړی ورښودل. بیا هر کله چه دوی هغه نصیحت هیر

إِذَا حَتَّىٰ ۖ شَيْءٍ كُلِّ أَبْوَابَ عَلَيْهِمْ فَتَحْنَا بِهِ ذُكِّرُوا مَا

هر کله | ترد ے چه | د هر څیز | دروازے | په دوی | نو پرانستلے مونږ | هغه څهٔ چه نصیحت کړے شوے وو دوی ته په هغے سره

کړو کوم چه دوی ته شوے وو نو مونږ په دوی د هر څیز دروازے پرانستلے، ترد ے چه دوی زمونږ

فَرِحُوْا بِمَآ اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ﴿۴۴﴾ فَقُطِعَ

دوی خوشحاله شول | هغه څه چه دوی ته ورکړے شول | نو مونږ ونیول دوی | ناګهانه | بیا دغه وخت دوی نا اُمیده شول | پس پرېکړے شوه

په ورکړه باندې بشه خوشحاله شول نو مونږ دوی ناګهانه ونیول او دوی نا اُمیده پاتے شول، بیا د دے ظالمانو

دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ؕ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۵﴾

جرړه د (دے) قوم | کوم چه | ظلم کړے وو | او تعریف ثنا | الله لره ده (چه) رب دے د ټولو جهانونو

خلقو جرړه پرېکړے شوه ، او ټول تعریف الله لره دے چه پروردګار د ټول مخلوق دے.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

ته ووایه | څه خیال دے ستاسو | که چرے | واخلی | الله | اورېدل ستاسو | او سترګے ستاسو | او مهر ووهی

(اے پیغمبره!) دوی ته ووایه چه تاسو چرے په دے خبره فکر کړے دے چه که الله تعالیٰ تاسو نه غوږونه او سترګے واخلی

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ

ستاسو په زړونو | نو څوک دے بل معبود | سوا د الله نه | چه درکړی تاسو ته | دغه څیزونه | وګوره | څنګه

او په زړونو د لے تاپے ولګوی نو د الله تعالیٰ نه سوا بل څوک معبود شته چه دا څیزونه درله پسته درکړی ، ګوره مونږه

نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿۴۶﴾ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ

مونږ بیا بیا بیانوو | آیتونه | بیا (هم) | دوی | مخ اړوی | ووایه | آیا کتلی دی تاسو

دوی ته څنګه خپل آیتونه بیا بیا بنایو او دوی ترے نه بیا هم مخ اړوی - ورته ووایه چه تاسو چرے فکر کړے

اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا

که چرے راشی تاسو ته | عذاب | د الله | ناګهانه | یا په ښکاره | نو آیا | هلاک به شی څوک (نور) | سوا

دے که د الله تعالیٰ د طرف نه په تاسو باندې ناګهانه یا په ښکاره عذاب راشی، نو آیا د ظالمانو نه سوا نور خلق

الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ

د قوم | د ظالمانو نه | او نه رالیږو مونږ | رسول | مګر زیرے ورکوونکی | او ویروونکی

به پکښے هلاکیږی ؟ او مونږ خو پیغمبران په دے غرض لیږو چه نیکانو ته زیرے ورکړی او بدانو ویروی

فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۴۸﴾

پس څوک چه | ایمان راوړی | او اصلاح وکړی | نو نه به څه ویره وی | په دوی باندې | او نه | دوی | به غمژن وی

نو څوک چه د هغوی خبره ومنی او خپل عمل سم کړی نو په هغوی به نه ویره راځی او نه به چرے غمژن کیږی

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۴۹﴾

او کوم خلق چه | دروغ وګڼړل | آیتونه زمونږ | و به رسیږی دوی ته | عذاب | څکه چه | دوی نافرمانی کوله

او څوک چه زمونږ آیتونه دروغژن وګڼړی هغوی ته به د هغوی د نافرمانئ په وجه عذاب ورکولے شی

قُلْ لَّآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ

ووایه | نه وایم زه | تاسو ته | چه ما سره | خزانے دی | د الله | او نه | پوهیږم زه | په غیبو باندې

(اے پیغمبره!) ورته ووایه چه زه درته دا نه وایم چه ما سره د الله خزانے دی او نه دا چه زه په غیبو باندې خبریم

وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّىْ مَلَكٌ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى اِلَىَّ ۚ

اونه زهٔ وايم | تاسوته | چه زهٔ فرښته يم | زهٔ تابعداري نهٔ کوم | مګر دَهغه څه چه وحی ئے کولے شی | ماته

اونهٔ درته دا وايم چه زهٔ فرښته يم ، زهٔ خوبس په هغه وحی پسے روان يم چه ماته رالیږلے شی،

قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۗ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٥٠﴾

ووايه | ايا برابر دے | ړوند | او بينا | ايا تاسو فکر نهٔ کوئ ؟

دوايه چه ايا ړوند او بينا دواړه يو برابر کيدے شی؟ ايا تاسو دومره قدرے فکرهم نهٔ کوئ

وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ

او ووېروه په دے قرآن سره | هغه خلق | چه ويريږی | چه | جمع به کړے شی | خپل رب ته | نهٔ به وی

او هغه خلق دَ دے (قرآن) په ذريعه خبردار کړه کوم چه دَ دے خبرنه ويريږی چه دوی به دَ الله په وړاند راجمع کولے شی،

لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِىٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٥١﴾

دوی دَپاره | دَ الله نه سوا | (څوک) دوست | اونهٔ (څوک) شفاعت کوونکے | دَپاره دَ دے چه دوی | پرهيزګاری وکړی

او دَ الله تعالیٰ نه سوا به دَ دوی دوست او سفارش کوونکے هيڅوک نهٔ وی، پکار دی چه دوی پرهيزګاره شی

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِىِّ يُرِيْدُوْنَ

او مهٔ شړه | هغه خلق | چه بلی | خپل رب | صبا | او ماښام | غواړی

او هغه خلق دَ خپل ځان نه مهٔ لرے کوه چه سحر ماښام خپل رب بادوی او دَ هغهٔ رضامندی

وَجْهَهٗ ۗ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَىْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ

مخ دَ هغهٔ | نشته دے په تا باندِ | دَ دوی له حساب نه | څهٔ څيز | او نهٔ | ستاله حساب نه

غواړی ، نهٔ دَ هغوی حساب ستا په ذمه دے ، او نهٔ ستا حساب دَ هغوی

عَلَيْهِمْ مِّنْ شَىْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَكَذٰلِكَ

په دوی باندِ | څهٔ څيز | چه ته دوی لرے کړے | پس شے به ته | له ظالمانو نه | او دغه شان

په ذمه دے ، (داسے ونهٔ شی چه) ته دوی لرے کړے او ته دَ نامناسبه کارکوونکو نه شے . دغه شان

فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

دَ ازمايښل مونږ | ځنے خلق | په ځنو باندِ | چه دوی ووائی | ايا هم دا دی | چه احسان کړے دے الله | په دوی باندِ

مونږ دوئ دَ بو بل په ذريعه په ازميښت کښے اچولی دی چه دوئ دا ووائی چه ښهٔ هغه دا خلق دی چه الله زمونږ په

مِّنْ بَيْنِنَا ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذَا جَآءَكَ

په مونږ کښے | ايا نهٔ دے الله | ښهٔ پوهه | په شکرګذارو باندِ | او هر کله چه | راشی تاته

مينځ کښے په دوئ باندِ مهربانی کړے ده نو ايا الله په خپلو شکرګزارو بندګانو په ښهٔ شان نهٔ پوهيږی؟ (اے نبیؐ!) کله چه تاته

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ

هغه خلق | چه ايمان لری | زمونږ په ايتونو | نو ووايه | سلام (دے) | په تاسو باندِ | لازمه کړے ده | رب ستاسو

هغه خلق راشی چه زمونږ ايتونه منی تو هغوی ته ووايه چه په تاسو سلام وی ستاسو رب په خپل ځان باندِ

عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

په خپل ځان | مهربانی | داچه څوک | عمل وکړی | له تاسو نه | بد | په بې علمۍ کښې | بیا

رحم لازم کړے دے ، په تاسو کښې څوک چه په نادانۍ بد وکړی ، بیا وروستو توبه

تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٤﴾ وَكَذٰلِكَ

توبه وکړی | له دے نه پس | او عمل ښهٔ کړی | نو بیشکه هغه | بخښونکے | مهربان دے | او هم دغه شان

ؤ باسی ، او خپل عمل سم کړی نو الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے ۔ او دغه شان

نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٥٥﴾ قُلْ ع ٥ ٢٤ ١٢

مونږ په تفصیل سره بیانوو | آیتونه | او دَ پاره دَ دے چه ښکاره شی | لاره | دَ ظالمانو | ؤوایه

مونږ آیتونه په تفصیل سره بیانوو چه دَ مجرمانو لاره بالکل (جدا) ښکاره شی ورته ووایه

اِنِّىْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قُلْ

بیشکه زهٔ منع کړے شوے یم | چه | زهٔ عبادت وکړم | دَ هغو (کوم چه) | تاسو بلئ | دَ الله نه سوا | ووایه

چه زهٔ دَ هغه معبودانو دَ عبادت نه منع کړے شوے یم کوم چه تاسو دَ الله تعالیٰ نه سوا بلئ، ته ووایه

لَّاۤ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَاۤ اَنَا

زهٔ پیروی نهٔ کوم | ستاسو دَ خواهشاتو | بیشکه زهٔ به ګمراه شم په دغه وخت کښې | او | نهٔ به یم زهٔ

چه زهٔ به ستاسو په خواهشاتو پسې نهٔ چلیږم کهٔ داسے وکړم نو ګمراه به شم او په سمه لار به

مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿٥٦﴾ قُلْ اِنِّىْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّىْ وَ

له لار موندونکو نه | ووایه | بیشکه زهٔ | په دلیل باندے یم | دَ خپل رب له طرف نه | او

پاتے نهٔ شم ، ورته ووایه چه زهٔ دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه په واضح دلیل قایم ولاړ یم ، او

كَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِىْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا

او تاسو دروغ ګڼلو هغه | نشته دے ماسره | هغه څهٔ چه په تادئ ئے غواړئ تاسو | نهٔ دے حکم | مګر

تاسو دَ هغې نه انکار کوئ او س دَ هغې (عذاب) اختیار زما په لاس کښې نهٔ دے په کوم پسے چه تاسو تلوسه کوئ، فیصله یوازے

لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِىْ

دَ الله ده | هغه بیانوی | حقه خبره | او هم هغه دے | دَ ټولو نه ښهٔ | فیصله کوونکے | ووایه | کهٔ چرے | وے ماسره

دَ الله په لاس کښے ده هغه حقه خبره بیانوی او هغه غوره فیصله کوونکے دے ۔ ورته ووایه چه کهٔ هغه (عذاب)

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِىَ الْاَمْرُ بَيْنِىْ وَبَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

هغه دَ کوم چه تاسو تادی کوئ | نو فیصله شوے به وه | معامله | زما او ستاسو ترمینځه | او الله | ښهٔ پوهه دے

زما په لاس کښے وے په کوم پسے چه تاسو تلوسه کوئ نو زما او ستاسو ترمینځه به پخوا فیصله شوے وه او الله تعالیٰ ظالمان

بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٥٨﴾ وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕ

په ظالمانو | او هغهٔ سره دی | کنجیانے | دَ غیبو | چه نهٔ پوهیږی په هغو (څوک) | سوا دَ هغهٔ نه

ډیر ښهٔ پیژنی ، او دَ غیب کنجیانے خو هغهٔ سره دی چه بے دَ هغهٔ نه پرے بل هیڅوک خبر نهٔ دے

وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا
وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
اوهغه پوهه دے | په هغه څه | چه په اوچه | او دریاب کښے دے | او نهٔ | پریوځی | څهٔ پاڼره | مگر هغه پوهه دے په هغې
اوهغه پوهه دے په هغه څه چه په اوچه او دریاب کښے دے او نه پریوځی هیڅ پاڼره خو هغه پرے خبر وی
او دَ اوچے او دَ لوندے هر څیز ورته ښهٔ معلوم دے او دَ اونے نه داسے پاڼره نهٔ را پریوځی چه هغه پرے خبر نهٔ وی
وَلَا حَبَّةٍ فِىْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِىْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٥٩﴾
اونهٔ څهٔ دانه دهٔ | په تیاروکښے | دَ زمکے | اونهٔ څه لوند څیز | اونهٔ څهٔ اوچ | مگر (هغه) په روښانه کتاب کښے (موجود) دی
اونهٔ څهٔ دانه چه په روښانه کتاب (لوح محفوظ) کښے لیکلے موجود نهٔ وی
او دَ زمکے په تیاروکښے موجود څهٔ دانه یا څهٔ لوند یا اوچ څیز داسے نشته چه په روښانه کتاب
وَهُوَ الَّذِىْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ
او هم هغه دے (کوم چه) | قبض کوی ستا سو (روحونه) | دَ شپے | او پوهیږی | په هغه څهٔ چه تاسو کوئ | دَ ورځے
او الله هغه ذات دے چه تاسو دَ شپے (دَ خوب په صورت کښے) په قبضه کښے اخلی او دَ ورځے چه تاسو څهٔ کوئ په هغې هم پوهه دے
ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
بیا هغه راپاڅوی تاسو | په هغې کښے | چه پوره کړے شی | وخت | مقرر | بیا دَ هغهٔ طرف ته دی | ستاسو واپس تلل
بیا تاسو په دُنیا کار روزګار ته راپاڅوی دَپاره دَ دے چه مقرره نیټه پوره شی، بیا تاسو ټول به الله تعالیٰ ته پستنه ځئ
ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ
بیا به هغه ښیائی تاسو ته | هغه څهٔ چه تاسو به کول | او هغه دے | غالب | دَ پاسه | دَ بندګانو خپلو
نو هغه به درته ښیائی چه تاسو څهٔ کارونه کول۔ او هغه په خپلو بندګانو پوره پوره قدرت لری
وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
او رالیږی | په تاسو باندِ | نګرانے (فرښتے) | تر دے چه | کله راشی | چا ته په تاسو کښے | مرګ
او هغه په تاسو نګرانے (فرښتے) رالیږی، تر دے چه په تاسو کښے دَ چا دَ مرګ واخت راشی نو زمونږ
تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوْٓا
(نو) قبض کوی (دَ هغه (روح) | زمونږ رالیږلے شوی (فرښتے) | او دوی | کوتاهی نهٔ کوی | بیا | په دوی وګرځولے شی
رالیږلے (فرښتے) دَ هغهٔ روح قبض کوی او هغوی (په خپل کار کښے) هیڅ کوتاهی نهٔ کوی۔ بیا به دا ټول الله ته
اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ۗ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۛ وَهُوَ اَسْرَعُ
دَ الله طرف ته | چه دَ دوی مالک دے | په حقه خبرشئ | دَ هغهٔ دے | حکم | او هغه دے | ډیر زر
پستنه لاړ شی چه په حقه دَ دوی مولیٰ دے، خبرشئ چه حکم بس یوازے دَ هغهٔ چلیږی او هغه په حساب اخستو
الْحٰسِبِيْنَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
حساب اخستونکے | دوی ته | څوک | خلاصے درکوی تاسو ته | له تیارونه | دَ اوچے | او دَ دریاب
کښے ډیر تیز دے۔ ورته ووایه چه څوک دے؟ چه دَ اوچے او سمندر په تورو تیارو کښے تاسو دَ خطرے نه بچ کوی
تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ
تاسو بلئ هغه | په عاجزئ | او په پټه | که چرے | هغه مونږ له خلاصے راکړی | دَ دے (مصیبت) نه | نو خامخا به یو مونږ
چه تاسو ئے په عاجزئ سره او په پټه پټه بلئ۔ (او وائی چه) که چرے مونږ الله دَ دے (مصیبت) نه بچ کړو نو مونږ

مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

له شکر کوونکو نه | ووایه | الله | خلاصی درکوی تاسو ته | له دے نه | او له هر یو سختئ نه

به ضرور د هغه شکرګزار یو، ته ووایه هم الله تعالیٰ تاسو د دے نه او د هر تکلیف نه خلاصوی، بیا (هم)

ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ

بیا (هم) تاسو شرک کوئی - | ووایه | هغه | قادر دے | په دے چه راولیږی هغه | په تاسو بانډی

تاسو شرک کوئی - ورته ووایه چه هغه (الله تعالیٰ) په دے خبره بانډی قادر دے چه په تاسو بانډی

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا

(څه) عذاب | ستاسو د پاسه نه | یا ستاسو د پښو د لانډی نه | یا جمع کړی تاسو | ټولی ټولی

د بره نه یا ستاسو د قدمونو د لانډی نه عذاب راولیږی، یا تاسو په فرقو کښے تقسیم کړی

وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ

او وڅکوی | له تاسو نه څینو ته | جنګ د څینو | وګوره | څنګه | بیا بیا بیانوو | آیتونه

او په تاسو د یو بل د لاسه د جګړے مزه وڅکوی، وګوره مونږ څنګه په بیل بیل شان خپلے نخښے بیانوو

لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ؕ قُلْ لَّسْتُ

د پاره د دے چه دوی | پوهه شی | او دروغژن کړو | هغه | ستا قوم | او هغه حق دے | ووایه | زه نه یم

شاید چه دوی پرے پوهه شی. او ستا قوم (کفار د مکے) دا قرآن دروغژن کړو حال دا دے چه دا رښتونے دے، ووایه چه

عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ؗ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٧﴾

په تاسو بانډی | (څه) نګران | د پاره د هر خبر | (یو وخت) مقرر دے | او ډیر زر | به تاسو پوهه شئ

زه ستاسو ذمه وار خو نه یم - د هر خبر (د واقع کیدو) یو وخت مقرر دے او تاسو به ډیر زر پوهه شئ

وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى

او کله چه | تاسو ووینئ | هغه خلق | چه بحث کوی | زمونږ په آیتونو کښے | نو مخ واړوه | له دوی نه | تر دے چه

او هر کله چه ته ووینے چه خلق زمونږ په آیتونو باندی نکته چینئ کوی نو د هغوئ نه یو اړخ ته شه تر دے چه (هغه

يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ؕ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ

دوی لګیا شی | په څه بله خبره کښے | او که چرے هیر کړی له تا نه | شیطان | نو مه کښینه

بحث پریږدی او) په بله خبره کښے مشغول شی، او که چرے شیطان درنه (دا نصیحت) هیر کړی (او ته په دوی کښے

بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ

پس د رایاد یدو | د ظالمانو خلقو سره | او نشته دے | په هغو خلقو (چه) | ویریږی (له الله نه)

کښینے) نو د یادراتلو نه پس د داسے ظالمانو سره مه کښینه، او کوم خلق چه پرهیزګاره دی په هغوی بانډی

مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٦٩﴾

د هغو (جګړه کوونکو) له حساب نه | څه څیز | لیکن | (صرف) نصیحت کول | چه دوی | پرهیزګاره شی.

د هغوی د حساب کتاب هیڅ ذمه واری نشته (البته نصیحت کول د هغوی په ذمه دی چه شاید (دا ظالمان هم) د الله تعالیٰ

وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

اوپریږده | هغه خلق | چه جوړ کړی دی | خپل دین | لوبې | او تو تې | او دوکه ورکړې دی ته | ژوند د دنیا

اوپریږده، او هغه خلق پریږده چه د خپل دین نے لوبه تماشا جوړه کړې ده او دوی د دنیا ژوند په دوکه کښې نه دو بیږیږی

وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا

او نصیحت ورکړه | په دې (قرآن) سره | (د دې دپاره نه وی) چه هلاک شی څوک نفس | د خپلو کړو په بدله کښې | نشته دے | د هغه

غورزولی دی او د دے (قرآن) په ذریعه ورته نصیحت کوه چه څوک د عملونو په وبال کښې داسې ګیر نه شی چه بیا د الله

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ

د الله نه سوا | (څوک) دوست | او نه څوک سفارشی | او که چرې هغه ادا کړی | پوره پوره (تاوان) | نو وا به نه خستے شی

نه بغیر بل هیڅوک نے ملګرے یا سفارشی نه وی او که هغه هر قسم له څیزونه په فدیه کښې ورکول غواړی نو قبلیږی

مِنْهَا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ

د هغه نه | هم دا دی هغه خلق چه | هلاک کړے شول | د خپلو خرابو کارونو په بدله کښې | دوی له څښل دی | له یشیدلو اوبونه

به نه شی، (ځکه چه) دا خلق به د خپلو عملونو په سزا کښې ګرفتار وی، د غه خلقو له به د انکار په وجه

وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ٧٠ قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ع ١٤

او عذاب (به وی) | دردناک | په وجه د دې چه | دوی کفر کولو | ووایه | آیا مونږ وبلو | د الله نه سوا

یشیدلې اوبه د څښلو د پاره او دردناک عذاب ورکولے شی. (اے پیغمبره!) ووایه، چه آیا مونږ الله پریږدو او هغه

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ

هغه چه نفع نه راکوی مونږ ته | او نه نقصان راکوی | او بیرته وګرځولے شو مونږ | په پوندو خپلو | پس له دې نه چه هدایت وکړو مونږ ته الله

معبودان وبلو چه نه نفع راکولے شی او نه نقصان؟ او د دے نه پس چه الله مونږ ته سمه لار ښودلې ده شا طرف ته واپس لاړ شو

كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ ۖ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ

په شان د هغه چا | چه بې لارې کړے وی هغه | شیطانانو | په زمکه کښې | حیرانه پاتے شوے | د هغه | ملګری دی

د هغه چا په شان چه شیطان په ځنګل کښې بې لارې کړے وی او اریان دریان ګرځی په داسې حال کښې چه

يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۚ

(چه) بلی هغه | سمے لارے طرف ته | چه راشه مونږ ته | ووایه | بیشکه | هدایت د الله | هدایت دے

ملګری ورته بلنه کوی چه زمونږ اړخ ته راځه، سمه لار دا ده ورته ووایه چه سمه لار هغه ده چه الله تعالیٰ نے ښائی

وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ٧١ وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ۚ

او مونږ ته حکم دے | چه فرمانبردار شو | د جهانونو د پروردګار | او دا چه | قایم کړو | مونځ | او ویره کوئ د هغه

او مونږ ته حکم شوے دے چه د ټول مخلوق د پروردګار حکم ومنو او دا چه تاسو مونځ کوئ او د الله تعالیٰ نه ویره کوئ

وَهُوَ الَّذِىْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ٧٢ وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

او دے هغه ذات دے | چه د ده طرف ته | به تاسو جمع کولے شئ | او هم هغه دے | چا چه | پیدا کړل | آسمانونه

او هم هغه ته به ټول پیش کیږئ. او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه آسمانونه او زمکه ئے برحق

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ

اوزمکه | په حق سره | او په کومه ورځ چه دی ووائی | چه شه نو هغه به شي | دَده خبره رښتیاده | او دَهغهٔ حکومت دے

پیدا کړی دی او په کومه ورځ چه هغه دومره قدر ووائی چه (قیامت) دِ وشی نو وبه شي دَ هغهٔ وینا حق ده او په کومه ورځ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيْمُ

په کومه ورځ | چه پوکے ووهلے شي | په شپیلئ کښے | هغه پوهه دے | (په ټولو) پټو | او ښکاره خبرو | او هغه دے | خاوند دَ حکمت

چه شپیلئ پوک وهلے شي نو ټوله بادشاهي به په بوازے دَ هغهٔ وی، هغه په غیب او څرګند هر څیز باند عالم دے او هغه

الْخَبِيْرُ ﴿٧٣﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ

خبردار | او کله چه | دُووئیل | ابراهیم | خپل پلار | آزر ته | آیا ته نیسے | بُتان | په خدایئ

دَ حکمتونو خاوند او خبردار دے ۔ او یاد کړه کله چه ابراهیم خپل پلار آزر ته ووئیل آیا ته بتان په خدایئ نیسے ۔ زهٔ

اِنِّيْٓ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٤﴾ وَكَذٰلِكَ نُرِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ

بیشکه زهٔ وینم تا | او ستا قوم | په ګمراهئ ښکاره کښے | او دغه شان | مونږ ودښودلو | ابراهیم ته

خو وینم چه ته او ستا قوم په ښکاره ګمراهئ کښے پراته دی ۔ او دغه شان مونږ ابراهیم ته دَ اسمانونو او

مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا

حکومت | دَ اسمانونو | او زمکے | او چه هغه وی | له یقین کوونکو نه | بیا هر کله چه

دَ زمکے (د) بادشاهت (نظام) وښودو او څکه چه دَ یقین په خاوندانو کښے شامل شئ ، نو هر کله

جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ

خوره شوه | په دهٔ باندِ | شپه | (نو) هغهٔ وکتلو | یو ستورے | دُوئے وئیل | دا | زما رب دے | بیا کله چه هغه غائب شو

چه شپه پرے راخوره شوه نو هغهٔ یو ستورے ولیدو نو دوئے وئیل چه زما رب دا دے نو چه هغه پریوتو نو

قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا

نو دُئے وئیل | زهٔ نه خوښوم | پریوتونکی | پس هر کله ئے چه ولیدله | سپوږمئ | راختونکے | نو دوئے وئیل | دا

دُئے وئیل چه ډوبیدونکو سره مینه نهٔ ساتم بیا چه ئے ځلنده سپوږمئ ولیده نو دوئے وئیل چه زما رب دا

رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ

زما رب دے | بیا هر کله چه | هغه پریوتله | نو دُئے وئیل | که چیرے هدایت نهٔ وے کړے ماته | زما رب | نو شوے به وم زهٔ

دے نو چه هغه پریوته نو دوئے وئیل چه که الله پاک ما ته سمه لاره ونهٔ ښائي ، نو زهٔ به په ګمراهانو کښے

مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ

له ګمراهانو خلقو نه | بیا هر کله چه | هغه وکتلو | نمر | راختونکے | نو دُئے وئیل | دا زما رب دے

شمیر شم ۔ بیا چه ئے پرقنده نمر ولیدلو نو دوئے وئیل چه زما رب دا دے ، دا په

هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا

دا دَ ټولو نه لوئے دے | بیا هر کله چه | هغه (هم) غائب شو | نو دُئے وئیل | اے زما قومه! | زهٔ خو بیزاره یم | له هغه څه نه

ټولو کښے لوئے دے ، خو هر کله چه هغه هم پریوتلو نو دوئے وئیل چه اے زما قومه! زهٔ ستاسو دَ شرک نه

تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ
چه تشریکوی ئې تاسو | بېشکه ما خو وګرځولو | خپل مخ | هغه (ذات) طرف ته | چه پیدا کړی ئې دی آسمانونه
بېزاره یم ، ما خو خپل مخ هغه ذات ته وګرځولو چه آسمانونه او زمکه ئې پیدا کړی دی ، زه
وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ
او زمکه | په دې حال کښې چه زه حنیف یم | او نه یم زه | له مشرکانو نه | او جګړه وکړه د ده سره | قوم د ده | ده ووئیل
یو مخیزې یم او زه د مشرکانو په ټولۍ کښې شامل نه یم ، او د هغه قوم ورسره جګړه جوړه کړه هغه ورته
أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۚ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ
آیا تاسو جګړه کوئ ما سره | د الله په حقله | حال دا دې چه هغه ما ته هدایت کړې دې | او زه نه ویرېږم | د هغه څه نه چه تاسو شریک نیسئ
ووئیل آیا تاسو ما سره د الله په باره کښې جګړې کوئ حالانکه هغه ما ته هدایت کړې دې او زه د هغه څیزونو نه نه ویرېږم
بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۗ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ
هغه سره | مګر دا چه وغواړی | زما رب | څه څیز | احاطه کړې ده | زما رب | هر | څیز باندې | په علم سره
کوم چه تاسو د الله سره شریک نیسئ سوا د دې نه چه زما رب څه خبره وغواړی ، زما د رب علم هر څیز باندې خور دې
أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ
پس آیا نصیحت نه منئ | او څنګه | زه و ویرېږم | له هغه چا نه چه شریک مقرر کړی دی تاسو | او نه ویرېږئ تاسو
نو آیا تاسو سوچ نه کوئ ، او زه به څنګه ستاسو د جوړو کړو شریکانو نه ویرېږم حال دا دې چه تاسو نه ویرېږئ
أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ۚ
له دې خبرې چه تاسو | شریک نیسئ | د الله سره | هغه | چه نه دې نازل کړې هغه د دې | په تاسو باندې | دلیل
چه د الله سره داسې څیزونه شریکوئ چه د هغې تاسو سره هیڅ سند نشته (دا د وایئ چه)
فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۚ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
پس کوم فریق له دواړو نه | زیات حقدار دې | د امن | که چرې تاسو پوهیږئ | هغه خلق چه ایمان راوړی
په دواړو ټولو کښې څوک د امن زیات حقدار دې ، که تاسو پوهیږئ چا چه ایمان راوړې دې
وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ
او نه دې ملاو کړې دوی | خپل ایمان | بې انصافۍ سره | هم د دوی د پاره دې | امن | او هم دا دی
او خپل ایمان ئې د ظلم سره ګډ کړې نه دې ، هم هغوی په امن دی او هم هغوی په سمه لار
مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ
په سمه لار باندې | او دا دې | زمونږ دلیل | (چه) مونږ ورکړې دې | ابراهیم ته | د ده د قوم خلاف | پورته کوو مونږ
روان دی او دا زمونږ هغه دلیل وو چه ابراهیم علیه السلام له مو د قوم په مقابله کښې ورکړې وو ، مونږ چه
دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
درجې | د چا چه مونږ غواړو | بېشکه | ستا رب | خاوند د حکمت | پوهه دې | او ورکړو مونږ | هغه له
د چا په حقله وغواړو نو مرتبې ورله اوچتې کړو بېشکه چه ستا رب د حکمت خاوند او په هر څه پوهه دې او مونږ هغه له اسحق ؑ

وقف لازم

ع ١٥

إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا

اسحاق ؑ | او یعقوب ؑ | (چه) هر یو له | هدایت ورکړو مونږ | او نوح ؑ له (هم) | مونږ هدایت ورکړو

(غونډ ځوی) او یعقوب (غونډ نمسی) ورکړو او هر یو مو په سمه لار روان کړو (هغه لا چه) پخوا مو نوح علیه السلام

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

له دے نه وړاندې | او د دوی له اولاده | داؤد ؑ | او سلیمان | او ایوب | او یوسف ؑ

ته ښودلے وه او بیا د هغه په اولاد کښے مو داؤد سلیمان ایوب یوسف

وَمُوسٰى وَهٰرُونَ ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٨٤ وَزَكَرِيَّا

او موسیٰ ؑ | او هارون ؑ له (هم) | او دغه شان | مونږ بدله ورکوو | نیکی کوونکو ته | او زکریا ؑ

موسیٰ او هارون علیهم السلام ته ونښودله او نیکانو ته مونږ دغسے بدله ورکوو ، او زکریا

وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَإِلْيَاسَ ۚ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِينَ ٨٥

او یحیٰی ؑ | او عیسیٰ ؑ | او الیاس ؑ له (هم) | چه دوی ټول | له نیکوکارانو نه وو

او یحیٰی او عیسیٰ او الیاس علیهم السلام ته مو ښودلے وه په دوی کښے هر یو نیک عمله وو ،

وَإِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا

او اسماعیل ؑ | او الیسع ؑ | او یونس ؑ | او لوط ؑ له (هم) | او هر یو له | مونږ فضیلت ورکړے وو

او اسمٰعیل ؑ او الیسع ؑ او یونس ؑ او لوط ؑ ته مو هدایت وکړو او په دوی کښے هر یو له مو (د خپلے زمانے)

عَلَى الْعٰلَمِينَ ٨٦ وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۚ

په جهان والو بانډې | او د دوی پلارانو | او د دوی اولاد | او د دوی ورونړو نه (هم ځینو ته)

په نورو خلقو فضیلت ورکړو او د دوی ځینو پلارانو او ځینے اولاد او ځینے ورونړو له مو فضیلت ورکړو

وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ إِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٨٧ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ

او غوره کړل مونږ دوی | او هدایت وکړو مونږ دوی ته | نیغے لارے طرف ته | دا دے | هدایت | د الله

او مونږ دوی غوره کړل او دوی ته مو د نیغے لارے هدایت وکړو ، دا د الله تعالیٰ هدایت دے

يَهْدِي بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ

سمه لاره ښائی په دے سره | چا ته چه غواړی | له خپلو بندګانو نه | او که چرے دے خلقو شرک کولے | نو خامخا ضائع شوی به وو له دوی نه

چه په خپلو بندیانو کښے چا له ئے خوښه وی هغه له ئے ورکوی ، خو که دے خلقو (بالفرض) شرک کړے وے نو

مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٨٨ أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ

هغه چه دوی کول | دا هغه خلق دی | کوم ته چه | مونږ ورکړے وو | کتاب | او حکومت | او نبوت

ټول عملونه به ئے عبث تلی وو ۔ دا هغه خلق دی چه مونږ ورته کتاب او حکمت او نبوت ورکړے وو ۔ نو

فَإِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا

پس که چرے | انکار وکړی | د دے (خبرو) نه | دا خلق | نو مونږ مقرر کړی دی | په دوی | هغه خلق | چه نه دی د دے

که اوس دا خلق ترے نه انکار وکړی ، نو مونږ د انعمت داسے خلقو ته سپارلے دے چه په خپله هغوی

بِكٰفِرِيْنَ ﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ؕ قُلْ

انکارکوو نکی | هم دا خلق دی | کوموته چه | هدایت کړے وو | الله | نو دَ دوی په لاره | چلیږه | ووایه

ترے نه منکرنۀ دی ، دا هغه خلق دی چا ته چه الله تعالیٰ هدایت کړے وو نو ته هم دَ هغوی په لاره ځه ته ووایه

لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٠﴾ ع

نۀ غواړم زۀ له تاسو نه | په دے باندِ | (څۀ) اجر | دا نۀ دے | مګر صرف | نصیحت | دَ جهان دَ خلقو دَ پاره

چه زۀ (دَ تبلیغ) په دے کار تاسو نه اجر نۀ غواړم ، دا دَ ټولے دنیا خلقو ته یو عام نصیحت دے۔

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ

او قدر ونۀ کړو دوی دَ الله | (لکه چه) حق دے دَ دهٔ دَ قدر دانئ | کله چه دوی ووئیل | نۀ دے نازل کړے | الله | په (چا) انسان

او دوی دَ الله (دَ انعام) قدر ونۀ کړو لکه څنګه چه دَ هغۀ حق دے هر کله چه دوی ووئیل چه الله تعالیٰ په چا بشر باندِ څۀ

مِّنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا

څۀ شے | ووایه | چا | رالیږلے وو | هغه کتاب | چه | راوړے وو هغه | موسیٰ | رڼا

نۀ دی نازل کړی ته ووایه چه چا هغه کتاب (تورات) نازل کړے وو چه موسیٰ علیه السلام راوړے وُو ، تولو خلقو

وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ

او هدایت | خلقو دَ پاره | چه جوړوئ تاسو هغه | پاڼړے پاڼړے | تاسو ښکاره کوئ هغه (څۀ ناڅۀ) | او تاسو پټوئ

له رڼا او هدایت وو کوم چه تاسو بیلو بیلو صفحو باندِ لیکلے دے (لږ) څۀ ښکښے ښکاره کوئ او ډیر څۀ پټئ

كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ

ډیره (حصه) | او زده کړے شوی دَ تاسو | په څۀ | چه نۀ پوهیدئ | تاسو | او نۀ ستاسو پلارنیکۀ | ووایه

بهت ساتئ (او دَ دے کتاب په ذریعه) تاسو ته هغه خبرے معلومے شوے چه نۀ تاسو ته او نۀ ستاسو پلارانو نیکونو ته معلومے

اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ

الله (رالیږلے دی) | بیا پریږده دوی | په (فضول) شغل دَ دوی کښے | چه دوی لوبے کوی | او دا (قران هم) | یو کتاب دے

ووایه چه هغه الله نازل کړے وو، بیا دوی پریږدۀ چه په خپل فضول بحث کښے مشغول وی او دا (قران) مبارک کتاب دے

اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى

چه نازل کړے دے مونږ | ډیر برکت والا | تصدیق کوونکے | دَ هغو چه | له دهٔ نه وړاندِ وو | او دَ پاره دَ دے چه ته ووېروے | دَ مکے خلق

کوم چه مونږ نازل کړو او دَ هغے کتابونو تصدیق کوی چه دَ دهٔ نه وړاندِ وُو او دَ دے دَ پاره راغلے دے چه ته ېرے مکے والا

وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ

او کوم چه چاپیره دَ دے دی | او هغه خلق | چه یقین لری | په آخرت | او ایمان راوړی | په دے (کتاب)

او دَ خواؤ شا خلق ووېروے ، او څوک چه په آخرت باندِ باور لری ، هغوی په دے کتاب هم ایمان راوړی

وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى

او دوی | دَ خپل مونځ | حفاظت کوی | او څوک | زیات ظالم دے | دَ هغه چا نه | چه دُ ئے تړل

او دَ خپلو مونځونو ډیر خیال ساتی ، او دَ هغه چا نه لوئے ظالم څوک کیدے شی چه په الله تعالیٰ

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ

په الله باندې | دروغ | یا وې وئیل | ماته | وحي شوې ده | او نه ده وحي شوې | هغه ته | د څه څیز | او چا چه ووئیل

باندې دروغ وتړي یا دا ووائي چه ماته وحي راغلې ده او (په حقیقت کښې) هیڅ وحي ورته راغلې نه وي او څوک چه دا

سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ

زر ده چه زه به نازل کړم | لکه څنګه چه | نازل کړو | الله | او که ووینې ته | هغه وخت چه ظالمان وي | په سختو

ووائي چه زه به هم د خپل ځانه یو کتاب نازل کړم، کاش! چه ته هغه وخت وګورې چه دا ظالمان به د مرګ په

الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْۤا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْۤا اَنْفُسَكُمْ ؕ اَلْيَوْمَ

د مرګ کښې | او فرښتې به | راخوروي | خپل لاسونه | (چه) راوباسئ | روحونه خپل | نن ورځ

سختو کښې اخته وي او فرښتو ورته لاسونه وراوږده کړي وي (ورته وائي) چه خپل روحونه راوباسئ، نن به

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ

به تاسو ته درکولې شي | عذاب | د ذلت | په سبب د دې چه تاسو به وئیل | په الله باندې | ناحق

تاسو ته سپکونکې عذاب درکیدې شي، ځکه چه تاسو په الله تعالی باندې دروغ تړل،

وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ۝٩٣ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى

او تاسو به | د هغه د ایتونو نه | غرور کولو | او بیشکه تاسو راغلي وئ مونږ ته | یوازې

او تاسو د هغه د نخښو په مقابله کښې سرکشي کوله. (او س) تاسو مونږ ته داسې یوازې راغلي یئ

كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ

لکه څنګه چه مونږ پیدا کړي وئ تاسو | په اول ځل | او تاسو پریښودل | هغه څه | چه درکړي وو مونږ تاسو ته

لکه څنګه چه مونږ تاسو په اول ځل (یوازې) پیدا کړي وئ او مونږ چه تاسو له څه درکړي وو هغه مو وروستو

وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ

له ورستو د شا کانو خپلو ته | او نه وینو مونږ | تاسو سره | ستاسو سفارشیان | هغه چه | ګمان به کولو تاسو | چه دوي

پریښودل، او مونږ (نن) تاسو سره هغه سفارشیان نه ګورو چه ستاسو په خیال کښې ستاسو په

فِيْكُمْ شُرَكٰٓؤُا ؕ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا

ستاسو تر مینځه | (د الله) شریکان دي | بیشکه پریکړې شو | ستاسو په مینځ کښې (تعلق) | او ورک شول | له تاسو نه | هغه څه

معامله کښې (زمونږ) شریکان وو یقینًا ستاسو په خپل مینځ کښې رشتې ختمې شوې او کومې کومې دعوې چه مو

كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۝٩٤ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ؕ يُخْرِجُ الْحَيَّ

ع ۱۱ / ۱۷ چه تاسو به ئې ګمان کولو | بیشکه | الله | چوونکې دې | د دانې | او زړي | هغه راوباسي | ژوندې

کولې هغه ټولې درنه هیرې شوې، بیشکه الله د دانې او د زړي (زرغونې د پاره) چوونکې دې هغه د مړي

مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝٩٥

له مړي نه | او راویستونکې دې | مړې | له ژوندي نه | دا دې ستاسو | الله | نو کوم خوا | تاسو اړولې روان یئ

نه ژوندې راوباسي او د ژوندي نه مړې راوباسي هم دا ستاسو خدای دې نو تاسو کوم خوا اړولي روان یئ

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا

چوونکے دے | دَ صبا | او جوړه کړه هغهٔ | شپه | وخت دَ ارام | او نوَر | او سپوږمئ | (ذريعه دَ) حساب

هغه دَ صبا را ايستونکے دے ، هغهٔ شپه دَ ارام دَ پاره ، او نوَر او سپوږمئ ئے دَ حساب دَ پاره پيدا کړل

ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝۹۶ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

دا دَه | اندازه | دَ لوئے زبردست | پوهه | او هغه دے چا چه | جوړه کړل | تاسو دَ پاره | ستوري

دا دَ هغه ذات مقرر کړے (نظام) دے چه غالب او پوهه دے او الله تعالىٰ هغه ذات دے چا چه تاسو دَ پاره ستوري جوړه کړل

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ

چه تاسو لاره بيا مومئ | په هغے سره | په تياره وکښے | دَ اوچے | او درياب | بيشکه په تفصيل سره بيان کړي دي موږ | ايتونه

چه دَ اوچے او دَ سمندر په تياره وکښے پرے لار بيا مومئ ، يقيناً موږ علم لرونکو دَ پاره نخښے په

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۹۷ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

هغه قوم دَ پاره | چه پوهيږي | او هم هغه دے | چا چه | پيدا کړئ تاسو | له يو کس (ادمؑ) نه

تفصيل سره بيان کړي دي ـ او الله تعالىٰ هغه ذات دے چه تاسو ټول ئے دَ يو نفس نه پيدا کړي يئ

فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

بيا (يو خو) دَ استوګنے ځائے دے | او يل دَ امانت ځائے دے | بيشکه په تفصيل سره بيان کړل موږ | ايتونه | هغه قوم دَ پاره

بيا يو دَ استوګنے ځائے دے او بل دَ سپارختنے ـ موږ پوهه خلقو ته ټولے نخښے څرګندے بيان کړي

يَفْقَهُونَ ۝۹۸ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۚ فَأَخْرَجْنَا بِهِ

چه پوهيږي | او هم هغه دے | چا چه | راؤليږلے | له اسمان نه | اوبهٔ | بيس را وويستلو موږ | په دے سره

دي ـ او الله تعالىٰ هغه ذات دے چه دَ اسمان دَ غاړے نه ئے اوبه راورولے دي نو دَ هغے په ذريعه

نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا

بوټے | دَ هر قسم | بيا را وويستلو موږ | دَ هغے نه | شينکے | چه را وباسو موږ | دَ هغے نه | دانے | يو بل پورے انښتے

موږ هر قسم شينکے راوټوکولو نو په هغے کښے موشنه بناخونه پيدا کړل چه په هغے کښے مو يو په بل سورے دانے پيدا کړے

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ

او دَ ټجورو دَ اونو نه | له بناخونو دَ هغے نه | دَ غونچکو | زوړند ونه | او باغونه | دَ انګورو | او خوَن

او دَ ټجورو دَ غونګړو نه دَ زوړند و غونچکونه او دَ انګورو او دَ خوَن او

وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ انْظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ

او دَ انارو | دَ يو بل په شان | او دَ يو بل نه جدا | وګورئ | دَ دِے ميوو ته | کله چه ميوه ونيسي

دَ انارو کور باغونه چه څهٔ دَ يو بل په شان وي او څهٔ دَ يو بل نه جدا وي ، دَ دِے (اونو) ميوے ته خو وګورئ هر کله چه وټکي او

وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۹۹ وَجَعَلُوا

او دَ دے دَ پخيدو (طرف ته) | بيشکه | په دے کښے | نخښے دي | دَ هغه قوم دَ پاره | چه ايمان راوړي | او دوي ګرځولي دي

هر کله چه پخه شي ، په دِے څيزونو کښے دَ مؤمنانو دَ پاره دَ (دَ قدرت ښکاره) نخښے پرتے دي ـ او دوي خدائے پاک

لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۢ

الله سره | شريكان | پيريان نو لره | او حال دا دے چه الله پيدا كړي دي دوی | او جوړ كړي دي دوی | هغه ‌دپاره | ځامن | او لونړه

له پيريان شريك كړځولی دی او حال دا چه (دوی هم) الله پيدا كړی دی او دوی الله تعالیٰ له بغير د پوهے نه ځامن او

بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ۞ ۱۰۰ بَدِيْعُ

په بے علمئ سره | هغه پاک دے | او ډير اوچت دے | د هغه څخه نه | چه دوی ئے بيانوی | پيدا كوونكے دے

لونړه جوړ كړی دی الله تعالیٰ پاک دے او د هغو خبرو نه اوچت دے چه دوی ئے بيانوی ، د اسمانونو او

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ؕ

د اسمانونو | او د زمكے | څنګه كيدے شی | د هغه | ځوئے | حال دا دے چه نشته دے د هغه | ښځه

د زمكے پيدا كوونكے دے ، د هغه ځوئے څنګه كيدے شی ، هر كله چه د هغه ښځه نشته

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۞ ۱۰۱ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ

او پيدا كړو هغه | هر څيز | او هم هغه | په هر څيز | پوهه دے | هم دا دے الله | ستاسو رب

او هغه هر څيز پيدا كړے دے او په هر څيز ښه پوهه دے . هم دا الله دے چه ستاسو پالونكے دے

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ

نشته دے څوک معبود | سوا د هغه نه | پيدا كوونكے دے | د هر څيز | پس هم د هغه عبادت كوئی | او هغه

بے د هغه نه بل معبود نشته ، د هر څيز پيدا كوونكے دے (يواځے) د هغه عبادت كوئی ، او هغه

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۞ ۱۰۲ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۫ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ ۚ

د هر څيز | كارساز دے | نه شی موندے هغه لره | سترګے | او هغه | مومی | سترګو لره

د هر څيز كارساز دے . څوک ئے په سترګو نه شی ليدے او هغه ټولے سترګے ليدے شی ،

وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ۞ ۱۰۳ قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ

او هغه دے | باريک بين | خبردار | بيشكه راغلی دی تاسو ته | دليلونه | ستاسو د رب له طرف نه

او هغه باريک بين خبردار دے ، تاسو ته د خپل رب د طرف نه دليلونه راغلی دی ،

فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ

نو څوک | چه ئے ووينی | پس ځان د پاره | او څوک چه ړوند پاتے شو | نو هم په هغه دے (تاوان) | او نه يم زه | په تاسو باندے

نو څوک چه ئے ووينی نو فائده ئے ځان له ده او څوک چه خپل ځان ړوند كړی نو تاوان ئے د خپل ځان دے او زه (نبی ﷺ) ستاسو

بِحَفِيْظٍ ۞ ۱۰۴ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ

نګهبان | او دغه شان | بيا بيا بيانوو مونږ | آيتونه | او چه ووائی هغه (منكران) | لوستلی دی تا

نګهبان نه يم او دغه شان مونږ خپلے نخښے بيا بيا بيانوو او دے د پاره چه دوی ووائی چه تا (چرته د چا نه) لوستلی

وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۞ ۱۰۵ اِتَّبِعْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ

او چه مونږ ښه واضحه كړو دا | پوهيدونكو د پاره | پيروی وكړه | د هغه څه | چه وحی ئے شوے ده | تا ته

دی او څوک چه پوهه دی هغوی ته حقيقت ښه ښكاره كړو . ته په هغه وحی پسے ځه چه خپل رب درته

مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ۝١٠٦

ستا دَ رب له طرف نه | نشته دے (هوک) معبود | سوا دهغه | او مخ وګرځوه | له مشرکانو نه

ستا دَ رب له طرف نه، بے دَ هغهٔ نه بل خدائے نشته او دَ مشرکانو پرواه مهٔ کوه

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا ۗ وَمَا جَعَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۚ

او کهٔ چرے غوښتلے وے الله | نو دوی به شرک نهٔ وو کړے | او نهٔ یئے جوړ کړے مونږ ته | په دوی باندے | نګران

او کهٔ چرے الله تعالیٰ غوښتلے نو دوی به شرک نهٔ وو کړے او مونږ تهٔ په دوی محافظ مقرر کړے نهٔ یئے

وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ۝١٠٧ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ

او نهٔ یئے تهٔ | په دوی | ذمه وار | او کنځل مهٔ کوئ | هغو ته دَ کوم چه | مشرکان عبادت کوی

او نهٔ تهٔ دوی ذمه وار یئے. او (اے مسلمانانو!) هغو معبودانو ته کنځل مه کوئ چه دوی ئے دَ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذٰلِكَ

دَ الله نه سوا | پس دوی به کنځل وکړی | الله ته | په زیاتی سره | بے له علم نه | دغه شان

خدائے نه سوا عبادت کوی، ځکه چه دوی به دَ دښمنئ په وجه په ناپوهئ کښے الله ته کنځل وکړی، دغسے خو

زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ۠ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ

ښائسته کړے دی مونږ | هر یو ډلے دَ پاره | دَ دوی عمل | بیا | دَ خپل رب طرف ته | دوی له واپس تلل دی

مونږ هر یو امت ته خپل خپل عمل ښائسته ښکاره کړے دے، بیا به دا ټول خدائے ته پیش کیږی

فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٠٨ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ

پس هغه به دوی ته ورښائی | څهٔ چه دوی کول | او دوی قسمونه وخوړل | په الله | ډیر ټینګ | قسمونه

نو هغه به ورته خبر ورکړی چه دوی څهٔ څهٔ کارونه کول. او دوی په الله تعالیٰ باندے ټینګ ټینګ قسمونه وخوړل

لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۗ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ

کهٔ چرے | راشی دوی ته | (څهٔ) نخښه | خامخا به ایمان راوړی دوی په هغے | وو ایه | چه دا ئے نخښے (معجزے)

چه کهٔ دوئ ته (خدائی) نخښه راغله نو دوی به پرے خامخا ایمان راوړی. (اے پیغمبره! دوی ته) وو ایه چه

عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝١٠٩

(خو) دَ الله سره دی | او تاسو ته څهٔ معلومه ده | چه هغه (نخښے) | هر کله راشی | (بیا به هم) دوی ایمان نهٔ راوړی

تو دے نخښے الله تعالیٰ سره دی او تاسو ته څهٔ معلومه ده کهٔ چرے هغه نخښے راهم شی نو هم دوی ایمان نهٔ راوړی

وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖٓ

او مونږ به واړوو | دَ دوی زړونه | او دَ دوی سترګے | لکه چه | دوی ایمان نهٔ وو راوړے په هغے

او مونږ به دَ دوئ زړونه او دَ دوئ سترګے (دَ حق نه) یو لے کړو لکه څنګه چه دوی په دے (څرګندے

١٣ ع ١٩ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝١١٠

په اول | ځل | او مونږ به پریږدو دوی | دَ دوی په سرکشئ کښے | سرګردانه

نخښے) اول ځل ایمان راوړے نهٔ دے، او په خپله سرکشئ کښے به ئے اریان دریان پریږدو.

الربع

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا

او كه چېرے مونږ | راليږلے | دوى ته | فرښتے | او كلام كړے وے دوى سره | مړو | او جمع كړے وے مونږ

(او كه مونږ په دوئ فرښتے هم نازلے كړے وے ، او مړو ورسره خبرے هم كړے وے او مونږ (د دنيا)

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَیْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْٓا اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ

په دوى باندې | هر څيز | مخے ته | (نو بيا هم) دوى دا نه وو | چه ايمان ئے راوړے وے | مګر (دا) | چه الله تعالىٰ غوښتے

ټول څيزونه د دوئ مخے ته راجمع كړى وے ، بيا هم دوى ايمان نه راوړو هنه ! كه چرے الله غوښتے (نو بله خبره ده)

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ﴿١١١﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِیٍّ عَدُوًّا

ليكن | اكثر له دوى نه | جاهلان دى | او دغه شان | مونږ جوړ كړل | هر نبي د پاره | دښمنان

ليكن په دوئ كښے اكثر خلق د ناپوهئ خبرے كوى. او دغه رنګ مونږ د هر نبي د ښمنان شيطانان پيدا كړى

شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوْحِیْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ

چه شيطانان دى | له بنيادمو | او له پيريانو نه | چه (غوږونو) كښے اچوى | ځنے له دوى نه | ځنو ته

دى كوم چه انسانان او پيريان وو دوى د دوكے وركولو د پاره د يو بل په زړونو كښے د دروغو

زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا ۚ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ

دروغ خبرے | دوكے د پاره | او كه چرے غوښتے | ستا رب | دوى به دا كار نه وو كړے | پس ته پريږده دوى

خوږے پستے خبرے اچوى ، او كه چرے ستا رب غوښتے نو دوى به دا كار نه شو كولے نو دوى او

وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ

او كوم چه | دوى دروغ تړى | او چه مائله شى | دے (دروغو) طرفته | زړونه | د هغو خلقو | چه يقين نه لرى

كوم چه دوى دروغ تړى (په خپل حال) پريږده ، د دے دپاره (دا خبرے كوى) چه كوم خلق په آخرت باندې يقين نه لرى د هغوى

بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ

په آخرت | او د پاره د دے چه دوئ خوښ كړى هغه | او چه دوى وكړى | هغه خراب كارونه چه دوئ ئے كوى | پس آيا د الله نه سوا

زړونه دے طرف ته مائله شى او هغوى دا خبرے خوښے كړى او كوم خراب عملونه چه دوى كوى په هغے كښے لګيا وى. (آے پيغمبره!

اَبْتَغِیْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِیْٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ۭ

زه ولټوم | فيصله كوونكے | او دے هغه ذات دے | چه نازل ئے كړو | ستا طرف ته | (دا) كتاب | واضح كړے شوے

دوى ته ووايه) چه آيا زه د الله تعالىٰ نه سوا څوك بل حاكم ولټوم حالانكه هم هغه دے كوم چه تاسو طرف ته يو كتاب نازل

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ

او كوم ته چه | مونږ وركړے دے | كتاب | هغوى پوهيږى | چه هغه | نازل كړے شوے دے | ستا د رب د طرفه

كړو كوم چه واضحه دے او هغه خلق كوم ته چه مونږ كتاب وركړے دے هغوى پوهيږى چه دا قرآن ستا د رب د طرف نه په حق

بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

رښتونے | پس ته مه كيږه | له شك كوونكو نه | او پوره شوه | خبره | ستا د رب

سره نازل شوے دے نو ته په شكمنو خلقو كښے مه شامليږه. او ستا د رب خبره د رښتينوالى او د

صِدْقًا وَّعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١١٥﴾
په رښتيا | او انصاف کښې | نشته دے څوک بدلونکے | دَ هغهٔ دَ خبرے | او هغه دے | اوريدونکے | پوهه
انصاف په اعتبار سره کامله ده، هيڅوک دَ هغهٔ حکمونه بدلولے نهٔ شي او هغه هر څهٔ اوري او په هر څهٔ پوهه دے

وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِى الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ
اوکهٔ چرے تهٔ خبره ومنے | دَ اکثرو | له هغو نه چه په زمکه کښې دي | نو دوي به گمراه کړي تا | دَ الله دَ لارے نه
اوکهٔ چرے تهٔ دَ دُنيا دَ اکثرو خلقو خبرے ومنے نو دا خلق به تا دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه گمراه کړي

اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ
پيروي نهٔ کوي دوي | مگر دَ گمان | او نهٔ دي دوي | مگر صرف خيالي خبرے کوي | بيشکه ستا رب
دوئي خو محض په گمانونو پسے روان دي او صرف خيالي خبرے کوي ، په حقيقت کښې ستا رب ډير

هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٧﴾
ښهٔ پوهه دے | (چه) څوک لرے کيږي | دَ هغهٔ دَ لارے نه | او هغه | ښهٔ پوهه دے | په سمه لار تلونکو باندِ
ښهٔ پوهه دے چه څوک دَ سمے لارے نه بے لارے دے او ښهٔ پوهه دے چه څوک په سمه لار روان دے

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ
پس تاسو خورئ | له هغه څهٔ نه | چه اخستے شوي وي | نامه دَ الله | په هغے | که چرے يئ تاسو | دَ هغهٔ په ايتونو باندِ
نو دَ هغه ښاروو غوښه خورئ په کوم چه (دَ ذبح په وخت) دَ الله تعالیٰ نوم ياد شوے وي کهٔ تاسو دَ هغهٔ په

مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ
ايمان لرونکي | او څهٔ (وجه) ده | چه تاسو نهٔ خورئ | له هغه څهٔ نه | چه ياد شوي وي نامه دَ الله په هغے
حکمونو ايمان لرئ ـ آخر څهٔ وجه ده چه تاسو دِ هغے ښاروي غوښه نهٔ خورئ په کوم چه دَ الله نوم ياد شو

وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
حالانکه هغهٔ واضحه کړے ده | تاسو دَ پاره | کوم چه | هغهٔ حرام کړل | په تاسو باندِ | مگر صرف هغه | چه تاسو مجبوره شئ
دي ، حال دا دے چه الله تعالیٰ دَ څهٔ څيزونه چه حرام کړي دي هغه ئے په تفصيل سره بيان کړي دي ، مگر کهٔ تاسو ورته

اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ
هغے ته | او بيشکه | ډير خلق | بے لارے کوي خلق | په خواهش دَ نفس خپل | بے له پوهے نه
(دَ لوږے ته) مجبوره شئ (نو هيڅ حرج نشته) او بيشکه ډير خلق دَ خپلو نفساني خواهشاتو په وجه بغير دَ علم نه خلق گمراه

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿١١٩﴾ وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ
بيشکه | رب ستا | ښهٔ پوهه دے | حد نه په تيريدونکو باندِ | او پريږدئ | ښکاره | گناه | او پټه دَ هغے
کوي ـ بيشکه الله دَ حد نه وړاندِ تيريدونکي ډير ښهٔ پيژني ـ او ښکاره او پټ هر قسم گناهونه پريږدئ

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا
بيشکه | کوم خلق چه | کوي | گناه | ډير زر به دوي ته بدله ورکړے شي | دَ هغے کوم چه...
يقيناً کوم خلق چه گناهونه کوي ، ډير زر به هغوي ته دَ هغوي دَ بدو عملونو

يَقْتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ

دوی کول | او تاسو مۀ خورئ | له هغۀ نه | چه نۀ وی یاد شوے | نوم دَ الله | په هغې باندې

دوی کول او دَ هغې حلالے نه (غوښه) مۀ خورئ چه دَ الله تعالیٰ نوم پرے یاد شوے نۀ وی

سزا ملاویږی ۔

وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيٰطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ

او بیشکه هغه (خوړل) | گناه ده | او بیشکه | شیطان | (خو) اچوی (په غوږونو کښې) | دَ خپلو دوستانو

او دا دَ گناه کار دے او بیشکه شیطان دَ خپلو دوستانو په زړونو کښې وسوسے اچوی ، چه

لِيُجَادِلُوكُمْ ۚ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٢١﴾ ع

چه دوی تاسره جګړے کوی | او که چرے | تاسو دَ دوی خبره ومنئ | نو بیشکه تاسو | به مشرکان یئ ۔

تاسو سره جګړے وکړی او که تاسو هم دَ هغوی اطاعت وکړو نو یقیناً مشرکان به شئ ۔

أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي

ایا څوک چه وو | مړ | بیا مونږ هغه ژوندے کړو | او جوړ کړو مونږ | هغه دَ پاره | نور | چه روان دی

ایا څوک چه مړ وو بیا مونږ هغه ژوندے کړو او هغۀ دَ پاره مو رڼا پیدا کړه چه دَ دے په مدد

بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمٰتِ

دَ هغې په مدد سره | په خلقو کښې | ایا دَ هغه چا په شان دے | چه په تیارو کښې وی

سره هغه دَ خلقو په مینځ کښې ژوند تیروی دَ هغه چا په شان کیدے شی چه په تیارو کښې پروت وی

لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

چه نۀ شی راوتلے | له هغې نه | دغه شان | ښائسته کړے شوے دے | کافرانو دَ پاره | هغه عمل | چه دوی ئے کوی ۔

او بهر تړے نه وتلے نۀ شی ، دغسے کافرانو ته دَ هغوی (خراب) عملونه ښائسته ښکاره شوی دی

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكٰبِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ

او دغه شان | جوړ کړل مونږ | په هر یو کلی کښې | لوئے لوئے | مجرمان دَ دغه کلی | چه دوی مکر وکړی | په هغې کښې

او هم دغسے مونږ په هر کلی کښې دَ هغه ځائے غټان مجرمان جوړ کړی دی ، چه دَ مکر جالونه پکښې خوروی

وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾ وَإِذَا جَآءَتْهُمْ

او دوی مکر نۀ کوی | مګر | دَ خپلو ځانونو سره | او دوی نۀ پوهیږی | او کله چه راشی دوی ته

او دوی (بل چا سره نه بلکه) خپلو ځانونو سره فریب کوی خو دوی پوهیږی نه ۔ او هر کله چه دوئ ته

ءَايَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ

(څۀ) نخښه | (نو) وائی | مونږ خو به هیڅ کله ایمان نۀ راوړو | تر دے چه | راکړے شی مونږ ته | په شان دَ هغه څۀ

یوه نخښه راشی ، نو وائی چه مونږ هیڅرے نۀ منو تر څو چه پخپله مونږ ته هغسے نخښے رانۀ کړے شی لکه چه دَ

أُوتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ۘ اَللّٰهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسٰلَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ

چه ورکړے شول | دَ الله پیغمبرانو ته | الله ښۀ پوهه دے | کوم ځائے چه | هغه ایږدی | خپل پیغام | ژر به ورسیږی

الله تعالیٰ رسولانو ته ورکړے شوی ۔ الله تعالیٰ ښۀ پوهیږی چه څوک دِ خپل رسول جوړ کړی ، مجرمانو ته به

الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا

هغو ته | کوم چه جرم وکړو | رسوائی | د الله سره | او عذاب | سخت | په سبب د دې چه

ډیر زر د الله تعالیٰ په دربار کښې ډیر ذلت او سخت عذاب ورسی ځکه چه دوی به مکاریانې

كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ۝١٢٤ فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ

دوی به پل تل بیړونه کول | پس چا ته چه | الله وغواړی | چه هدایت وکړی هغه ته | نو پرانیزی | د هغه سینه

کوے. (حقیقت داد ے چه) چا ته الله تعالیٰ هدایت کول وغواړی نو (د) اسلام (تعلیم) ته د هغه سینه

لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا

اسلام د پاره | او چا ته چه هغه وغواړی | چه | گمراه ئے کړی | نو کړی | د هغه سینه | تنګه

پرانیزی. او څوک چه گمراه کول غواړی نو د هغه سینه داسے لنډه تنګه کړی (چه اسلام قبلول ورته داسے

حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى السَّمَآءِ ۭ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ

ډیره زیاته تنګه | داسے لکه چه په زور سره خیژی | په اسمان کښے | دغه شان | ورغورزوی | الله | ناپاکی

بنکاری) لکه چه لوړځائے ته ډیر په گرانه خیژی دغه رنګ ناپاکی الله تعالیٰ په هغه چا اولی

عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝١٢٥ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا

په هغو خلقو | چه ایمان نه راوړی | او هم دا دے | لاره | ستا د رب | نیغه

چه ایمان نه راوړی او دا ستا د پروردګار (بنودے) لاره

قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ۝١٢٦ لَهُمْ

بیشکه | موږ په تفصیل سره بیان کړے | نخښے | د هغو خلقو د پاره | چه نصیحت منی | د دوی د پاره دے

او موږ نصیحت اوریدونکو ته خپلے نخښے په تفصیل سره بیان کړی دی | دوی له د

دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝١٢٧ وَ

کور د سلامتیا | د دوی د رب سره | او هغه | د دوی مددګار دے | په سبب د هغه څه چه دوی به کول | او

دوی د پروردګار سره د سلامتیا کور دے او د دوی د نیکو عملونو په وجه هغه د دوی مددګار دے. او

يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ

په کومه ورځ | چه هغه به جمع کړی دوی | ټول | (نو وبه فرمائی) اے ډلے | د پیریانو | تاسو تابع کړی وو ډیر

په کومه ورځ چه الله تعالیٰ دوی ټول جمع کړی او وفرمائی چه اے د پیریانو ډلے! تاسو خو د بنیادمو نه ډیر

مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ

له بنیادمو نه | او وبه وائی | دوستان د دوی | له انسانانو نه | اے زموږ ربه! | فائده واخسته

خلق گمراه کړی وو، او په بنیادمو کښے څوک چه د پیریانو ملګری وو وبه وائی چه اے زموږ ربه! موږ په

بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا

له موږ نه ځینو | د ځینو نه | او موږ ورسیدو | خپل هغه میعاد ته | کوم چه | مقرر کړے وو تا | موږ د پاره

دنیا کښے د یو بل نه ښے فائدے اخستی دی او اوس هغه نیټے ته راورسیدو چه تا راله مقرر کړے وه

قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ

ویه فرمائی | او دے | ځائے ستاسو | همیشه به یئ | په هغې کښې | مګر | څه چه غواړي | الله | بیشکه

الله به ورته وفرمائي چه اور ستاسو ټیکاو ځائے دے همیشه به پکښے اوسیږئ خو (هغه کسان به معاف شي) چه چاله د الله تعالی

رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ

ستارب | خاوند د حکمت | پوهه دے | او دغه شان | مونږ به ملګری کړو | بعضے ظالمان

مرضي شي بیشکه ستا رب د حکمتونو خاوند په هر څه پوهه دے او دغے به مونږ بعضے ظالمان د نورو ظالمانو سره د خپلو

بَعْضًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٢٩﴾ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ع ١٥

د بعضو | په سبب د هغه څه | چه دوی به کول | اے ډلے | د پیریانو | او بنیادمو

عملونو په وجه ملګری کړو ـ اے د پیریانو او بنیادمو ټولګو

اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ

آیا نه دی راغلی تاسو ته | پیغمبران | له تاسو نه | دوی به بیانول | تاسو ته | زما آیتونه | او ویرول به دوی تاسو

آیا تاسو ته ستاسو نه پیغمبران نه دي راغلی چه زما آیتونه به ئے درته اوړول ، او د نننۍ ورځے د

لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ

ملاقات نه | ستاسو د دے ورځے نه | دوی به ووائی | مونږ ګواهي ورکوو | په خپلو ځانونو باندے | او دوکه ورکړے وه دوی ته

ملاقات نه به ئے ویرولئ - هغوی به وائي چه مونږ په خپلو ځانونو ګواهي کوو ، او دوی لره

الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿١٣٠﴾

ژوند | د دنیا | او دوی ګواهي ورکړه | په خپلو ځانونو | چه واقعي دوی | وو | کافران

د دنیا ژوند په دوکه کښے غورزولی وو خو په دغه ورځ به په خپله اقرار وکړي چه دوئ د حق نه انکار کوونکي وو

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا

دا حکم | چه | نه دے | ستارب | هلاکوونکے | د ښارونو | په ظلم سره | هرکله چه د دے اوسیدونکي

دا په دے وجه چه ستا رب په ظلم او ناانصافئ سره په داسے حالت کښے کلی نه تباه کوي چه د هغه ځائے اوسیدونکي

غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

بے خبره وی | او هر یو د پاره | درجے دی | د دوی د عملونو په وجه | او نه دے | ستارب | بے خبره

(د حکمونو نه) بے خبره وي او ټولو د پاره د هغوی د عملونو مطابق درجے دی. او ستا رب د هغوی د عملونو

عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ اِنْ يَّشَاْ

له هغه څه نه | چه دوی ئے کوی | او ستارب | (ډیر) بے نیازه | خاوند د رحمت دے | که چرے هغه وغواړي

نه بے خبره نه دے او ستا رب غني دے د رحمتونو خاوند دے ، که هغه وغواړي

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْۢ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ

(نو) لرے به کړی تاسو | او جانشین به کړی | پس له تاسو نه | څوک چه هغه وغواړي | لکه څنګه چه

نو تاسو به فنا کړي او تاسو نه پس چه څوک ئے خوښ وي هغوی به ستاسو په ځائے کښینوي لکه څنګه چه

اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿١٣٣﴾ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ

هغهٔ پیدا کړی تاسو | دَ نسل نه | دَ نورو خلقو | بیشکه | دَ کومې خبرې | چه تاسو ته وعده درکولے شی

تاسو ئے دَ بل قوم دَ نسل نه راپیدا کړئ ـ دَ کوم څیز چه تاسو سره وعده شوے ده

لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا

هغه راتلونکے ده | او نهٔ یئ تاسو | عاجزه کوونکی | ووایه | اے زما قومه! | تاسو عمل کوی

هغه یقیناً راتلونکے دے او تاسو (الله) عاجزه کولے نهٔ شئ ـ ووایه چه اے زما قومه! په خپل ځائے

عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ

په خپل ځائے باندِ | بیشکه زهٔ هم عمل کوونکے یم | پس تاسو ته به زر معلومه شی | هغه څوک | چه وی به هغهٔ له

لګیا وُسئ عمل کوئ او زهٔ هم په خپل ځائے عمل کوم ، زر به درته معلومه شی ، چه دَ آخرت (ښهٔ)

عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ

ښهٔ انجام | په آخرت کښے | بیشکه | خلاص به نهٔ شی | ظالمان | او مقرر کړے ده دوی | الله له (هم)

انجام دَ چا دَ پاره دے ، بیشکه چه ظالمان هیچرے خلاصیدے نهٔ شی ـ او دوی دَ خدائے دَ پاره دَ

مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ

له هغه نه | چه پیدا کړل هغهٔ | فصل | او څاروی | یوه برخه | بیا وائی | چه دا (خو) | دَ الله ده

هغهٔ په پیدا کړو فصلونو او په څاروُو کښے یوه برخه مقرر کړے ده ، نو په خپل ګمان کښے وائی چه دا یوه

بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ

دَ خپل خیال مطابق | او دا | زمونږ دَ شریکانو دَ پاره ده | پس کومه (برخه) چه ده | دَ دوی دَ معبودانو | هغه خو نهٔ رسی

برخه دَ الله شوه او دا بله (برخه) زمونږ دَ جوړ کړو شریکانو شوه ، نو بیا چه کومه برخه ئے شریکانو له مقرر کړی وی نو هغه

اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ؕ سَآءَ

الله ته | او کومه (حصه) چه ده | دَ الله | نو هغه | رسیږی | دَ دوی دَ معبودانو طرف ته | ډیر بد دی

هیچرے الله ته نهٔ رسی او چه کومه ئے الله تعالیٰ له مقرره کړی وی نو هغه دَ دوی شریکانو ته وررسی ، دوی

مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ

کومه چه دوی فیصله کوی | او دغه شان | ښائسته کړے دے | دَ ډیرو | مشرکانو دَ پاره | وژل

څومره خرابے فیصلے کوی ؟ او هم دغه شان دَ ډیرو مشرکانو په خیال کښے دَ دوی (جوړ کړو) شریکانو خپل

اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ؕ

دَ اولاد خپل | دَ دوی شریکانو | چه هغه دوی هلاک کړی | او چه ګډ وډ کړی | په دوی بانِ | دَ دوی دین

اولاد وژل ښائسته ښکاره کړی دی چه برباد ئے کړی ، او چه دین ورے ګډ وډ کړی

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالُوْا

او که چرے | غوښتلے الله (نو) | دوی به نهٔ وو کړی دا سے | پس پریږده دوی | او کوم چه | دوی دروغ تړی ـ | او دوی دا وائی

او که الله نه منظوره وے نو دا سے به ئے نهٔ کول ، خو دوی پریږده چه په خپلو دروغو کښے دغسے پراته وی ، او دوی

هٰذِهٖۤ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖۗ لَّا يَطْعَمُهَاۤ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ

(چه) دا | څاروي | او فصل | منع کړے شوی دی | نه به خوری دا | هغه څوک چه موږ ئے غواړو

داهم وائی چه دا څاروی او دا پټی منع دی صرف هغه خلق به ئے خوری چا ته چه زمونږ

بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ

د دوی د خیال مطابق | او (ځنې) څناور دی | (د چه) حرام دی | د هغوی شا ګانے (د سورلئ د پاره) | او (ځنے) څاروی دی | چه دوی نه اخلی

خوښه وی (دا پابندی ئے) په خپل ګمان (لګولے ده) او دا سے څاروی ئے مقرر کړی دی چه په هغے باندې

اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا

نوم د الله | په هغوی باندې | په دروغو تړلو | الله باندې | ډیر زر به سزا ورکړی دوی ته | په سبب د دے

ئے سورلی او بار وړنه ورل بند کړل او دا سے څاروی چه د الله نوم پرے د حلالولو په وخت نه اخلی دا ټول په خدائے دروغ تړی، الله تعالیٰ

كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝۱۳۸ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ

چه دوی به دروغ تړل | او دوی وائی | (د چه) کوم (بچی) دی | په خیټو کښے | د دے | څاروُو

به ورله ډیر زر د دروغو سزا ورکړی۔ او دوی وائی چه د دے څاروُو په ګیډه کښے کوم بچے دے ، هغه خالص

خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰۤى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ

(هغه خاص (دی) | زمونږ د سړو د پاره | او حرام دی | زمونږ په ښځو باندې | او که چرے | هغه وی

زمونږ د سړو د پاره دے ، او زمونږ په زنانو حرام دے ، او که چرے هغه

مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۭ

مړ | نو هغه (ټول ښځے سړی) | په دے کښے | شریک دی | الله به سزا ورکړی دوی ته | د دوی د دے کار

بچے مړ وی، نو بیا ټول (نر ښځے) پکښے شریک دی الله تعالیٰ به دوی له د خپلو (غلطو) بیانونو سزا

اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۝۱۳۹ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْۤا اَوْلَادَهُمْ

بیشکه هغه | خاوند د حکمت | پوهه دے | بیشکه | تاوانیان شول | هغه کوم چه | ووژلو | اولاد خپل

ورکړی هغه د حکمت خاوند او په هر څه پوهه دے۔ هغه خلق یقیناً تاوانیان شول چه خپل اولاد ئے په نادانئ

سَفَهًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً

په بے وقوفئ کښے | بے له پوهے نه | او دوی حرام کړل | هغه څه | چه روزی ورکړے ده دوی ته | الله | په وجه د دروغو تړلو

او بے سنده ووژل ، او کومه روزی چه الله تعالیٰ ورکړے وه هغه ئے په ځان حرامه کړه ځکه چه په الله

عَلَى اللّٰهِ ۭ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۝۱۴۰ وَهُوَ الَّذِيْۤ

ع ١٧

په الله باندې | بیشکه دوی ګمراه شول | او نه شول دوی | سمه لار موندونکی | او الله هغه ذات دے چه

ئے دروغ جوړ کړل دغه خلق یقیناً ګمراه شول او دوی سمه لار موندلے نه شوه او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه

اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ

پیدا ئے کړل | باغونه | خیژولی شوی په پایو (لکه د انګورو زیلئ) | او چه نه دی خیژولی شوی په پایو (مضبوطے ونے والا) | او قجورے

باغونه ئے پیدا کړل هغه هم د کوم چه کمزورے زیلئ په چهتو نو خیژولے شی او هغه هم چه نه شی خیژولے او د قجورے ونے

وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا

او فصلونه | چه مختلف دي | میوے دَ دے | او زیتون | او انار | څه یو شان

او دا سے فصلونه چه میوے ئے دَ مختلف قسم دي او دَ زیتون او انار اُونے په صورت شکل کښے دَ یو بل

وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖۤ اِذَاۤ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ

او څه دَ مختلف قسم | (چه) خورئ | له میوو دَ دے نه | کله چه میوه ونیسي | او ادا کړئ | دَ دے حق

سره ملاؤ هم او مختلف هم، تاسو دَ هغے تولے میوے خورئ کله چه میوه ونیسي او دَ ریبلو په ورځ تر ے نه

يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ وَلَا تُسْرِفُوْا ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۱۴۱﴾

په ورځ دَ ریبلو دَ دے | او بے ځایه مه خرڅ کوئ | بیشکه هغه | نه خوښوي | بے ځایه خرڅ کوونکي

دَ دے شرعي حق ادا کوئ او بے ځایه خرڅ مه کوئ یقینًا الله تعالیٰ دَ حد نه وتونکي نه خوښوي

وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ؕ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ

او له څاروو نه (دي) | بار اُوچتوونکي | او زمکے سره لګیدلي | خورئ | له هغه څه نه | چه روزي در کړے ده تاسو ته

او له څاروو نه څه بار اُوچتوونکي (دَ لوړ قد) او څه زمکے سره لګیدلي (دَ ورکوتي قد) دي. او (خلقو!) الله تعالیٰ چه

اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۴۲﴾

الله | او پیروي مه کوئ | دَ قدمونو | دَ شیطان | بیشکه هغه | ستاسو | دُښمن دے | ښکاره

څه درکړي دي هغه خورئ او دَ شیطان دَ قدمونو پیروي مه کوئ، بیشکه هغه ستاسو ښکاره دښمن دے

ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ؕ قُلْ

اَته | جوړے (دي) | له ګډو نه | دوه | او له چیلونه | دوه | وُوایه

د په څاروو کښے دَ کوموچه غوښه خوړے شي) اته قسمه پیدا کړل له ګډو نه دوه (نر او ښځه) او له چیلونه دوه (نر

ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ

آیا دواړه نران | هغه حرام کړي دي | یا | دواړه ښځے | یا هغه (بچي) | چه مشتمل دي | په هغے

او ښځه) (اے پیغمبره!) پتپوس وکړه چه آیا الله تعالیٰ دواړه قسمه نران حرام کړي دي که دواړه ښځے یا هغه بچي

اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ نَبِّئُوْنِيْ بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۴۳﴾

رحمونه | دَ دواړو ښځو | خبر راکړئ ماته | په علم | که چرے | یئ تاسو | رښتیني

چه دَ دواړه قسمه مادو په ګیډو کښے پروت دے ماته په دلیل سره سم سم ووایئ که تاسو رښتیني یئ؟

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ؕ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ

او له اوښانو نه | دوه (نر او ښځه) | او له غواګانو نه | دوه (نر او ښځه) | ووایه | آیا دواړه نران

او (دغه شان) په اوښانو کښے دوه او له غواګانو نه دوه (نر او ښځه) دي. پتپوس وُکړه چه آیا (الله) دواړه

حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ

هغه حرام کړي دي | یا | دواړه ښځے | یا هغه (بچي) | چه مشتمل دي | په هغے | رحمونه | دَ دواړو ښځو

نران پکښے حرام کړي دي که دواړه مادے یا هغه بچي چه دَ دواړو مادو په خیټه کښے پروت دے؟

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

یا | دئ تاسو | حاضر | کله چه وصیت کړے وو تاسو | الله | په دے | پس څوک دے | زیات ظالم | له هغه چا

یا آیا تاسو هغه وخت (دَ الله تعالیٰ سره) حاضر وئ کله چه هغهٔ تاسو ته دَ دے حکم درکړو نو دَ هغه چا نه چا چاکوئے ظالم څوک

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ

چه تړی | په الله باندِ | دروغ | چه ګمراه کړی | خلق | بے له پوهے نه | بیشکه | الله

کیدے شی چه په الله تعالیٰ باندِ دروغ تړی چه خلق پرے دَ علم نه بغیر (په جهالت سره) ګمراه کړی، بیشکه الله

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٤﴾ قُلْ لَّآ اَجِدُ فِيْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيَّ ع ١٧ ٢

لا رَه نهٔ ښائی | قوم | دَ ظالمانو ته | وُوایه | نهٔ بیاموم زهٔ | په هغه څهٔ کښے | چه وحی لیږلے شوے ده | ما ته

هغو خلقو ته هدایت نهٔ کوی کوم چه ظالمان دی۔ (اے پیغمبره!) ووایه چه کوم وحی ما ته رالیږلے شوے ده، په

مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗٓ اِلَّآ اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا

(څهٔ څیز) حرام | په خوړونکی باندِ | چه خوری هغه | سوا دَ دے نه چه | وی هغه | مردارهِ | یا وینه

هغے کښے خوزهٔ په یو خوړونکی باندِ دَ خوراک دَ پاره هیڅ څیز حرام نهٔ موم، مګر دا چه مرداره وی یا بهیدلے وینه

مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ

بهیدلے | یا غوښه | دَ خنزیر | پس بیشکه هغه | ناپاک دے | یا ناجائزه (حلاله) | چه آخستے شوے وی نوم

وی ، یا دَ خنزیر غوښه وی ځکه چه دغه پلیته ده ، یا ناروا حلاله وی چه دَ الله نه سوا دَ

لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ

دَ غیر الله | په هغے | پس څوک چه | مجبوره شی | چه نافرمانی کوونکے نهٔ وی | او نهٔ زیاتی کوونکے | نو بیشکه

بل چا نوم پرے اخستے شوے وی خو څوک چه محتاجه شی نافرمانی نهٔ کوی او دَ حد نه دَ تیریدو اراده نهٔ لری نو بیشکه

رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٥﴾ وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا

ستارب | بخښونکے | مهربان دے | او په | هغه خلقو | چه یهودیان دی | مونږ حرام کړے وو

ستارب بخښونکے مهربان دے ، او په یهودیانو باندے مونږ نوکونه لرونکی ځناور تحول

كُلَّ ذِيْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَآ

هر یو | نوکونو والا څیز | او له غوایانو نه | او له ګډو چیلو نه | حرام کړی وو مونږ | په دوی باندِ | وازدے دَ دے دواړو

حرام کړی وو او په غوښین مال کښے او په چیلو کښے مو پرے وازده حرامه کړے وه

اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۗ ذٰلِكَ

سوا | دَ دے نه چه لګیدلی وی | دَ دوی دَ شا ګانو (سره) | یا کولمو باندِ | یا هغه چه انښتی وی | دَ هډوکی سره | دا

مګر هغه چه په شا پورے لګیدلے وی یا په کولمو پورے نښتی وی یا په هډوکی پورے لګیدلے وی، دا مو

جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿١٤٦﴾ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ

مونږ جزا ورکړه دوی ته | دَ دوی دَ نافرمانئ په وجه | او بیشکه مونږ رښتونی یو | بیا که چرے | دوی تا دروغژن کړی | نو ووایه

دوئ له دَ سرکشئ سزا ورکړے وه او دا چه څهٔ وایو بالکل رښتیا وایو نو که دوی تا دروغژن وګڼړی نو ورته ووایه

رَبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۴۷﴾

ستاسو رب | خاوند دَ ډېرې مهربانئ دے | او نهٔ شي واپس کولے | دَ هغهٔ عذاب | دَ مجرم قوم نه

چه ستاسو خدائے دَ فراخ رحمت خاوند دے۔ او دَ هغهٔ عذاب دَ مجرمانو خلقو نه پسته نه کيدے شي۔

سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا وَلَآ اٰبَآؤُنَا

ذر به وائي | هغه خلق | چه مشرکان دی | که چرې | غوښتلے الله | (نو) نهٔ به مونږ شرک کولو | او نهٔ پلارانو زمونږه

دا مشرکان به (ستا په جواب کښې) وائي که الله غوښتلے نو مونږ به شرک نهٔ کولو او نهٔ به مو پلارنيکهٔ کولو

وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ؕ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى

او نهٔ به مونږ حرام کړے وو | څهٔ څيز | هم دغه شان | دروغ کړے ؤو | هغو خلقو | چه وړاندې له دوئ نه ؤو | ترڅو چه

او نهٔ به مونږ څهٔ څيز حرام ګڼړلو، دغه شان هغه خلقو هم دروغ کړے وو چه دَ دوی نه وړاندې تير شوی دی

ذَاقُوْا بَاْسَنَا ؕ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ

هغوی وڅکلو | زمونږ عذاب | ووايه | ايا دشته دے | تاسو سره | څهٔ پوهه | نو را وُباسئ هغه

ترڅو چه دوی زمونږ دَ عذاب مزه وڅکله (اے پيغمبره!) ورته ووايه چه تاسو سره څهٔ دليل شته چه مونږ ته ئے

لَنَا ؕ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿۱۴۸﴾

مونږ ته | پيروی نهٔ کوئ تاسو | مګر | دَ ګمان | او نهٔ يئ تاسو | مګر صرف غلطے اندازے کوونکی يئ

ښکاره کړئ؟ تاسو خو نش په ګمان چليږئ (دَ حقيقت نه بے خبره يئ) او تاسو صرف غلطے اندازے لګوئ

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۴۹﴾

ووايه | پس دَ الله دے | دليل | پوخ | پس که چرے | هغهٔ غوښتلے | نو هدايت به ئے کړے وو تاسو ټولو ته

ته ووايه چه هم دَ الله تعالیٰ دليل مضبوط دے که چرے الله غوښتلے نو تاسو ټولو ته به ئے هدايت کړے

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ

ووايه | راولئ | ګواهان خپل | هغه چه | ګواهي ورکړي | چه | الله حرام کړي دي | دا

وو (اے پيغمبره!) ورته ووايه چه خپل ګواهان راولئ چه ګواهي ورکړي چه دا (فلانی فلانی) څيز دَ الله حرام کړي

فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

بيا که چرے دوی ګواهي ورکړي | نو ته ګواهي مهٔ ورکوه | دَ دوی سره | او پيروی مهٔ کوه | دَ خواهشاتو دَ هغو چا چه | دروغ ګڼړل

دی نو که دوی (پخپله) شهادت کوی نو ته ورسره شهادت مهٔ کوه او دَ هغو خلقو په خواهشاتو پسے مهٔ ځه چه زمونږ اياتونه

بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۵۰﴾ ع ۶ ۵

زمونږ اياتونه | او دَ هغو کوم چه | ايمان نهٔ لري | په اخرت باندې | او دوی | دَ خپل رب سره | (نور) برابروی

دروغ ګڼړی کوم چه زمونږ اياتونه دروغ ګڼړل او چه په اخرت يقين نهٔ لري او نور هستيانے دَ خپل رب سره برابروی

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا

ووايه | تاسو راشئ | چه ولولم زهٔ | څهٔ چه حرام کړي دي | ستاسو رب | په تاسو باندې | چه تاسو شريک مهٔ نيسئ

(اے پيغمبره!) دوی ته ووايه چه راځئ زهٔ تاسو ته اُورووم چه الله په تاسو څهٔ څهٔ حرام کړی دی، دا چه دَ الله تعالیٰ سره هيڅ

بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ
دهٔ سره | هیڅ څیز | او د مور پلار سره | احسان دکوئ | او مهٔ وژنئ | اولاد خپل
څیز مهٔ شریکوئ او مور پلار سره ښهٔ سلوک ساتئ ، او خپل اولاد د مفلسئ د لاسه
مِّنْ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ
د مفلسئ د ویرے | هم مونږ | روزی درکوو تاسو ته | او دوی ته | او مهٔ نزدے کیږئ | بے حیایئ ته
مهٔ وژنئ ، مونږ تاسو ته هم او دوئ ته هم روزی ورکوو او د بے شرمئ خبرو ته مهٔ نزدے
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ
چه ښکاره وی | له دے نه | او هغه چه پټ وی | او مهٔ وژنئ | هیڅ نفس | کوم چه
کیږئ کهٔ ښکارندے وی او کهٔ پټے وی ، او یو نفس له چه الله تعالیٰ حرمت ورکړے وی
حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
حرام کړل (د هغے قتلول) | الله | سوا | د حق نه | هم دا | وصیت وکړو هغهٔ تاسو ته | چه تاسو
هغه برناحقه مهٔ وژنئ ، دا هغه خبرے دی چه الله تعالیٰ تاسو ته د دے تاکید کړے
تَعْقِلُوْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ
د عقل نه کار اخلئ | او مهٔ نزدے کیږئ | د یتیم مال ته | سوا د دے نه چه | هغه طریقه | غوره وی
دے شاید چه د عقل نه کار وا خلئ . او د یتیم مال ته مهٔ نزدے کیږئ مګر په بهتره طریقه تر دے چه
حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ
تر دے چه | هغه ورسیږی | خپلے ځوانئ ته | او پوره کوئ | پیمانه | او تله | په انصاف سره
هغه ځوانئ ته ورسیږی او پیمانه او تول په انصاف سره پوره پوره کوئ
لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ
مونږ تکلیف نهٔ ورکوو | هیڅ کس ته | مګر د هغهٔ د طاقت مطابق | او کله چه تاسو څه خبره کوئ | نو په انصاف سره کوئ | اګر که هغه وی
مونږ هیچا له د وس نه زیات تکلیف نهٔ ورکوو ، او چه خبره کوئ په انصاف سره کوئ ، اګر که صاحب د
ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
رشته دار | او وعده د الله | پوره کوئ | هم دا حکم درکړے دے هغهٔ تاسو ته | چه تاسو
معاملے رشته داروی او الله تعالیٰ سره کړے وعده پوره کوئ ، د دے خبرو حکم در ته الله تعالیٰ حکم کړے دے چه
تَذَكَّرُوْنَ ﴿١٥٢﴾ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا
نصیحت حاصل کړئ | او بیشکه دا | زما لاره ده | نیغه | پس پیروی کوئ د دے | او پیروی مهٔ کوئ
تاسو ترے نه سبق وا خلئ . او بیشکه دا زما لاره ده چه نیغه ده نو تاسو پرے روان شئ او په نورو لارو
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ
د نورو لارو | چه دا لارے به جدا کړی تاسو | د الله د لارے نه | هم دا | حکم درکړے دے هغهٔ تاسو ته
باندے مهٔ ځئ چه دا لارے به تاسو د الله د لارے نه جدا کړی دا هغه خبره ده د کومے چه تاسو ته الله حکم درکړے دے

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا

دَ پاره دَ دے چه تاسو | پرهیزګاري کوئ | بیا ورکړو مونږ | مُوسیٰ ته | کتاب | (چه وو) پوره (نعمت)

چه تاسو پرهيزګاره شئ . بيا مونږ موسیٰ ته کتاب ورکړے وو ، چه په نیکانو باندِ مونږ

عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً

په هغه چا چه | نیکي ئے کوله | او تفصیل | دَ هر څیز | او هدایت | او رحمت

خپل نعمت پوره کړو ، او دَ هرے خبرے تفصیل بیان کړو او سراسری هدایت او رحمت

ع ۱۹ لَّعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۵۴﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ

دَ پاره دَ دے چه دوی | په ملاقات | دَ رب خپل | ایمان راوړی | او دا (قرآن) | یو کتاب دے | چه نازل کړو مونږ

شی چه دغه (بنی اسرائیل) خلق دَ خپل رب په ملاقات ایمان راوړی او دا (قرآن) یو برکتی کتاب دے چه

مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۱۵۵﴾ اَنْ تَقُوْلُوْٓا

ډیر برکتی | پس پیروی کوئ دَ دے | او ویره کوئ | چه په تاسو باندِ | رحم وکړے شی | چه تاسو (دا) وائی

مونږ رالیږلے دے نو عمل پرے کوئ او پرهیزګاری اختیار کړئ چه رحم درباندِ وُشی اوس تاسو دا وئیلے نه

اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۪ وَاِنْ كُنَّا

چه بیشکه | نازل شوے وو | کتاب | په دوُو ډلو باندِ | له مونږ نه وړاندِ | او مونږ وُو

شئ چه کتاب خو مونږ نه وړاندِ دوُو ډلو (یهود او نصاریٰ) ته ورکړے شوے وو ، او مونږ هیڅ خبر

عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿۱۵۶﴾ اَوْ تَقُوْلُوْا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ

دَ لوستلو دَ دے نه | بے خبره | یا تاسو ووایئ | چه که چرے نازل شوے | په مونږ | کتاب

نهٔ وُو چه هغوی پکښے څهٔ لوستل . او دا بهانه هم کولے نهٔ شئ چه کهٔ په مونږ کتاب رانازل شوے

لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

نو خامخا به وُو مونږ | په سمه لاره | دَ دوی نه زیات | پس | راغلے دے تاسو ته | دلیل (واضحه) | ستاسو دَ رب له طرف نه

نو مونږ به دَ هغوی نه زیات په سمه لاره روان وو ، بیشکه تاسو ته دَ خپل رب دَ طرف نه روښانه دلیل او هدایت

وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

او هدایت | او رحمت | پس څوک | زیات ظالم دے | له هغه چا نه | چه دروغ ئے وګڼل | اٰیتونه دَ الله

او رحمت راغے ، نو دَ هغه چا نه لوئے ظالم څوک کیدے شی چه دَ الله تعالیٰ اٰیتونه دروغ وګڼړی

وَصَدَفَ عَنْهَا ؕ سَنَجْزِي الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا

او مخ ئے واړولو | له هغے نه | مونږ به ژر سزا ورکړو | هغو خلقو ته | چه مخ اړوی | زمونږ له اٰیتونو نه

او مخ ترے نه کرځوی ، څوک چه زمونږ دَ آیتونو نه مخ اړوی هغوی له به دَ دے انکار په بدل کښے

سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ﴿۱۵۷﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ

دَ بد عذاب | په سبب دَ هغے چه دوی به مخ اړولو | آیا | دوی انتظار کوی | صرف دَ دے چه | راشی دوی ته

دَ خراب عذاب سزا ورکړو . اوس خو دوئ صرف دَ دے خبرے انتظار کوی چه فرښتے دوی ته

الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ؕ يَوْمَ

فرښتې | یا راشي | ستا رب | یا راشي | ځنې نخښې | ستا د رب | په کومه ورځ

ملائکې ورته راشي یا ستا رب ورله پخپله راشي یا ستا د رب ځنې نخښې راشي ، په کومه ورځ چه

يَاْتِيْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا

چه راشي | ځنې | نخښې | ستا د رب | نفع به نه ورکوي | هیڅ نفس ته | ایمان د هغه

ستا د رب ځنې نخښې راشي نو هغه چا ته به (سمدستي) ایمان راوړل هیڅ فائده نه ورکوي

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ؕ قُلِ

چه ایمان نه وي راوړے هغه | له دے نه وړاندې | یا چه نه وي کړے هغه | په خپل ایمان کښې | نیکي | ووایه

چه د دې نه وړاندې ئے ایمان راوړلے نه وي یا په خپل ایمان کښې ئے څه نیکي کمائلې نه وي ، ته ووایه

انْتَظِرُوْٓا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ١٥٨ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ

انتظار کوئ | بیشکه مونږه هم انتظار کوونکي یو | بیشکه | کومو خلقو چه | اختلاف پیدا کړو | په خپل دین کښې

چه تاسو انتظار کوئ مونږ (هم) انتظار کوو ۔ بیشکه هغه خلق کوم چه په خپل دین کښې اختلافات پیدا کړل

وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ ؕ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ

او شول | ډلے ډلے | نه یې ته | له دوی نه | په هیڅ حساب کښې | بیشکه | معامله د دوی

او ډلے ډلے شول ستا د هغوی سره هیڅ تعلق نشته ، د هغوئ معامله د الله

اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ١٥٩ مَنْ جَآءَ

په حواله د الله ده | بیا به هغه خبله وښائي دوئ ته | څه چه | دوی | کول | څوک چه راوړي

په حواله ده ، بیا به هغه ورته وښائي چه دوی څه څه کارونه کول ، څوک چه (د الله

بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى

نیکي | نو هغه له دي | لس چنده د هغے | او څوک چه راوړي | بدي | نو هغه ته به سزا نه شي ورکولے

دربار ته) نیکي راوړي نو د هغه لس چنده بدله ده او څوک چه بد راوړي نو هغه ته به فقط د خپلے

اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ١٦٠ قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ

مګر په مثل د هغے | او په دوی باندې | به ظلم نه شي کولے | ووایه | بیشکه ما ته | لاره ښودله | زما رب

ګناه هومره سزا ورکولے شي او په دوی به هیڅ ظلم نه کیږي (اے پیغمبره !) ورته ووایه چه ما ته الله تعالی

اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ

لاره | نیغه | دین | درست | د ملت | د ابراهیم | حنیف

یقینًا سمه لاره ښودلے ده بالکل سم محکم دین د ابراهیمؑ مذهب چه کږ لیچ پکښې نشته

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ١٦١ قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَ

او نه وو | له مشرکانو نه | ووایه | بیشکه | زما مونځ | او زما قرباني | او

او هغه د مشرکانو په تولي کښې شامل نه وو ۔ ووایه چه بیشکه زما مونځ او زما ټول عبادتونه او

مَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيْكَ لَهٗ

ژوند زما | او مرګ زما | (هم) الله دپاره دی | چه پالونکے دے دټولو جهانونو | نشته دے څوک شریک | د هغهٔ

زما ژوند او زما مرګ هرڅهٔ خالص د الله دپاره دی چه دټول مخلوق پالونکے دے ، دهغهٔ څوک شریک نشته

وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ

او هم د دے (خبرے) | ماته حکم شوے دے | او زهٔ | دټولو نه ړومبے فرمانبردار یم | ووایه | ایا د الله نه سوا

او ماته د دے خبرے حکم راکړے شوے دے او زهٔ پخپله دټولو نه اولنے فرمانبردار یم ۔ (اے پیغمبره!) ورته ووایه چه

اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ؕ وَلَا تَكْسِبُ

زهٔ ولټوم ؟ | څوک (بل) ربّ | او هغه دے | پروردګار | د هر څیز | او عمل نهٔ کوی

ایا د الله نه سوا بل رب ولټوم ؟ حال دا دے چه هغه د هر څیز پروردګار دے ۔ او هر څوک چه هر څهٔ

كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ

هیڅ کس | مګر په خپل ځان | او نهٔ اوچتوی | هیڅ اوچتوونکے | پیټے | د بل چا

عمل کوی نو هغه به ئے پخپله ذمه واروی ، او هیڅوک به د بل چا بار نهٔ اوچتوی

ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ

بیا | ستاسو د ربّ طرف ته | واپس تلل دی ستاسو | پس هغه به وښائی تاسو | هغه (خبره) | په کومه کښے چه تاسو

بیا به تاسو ټول الله تعالیٰ ته پستنه ځئی ، پس هغه به تاسو ته وښائی په کومو کومو خبرو کښے

تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ

اختلاف کولو | او هم هغه دے چا چه | جوړ کړئ تاسو | (خپل) نائبان | په زمکه کښے | او اوچت کړے

چه تاسو اختلاف کولو ۔ او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ئے په زمکه د اختیار خاوندان کړئ او چا له ئے په

بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ؕ

له تاسو نه د ځنو | په ځنو باندے | درجے | د پاره د دے چه هغه وآزمائی تاسو | په هغه څهٔ کښے | چه درکړی ئے دی تاسو ته

تاسو کښے د نورو په مقابله کښے اوچتے درجے ورکړے چه ستاسو ازمیښت وکړی په هغه نعمتونو چه درکړی ئے دی

اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٥﴾ ع ٢٠

بیشکه | ستا ربّ | زر عذاب ورکوونکے دے | او بیشکه هغه | بخښونکے | مهربان دے

بیشکه الله په سزا ورکولو کښے ډیر تند دے او بیشکه هغه ډیر بخښونکے مهربان دے .

سُوْرَةُ الْاَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَتَانِ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَسِتُّ اٰيٰتٍ وَّاَرْبَعٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورة اعراف په مکه کښے نازل شوے دے | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات د رحم خاوند دے | ۲۰۶ ایتونه او ۲۴ رکوع لرونکے دی

شروع کوم د الله په نوم چه ډیر مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

الٓمّٓصٓ ﴿١﴾ كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ

الف لام میم صٓ | (دا) کتاب دے | چه نازل شوے دے | ستا طرف ته | پس نهٔ دِ وی | ستا په سینه کښے

دا (قرآن) یو کتاب دے چه تا ته رالیږلے شوے دے ، نو ستا زړهٔ دِ به دے خبره نهٔ

حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝٢

تنگي | ذړه (وچھې) نه | د پاره د دې چه وویروې ته | په دې | او نصيحت وي | ايمانداروَ د پاره

تنګيدي چه خلق پرې د خدای د عذاب نه) ویروې او دا د مؤمنانو د پاره نصيحت دے

اِتَّبِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ

تاسو پيروي کوئ تاسو | د هغه څه چه نازل شوي دي | تاسو ته | ستاسو د رب د طرف نه | او پيروي مه کوئ | د ده نه سوا

تاسو په هغه (کتاب) عمل کوئ چه د خپل رب د طرف نه درته راغلے دے او د الله تعالیٰ نه سوا د نورو

اَوْلِيَآءَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٣ وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا

د نورو معبودانو | ډير لږ (دی) | چه تاسو نصيحت قبلوئ | او څومره | له کلو نه | مونږ هلاک کړل

معبودانو پيروي مه کوئ خو (افسوس دے چه) ډير لږ تاسو نصيحت حاصلوئ ۔ او څومره (ډير) کلي دو چه مونږ تباه

فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُوْنَ ۝٤ فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ

چه راغلو په دوي | زمونږ عذاب | د شپے | يا دوي د غرمے اوده وو | پس نه وه | خبره د دوي

کړل نو هغوي ته زمونږ عذاب يا خو د شپے راغے او يا چه هغوي د غرمے اوده پراته وو ، هر کله چه زمونږ عذاب

اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝٥

کله چه راغلو په دوي | زمونږ عذاب | مګر دا چه | وې وئيل | بيشکه هم مونږ وو | ظالمان

پرے راغے نو د هغوي په خله بغير د دے نه بله هيڅ خبره نه وه چه بيشکه مونږ ظالمان وو

فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ۝٦

پس مونږ به خامخا پوښتنه د کړو | د هغو خلقو نه | چه ليږلے شوي دي (رسولان) | هغوي ته او خامخا به پوښتنه وکړو مونږ | د رسولانو نه (هم)

نو مونږ به خامخا د هغو خلقو نه تپوس کوو چه پيغمبران ورته ليږلے شوي دو او د پيغمبرانو نه به هم خامخا تپوس کوو

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ ۝٧ وَالْوَزْنُ

بيا به مونږ بيان کړو (حقيقت) | دوي ته | (په خپل) علم سره | او نه وو مونږ | غائب | او تول (د عملونو)

بيا به مونږ (د خپل) علم په ذريعه ټول حالات دوي ته وښايو او مونږ څه غائب خو نه يو او په دغه ورځ د عملونو

يَوْمَئِذِ ۣالْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝٨

په دغه ورځ | حق دے | نو د چا چه | درنے دي | تلے (د نيکو) د هغه | پس دغه خلق | هم دوي دي خلاصے موندونکي

تول حق دے ، نو د چا (د نيک عمل) تول چه درون د خيږي نو بس هم هغه به کامياب وي۔

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

او د چا چه سپکے وي | تلے (د نيکو) د هغه | پس هم دغه دي | کوم چه | په نقصان کښے واچول | خپل ځانونه

او د چا چه (د نيک عمل) تول سپک د خيږي نو هغوي پخپله خپل ځانونه تاوانيان کړل ، ځکه چه

بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ۝٩ وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِى الْاَرْضِ

ځکه چه دوي | زمونږ د آيتونو سره | بے انصافي کوله | او بيشکه | مونږ (استوګنه له) ځائے درکړو تاسو ته | په زمکه کښے

زمونږ آيتونو سره نے زياتے کولو ، او مونږ تاسو د زمکے په مخ آباد کړئ

ع ٨ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ؕ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑩
او جوړکړو موږ | تاسو د پاره | په هغې کښې | سامان (د ژوند) | ډیر لږ دے | چه تاسو شکر کوئ
او تاسو له موږ هم په دې زمکه کښې د ژوند سامان پیدا کړو (مګر) تاسو خلق ډیر کم شکر کوئ

وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا
او بیشکه | موږ پیدا کړئ تاسو | بیا موږ صورت جوړ کړو ستاسو | بیا وویل موږ | فرښتو ته | چه سجده وکړئ
او (ګورئ) موږ تاسو پیدا کړئ، بیا مو ستاسو شکل و صورت جوړ کړو، بیا مو فرښتو ته وویل چه آدم ته سجده

لِاٰدَمَ ۖ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ لَمْ يَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ⑪
آدم ته | نو ټولو سجده وکړه | سوا | د ابلیس نه | نه وو دے | له سجده کوونکو نه
وکړئ، نو ټولو سجده وکړه بغیر د شیطان نه، چه په سجده کوونکو کښې شامل نه شو،

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ؕ قَالَ
وفرمائیل (الله) | څه څیز | منع کړے ته | چه تا سجده ونه کړه | کله چه ما تا ته حکم وکړو؟ | ده وویل
الله تعالیٰ ترې نه تپوس وکړو چه کوم څیز ته د سجدے کولو نه منع کړے هر کله چه ما درته حکم وکړو، شیطان

اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ⑫
زه | غوره یم | له ده نه | تا پیدا کړم زه | له اور نه | او تا پیدا کړو دے | له خټې نه
وویل چه زه د ده نه بهتر یم، تا زه د اور نه پیدا کړے یم او دے دې د خاورے نه پیدا کړے دے،

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ
وئے فرمائیل | پس کوز شه | د دې ځائے نه | چه نشته دې (څه حق) | ستا | چه ته تکبر وکړے | په دې کښې | پس اوځه
الله ورته وفرمائیل د دې ځائے نه لاندې کوز شه، تا له دا مناسب نه دی چه ته دلته غرور وکړے، بهر اوځه

اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ⑬ قَالَ اَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ⑭
بیشکه ته (یې) | له خوار شوو نه | ده وویل | مهلت را کړه ما ته | تر هغې ورځې پورې چه راپاڅولے شي خلق
یقیناً ته د ذلیلو خلقو د ډلے نه یې۔ شیطان وویل ما ته مهلت راکړه هغې ورځې پورې چه خلق به (د قبرونو نه) راپاڅو

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ⑮ قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِيْ لَاَقْعُدَنَّ
وے فرمائیل | بیشکه تا ته | مهلت درکړے شوے دے | ده وویل | په وجه د دې چه | تا زه ګمراه کړم | خامخا به کښېنم زه
شي۔ الله ورته وفرمائیل تا ته مهلت درکړے شو۔ شیطان وویل نو څنګه چه تا زه په ګمراهئ کښې اچولے یم د غسې به زه

لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ⑯ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ
دوی ته | ستا په لاره | نیغه کښې | بیا به خامخا زه راځم دوی ته | د دوی له وړاندې نه
دے خلقو ته ستا په نیغه لاره کښې کښېنم، بیا به یقیناً د دوی له وړاندې نه او د دوی له وروستو نه

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ
او د دوی له وروستو نه | او د دوی له ښي طرف نه | او د دوی له ګس اړخ نه | او نه به بیا نه مومے
او د دوی له ښي اړخ نه او د دوی له ګس اړخ نه دوی ته راځم، او په دوی کښې اکثر خلق به

أَكْثَرَهُمْ شٰكِرِينَ ۝١٧ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ؕ
اکثر له دوی نه | شکر کوونکی | وفرمائیل الله | اُوځه | دَدې ځائې نه | ذلیل شوې | رټلې شوې
اکثر له دوی نه شکر گذار به یې نه مومې ۔ الله تعالیٰ ورته ووئیل ، اُوځه دَدې ځائې نه ذلیل شوې خوار شوې

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۝١٨
البته څوک چه | پیروی دکړی ستا | له دوی نه | زهٔ به خامخا ډک کړم | دوزخ | له تاسو ټولو نه
یقین وکړه چه څوک ستا په لاره باندې روان شی ، نو زهٔ به ستاسو دَ ټولو نه دوزخ ډک کړم ۔

وَيٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا
او اے آدمَ ! | اوسیږه | ته | او ستا ښځه | په جنّت کښې | بیا خورئ تاسو دواړه
اے آدمَ ! ته او ستا ښځې دواړه په جنت کښې اوسیږئ ، او چه دَ کوم ځائې نه

مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
کوم ځائې نه | چه تاسو غواړئ | او مهٔ نزدے کیږئ | دے | اونې ته | پس شئ به تاسو
مو خهٔ خوښ وی هغه خورئ ، خو دغه اونې ته نزدے مهٔ ځئ کنی په ظالمانو

مِنَ الظّٰلِمِينَ ۝١٩ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ
له ظالمانو نه | پس وسوسه واچوله | دے دواړو ته | شیطان | دَ پاره دَدې چه ښکاره کړی
کښې به شمیر شئ ۔ بیا شیطان دَ دوی په زړونو کښې وسوسه واچوله چه دَ پردے هغه

لَهُمَا مَا وُرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ
دوی ته | څهٔ چه | پټ وو | له دوی نه | له شرمګاهونو دَ دوی نه | او ووئیل دهٔ
اندامونه ورته ښرګند کړی کوم چه ترے نه پټ ؤو او ورته ئې ووئیل

مَا نَهٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّآ أَنْ تَكُونَا
نهٔ یئ منع کړی تاسو دواړه | ستاسو رب | له دے اونې نه | مګر دَ پاره دَدې چه | شئ به تاسو
چه تاسو دواړه دَ دے اونې نه صرف په دے وجه خپل رب منع کړی یئ چه فرښتے نهٔ شئ

مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخٰلِدِينَ ۝٢٠ وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا
فرښتے | یا به شئ تاسو | له همیشه اوسیدونکو نه | او قسم ئې وخوړو دوی ته | چه بیشکه زهٔ تاسو ته
یا په دے کښې همیشه پاتے نهٔ شئ او دواړو ته ئې قسم وخوړو چه زهٔ

لَمِنَ النّٰصِحِينَ ۝٢١ فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا
له نصیحت کوونکو نه یم | پس هغهٔ مائل کړل دوی | په دوکه | بیا هر کله چه | دواړو وڅکله
ستاسو یقینی خیرخواه یم ۔ نو دواړه ئې په چل ول راګوز کړل نو هر کله چه دَ اونې مزه

الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا
هغه اُونه | نو ښکاره شول | دوی ته | شرمګاهونه دَ دوی | او شروع وکړه دواړو | چه انښلولے ئې | په خپلو ځانونو
ئې وڅکله نو دواړو ته خپل خپل ستر ونه ښکاره شول او په خپلو شرمګاهونو باندې ئې دَ جنت پاڼے

مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ؕ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا

پانړے | دَ جنت | او آواز وکړو دوی ته | رب دَدوی | آیا مانهٔ وئ منع کړی تاسو

اینبول شروع کړل ، او دَ دوی رب ذوی ته آواز وکړو دُے فرمائیل، آیا ما تاسو دواړه دَ دے

عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ

له دغے اونے نه | او (نهٔ) وُو وئیلی ما تاسو ته | چه شیطان | ستاسو | دُښمن دے

اونے نه نهٔ وئ منع کړی ؟ او آیا دام در تهٔ وو وئیلی چه شیطان ستاسو ښکاره دُښمن

مُّبِيْنٌ ﴿۲۲﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا ٚ وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْلَنَا

ښکاره | دواړو وو وئیل | اے زمونږ ربه! | مونږ ظلم وکړو | په خپلو ځانونو | او که چرے | ته ونهٔ بخښے مونږه

دے ۔ دواړو عرض وکړو ، اے زمونږ ربه ! مونږ په خپل ځان زیاتے کړے دے او که چرے ته مونږ ونهٔ بخښے

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۲۳﴾ قَالَ اهْبِطُوْا

او په مونږ رحم وُ (نهٔ) کړے | نو خامخا به شو مونږ | له تاوانیانو نه | وفرمائیل الله | کوز شئ

او مونږ باندِ رحم ونهٔ کړے نو مونږ به ضرور نقصان بیا مومو ۔ الله وُفرمائیل ، لاندِ کوز شئ

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ

له تاسو نه ځینے | دَ ځنو | به دښمنان وی | او تاسو دَ پاره | په زمکه کښے | استوګنه

تاسو ټول به دَ یو بل دُښمنان یئ ، او تر یو ے نیټے پورے تاسو له په زمکه باندِ استوګنه

وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿۲۴﴾ قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا

او (دَ ژوند) سامان دے | تر یو وخته پورے | وُفرمائیل الله | په دے (زمکه) کښے | به تاسو ژوند تیروئ | او په دے کښے

او دَ ژوند سامان مقرر شوے دے ۔ ورته ئے وفرمائیل چه په دے (زمکه) کښے به ژوند تیروئ او هم په

ع ۵ ۹ تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿۲۵﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا

به تاسو مرئ | او له دے نه | به تاسو راویستلے شئ | اے بنی آدمو ! | بیشکه مونږ رالیږلی دی

دے کښے به مرئ او بیا هم دَ دے زمکے نه به راویستلے شئ ۔ اے دَ آدم اولاده ! مونږ تاسو له جامے

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِيْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ؕ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى

په تاسو باندِ | جامے | چه پټوی | شرمګاهونه ستاسو | او ښائست (هم دے) | او جامے | دَ پرهیزګارئ

درکړی دی چه ستاسو دَ ستر ځایونه پټ کړی او دَ ښائست ذریعه هم وی او دَ پرهیزګارئ جامه

ذٰلِكَ خَيْرٌ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۲۶﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ

غوره دی | دا | دَ الله نخښے دی | دَ پاره دَ دے چه دوی | نصیحت قبول کړی | اے بنی آدمو

ډیره غوره ده ، دا دَ الله تعالیٰ نخښے دی شاید چه خلق تر ے نه سبق واخلی ، اے دَ آدم اولاده

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ

په فتنه کښے وُنهٔ غورزوی تاسو | شیطان | لکه چه دهٔ را وُویستل | ستاسو مور او پلار | له جنت نه

هسے نه چه شیطان مو بیا په فتنه کښے وغورزوی لکه چه ستاسو نیا نیکهٔ ئے دَ جنت نه راویستلی ؤو

يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ؕ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ

چه اُوباسی | له دوی نه | جامے دَ دوی | چه ښکاره کړی دوی ته | سترونه دَ دوی | بیشکه ګوری تاسو ته

چه داسے حالت کښے چه دَ هغوی نه ئے جامے غورزولے چه سترونه ئے یو بل ته ښکاره کړی، هغه او دَ هغهٔ

هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ

او دَ هغهٔ قوم | کوم ځائے نه چه | تاسو نهٔ وینئ دوی | بیشکه موږ جوړکړل | شیطانان

قام قبیله تاسو دَ داسے ځائے نه وینی چه تاسو ئے لیدے نهٔ شئ، موږ شیطانان دَ هغو خلقو دوستان

اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۷﴾ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا

دوستان | دَ هغو خلقو | چه ایمان نهٔ راوړی | اوکله چه | دوی کوی | څهٔ خراب کار | نو وائی

کړی دی چه ایمان نهٔ راوړی - او هرکله چه دوی دَ بے شرمئ یو کار وکړی نو وائی

وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ

موندلی دی موږه | په دے باندِ | خپل پلاران | او الله | موږ ته حکم دکړو دَ دے | ووایه | بیشکه الله | حکم نهٔ ورکوی

چه موږ خپل پلار نیکهٔ په دے کارکولو موندلی دی او الله راته هم دغسے حکم کړے دے، ورته ووایه چه الله دَ بے شرمئ دَ

بِالْفَحْشَآءِ ؕ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۸﴾ قُلْ

دَ بے حیائئ | ایا تاسو وایئ | دَ الله په حقله | هغه څهٔ چه تاسو پرے نهٔ پوهیږئ | ووایه

کار نو حکم هیچرے نهٔ کوی، ایا تاسو په الله تعالیٰ باندِ داسے خبرے تړئ چه خبر ترے نه هم نهٔ یئ۔ ووایه

اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۣ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

حکم کړے دے | زما رب | دَ انصاف | او نیغ ساتئ | خپل مخونه | دَ هر مونځ په وخت

چه زما رب دَ اعتدال ساتلو حکم کړے دے۔ او دا چه دَ هر مونځ په وخت کښے خپل مخونه (بیت الله ته) مخامخ ساتئ

وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۬ ؕ كَمَا بَدَاَكُمْ

او هغه بلئ | خالص ساتئ | هغهٔ دَ پاره | دین | لکه څنګه چه هغهٔ اول پیدا کړی تاسو

او دا چه یوازے هغه بلئ خپل دین دَ هغهٔ دَ پاره خالص ساتئ، لکه چه څنګه ئے پیدا کړی یئ دغسے

تَعُوْدُوْنَ ﴿۲۹﴾ ؕ فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ

واپس به راشئ (رمَ دَ هغه شان) | یو ډلے ته | هغهٔ هدایت وکړو | او بله ډله ده | (چه) واجب شوه | په دوی باندِ

به بیرته راځئ ، یو ډلے ته الله سمه لار ښودلے ده او په بلے ډلے باندِ ګمراهی ثابته

الضَّلٰلَةُ ؕ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ګمراهی | بیشکه دوی | جوړکړل | شیطانان | دوستان | سوا دَ الله نه

شوے ده۔ ځکه چه دوئ دَ الله تعالیٰ په ځائے شیطانان خپل مشران کړی دی

وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۰﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ

او دوی ګمان کوی | چه دوی | په سمه لار باندِ دی | اے بنی آدمو ! | اغونډئ | خپلے ښائسته جامے

او بیا هم دا خیال کوئ چه ګنی په سمه لاره باندِ روان دی۔ اے دَ آدم اولادَ! دَ هر عبادت په موقع باندِ

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ
دَ هر مونځ په وخت | او خورئ | او څښئ | او فضول خرچي مه کوئ | بیشکه هغه
ځانې ښائسته جامې اغوندئ او حلال ځیزونه خورئ او څښئ او اسراف مه کوئ بیشکه

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾ ۧ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ
نه خوښوي | فضول خرچي کوونکي | ووايه | چا حرام کړې ده | ښائست دَ الله | کوم چه
الله تعالیٰ دَ حد نه تیریدونکي نه خوښوي. (اے پیغمبره!) ووایه چه دَ الله تعالیٰ هغه زینت چا حرام کړے دے

اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ مِنَ الرِّزْقِ ؕ قُلْ
هغه پیدا کړے دے | دَ خپلو بندګانو دَپاره | او | پاکیزه ځیزونه | له رزق نه | ووایه
چه خپلو بندګانو له ئې مقرر کړے دے او (چا) پاکیزه رزقونه (حرام کړي دي) ووایه

هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
دا خو هغو خلقو دَپاره دي | چه ایمان راوړی | دَ دُنیا په ژوند کښې | او خاص (طور باندې) | دَ قیامت په ورځ
چه دا ځیزونه په دے دنیا کښې هم مؤمنانو له پیدا شوی دي او دَ قیامت په ورځ خو به خالص دَ هغوی دَپاره

كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٣٢﴾ قُلْ
دغه شان | مونږ بیانوؤ | آیتونه | دَ پاره دَ هغې ډلے | چه پوهیږي | ووایه
وي. مونږ دغه شان خپل آیتونه دَ هغو خلقو دَپاره په تفصیل سره بیانوو کوم چه پوهیږي. (اے پیغمبره!)

اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
بیشکه حرام کړي دي | زما رب | دَ بے حیایئ خبرے | هغه چه ښکاره وي | له دے نه | او هغه چه | پټې وي
زما رب خو دَ بے حیایئ خبرے حرام کړي دي ، که څرګندے وي ، او که پټے .

وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا
او ګناه | او ظلم | ناحق | او دا چه | شریک مقرر کړئ | دَ الله سره | هغه چه
او دَ ګناه کارونه او بر ناحقه زیاتے . او دا چه تاسو الله له شریک پیدا کړئ چه الله

لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا
نه دے نازل کړے هغه | دَ دے | (څه) دلیل | او دا چه | تاسو وایئ | په الله باندې | هغه څه چه
دَ هغې هیڅ سند نه دے رالیږلے ، او دا چه تاسو په الله تعالیٰ باندې داسے خبرے وُتړئ

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ
تاسو پرے نه پوهیږئ | او هرے ډلے دَپاره | یو وخت مقرر دے | پس کله چه راشي | دَ دوی وخت
چه تاسو پرے نه پوهیږئ . او دَ هر قوم دَپاره (دَ مهلت) یوه نیټه مقرره ده نو هر کله چه دَ هغوی نیټه پوره شي

لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٤﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ
نو نه به وروستو شي دوی | یو ساعت | او | نه به مخکښې شي | اے بنی آدمو!
نو نه به یو ساعت وروستو کیدے شي او نه به یو ساعت وړاندې کیدے شي . اے دَ آدم اولاده

إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِى
که راشي تاسو ته | پیغمبران | له تاسو نه | چه بیان کړي | ستاسو مخکښې | زما آیتونه
که تاسو ته ستاسو د قوم نه پیغمبران راشي چه زما حکمونه درته اُوروي
فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
نو چا چه پرهیز وکړو (د کفر او شرک نه) | او اصلاح ئې وکړه | نو نه به څه ویره وي | په دوي | او نه به دوي
نو چا چه ځان بچ کړو او نیک کارونه ئې وکړل نو په هغوئ نه څه ویره شته او نه څه
يَحْزَنُونَ ٣٥ وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسْتَكْبَرُوا۟ عَنْهَآ
غمژن وي | او کوم خلقو چه | دروغ وګڼل | زمونږ ایتونه | او تکبر ئې وکړو | له هغې نه
غم - نو چا چه زمونږ حکمونه دروغ وګڼل او د دې نه ئې تکبر وکړو
أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٣٦ فَمَنْ أَظْلَمُ
هم دا خلق | اوسیدونکي د دوزخ دي | دوي | په دې کښې | همیشه به وي | پس څوک | زیات ظالم دې
هغه خلق دوزخیان دي ، هغوي به په دې کښې همیشه وي ، نو د هغه چا نه لوئې
مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ
له هغه نه | چا چه وتړل | په الله باندې | دروغ | یا هغه دروغ کړل | د هغه ایتونه | هم دغه دي
ظالم څوک کیدے شي چه په الله تعالیٰ باندې دروغ تړي یا د هغه حکمونه دروغ ګڼړي ، د دې خلقو
يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتْهُمْ
چه وُبه رسیږي دوي ته | د دوي برخه | له کتاب نه | ترد ے چه | هر کله | راشي دوي ته
په نصیبه کښې چه څه لیکلي دي هغه به دوي ته ملاؤ شي ، ترد ے چه کله زمونږ فرښتې د دوي
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوٓا۟ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ
زمونږ رالیږلې شوې فرښتې | چه قبض کړي روحونه د دوي | وُبه وائي | کوم ځائے دي | هغه څه | چه تاسو به بلل
د روح قبض کولو د پاره د دوئ ته راشي نو دوي ته به ووائي چه کوم ځائے دي هغه (معبودان) کوم چه
مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ قَالُوا۟ ضَلُّوا۟ عَنَّا وَشَهِدُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ
سوا د الله نه | دوي به ووائي | هغه ورک شول | له مونږ نه | او ګواهي به ورکړي | په خپلو ځانونو
تاسو د الله تعالیٰ نه سوا بلل ، دوي به ووائي هغه خو مونږ نه غیب شول او په خپل ځان به په خپله ګواهي وکړي
أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَٰفِرِينَ ٣٧ قَالَ ٱدْخُلُوا۟ فِىٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
چه بیشکه دوي | وُو . | کافران | وُبه فرمائي الله | داخل شئ | په هغه اُمتونو کښې | چه تیر شوي دي
چه دوي یقینًا کافران وو - الله تعالیٰ به ورته وفرمائي چه د هغه امتونو سره په دوزخ کښې داخل
مِن قَبْلِكُم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ فِى ٱلنَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ
له تاسو نه وړاندې | له پیریانو نه | او له بنیادمو نه | په اور کښې | هر کله چه | داخل شي
شئ چه تاسو نه وړاندې تیر شوي دي که پیریان دي او که بنیادم دي - هر کله چه یو ټولے به دوزخ

أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُخْتَهَا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا
یو قوم | نو لعنت به کوی | دخان په شان په بل قوم | تر دې چه | هر کله | جمع شی | په دے کښے
نو لعنت به کوی په بل قوم چه تر دے چه هغه ټول په دے کښے جمع
جَمِيعًا ۙ قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ
ټول | وُبه وائی | وروستنئ د له د دوی | په حق د وړومبنئ کښے | اے زمونږ ربه! | دوی
شی، نو هر یو وروستنی ټولے به د وړاندینی ټولی په حقله وائی چه اے زمونږ ربه داخلق
أَضَلُّونَا فَـَٔاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۖ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ
گمراه کړو مونږ | پس ورکړه دوی ته | عذاب | دوچند | له دوزخ نه | وُبه فرمائی | (چه) هر یو ته دوچند دے
دی چه مونږ ئے گمراه کړی وو نو دوئی له د اور دوه دونره عذاب ورکړه الله تعالی به ورته وفرمائی چه عذاب
وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ
لیکن | تاسو نۀ پوهیږئ | او | وُبه وائی | د دوئ وړومبنئ (ډله) | د وروستنئ ته
هر یو له دوه دونره دے خو تاسو پرے ناخبره یئ۔ او وړاندینے ټولے به وروستنی ته ووائی (که مونږ د عذاب
فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
چه نشته دے | تاسو ته | په مونږ باندِ | (څۀ) فضیلت | نو وُڅکئ | عذاب | په وجه د هغه عمل
قابل یُو) نو تاسو ته (څو) هم زمونږ په مقابله کښے هیڅ فضیلت حاصل نۀ دے نو د خپل عمل په وجه د عذاب
كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِـَٔايَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا ع٤/١١
چه تاسو به کولو | بیشکه | کوم چه | دروغ کړل | زمونږ ایتونه | او تکبر ئے وکړو
خوند وُڅکئ، بیشکه چا چه زمونږ ایتونه دروغ وګڼړل او د هغے نه ئے تکبر
عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
له هغے نه | نۀ به شی پرانستلے | دوی ته | دروازے | د اسمان | او نۀ | به دوی داخلیږی
وکړو، هغوی ته به د اسمان دروازے هیڅکله پرانستلے نۀ شی، او جنت ته به تر هغے وخته
الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ
په جنت کښے | تر دے چه | ننوځی اُوښ | په سُم کښے | د ستنے | او دغه شان
ننوتلے نۀ شی چه یو اُوښ د ستنے په سُم کښے تیر نۀ شی، او مونږ مجرمانو
نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ
مونږ سزا ورکوو | مجرمانو ته | دوی له به وی | له دوزخ نه | بچاؤنړه | او د پاسه د دوی نه
له هم داسے بدله ورکوو د هغوی د لاندِ به د اور بچاؤنړه غوړیدلی وی او د پاسه به ئے
غَوَاشٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا
د اغوستنے څیز | او دغه شان | مونږ بدله ورکوو | ظالمانو ته | او څوک چه | ایمان راوړی
د اور څادر (اغوستنے) وی۔ او مونږ دغه شان ظالمانو ته سزا ورکوو او هغه خلق چه ایمان ئے راوړی

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ز
او عملونه ئې وُکړل | نیک | موږ تکلیف نۀ ورکوو | هیڅ نفس ته | مګر | د دهٔ د طاقت مطابق
او نیک کارونه ئې کړي وي ، نو موږ یو کس له هم د هغهٔ د طاقت نه زیات تکلیف نۀ ورکوو

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ج هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ٤٢ وَنَزَعْنَا
هم دا خلق دي | جنّت والا | دوی به | په هغې کښې | همیشه وي | او موږ به راوُباسو
هم دا خلق جنتیان دي دوی به همیشه په دے کښے وي . او د دوی په زړونو

مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ج
څۀ چه | د دوی په سینو کښې دي | له کینے نه | بهیږي به | د دے لاندې | نهرونه
کښې چه د یو بل خلاف څۀ دنیوی کینه پرته وه هغه به موږ لرے کړو او د دوی (د قدمونو) لاندې به نهرونه بهیږي

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا قف وَمَا كُنَّا
او دوی به ووائي | ټول تعریف د | الله د پاره | چا چه | لاره وښوده موږ ته | د دے (جنت) | او | نۀ وو موږ
او دوی به ووائي چه ټول تعریفونه الله تعالیٰ د پاره دي چا چه موږ ته دا لاره وښودله او که الله تعالیٰ راته دا

لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ج لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
چه موږ لار موندلے | که چرته ئې کړے هدایت موږ ته | الله | بیشکه | راغلی ؤو | پیغمبران | زموږ د رب
لاره نۀ ښودله نو موږ خو په خپله موندلے نۀ شوه موږ ته د الله تعالیٰ پیغمبران په حقه

بِالْحَقِّ ط وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا
د حق دین سره | او دوی ته به آواز وشي | چه دا | جنّت دے | تاسو به د دے وارثان یئ | د هغو عملونو په بدله کښې
راغلی دي او یو آواز به ورته وُشي چه دا جنت تاسو ته د خپلو (نیکو) عملونو په سبب

الثلثة

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ٤٣ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ
چه تاسو به (دنیا کښې) کول | او آواز به وُکړي | جنتیان | دوزخیانو ته
درکړے شوے دے او بیا به جنتیان دوزخیانو ته آواز وکړي چه

اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا
چه | موږ خو بیا موندل | چه څۀ وعده کړې وه موږ سره | زموږ رب | رښتینې | پس آیا | وموندل تاسو (هم) | هغه څۀ
موږ خو د خپل رب ټولے وعدے رښتینے بیا موندلے ، نو آیا تاسو هم د خپل رب (د عذاب)

وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ط قَالُوْا نَعَمْ ج فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ م بَيْنَهُمْ
چه وعده کړې وه | ستاسو رب | حقه | دوی به ووائي | هو ! | بیا به آواز وکړي | یو آواز کوونکے | د دوی په مینځ کښې
وعدے رښتینے بیا موندلے که نه؟ هغوی به ووائي چه هو! بیا به یو آواز ورکوونکے د دوی د مینځ نه

اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ٤٤ لا الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
چه | لعنت دے | د الله | په ظالمانو باندې | هغه چه | منع کول به ئې (خلق) | د الله د لارے نه
آواز وکړي چه په ظالمانو باندې د الله لعنت دے ، چه خلق به ئې د الله تعالیٰ د لارے نه منع کول

وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا وقف لازم باختلاف

اولټولو ئې په دې کښې | کوږوالے | او دوی | دَ آخرت | منکران دی | او دَ دواړو ډلو ترمېنځه

او په هغې کښې به ئې کوږوالے لټولو او دوی دَ آخرت نه هم منکر وو . او دَ دے دواړو ډلو ترمېنځه

حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا ۢ بِسِيْمٰىهُمْ

به یو پرده وی | او په اعراف باندې | به سړی وی | چه پېژنی به دوی | هریو | دَ دوی دَ مخونو نه

به یوه پرده وی ، او دَ هغې په اُوچت سر (اعراف) به څه خلق وی چه هر یو (جنتی او دوزخی) به په خپلو خپلو نخښو

وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۣ لَمْ يَدْخُلُوْهَا

او دوی به آواز وکړی | جنتیانو ته | چه | سلام دی | په تاسو | دوی به لا نه وی داخل شوی په هغې کښې

پېژنی او جنتیانو ته به آواز وکړی ، چه په تاسو دې سلامتیا وی ، دا (دَ اعراف خلق) به لا په جنت کښې نه وی داخل

وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ

او دوی | به طمع کوی | او هر کله چه | وګرځولے شی | سترګے دَ دوی | په طرف | دَ دوزخیانو

شوی خو امیدوار به ناست وی ، او څه وخت چه دَ دوی سترګے دَ دوزخیانو طرف ته وګرځی

ع ۸ ۱۲ ۵

قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰٓى

نو وُبه وائی | اے زمونږ ربه! | مه یو ځلے کوه مونږ | ظالمانو خلقو سره | او آواز به وُکړی

نو وُبه وائی چه اے زمونږه ربه! مونږ دَ ظالمانو دَ دے سره مه شاملوه - او دَ اعراف والا به

اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰىهُمْ قَالُوْا

دَ اعراف خلق | (څه) خلقوته | چه دوی به پېژنی هغوی | دَ هغوی دَ نښو نه | وُبه وائی

هغو خلقو ته کوم چه به هغوی دَ دوی دَ نخښونه پېژنی آواز به وکړی (او) وُبه وائی

مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ اَهٰٓؤُلَآءِ

چه په کار را نغلے | ستاسو | ډلے ستاسو | او نه دَ فخر هغه خبرے چه تاسو به کولے . آیا هم دا هغه (خلق) دی

چه ستاسو لښکرے او ستاسو غرور کول ستاسو هیڅ په کار را نه غلل ، او ګورئ دا (جنتیان)

الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ۭ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ

دَ کوم (په نسبت) | چه تاسو قسمونه خوړل | چه دوی ته به نه رسوی | الله | څه رحمت | داخل شئ تاسو | په جنت کښې

کنی هغه خلق نه دی چه تاسو به پرے قسمونه خوړل چه په دوی به الله هیڅکله رحمت نه کوی (نن هم هغوی ته وویلے شول

لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ

نشته دے هیڅ ویره | په تاسو | او نه به تاسو | غمژن یئ | او آواز به وُکړی | دوزخیان

چه) جنت ته ورننوځئ ، نه در له اندیښنه شته او نه څه غم ۔ او دوزخیان به جنتیانو ته

اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا

جنتیانو ته | چه | تاسو را توئے کړئ | په مونږ باندې | څه اُوبه | یا (څه) له هغې نه

آواز وکړی ، چه په مونږ باندې لږے شان اوبه را توئے کړئ یا څه چه الله تاسو ته دَ خوراک دَپاره

رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۚ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۝٥٠

درکړی دی تاسو ته | الله | دوی به وائی دوی | بیشکه الله | حرام کړی دی دا دواړه | په کافرانو باندې۔

چه درکړی دی الله هغه نه مونږ له هم راکړئ، هغوی به ووائی چه الله تعالیٰ دا دواړه څیزونه په کفارو حرام کړی دی

الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ

کوم چه | جوړ کړو | دین خپل | لوبه | او تماشه | او دوکه ورکړه دوی ته | ژوند | د دُنیا

هغو خلقو باندې چا چه خپل دین نه لوبه تماشه جوړه کړے وه او چاله چه د دُنیا ژوند دوکه ورکړے وه

فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا

پس نن ورځ | به هیر کړو مونږ دوی | لکه څنګه چه هیر کړے وو دوی | ملاقات | د دے ورځے | او لکه څنګه (چه)

نو نن به ئے مونږ هم داسے هیر کړو لکه هغوی چه د دے ورځے ملاقات هیر کړے وو ، او ز مونږ د

كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ۝٥١ وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ

دوی زمونږ د آیتونو نه انکار کولو | او بیشکه مونږ لیږلے دی دوی ته | یو کتاب | چه مونږ په تفصیل سره بیان کړے دا

آیتونو نه به ئے انکار کولو ۔ او دوی ته مونږ داسے کتاب رالیږلے دے چه په خپل علم مو

عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝٥٢ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا

په علم سره | هدایت | او رحمت (دے) | د هغو د پاره | چه ایمان راوړی | دوی انتظار نه کوی | مګر

بنه واضح کړے دے او د مؤمنانو د پاره هدایت او رحمت دے ۔ آیا دا خلق د دے د رښتینوالی او

تَاْوِيْلَهٗ ۚ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ

د دے د انجام | په کومه ورځ چه | ښکاره شی | د دے انجام | (نو) وُبه وائی | هغه خلق | چا چه هیر کړے وو دا

انجام ښکاره کیدو انتظار کوی، په کومه ورځ چه د دے انجام ښکاره شی نو کومو خلقو چه دا وړاندې هیر کړے وو

مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا

له دے نه وړاندې | چه بیشکه راغلی وو | پیغمبران | زمونږ د رب | په رښتیا سره | پس آیا | شته دے مونږ د پاره

وُبه وائی چه بیشکه زمونږ د رب پیغمبرانو حقے خبرے راوړے وے نو آیا اوس مونږ د پاره څوک

مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ

څوک سفارشی | چه سفارش وکړی | زمونږ | یا مونږ واپس ولیږلی | چه مونږ عمل وکړو | خلاف د هغے

سفارش کوونکے شته چه زمونږ سفارش وکړی یا مونږ واپس واستولے شو نو د پخوانی عمل نه بالکل بد ل

كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا

کوم چه مونږ کولو | بیشکه | نقصان ورکړو دوی | خپلو ځانونو ته | او ورک شول | له دوی نه | هغه څه

عملونه به وکړو ، یقیناً دے خلقو خپل ځانونه په نقصان کښے واچول ، او کوم دروغ چه به ئے جوړول

كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝٥٣ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

چه دوی به دروغ تړل | بیشکه | ستا رب | (هغه) الله دے | کوم چه | پیدا کړل | آسمانونه

هغه تول ترے نه خطا شول ۔ بیشکه ستاسو رب هغه الله دے چه آسمانونه او مزکه ئے په شپږو

وَالْاَرْضَ فِىْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ قف يُغْشِى

او زمكه | په شپږو ورځو كښې | بيا قائم شو | په عرش باندې | هغه پرده اچوي

ورځو كښې پيدا كړل ، بيا په عرش قائم شو ، هغه د شپې په

الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا لا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ

د شپې | په ورځ باندې | چه د دې نه وروستو راځي | په منډه منډه | او نُور | او سپوږمۍ | او ستورى

تيارے باندې د ورځے رڼا پټوي ، په دے شان چه (شپه په ورځے پسے) په منډه منډه راځي او نُور او سپوږمۍ او ستورى

مُسَخَّرٰتٍۭ بِاَمْرِهٖ ط اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ط تَبٰرَكَ اللّٰهُ

لګيا دى | په حكم د هغهٔ | واورئ ! | هم د هغهٔ د پاره دى | پيدا كول | او حكم وركول | ډير د بركت خاوند دے الله

ستورى د هغهٔ د حكم تابع دى خبر شئ چه ټول مخلوق هم د هغهٔ دے او هم د هغهٔ حكم چلېږي الله د بركتونو

رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۵۴﴾ اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ط اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ

پروردګار دے د جهانونو | وُبلئ | خپل رب | په عاجزئ | او په پټه | بيشكه هغه | نهٔ خوښوي

مالک دے د ټول مخلوق پالونكے دے . تاسو خپل رب ته په زارئ او په پټه پټه خواست كوئ ، هغه د حد نه تيريدونكي

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۵۵﴾ ج وَلَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ

د حد نه تيريدونكي | او فساد مهٔ خوروئ | په زمكه كښې | پس | د سميدو د دے نه | او بلئ هغه

خلق نهٔ خوښوي . او د مزكے په مخ د بند وبست سميدو نه پس فساد مهٔ كوئ او الله تعالىٰ ته د

خَوْفًا وَّطَمَعًا ط اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۶﴾

په ويره | او په اميد سره | بيشكه | رحمت | د الله | نزدے دے | نيكي كوونكو ته

د ويرے او طمع ترمينځه خواستونه كوئ ، بيشكه د الله تعالىٰ رحمت نيكانو خلقو ته ډير نزدے دے .

وَهُوَ الَّذِىْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًام بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ ط حَتّٰٓى

او دے هغه ذات دے | چه ليږي | هواګانے | زيرے وركوونكي | وړاندې له رحمت (باران) خپل نه | تر دے چه

او الله تعالىٰ هغه ذات دے چه د خپل رحمت (باران) نه وړاندې بادونه د زيرى په طور رالېږي ، هر كله چه

اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا

هر كله را اوچت كړي | وريځے | درنے | نو روانے كړو مونږ دا | طرف د يو ښار | مړه ته | بيا مونږ دروُو

دا بادونه درنے درنے وريځے اُوچتے كړي نو مونږ هغه يو مړه (اوچے) علاقے ته وليږو او باران

بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ط كَذٰلِكَ

له دے نه | اوبهٔ | بيا مونږ رااُوباسو | په دے سره | هر قسمه ميوه | دغه شان

پرے وُوردوو ، بيا د دے په ذريعه هر قسم ميوے پيدا كوو ، (باد ساتئ) دغه شان مونږ

نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ

مونږ به رااُوباسو | مړى | د پاره د دے چه | تاسو نصيحت قبول كړئ | او ښار | پاكيزه | رااُوځي

به مړى دوباره ژوندى كړو شايد چه تاسو ترے نه سبق واخلئ او آباده (سمسوره) زمكه خپل شينكے د

نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِیْ خَبُثَ لَا یَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ؕ

زرغونه دَ هغې | دَ هغې دَرب په حکم | او کوم (زمکه) | چه خرابه ده | نه راوځي (دَ هغې نه) | مگر ډیره کمه (زرغونه)

دَ خدائے په حکم راوُباسي او کومه (زمکه) چه خرابه وي هغې نه صرف بیکاره ذره غونه پیس اکیږي

كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یَّشْكُرُوْنَ ﴿۵۸﴾ لَقَدْ

دغه شان | مونږ بیا بیا بیانوو | آیتونه | هغه خلقو دَ پاره | چه شکر ادا کوی | بیشکه

مونږ دغسې بیا بیا خپلې نخښې بیانوو هغو خلقو ته چه شکر ادا کوی۔ یقیناً مونږ

اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

مونږ لیږلے وو | نوح ؑ | دَ هغهٔ قوم ته | پس هغهٔ ووئیل | اے زما قومه! | عبادت کوئ | دَ الله

نوح (علیه السلام) دَ هغهٔ خپل قوم ته ولیږلو نو ورته ئے ووئیل چه اے زما قومه! دَ الله تعالیٰ عبادت کوئ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ؕ اِنِّیْۤ اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۵۹﴾

نشته دے تاسو دَ پاره | څوک بل معبود | سوا دَ هغهٔ نه | بیشکه زهٔ | ویریږم | په تاسو باندِ | له عذابه | دَ ورځې | لوئے نه

دَ هغهٔ نه سوا ستاسو بل معبود نشته، ماسره ستاسو په حقله دَ لوئے ورځې دَ (هولناک) عذاب اندېښنه ده۔

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۶۰﴾ قَالَ

ووئیل | سردارانو | دَ هغهٔ دَ قوم نه | بیشکه | مونږ وینو تا | په ګمراهئ ښکاره کښے | هغهٔ ووئیل

دَ هغهٔ دَ قوم سردارانو ورته جواب ورکړو چه مونږ خو داسے ښکاري چه ته په ښکاره ګمراهئ کښے پروت یئے، نوح

یٰقَوْمِ لَیْسَ بِیْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۶۱﴾

اے زما قومه! | نشته په ما کښے | څهٔ ګمراهي | او لیکن زهٔ خو | یو رسول یم | دَ پروردګار | دَ ټولو جهانونو

ووئیل اے زما قومه! ما کښے دَ ګمراهئ هیڅ خبره نشته بلکه زهٔ خو دَ ټولو جهانونو دَ پروردګار له طرف نه رالیږلے شوے یم

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّیْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ

زهٔ رسوم تاسو ته | پیغامونه | دَ خپل رب | او نصیحت کوم | تاسو ته | او پوهیږم | دَ الله دَ طرف نه

تاسو ته دَ خپل پروردګار حکمونه رسوم ، او ستاسو خیرخواه یم او دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه ماته دَ هغو

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۲﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

په هغه څهٔ | چه تاسو پرے نه پوهیږئ | آیا تاسو تعجب کوئ | چه راغے تاسو ته | نصیحت | ستاسو دَ رب له طرف نه

خبرو علم دے په کوم چه تاسو نه پوهیږئ ۔ آیا تاسو تعجب کوئ چه تاسو ته ستاسو دَ رب دَ طرف نه څهٔ دَ نصیحت خبره

عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِیُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۶۳﴾

دَ یو سړی په (ذریعه) | له تاسو نه | چه هغه ووېروی تاسو | او تاسو بچ شئ | او چه په تاسو | رحم وکړے شي

دَ داسے سړی په ذریعه راغلے ده چه هم له تاسو نه دے چه تاسو (دَ نافرمانئ دَ انجام نه) ووېروي او تاسو پرهیزګاره شئ او په

فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَیْنٰهُ وَالَّذِیْنَ مَعَهٗ فِی الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا

بیا دوی هغه دروغژن کړو | نو مونږ خلاصے ورکړه هغهٔ ته | او هغو ته چه دَ هغهٔ سره وو | په کشتئ کښے | او مونږ غرق کړل

تاسو رحم وکړے شي بیا هغوئ دَ دے نه پس هم نوح ؑ دروغژن وګڼلو نو مونږ هغهٔ له او هغه خلقو له چه په کشتئ کښے دَ هغهٔ سره سواره

ع ١٥ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿٦٤﴾

هغه خلق چه | دروغ ئے وګڼل | زمونږ ایتونه | بیشکه دوی | وو | قوم | ړانده

وو خلاصے ورکړه او چا چه زمونږ ایتونه دروغ ګڼلی وو هغوی مو ډوب کړل، دوئ یقیناً (په زړونو) ړانده شوی وو

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

او (وموليږلو قوم دَ) عادته | دَ دوی ورور | هود | ده وویئیل | اے زما قومه! | عبادت وکړئ | دَ الله

او (دَ غه شان) عاد طرف ته مونږ ددوی ورور هودٔ ولیږلو هغهٔ ورته وویئیل چه ئے زما قومه! دَ الله تعالیٰ عبادت کوئ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٦٥﴾ قَالَ الْمَلَاُ

نشته دے تاسو لپاره | څوک بل معبود | سوا دَ هغهٔ نه | پس ایا تاسو نهٔ ویریږئ | وویئیل | سردارانو

چه بے دَ هغهٔ نه ستاسو بل معبود نشته نو ایا تاسو دَ هغهٔ (دَ نافرمانئ نه) نهٔ ویریږئ، دَ قوم کافرو غټانو ورته

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ

کوم چه | کفر وکړو | دَ هغهٔ له قوم نه | بیشکه مونږ ویئنو تا | په بے عقلئ کښے | او بیشکه مونږ ګمان کوو په تا

جواب ورکړو، چه مونږ نه خو داسے ښکاری چه ته په حماقت کښے پروت یئے او زمونږ دا ګمان دے چه

مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّيْ

له دروغژنو نه | هغهٔ وویئیل | اے زما قومه! | نشته دے ما کښے | څهٔ بے وقوفي | او لیکن زهٔ

ته په دروغژنو کښے شامل یئے، هغهٔ وویئیل چه زما قومه! په ما کښے پوتے قدر له کم عقلي هم نشته بلکه زهٔ خو

رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٧﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ

یو رسول یم | دَ ټولو جهانونو دَ پروردګار | زهٔ تاسو ته رسوم | پیغامونه | دَ خپل رب

دَ ټول کائنات دَ رب دَ طرف نه رالیږلے شوے یم۔ زهٔ تاسو ته دَ خپل پروردګار حکمونه در رسوم۔ او

وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِيْنٌ ﴿٦٨﴾ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ

او زهٔ یم ستاسو | خیرخواه | امانت دار | او ایا تاسو تعجب کوئ | چه راغے تاسو ته | نصیحت

زهٔ ستاسو رښتینے خیرخواه یم - ایا تاسو په دے خبره تعجب کوئ چه تاسو ته دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه

مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ؕ وَاذْكُرُوْٓا

ستاسو دَ رب له طرف نه | په یو سړی باندِ | له تاسو نه | دَ پاره دَ دے چه ووېروی تاسو | او یاد کړئ

ستاسو په یو سړی باندِ نصیحت راغے؟ چه تاسو دَ نافرمانئ دَ انجام نه) ویروی - او یاد کړئ کله چه دَ نوح

اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ

هر کله چه | هغهٔ جوړ کړئ تاسو | جانشینان | پس له | قومه | دَ نوح نه | او زیات ئے در کړو تاسو ته

دَ قوم نه پس هغهٔ تاسو جانشین مقرر کړئ، او په قد قامت (او طاقت) کښے

فِى الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ

جسامت | لوئے | پس یاد کړئ | نعمتونه | دَ الله | دَ پاره دَ دے چه تاسو

ئے دَ نورو نه زیات کړئ، پس دَ الله تعالیٰ نعمتونه یاد کړئ چه په دنیا او اخرت

تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ

کامیاب شئ | دوی ووئیل | آیا ته را غلے یې موږ ته | چه موږ عبادت وکړو | د الله | چه یوازے دے | او پریږدو

کامیاب شئ. هغوی ورته ووئیل بنه! ته موږ ته په دے پسے را غلے یې چه موږ یوازے د الله تعالیٰ

کېنې کامیاب شئ

مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۚ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا

هغه | د کوم چه عبادت کولو | زموږ پلارنیکه | پس راوله په موږ | هغه (عذاب) | د کوم چه ته موږ سره وعده کوے

عبادت شروع کړو او د پلارنیکه نورتول معبودان پریږدو. بنه ده! هغه عذاب اوس راوله چه موږ ترے نه ډیروے

إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم

که چرے | ته یې | له رښتیا ویونکو نه | هغه ووئیل | واجب شوے دے | په تاسو باندے

که چرے ته د رښتینو یې. هود ووئیل (که هم دا خبره دی نو) ستاسو د رب د طرف نه په تاسو

مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ

ستاسو د رب له طرف نه | عذاب | او قهر | آیا تاسو جګړه کوئ ما سره | د هغه نامو (په حقله)

عذاب او غضب واقع شو، آیا تاسو ما سره په داسے نومونو باندے جګړه کوئ

سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا

کوم نومونه چه ایښی دی | تاسو | او ستاسو پلارانو | چه نه دے نازل کړے | الله | په هغے

چه تاسو او ستاسو پلارانو پخپله ایښی دی، او الله تعالیٰ د هغے هیڅ سند نه دے

مِن سُلْطَانٍ ۚ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٧١﴾ فَأَنجَيْنَاهُ

څه سند | پس تاسو انتظار کوئ | زه (هم) تاسو سره | له انتظار کوونکو نه یم | پس خلاص کړو موږ ده ته

رالیږلے نو تاسو هم انتظار کوئ، زه هم تاسو سره انتظار کوم نو موږ هغه او

وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

او هغو ته چه | ده سره وو | په خپل رحمت سره | او پریکړله موږ | جرړه د هغو خلقو | چه دروغ یې ګڼړل

او د هغه ملګری په خپل رحمت سره بچ کړل او د هغو خلقو جرړے مو پرے کړے چه زموږ آیتونه یې

بِآيَاتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا

ع ٩ / ١٦

زموږ آیتونه | او دوی نه وو | ایمان راوړونکی | او (ولیږلو قوم د) ثمود ته | د دوی ورور | صالح ع

دروغ ګڼړل او هغوی هیڅ کله ایمان نه راوړی او ثمود یانو ته مو د هغوی ورور صالح علیه السلام ولیږلو

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم

وے وئیل | اے زما قومه! | عبادت کوئ د الله | چه نشته دے تاسو له | څوک بل معبود | د هغه نه سوا | راغلے دے تاسو ته

هغه ورته ووئیل چه اے زما قومه! صرف د الله عبادت کوئ هغه نه بغیر ستاسو بل معبود نشته. تاسو ته د خپل

بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً

دلیل | له طرفه د رب ستاسو | دا | اوښه د الله | تاسو د پاره | یوه نخښه ده

رب د غاړے نه ښکاره دلیل راغلے دے، دا د الله تعالیٰ د نامے اوښه تاسو د پاره نخښه ده، نو

فَذَرُوْهَا تَأْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ

پس پریږدئ دا | (چه) څر بیږی | دَ الله په زمکه کښے | او مه وروړئ لاس دے ته | په خراب (نیت) سره

دا پریږدئ چه دَ الله تعالیٰ په زمکه خوراک کوی او په بد نیت ورته لاس مه وروړئ ،

فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٣﴾ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ

کنی ونیسی تاسو | عذاب | دردناک | او یاد کړه | کله چه هغهٔ جوړ کړئ تاسو | جانشینان

کنی دردناک عذاب به مو راونیسی ۔ او هغه وخت یاد کړئ چه دَ عاد نه پس ئے تاسو جانشین

مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا

پس | دَ قوم دَ عاد نه | او آباد ئے کړئ تاسو | په زمکه کښے | چه تاسو جوړوئ | دَ دے په هوارو میدانونو کښے

مقرر کړئ ، او په زمکه کښے ئے تاسوله ځائے درکړو چه دَ دے په میدانونو کښے تاسو ځان

قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ

محلونه | او تراشئ | دَ غرونو نه | کورونه | پس یاد کړئ | نعمتونه دَ الله

له مانړئ جوړوئ او په غرونو کښے ئے ځان له کورونه تراشئ ، نو دَ الله تعالیٰ نعمتونه یاد کړئ

وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا

او مه ګرځئ | په زمکه کښے | فساد کوونکی | وویل | سردارانو | هغو کوم چه | تکبر وکړو

او دَ زمکے په مخ فساد مه کوئ ۔ نو دَ هغهٔ دَ قوم مغرورو سردارانو دَ هغه

مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ

دَ دهٔ دَ قوم | هغو خلقو ته | چه کمزوری ګنړلے شول | خاص هغه چا ته چه ایمان ئے راوړے وو | له دوی نه

کمزورو خلقو نه چه ایمانونه ئے راوړی وو تپوس وکړو ، آیا تاسو ته

اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قَالُوْٓا اِنَّا

آیا تاسو پوهیږئ چه بیشکه | صالح | رالیږلے شوے دے | دَ خپل رب له طرف نه | وویل دوی | بیشکه مونږ

معلومه ده چه صالح علیه السلام واقعی دَ خپل رب له طرف نه رالیږلے شوے دے ؟ هغوی وویل چه بیشکه

بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا

په هغه څهٔ چه دَ رالیږلے شوے په هغے | ایمان لرو | وویل | هغو خلقو چه | کبر ژن وو | بیشکه مونږ

دَ کوم حکمونو سره چه هغه رالیږلے شوے دے زمونږ په هغے ایمان دے ۔ مغرورو خلقو وویل چه په کومه خبره

بِالَّذِيْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ

له هغه خبرے نه | په کومه چه تاسو ایمان راوړے دے | انکار کوونکی یو | پس دوی ووژله | هغه اوښه

تاسو ایمان راوړے دے مونږ خو دَ هغے نه انکار کوو ، غرض دا چه هغوی هغه اوښه ووژله

وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ

او سرکشی ئے وکړه | دَ خپل رب دَ حکم نه | دوی وویل | اے صالحه ! | راوله په مونږ | هغه څهٔ | دَ کوم نه چه ته مونږ ویرولے

او دَ خپل رب دَ حکم نه ئے سرکشی وکړه او وئے ویل اے صالحه ! کهٔ چرے ته واقعی رسول یې

إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ (٧٧) فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا

اِنْ | یئ ته | له پیغمبرانو نه | پس ونیول دوی | زلزلے | پس شول دوی

کنچرے یئ ته، نو هغوی ناڅاپه سختے زلزلے ونیول ، او په خپلو کورونو

فِیْ دَارِهِمْ جٰثِمِیْنَ (٧٨) فَتَوَلّٰی عَنْهُمْ وَقَالَ یٰقَوْمِ

په خپلو کورونو کښے | پړمخے پراته | پس مخ ئے واړولو | له دوی نه | او وئے وئیل | اے زما قومه!

کښے پړمخے پراته پاتے شول نو هغه وخت صالح ؑ ترے نه مخ واړولو او وئے وئیل اے زما قومه!

لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّیْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ

بیشکه ما ورسولو تاسو ته | پیغام | دَ خپل رب | او نصیحت مِ وُکړو | تاسو ته | لیکن

ماخو تاسو ته دَ خپل خدائے حکمونه رارسولی وو ، او ستاسو خیرخواهی مِ لټولے وه خو خیرخواه

لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِیْنَ (٧٩) وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اَتَاْتُوْنَ

نهٔ خوښوئ تاسو | نصیحت کوونکی | او (ومولیږلو) لوط ؑ | کله چه هغهٔ ووئیل | خپل قوم ته | آیا تاسو کوئ

خلق ستاسو هډو خوښ نهٔ وی، او مونږ لوط علیه السلام ولیږلو کله چه هغهٔ خپل قوم ته ووئیل آیا تاسو داسے

الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِیْنَ (٨٠) اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ

(هغه) بے حیائی | چه نهٔ دهٔ کړے وړاندِ له تاسو | چا (هم) | له عالمونو نه | بیشکه تاسو | راځئ

دَ بے حیائی کارکوئ چه له تاسو نه وړاندِ په ټوله دُنیا کښے چا نهٔ دے کړے ؟ تاسو دَ ښځو په

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ

سړو ته | په شهوت سره | سوا | دَ ښځو نه | بلکه | تاسو یئ

ځائے نارینه هلکانو سره خپل شهوت پوره کوئ ، بلکه تاسو دَ حد نه

قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ (٨١) وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا

خلق | حد نه تیریدونکی | او نهٔ وُو | جواب | دَ دهٔ دَ قوم | مګر دا چه | دوی وئیل

تیریدونکی خلق یئ پس دَ دهٔ دَ قوم جواب دَ دے نه سوا بل نهٔ وو چه په خپل مینځ کښے ئے ووئیل

اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْیَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ یَّتَطَهَّرُوْنَ (٨٢)

اُوباسئ دوی | دَ خپل کلی نه | بیشکه دوی | دا سے خلق دی | چه پاکیزګی غوښتونکی دی

چه دوئ دَ خپل کلی نه اُوباسئ ځکه چه دوی ځان ډیر پاک ساتل غواړی۔

فَاَنْجَیْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِیْنَ (٨٣)

پس مونږ نجات ورکړو دهٔ ته | او دَ دهٔ کوروالو ته | سوا | دَ دهٔ دَ ښځے نه | چه وه | (شامله) ورستو پاتے کیدونکو کښے

نو مونږ هغه او دَ هغهٔ کورنئ بچ کړل خو ښځهٔ ئے بچ نهٔ شوه ځکه چه هغه په ورستو پاتے کیدونکو کښے شامله

ع ١٠ ١٢ ١٧ وَاَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ مَّطَرًا ؕ فَانْظُرْ كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِیْنَ (٨٤)

او ووروله مونږ | په دوی باندِ | باران (دَ کانړو) | پس وګوره | چه څنګه | شو | انجام | دَ مجرمانو

وه او مونږ په هغوی باندِ (دَ کانړو) باران ووروله نو وګوره چه دَ مجرمانو انجام څنګه شو ؟

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

او (ومو لیږلو) قوم دَمدین ته | دَدوی ورور | شعیب | دهٔ وویل | اے زما قومه! | عبادت وکړئ | دَ الله

او دَ مدین خلقو ته مو دَ هغوی ورور شعیب ولیږلو، هغهٔ ورته وویل چه اے زما قومه! هم دَ الله عبادت

مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ

نشته دے تاسو دَپاره | هیڅوک معبود | بے له دهٔ نه | بیشکه راغلے دے تاسو ته | یو رواضح) دلیل

کوئ، دَ هغهٔ نه بغیر ستاسو بل معبود نشته ، تاسو ته دَ خپل رب دَ طرف نه ښکاره دلیل

مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ

له رب ستاسو نه | پس پوره کوئ | پیمانه | او تله | اوکم مهٔ ورکوئ | خلقو ته

راغلے دے ، نو پیمانه او تول پوره پوره کوئ او خلقو ته دَ هغوی څیزونه

أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ

دَدوی څیزونه | او فساد مهٔ کوئ | په زمکه کښے | پس دَدے دَ اصلاح نه | دا کار

کم مهٔ ورکوئ ، او دَ حالت سمیدو نه پس دَ مزکے په مخ فساد مهٔ کوئ دا خبره

خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ

غوره دے | تاسو له | کهٔ چرے یئ تاسو | منونکی | او مهٔ کښینئ | په هره لاره

درله ډیره ښهٔ ده کهٔ چرے یئ تاسو مؤمنان . او په هره یوه لاره مهٔ کښینئ

تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ

چه تاسو ویروئ | او تاسو منع کوئ | دَ الله دَ لارے نه | هغه څوک | چه ایمان ئے راوړو | په هغه

چه خلق ویروئ او چا چه ایمان راوړے دے هغوی دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه منع کوئ

وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۖ

او لټوئ په هغے کښے | خرابی | او یاد کړئ | کله چه وئ تاسو | لږ | بیا هغهٔ زیات کړئ تاسو

او په دے کښے عیب لټوئ ، او هغه وخت یاد کړئ کله چه تاسو په لږ تعداد کښے وئ او هغهٔ تاسو زیات کړئ

وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ

او غور وکړئ | څنګه | شو | انجام | دَ فساد کوونکو | او کهٔ چرے | ده | یوه ډله

او ددے خبرے ته هم) وګورئ چه دَ فساد کوونکو انجام څنګه شو ؟ او کهٔ په تاسو کښے یوه ډله

مِّنكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا

له تاسو نه | چه ایمان ئے راوړو | په هغه څهٔ | چه را لیږلے شوے یم زهٔ په هغے | او یوه ډله | ایمان ئے نهٔ دے راوړے

په هغه تعلیم باندِ چه ما ته راکړے شوے دے ایمان راوړے دے او بله ډله پرے نهٔ دے راوړے

فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

نو صبر وکړئ | ترڅو چه | فیصله وکړی | الله | زمونږ مینځ کښے | او هغه | دَ ټولو نه ښهٔ | فیصله کوونکے دے

نو لږ صبر وکړئ چه الله تعالیٰ پخپله زمونږ ترمینځه فیصله وکړی او هغه ډیر ښهٔ فیصله کوونکے دے

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ

ووئیل | سردارانو | کوم چه | کبرژن وو | د هغه له قوم نه | چه مونږ به خامخا اوباسو تا

ووئیل مغرورو سردارانو د هغه د قوم: اے شعیبه! مونږ به تا او تاسره د دوی

يٰشُعَيْبُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ

اے شعیب! | او هغه خلق | چه ایمان ئے راوړے | تاسره | د خپل کلی نه | یا به واپس راځئ تاسو

مؤمنان یقیناً د خپل کلی نه بهر اُوباسو ، او یا به تاسو زمونږ

فِيْ مِلَّتِنَا ؕ قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كٰرِهِيْنَ ۟ۚ (۸۸) قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ

زمونږ په دین کښے | ده ووئیل | آیا اگرکه یُو مونږ | ابن کښے ترونکی | بیشکه تړلی به وی مونږ | په الله باندِ

مذهب ته واپس راشئ شعیب ورته ووئیل چه آیا که مونږ دا نه خوښوو بیا هم؟ بیا خو به بے شکه مونږ په الله تعالی

كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِيْ مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ مِنْهَا ؕ

دروغ | که چرے مونږ واپس شو | ستاسو په دین کښے | پس (له دے نه) | چه نجات راکړو مونږ ته | الله | له دے نه

باندِ دروغ تړلی وی که چرے مونږ ستاسو دین ته بیا واپس شو ، سره د دے چه الله تعالی ترے نه راله

وَمَا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّعُوْدَ فِيْهَآ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ؕ

او نه ده ممکنه مونږ له | چه مونږ واپس شو | په دے کښے | مگر | داچه وغواړی | الله | رب زمونږ

خلاصے راکړے ده او اوس خو داسے واپس کیدل راله ممکن نه دی ، مگر دا چه الله زمونږ رب وغواړی

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ؕ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ؕ رَبَّنَا

احاطه کړے ده | زمونږ رب | د هر څیز | په علم سره | هم په الله باندِ | زمونږ توکل دے | اے زمونږ ربه!

زمونږ د رب علم په هر څیز باندِ چاپیره دے ، په الله تعالی باندِ زمونږ توکل دے ، اے زمونږ ربه!

افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ (۸۹)

فیصله وکړه | زمونږ او زمونږ د قوم په مینځ کښے | په انصاف سره | او هم ته | د ټولو نه ښه | فیصله کوونکے یے!

زمونږ او زمونږ د قوم ترمینځه په حقه فیصله وکړه ، او ته د ټولو نه ښه فیصله کوونکے یے.

وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا

او ووئیل | سردارانو | کوم چه کفر وکړو | د ده له قوم نه | که چرے تاسو تابعداری وکړه | د شعیب

نو د هغه د قوم انکارکوونکو سردارانو (د خپل قوم ته) ووئیل که تاسو شعیب پسے روان شوئ

اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ (۹۰) فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ

نو بیشکه تاسو | هغه وخت | نقصان موندونکی یئ | پس ونیول دوی | زلزلے | نو دوی شول د صبا | په خپلو کورونو کښے

نو خامخا برباد به شئ . بیا دوی زلزلے ونیول ، نو په خپلو کورونو کښے پړمخے

جٰثِمِيْنَ (۹۱) الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا

پړمخے پراته | کوم چه | دروغ وګڼلو | شعیب | لکه چه دوی هډو اوسیدلی نه وو | په دے کښے

پریوتل ، چا چه شعیب ۴ دروغژن وګڼلو هغوی داسے شول لکه چه په دے کلو کښے هډو اوسیدلی نه وو

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا هُمُ الْخٰسِرِيْنَ (۹۲) فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ
کوموچه | دروغژن کړلو | شعیب | وو دوی | زیان کاران | بیا واپس شو | د هغوی نه
چا چه شعیب ته دروغژن ووئیل، هغوی پخپله برباد شول۔ نو شعیب تر‌ې مخ وګرځولو

وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ
او وې وئیل | اے زما قومه! | بیشکه ما درسولی دی تاسو ته | پیغامونه | د خپل رب | او نصیحت مې کړے دے | تاسو ته
او درته ئے ووئیل چه اے زما قومه! ما تاسو د خپل رب حکمونه درسولی دو او ستاسو خیرخواهي مې غوښتے

فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ (۹۳) وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ
پس څنګه | زه افسوس وکړم | په کافر قوم باندې | او نه دے لیږلے مونږ | په هیڅ کلي کښې
ع ۱۱
وه نو او س زه څنګه د هغې قوم په حال افسوس وکړم چه منونکی نه دو۔ او هر کله چه مونږ یو کلی ته یو پیغمبر

مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ
څوک پیغمبر | مګر | ونیول مونږ | او سیدونکی د هغې | په سختئ | او تکلیف سره | چه دوی
لیږلے دے نو اول مو د هغې اوسیدونکی په سختئ او په تکلیف کښې راښولی دی د پاره د دے چه عاجزي

يَضَّرَّعُوْنَ (۹۴) ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا
زاری وکړی | بیا بدل کړو مونږ | د سختئ په ځائے | راحت | تر دے چه | ډیر شول دوی
اختیار کړی۔ بیا مونږ د هغوی بدحالي په خوشحالئ بدله کړه تر دے چه هغوی ښه ترقي وکړه

وَّقَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً
او دوی ووئیل | بیشکه رسیدلے ده | زمونږ پلار نو ته | سختي | او راحت | بیا مونږ ونیول دوی | ناګهانه
او دائے ووئیل چه زمونږ په پلار نیکه هم داسے سختي او راحت راغلی دے بیا مونږ دوی ناګهانه ونیول

وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ (۹۵) وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا
او دوی | بے خبره وو | او که چرے | د کلو اوسیدونکو | ایمان راوړے وے | او پرهیزګاري کړے وے | نو مونږ به پرانستلی وو
او دوی نه (د دے عذاب) خبر هم نه وو۔ او که د دغه کلو خلقو ایمان راوړے وے او ځان ئے د ګناهونو نه بچ کړے وے نو مونږ به

عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ
په دوی باندې | برکتونه | له طرفه د اسمان | او زمکے | لیکن دوی دروغ وګڼړل | نو مونږ ونیول دوی
په دوی باندې د آسمان او زمکے دواړو نه برکتونه راپرسیره کړی وو لیکن دوی (زمونږ تعلیم) دروغ وګڼړلو نو

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ (۹۶) اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى
په بدله د هغو (عملونو) کښې | چه دوی به کول | پس آیا په امن شول | اوسیدونکی د کلو
مونږ دوی د خپلو عملونو په سزا کښې راونیول، آیا د کلو خلق د دے خبرے نه بے غمه

اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ (۹۷) اَوَ اَمِنَ
له دے نه چه راشي په دوی باندې | زمونږ عذاب | د شپے | او دوی | اوده وی | آیا په امن شول
شوی دی چه شپه په شپه په دوی باندې زمونږ عذاب راشي او دوی اوده وی۔ آیا د کلو خلق په دے

أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

اوسیدونکی دَ کلو | له دے نه چه راشی دوی ته | عذاب زمونږ | دَ ځابښت په وخت | او دوی | لوبے کوی

حقله بے غمه شوی دی چه زمونږ عذاب ورته دَ غرمے راشی چه دوی بے خبره لګیاوی لوبے کوی.

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

آیا په امن شول | دَ الله دَ تدبیرنه | پس نه په امن کیږی | دَ الله دَ تدبیر | مګر ځی | نقصان موندونکی خلق.

آیا دا خلق دَ الله دَ تدبیرنه بے ویرے شول ؟ خو (یادساتئ) چه دَ الله دَ پټو تدبیرونو نه هغه خلق بے فکره کیږی چه تباه کیدونکی

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا

او آیا نۀ دہ | کړے رهنمائی | دَ هغو خلقو | چه وارثان شول | دَ زمکے | پس له هلاکیدلو دَ اوسیدونکو دَ دے

دی. آیا دے واقعاتو هغو کسانو ته چه دَ پخوانو اوسیدونکو نه پس دَ ملک وارثان شوی دی هیڅ سبق ورنه کړو

أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ

چه که چرے | غو ښتلے وے مونږ | نو مصیبت به مو غورزولے وو په دوی | دَ دوی دَ ګناهونو په بدله کښے | او مهر مو وهلو

چه که چرے مونږ غوښتلے نو دَ دوی دَ ګناهونو په وجه به مو دوی په عذاب کښے نیولی وو او په زړونو

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ

دَ دوی په زړونو | پس دوی | نۀ اورى | دا کلی دی | چه مونږ اوروو | تا ته

به ورله تاپے ولګوو پس دوی (دَ نصیحت خبره هم) نۀ آوری. (اے پیغمبره!) دا بو خو کلی دی دَ کومو حالات چه مونږ

مِنْ أَنْبَائِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانُوا

دَ دے (څۀ) احوال | او بیشکه راغلی وُو دوی ته | پیغمبران دَ دوی | (واضحه) دلیلونو سره | بیا دوی داسے نۀ وُو

تا ته بیانوو او یقیناً دے خلقو ته دَ دوی پیغمبران معجزو سره راغلی وُو ، خو دوی چه کومه خبره

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ

چه ایمان ئے راوړے وے | په دے وجه چه دروغژن ګڼلی وو | له دے نه وړاندے | دغه شان | مُهر وهی | الله | په زړونو

یو ځل دروغ ګڼلے وه هغه ئے بیا ونۀ منله ، هم دغه شان الله تعالیٰ دَ کافرانو په زړونو

الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۖ وَإِنْ وَجَدْنَا

دَ کافرانو | او ونۀ موندله مونږ | په اکثرو دَ دوی کښے | وفا په وعده | او بیشکه وموندل مونږ

مهر لګوی ، او مونږ په دوی کښے اکثر خلق بے لوظه موندلی دی او اکثر کسان مو دَ سره

أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا

اکثر له دوی نه | نافرمان | بیا مونږ ولیږلو | له دوی نه پس | موسیٰ | خپلو نخښو سره

نافرمانه (او بدعمله) بیا موندلی دی. بیا دَ دوی نه پس مو موسیٰ علیه السلام دَ خپلو نخښو سره فرعون

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ

فرعون ته | او دَ دۀ سردارانو ته | پس دوی ناانصافی وکړه | دَ دے (نخښو) سره | پس وګوره | څنګه | شو

او دَ دۀ سردارانو ته ولیږلو نو هغوی زمونږ دَ نخښو سره زیاتے وکړو ، نو وګوره چه دَ مفسدانو انجام

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّيْ رَسُوْلٌ

انجام | دَ فساد کوونکو | او ووئیل | موسیٰ | اے فرعونه | بیشکه زهٔ | رسول یم

څهٔ شو ؟ او موسیٰ ورته ووئیل اے فرعونه ! زهٔ دَ ټول مخلوق دَ رب له

مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيْقٌ عَلٰٓى اَنْ لَّآ اَقُوْلَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ

دَ جهانونو دَ پروردګار | مالهٔ مناسب دی | چه بیان نهٔ کړم | په الله بانديِ | مګر رښتیا خبره

طرف نه پیغمبر راغلے یم ۔ ما دَ پاره هم دا مناسب دی چه دَ الله تعالیٰ په حقله هغه خبره وکړم چه رښتونی

قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ

ما راوړے دے تاسو ته | واضحه دلیل | ستاسو دَ رب له طرف نه | پس ولیږه | ما سره

وی ، تاسو ته مِ ستاسو دَ رب دَ طرف نه واضحه دلیلونه راوړی دی ۔ نو ته بنی اسرائیل ما سره

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ

بنی اسرائیل | دهٔ ووئیل | کهٔ چرے تا | راوړی وی | څهٔ معجزه | نو راوړه | هغه

رخصت کړه ۔ فرعون جواب ورکړو چه کهٔ تا څهٔ نخښه راوړی وی نو هغه وښایه کهٔ ته

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٠٦﴾ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

کهٔ چرے ته یئے | له رښتیا ویونکو نه | پس وغورزوله دهٔ | همسا خپله | نو فوراً هغه | اژدها (شوه)

له په خپله دعویٰ کښے) رښتینے یئے ۔ په دے خبره موسیٰ خپله کونتۍ وغورزوله نو هغه یوه ژوندی

مُّبِيْنٌ ﴿١٠٧﴾ وَّنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ قَالَ

ښکاره | او راوویستلو دهٔ | لاس خپل | نو فوراً هغه (ښکاره شو) | روښانه | لیدونکو ته | ووئیل

اژدها شوه او لاس ئے (دَ بغل نه) راوویستلو نو هغه دَ ټولو لیدونکو په وړاندِ تک سپین ښرقیدو ۔ دَ فرعون

الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٩﴾ يُّرِيْدُ اَنْ

سردارانو | دَ قوم دَ فرعون نه | چه بیشکه دا خو | جادوګر دے | پوهه | دے غواړی | چه

دَ قوم سردارانو ووئیل چه بیشکه دا خو دَ لوئے علم خاوند جادوګر دے ۔ دے غواړی چه

يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ ۚ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿١١٠﴾ قَالُوْٓا اَرْجِهْ

اُوباسی تاسو | ستاسو له زمکے نه | پس څهٔ حکم کوئی تاسو | دوی ووئیل | مهلت ورکړه دهٔ ته

تاسو ستاسو دَ ملک نه بهر اُوباسی ووایئ چه په دے حقله ستاسو څهٔ صلاح ده ۔ دوی ووئیل چه موسیٰ

وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿١١١﴾ يَاْتُوْكَ

او دَ دهٔ ورور ته | او | ولیږه | په ښارونو کښے | جمع کوونکی | چه دوی راولی تا ته

او دَ دهٔ ورور ته مهلت ورکړه او ټولو ښارونو ته کارندګان ولیږه ۔ چه ټول پوهه جادوګر

بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا

هر جادوګر | پوهه | او راغلل | جادوګر | فرعون ته | دوی ووئیل | بیشکه مونږ له اجر پکار دے

در له راټول کړی ۔ او جادوګر دَ فرعون (دربار) ته راغلل ، دوی ووئیل کهٔ چرے مونږ غالب شو

اِنَّ لَنَا لَاَجۡرًا ... اِنۡ كُنَّا نَحۡنُ الۡغٰلِبِيۡنَ ۝۱۱۳ قَالَ نَعَمۡ وَاِنَّكُمۡ لَمِنَ الۡمُقَرَّبِيۡنَ ۝۱۱۴

که چیرے شو | مونږ غالب | دهٔ وویٔیل | هو ! | او بیشکه تاسو به یئ | له نزدیکانو نه

نو مونږ ته به څهٔ انعام ملاویږی ؟ فرعون وویٔیل هو ! او تاسو به په نزدیکانو (دربار یانو) کښے شامل شئ۔

قَالُوۡا يٰمُوۡسٰٓى اِمَّآ اَنۡ تُلۡقِىَ وَاِمَّآ اَنۡ نَّكُوۡنَ نَحۡنُ الۡمُلۡقِيۡنَ ۝۱۱۵

دوی وویٔیل | اے موسیٰ | یا خو | تهٔ وغورزوه | او یا | به شو مونږ | غورزوونکی

جادوګرو وویٔیل اے موسیٰ ! اول تهٔ غورزوے کۀ مونږ (خپل پړی) وغورزوو ؟

قَالَ اَلۡقُوۡا ۚ فَلَمَّآ اَلۡقَوۡا سَحَرُوۡٓا اَعۡيُنَ النَّاسِ

موسیٰ وویٔیل | تاسو وغورزوئ | پس هرکله چه | دوی وغورزول (خپل څیزونه) | نو جادو ئے وکړو | په سترګو | دَ خلقو

موسیٰ وویٔیل چه اول تاسو وغورزوئ ـ نو هرکله چه هغوی (خپل څیزونه) وغورزول نو دَ خلقو نظربندی ئے وکړه

وَاسۡتَرۡهَبُوۡهُمۡ وَجَآءُوۡ بِسِحۡرٍ عَظِيۡمٍ ۝۱۱۶ وَاَوۡحَيۡنَآ اِلٰى مُوۡسٰٓى

او وئے ویرول دوی | او راوړئے لو | جادو | ډیر لوئے | او وحی راولیږله مونږ | موسیٰ طرف ته

او په خلقوئے هیبت راوستلو او هغوی ډیر لوئے جادو وکړو ـ او مونږ موسیٰ ته وحی وکړه چه خپله

اَنۡ اَلۡقِ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِىَ تَلۡقَفُ مَا يَاۡفِكُوۡنَ ۝۱۱۷ فَوَقَعَ

چه وغورزوه | خپله همسا | نو فوراً به هغه | تیرکړی | څهٔ چه | دوی جوړول | پس ثابت شو

همسا وغورزوه ، نو ناګهانه هغهٔ دا څیزونه تیرول شروع کړل ، نو حق ثابت

الۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ۝۱۱۸ فَغُلِبُوۡا هُنَالِكَ وَانۡقَلَبُوۡا

حق | او باطل شول | هغه څهٔ چه دوی کول | پس دوی مغلوب شول | په دغه ځائے کښے | او واپس شول

شو او دَ هغوی جوړکړی څیزونه ټول باطل شول ـ نو په دغه موقع هغوی لانړ راغلل او

صٰغِرِيۡنَ ۝۱۱۹ ۚ وَاُلۡقِىَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيۡنَ ۝۱۲۰ قَالُوۡٓا اٰمَنَّا

ذلیله | او وغورزیدل | جادوګر | په سجده کښے | دوی ووئیل | مونږ ایمان راوړو

په ملامته واپس شول ـ او جادوګر (بے اختیاره) په سجده پریوتل ـ وُئے وئیل چه مونږ په

بِرَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ۝۱۲۱ رَبِّ مُوۡسٰى وَهٰرُوۡنَ ۝۱۲۲ قَالَ فِرۡعَوۡنُ اٰمَنۡتُمۡ بِهٖ

په پروردګار دَ عالمونو | چه رب دے دَ موسیٰ | او دَ هارون | وویٔیل فرعون | تاسو ایمان راوړو به هغهٔ

رب العٰلمین ایمان راوړو چه دَ موسیٰ او دَ هارون علیهما السلام رب دے فرعون وویٔیل چه تاسو زما دَ اجازت

قَبۡلَ اَنۡ اٰذَنَ لَكُمۡ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكۡرٌ مَّكَرۡتُمُوۡهُ فِى الۡمَدِيۡنَةِ

وړاندِ دَ دے نه چه | زهٔ اجازت درکړم | تاسو ته | بیشکه دا خو | یو چال دے | چه تیار کړے دے تاسو | په دے ښار کښے

نه وړاندِ ایمان راوړو ، دا خو ستاسو یو چال دے چه تاسو په دِے ښار کښے ګټه وچلولو

لِتُخۡرِجُوۡا مِنۡهَآ اَهۡلَهَا ۚ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُوۡنَ ۝۱۲۳ لَاُقَطِّعَنَّ

چه اُوباسئ تاسو | له دے ښار نه | دَ دِے اوسیدونکی | پس زر به تاسو ته معلومه شی ـ | خامخا به پریکړم زهٔ

چه دَ دِے ښار اوسیدونکی دَ دے ځائے نه بهر اُوباسئ پس زر به تاسو ته (دَ دے نتیجه) معلومه شی ـ زهٔ به ستاسو لاسونه

اَيۡدِيَكُمۡ وَاَرۡجُلَكُمۡ مِّنۡ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمۡ اَجۡمَعِيۡنَ ﴿١٢٤﴾

ستاسو لاسونه | او ستاسو پښې | دَ مخالف طرف نه | بیا | به په سُولئ کړم تاسو | ټول

او پښې دَ مخالفو اړخونو نه پرېکړم بیا به تاسو ټول په سولئ وځېژوم۔

قَالُوۡۤا اِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا مُنۡقَلِبُوۡنَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا تَنۡقِمُ مِنَّاۤ اِلَّاۤ اَنۡ

دوی وویل | بیشکه مونږ | خپل رب طرف ته | واپس تلونکی یُو | او ته بدله نه اخلې | له مونږ نه | مګر ځکه چه

هغوی وویل چه مونږ ټول خو خپل رب ته واپس تلونکی یُو۔ او ته خو مونږ نه دومره قدر ریبی له اخلې چه مونږ

اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتۡنَا ؕ رَبَّنَاۤ اَفۡرِغۡ عَلَيۡنَا

مونږ ایمان راوړو | په نخښتو دَ رب خپل | هر کله چه هغه راغلې مونږ ته | اے زمونږ ربه! | راواړوه | په مونږ باندې

خپل رب په نخښتو (ولې) ایمان راوړے دے هر کله چه مونږ ته راورسیدے، اے زمونږ ربه! مونږ له صبر راکړه

صَبۡرًا وَّتَوَفَّنَا مُسۡلِمِيۡنَ ﴿١٢٦﴾ وَقَالَ الۡمَلَاُ مِنۡ قَوۡمِ فِرۡعَوۡنَ

صبر | او وفات راکړه مونږ ته | دَ اسلام په حالت کښې | او وُوئیل سردارانو | دَ فرعون له قوم نه

او مونږ له دَ اسلام په حالت کښې مرګ راولې۔ او دَ فرعون دَ قوم سردارانو وویل چه آیا ته به موسیٰ

اَتَذَرُ مُوۡسٰى وَقَوۡمَهٗ لِيُفۡسِدُوۡا فِى الۡاَرۡضِ وَيَذَرَكَ

آیا ته به پرېږدے | موسیٰ | او دَ ده قوم | چه فساد دِ کوی | په زمکه کښې | او پرېږدی تا

او دَ ده قوم بنی اسرائیل (دے ته) پرېږدے چه په ملک کښې بدامنی پیدا کوی او تا او ستا معبودان

وَاٰلِهَتَكَ ؕ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبۡنَآءَهُمۡ وَنَسۡتَحۡىٖ نِسَآءَهُمۡ

او ستا معبودان | ده وویل | مونږ به وُوژنو | ځامن دَ دوی | او ژوندئ به پرېږدو | ښځے دَ دوی

پرېږدی۔ فرعون ورته وویل چه مونږ به ډیر زر دَ دوی ځامن وژنو او لونړه به ئے ژوندئ پرېږدو

وَاِنَّا فَوۡقَهُمۡ قٰهِرُوۡنَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوۡسٰى لِقَوۡمِهِ اسۡتَعِيۡنُوۡا بِاللّٰهِ

او بیشکه مونږ | په دوی باندې | غالب یُو | وویل | موسیٰ | خپل قوم ته | تاسو مدد غواړئ | دَ الله نه

او یقینًا مونږ په دوئ باند غالب یُو۔ موسیٰ خپل قوم ته وویل چه تاسو دَ الله نه مدد غواړئ

وَاصۡبِرُوۡا ۚ اِنَّ الۡاَرۡضَ لِلّٰهِ ۙ يُوۡرِثُهَا مَنۡ يَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِهٖ ؕ

او صبر کوئ | بیشکه | زمکه | دَ الله ده | هغه وارثان کوی دے | هغه څوک چه ئے وغواړی | له خپلو بندګانو نه

او صبر کوئ. بیشکه زمکه صرف دَ الله تعالیٰ ده، هغه په خپلو بندګانو کښې چه چا له ئے خوښه وی هغوئ له ئے

وَالۡعَاقِبَةُ لِلۡمُتَّقِيۡنَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوۡۤا اُوۡذِيۡنَا مِنۡ قَبۡلِ اَنۡ تَاۡتِيَنَا

او انجام (خو) | دَ پرهیزګارانو دَ پاره دے | دوی وویل | مونږ ته تکلیف راکړے شو | وړاندې | له راتللو ستا نه مونږ ته

ورکوی، او آخر کښې کامیابی دَ پرهیزګارانو ده۔ (دَ موسیٰ دَ قوم) خلقو وُوئیل چه مونږ به ستا دَ راتلو نه وړاندې هم تنګولے

وَمِنۡۢ بَعۡدِ مَا جِئۡتَنَا ؕ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمۡ اَنۡ يُّهۡلِكَ عَدُوَّكُمۡ

او پس له هغے نه چه راغلے ته مونږ ته | ده وویل | اُمید دے | چه رب ستاسو | به هلاک کړی | دښمن ستاسو

شو او ستا دَ راتلو نه پس هم عذابیږو۔ موسیٰ وُوئیل زر به ستاسو خدائے ستاسو دُښمن هلاک کړی۔ او

يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا ع ۱۵

خليفه کان به کړی تاسو | په زمکه کښې | بيا به هغه ګوري | چه څنګه | تاسو عمل کوئ | او بیشکه | ونیوو موږ

خلیفه ګان به کړی په مخ د دې زمکې په مخ خليفه ګان کړي او بيا دا به ګوري چه تاسو څنګه کارونه کوئ. او موږ د فرعون قوم

اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

قوم د فرعون | په قحطونو | او نقصان کښې | د میوو | چه دوی | نصیحت قبول کړی.

او تاسو به د دې ... څو څو کاله په سوکړه او د پیداوار د کمۍ په عذاب کښې راونیول چه دا خلق نصیحت حاصل کړی.

فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هٰذِهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

پس هرکله چه | به راتله دوی ته | فراخی | نو دوی به وئیل | (چه) دا زموږ حق دے | او که چرې | رسیده به دوی ته

نو چه بنه وخت به پرې راغے نو هغوی به وئیل چه دا خو زموږ خپل حق دے او چه بد حال به پرې

سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسٰى وَمَنْ مَّعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طٰئِرُهُمْ

سختی | نو سپیره به ئې ګڼړل | موسیٰ | او خوک چه د هٔ سره وو | واورئ | چه بیشکه | د دوی بد نصیبي

راغے نو موسیٰ علیه السلام او د هغهٔ ملګری به ئې سپیره ګڼړل، د دوئ خپل سپیرهٔ توب خدائے سره

عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ

د الله سره ده | لیکن | اکثر د دوی | نهٔ پوهیږی | او دوی ووئیل | هرڅهٔ چه | تهٔ راوړے موږ ته په دے سره

(د دے باعث) وو خو اکثر خلق په دِ دے خبره هم نهٔ پوهیدل. د فرعون قوم ووئیل چه کهٔ تهٔ موږ ته

مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا

له نخښو نه | چه تهٔ جادو وکړے په موږ | په د هٔ سره | نو موږ نهٔ یو | په تا باندِ | ایمان راوړونکی | پس راولیږلو موږ

په موږ د جادو چلولو په غرض هر څومره نخښے پیش کړے خو موږ به تا ایمان نهٔ راوړو نو موږ په هغوی

عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ

په دوی باندِ | طوفان | او ملخان | او سپږے | او چینګښے | او وینے | نخښے دے

باندِ طوفان راولیږلو او ملخان او سپږے او چینګښے او وینے دا ټولے نخښے وو

مُّفَصَّلٰتٍ ۚ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ

جدا جدا | نو دوی کبر وکړو | او دوی وو | خلق | مجرمان | او هرکله چه | به پریوتلو

جدا جدا ښودلے، نو هغوی تکبر وکړو او هغه د مجرمانو قوم وو. او هرکله چه به په هغوی

عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يٰمُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

په دوی باندِ | عذاب | (نو) وئیل به ئې | اے موسیٰ | دعا وکړه | موږ دپاره | د خپل ربه | په دے وجه چه

عذاب راغے نو هغوی به وئیل چه اے موسیٰ! موږ دپاره د الله نه سوال وکړه لکه څنګه چه

عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ

هغهٔ وعده وکړه | تا سره | کهٔ چرے | لرے کړو تا | له موږ نه | عذاب | نو موږ به خامخا ایمان راوړو

تاسره ئې وعده کړے ده کهٔ تا موږ نه دا عذاب لرے کړو، نو موږ به در باندِ خامخا

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ ﴿۱۳۴﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ

په تا | او خامخا به ولیږو | تا سره | بني اسرائیل | پس هر کله چه | لرې به کړو مونږ | له دوی نه

ایمان راوړو او بني اسرائیل به درسره رخصت کړو ، بیا کله چه مونږ د دوی نه دغه عذاب یو خاص

الرِّجْزَ اِلٰٓی اَجَلٍ هُمْ بٰلِغُوْهُ اِذَا هُمْ یَنْكُثُوْنَ ﴿۱۳۵﴾ فَانْتَقَمْنَا

عذاب | ترخهٔ مودے پورے | چه دوی رسیدونکی دی هغې ته | نو هم هغه وخت به دوی | وعده ماتوله | بیا مونږ انتقام واخستو

وخته پورے چه دوی ورته رسیدونکی وو لرے کړو نو هغه ساعت به د خپلو لوظونو نه واوښتو شول ، نو مونږ تري

مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ فِی الْیَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا وَكَانُوْا

له دوی نه | پس مونږ غرق کړل دوی | په دریاب کښې | د دے چه دوی | دروغ وګڼړل | زمونږ ایتونه | او دوی وو

نه بدله واخستله او په سمندر کښې مو ډوب کړل ، ځکه چه دوی زمونږ ایتونه دروغ ګڼړل او د هغې نه

عَنْهَا غٰفِلِیْنَ ﴿۱۳۶﴾ وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِیْنَ كَانُوْا یُسْتَضْعَفُوْنَ

له هغې نه | بے خبره | او مونږ وارثان کړل | هغه خلق کوم چه | کمزوری ګڼړلے شول

بالکل بے پروا وو ، او کوم قوم چه کمزورے ګڼړلے شوے وو مونږ هغوی د هغې ملک

مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِیْ بٰرَكْنَا فِیْهَا ؕ وَتَمَّتْ

په مشرقونو د زمکه کښې | او په مغربونو د دے کښې | هغه زمکه | چه برکت ایښے وو مونږ | په هغې کښې | او پوره شوه

د مشرق او د مغرب وارثان کړل چه مونږ پکښې برکتونه ایښي وو او د بني اسرائیلو

كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰی عَلٰی بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ ۙ۬ بِمَا صَبَرُوْا ؕ وَدَمَّرْنَا

وعده | ستا د رب | نیکه | په بني اسرائیلو | د دوی د صبر په وجه | او برباد کړل مونږ

په حقله ستا د رب ښائسته وعده پوره شوه ، ځکه چه هغوی صبر کړے وو ، او فرعون

مَا كَانَ یَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا یَعْرِشُوْنَ ﴿۱۳۷﴾ وَجٰوَزْنَا

هغه څه چه جوړول به | فرعون | او د ده قوم | او هغه چه دوی به ئے چتونه جوړول | او مونږ تیر کړل

او د هغه قوم چه څه جوړول او (اوچت اوچت عمارتونه ئے) خیژول هغه ټول مونږ تباه کړل۔ او مونږ

بِبَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰی قَوْمٍ یَّعْكُفُوْنَ

بني اسرائیل | د سمندر نه | نو دوی راغلل | په یو داسے قوم | چه په عبادت کښې لګیا وو

بني اسرائیل د سمندر نه تیر کړل نو په لاره کښې په یو داسے قوم ورغلل چه خپلو بُتانو ته

عَلٰٓی اَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوْا یٰمُوْسَی اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا

د خپلو بتانو | دوی ووئیل | اے موسیٰ ! | جوړ کړه | مونږ د پاره (هم) | یو معبود

(مجاوران) ناست وو ، نو دوئ ووئیل چه اے موسیٰؑ! چه مونږ له د دوی د معبودانو

كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌ ؕ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۱۳۸﴾ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ

لکه څنګه چه | د دوی دی | معبودان | ده ووئیل | بیشکه تاسو خو | خلق یئ | ډیر جاهلان | بیشکه | دا خلق

په شان معبود جوړ کړه موسیٰؑ ورته ووئیل چه تاسو خو ډیر ناپوهه خلق یئ۔ دا خلق چه په کوم

مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

تباه کیدونکی دی | چه په کومه (بت پرستی) کښے لګیا دی | او باطل دے | هغه (کار) | چه دوی | کولو ۔

تباه کیدونکی دی هغه خو دَ تباهئی لاره ده ، او دَ دوی ټول عبادت سراسر بے بنیاده دے ۔ لاره روان دی

قَالَ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٤٠﴾

دوئیل ده | آیا دَ الله نه سوا | نه ؤلټوم تاسو له | معبود؟ | او هغهٔ فضیلت درکړے دے تاسو ته | په جهان والو باندې

موسیٰ دوئیل آیا دَ الله تعالیٰ نه سوا تاسو دَ پاره بل معبود ؤلټوم حال دا دے چه هغهٔ تاسو دَ نور مخلوق نه غوره کړی

وَإِذْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ

او دیاد کړئ کله چه | مونږ نجات درکړو تاسو ته | دَ فرعون دَ قوم نه | چه درکولو به ئے تاسو ته | سخت | عذاب

یئ ۔ او هغه وخت یاد کړئ کله چه مونږ تاسو دَ فرعون دَ قوم نه خلاص کړئ چه تاسو له به ئے سخت عذاب درکولو

يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم

چه دوی به وژل | ستاسو ځامن | او ژوندئ به ئے پریښودلے | ستاسو ښځے | او په دے کښے

او ستاسو ځامن به ئے وژل ، او ستاسو جینکئ به ئے ژوندئ پریښودلے او په دے کښے ستاسو دَ

بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَٰعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيْلَةً

آزمیښت وو | ستاسو دَ رب دَ طرف نه | ډیر لوئے | او مونږ وعده کړے وه | موسیٰ سره | دَ دیرشو | شپو

رب دَ طرف نه ډیر لوئے آزمیښت وو ۔ او مونږ موسیٰ سره دَ دیرشو شپو (دَ اعتکاف) وعده وکړه

وَأَتْمَمْنَٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ

او پوره کړو مونږ دا | په لسو (شپو) سره | بیا پوره شوه | موده مقرره | دَ هغهٔ دَ رب | څلویښت

او بیا مو پرے لس ورځے سوا کړے ، نو دَ هغهٔ دَ خدائے نیټه په څلویښتو شپو کښے پوره

لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخْلُفْنِى فِى قَوْمِى وَأَصْلِحْ

شپے | او وویئیل | موسیٰ | خپل ورور هارون ته | ته خلیفه شه زما | زما په قوم کښے | او اصلاح کوه

شوه او موسیٰ خپل ورور هارون ته وویئیلی وو چه ته زما نه پس په قوم باندې زما خلیفه شوے او اصلاح

وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ

او تابعداری مه کوه | دَ لارے | دَ فساد کوونکو | او هر کله چه راغلو | موسیٰ | زمونږ په میعاد | او خبرے وکړے هغهٔ سره

کوه او دَ فسادیانو په لارے عمل مه کوه ۔ هر کله چه موسیٰ زمونږ په مقرره نیټه راغے او الله ورسره

رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ أَرِنِىٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِى

دَ هغهٔ رب | هغه وویئیل | اے زما ربه | ؤښایه ما ته | چه یو نظر واچوم په تا | الله وفرمائیل | هیڅ کله ته نه شے کتلے ما

خبرے وکړے نو موسیٰ وویئیل اے ربه! ته ما ته ؤښایه چه زهٔ تا یو نظر وګورم ، الله وفرمائیل ته ما هرګز نه شے لیدلے

وَلَٰكِنِ ٱنظُرْ إِلَى ٱلْجَبَلِ فَإِنِ ٱسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرَىٰنِى

لیکن | ؤګوره | دَ غر طرف ته | که چرے | قلار پاتے شو | په خپل ځائے | نو ته به هم ما ووینے

خو دے غر ته ګوره که په خپل ځائے قلار پاتے شو ، نو ته به هم ما ولیدے شے ۔

فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوْسٰى

نو هر کله چه | تجلی وکړه | رب د هغهٔ | په غر باندِ | نو کړو ئے هغه | ذره ذره | او پریوتلو | موسیٰ

نو هر کله چه الله په غر باندِ تجلی وکړه ، نو هغه ئے ذرے ذرے کړو او موسیٰ علیه السلام بے هوشه

صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ

بے هوشه | بیا هر کله چه | هغهٔ ته هوش راغلو | نو ووئیل دهٔ | پاک دے ذات ستا | زهٔ توبه اُوباسم | ستا په حضور کښے

پریوتلو ، بیا چه په هوش کښے راغے نو وئے وئیل چه ته پاک ذات یئے ، زهٔ ستا په حضور کښے توبه اوباسم

وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۴۳﴾ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ

او زهٔ | د ټولو نه وړومبے | یقین لرونکے یم | دے فرمائیل | اے موسیٰ ! | بیشکه ما | غوره کړے ته

او د هرچانه وړومبے ایمان راوړم ـ الله تعالیٰ وفرمائیل اے موسیٰ ! ما ته د نورو خلقو نه غوره

عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِىْ وَبِكَلَامِىْ ۖ فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ

په خلقو باندِ | په پیغامونو خپلو | او په اورولو د خبرے خپلے | پس واخله | څه چه درکړل ما تا ته | او اُوسه ته

کړے یئے چه رسالت م درکړے دے او خبرے م درسره کړی دی ، نو څهٔ چه م درکړی دی هغه واخله او

مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۴۴﴾ وَكَتَبْنَا لَهٗ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً

له شکر گزارو نه | او ولیکل مونږ | هغهٔ د پاره | په تختو کښے | د هر رنګ | نصیحت

شکر ګزار اُوسه ـ او مونږ ورته په بو څو تختو باند هر قسم نصیحتونه او د

وَّتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوْا

او تفصیل | د هر | څیز | پس ونیسه دا | په قوت سره | او حکم وکړه | خپل قوم ته | چه اختیار کړی

هرے مسئلے تفصیل ولیکلو (او ورته مو ووئیل) چه دا هدایتونه کلک ونیسه او خپل قوم ته حکم وکړه چه هغوی

بِاَحْسَنِهَا ۗ سَاُورِيْكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۱۴۵﴾ سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِىَ

د دے ډیرے ښے خبرے | ډیر زر به زهٔ وښایم تاسو ته | کور | د ګناهګارو | بیرته به اوساتم زهٔ | د خپلو آیتونو نه

د دے په ډیر و ښو خبرو عمل وکړی ، زهٔ به درته ډیر زر د بد عملو خلقو کور ونه وښایم ـ زهٔ به د هغو کسانو مخونه د خپلو

الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ

هغه خلق چه | تکبر کوی | په زمکه کښے | په ناحقه | او که چرے دوی وګوری | ټولے معجزے

آیتونو نه بیرته لرم چه د زمکے په مخ هیڅ بے هیڅه ځان غټ ګڼړی ـ او که دوی هر قسم نخښے هم ووینی

لَا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ

نو ایمان نهٔ راوړی | په هغے | او که چرے | دوی وګوری | لار | د هدایت | نو نهٔ نیسی هغه | لار ه

خو ایمان پرے نهٔ راوړی او که نیغه لاره ورته ښکاره شی خو په هغے باندِ نهٔ ځی

وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الْغَىِّ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا

او که چرے | دوی وګوری | د ګمراهئ | لار ه | نو نیسی هغه | (د خپله) لار ه | دا ځکه چه دوی | دروغ ګڼړی

او که چرے د ګمراهئ لار ه وګوری نو په هغے باندِ روان شی ـ دا په دے وجه چه دوی زمونږ

بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا

زموږ آيتونه | او وو دوی | له هغې نه | غافله | او هغه خلق چه | دروغ ئې وګڼړل | زموږ آيتونه

آيتونه دروغ وګڼړل او د هغې نه بے پرواه دی - او چا چه زموږ آيتونه او د آخرت ملاقات

وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا

او ملاقات | د آخرت | ضائع شول | د دوی عملونه | او دوی ته بدله مومی | صرف د هغه کار

دروغ وګڼړل ، د هغوی عملونه ضائع لاړل هغوی ته به نور څه نه بلکه فقط د

مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ حُلِيِّهِمْ

ع ١٧

کوم چه به دوی کول | او جوړ کړو | د موسیٰ قوم | پس له دے نه | د خپلو کالو نه

خپلو عملونو بدله ورکولے شی. او د موسیٰ قوم د هغهٔ (طور ته د تلو) نه پس د خپلو کالو نه .یو سخے جوړ

عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ؕ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ

سخے | چه یو بدن وو | چه پکښے آواز وو | آیا دوی ونهٔ لیدل | چه هغه | خبرے نهٔ کوی د دوی سره

کړو ، یو داسے جوسه وه چه آواز به ئے کولو آیا دوی (دومره قدر) نهٔ کتل چه نهٔ ئے ورسره خبرے

وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤٨﴾

وقف لازم

او نهٔ ښائی دوی ته | (څه) لار | دوی هغه (معبود) جوړ کړو | او دوی وو | ظالمان

کولے او نهٔ ئے ورته (څه) لار ښودله هغوی دا معبود ونیولو او هغوی ډیر ظالمان وو -

وَلَمَّا سُقِطَ فِيْٓ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا ۙ

او هر کله چه | شرمنده شول | او دوی ولیدل | چه دوی | بے لارے شول

او کله چه هغوی (د دے عمل نه) شرمنده شول او هغوی وکتل چه دوی واقعی ګمراه شوی دی

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ

نو دوی ووئیل | که چرے | رحم ونهٔ کړو په موږ | زموږ رب | او | وے (نهٔ) بخښلو موږ | نو خامخا به موږ شو

نو وے وئیل چه که خپل خدائے رابانډے رحم ونهٔ کړی او زموږ ګناه ونهٔ بخښی نو موږ به خامخا

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۙ

له نقصان موندونکو نه | او هر کله چه | واپس راغے | موسیٰ | د خپل قوم طرف ته | په غصه کښے | او غم کښے

برباد شو - او هر کله چه موسیٰ علیه السلام د غصے او د غم نه ډک خپل قوم ته واپس راغے

قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ مِنْۢ بَعْدِيْ ۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ

نو ئے وئیل | ډیره خرابه | قائم مقامی وکړه تاسو زما | له ما نه پس | آیا تلوار وکړه تاسو | د خپل رب د حکم نه؟

نو وے وئیل چه زما نه پس تاسو ډیر خراب کار وکړو آیا د خدائے د حکم د راتلو نه وړاندے مو تلوار وکړو؟

وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ

او ئے غورزولے | تختیاتے (د تورات) | او ئے ونیولو | سر | د خپل ورور | چه را ښکوئے

او موسیٰ علیه السلام تختۍ وغورزولے او د خپل ورور (هارونؑ) د سر ویښته ئے ونیول او خان ته ئے

اِلَيْهِ ؕ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِیْ وَ كَادُوْا

خان ته | ووئیل (هارون ؑ) | اے زما د مور خویه | بیشکه دے خلقو | زهٔ کمزورے وګڼلم | او نزدے وو چه

رانښکل ۔ هارون ؑ ورته ووئیل اے زما د مور خویه ! دے خلقو زهٔ کمزورے وګڼلم او نزدے وه چه

یَقْتُلُوْنَنِیْ ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِیَ الْاَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِیْ

چه ووژنی | پس مهٔ خوشحالوه | په ما باندِ | دښمنان | او مهٔ شاملوه ما

زهٔ ئے قتل کړے وے ، نو دښمنان را باندِ مهٔ خوشحالوه ، او د ظالمانو په ډله

مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ ﴿۱۵۰﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِیْ وَلِاَخِیْ وَ

هغه خلقو سره | چه ظالمان دی | دهٔ ووئیل | اے زما ربه ! | معاف کړه ما | او زما ورور | او

کښے م مهٔ شمیره ۔ موسیٰ علیه السلام ووئیل اے زما خدایه ! ما او زما ورور وبخښه او

اَدْخِلْنَا فِیْ رَحْمَتِكَ ۖ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِیْنَ ﴿۱۵۱﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ

داخل کړه مونږ | په خپل رحمت کښے | او ته | د ټولو نه زیات رحم کونکے یے | بیشکه کوم چه

مونږ په خپل رحمت کښے داخل کړه او ته د ټولو نه زیات رحم کونکے یے ۔ بیشکه کوم خلقو

اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَیَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ

ونیولو (معبود) | سخے | ژر به رسیږی دوی ته | غضب | د دوی د رب | او ذلت

چه سخے معبود جوړ کړے وو په هغوی به ډیر زر د هغوی د رب د طرف نه عذاب نازل شی او د

فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِی الْمُفْتَرِیْنَ ﴿۱۵۲﴾ وَالَّذِیْنَ

په ژوند د دُنیا کښے | او دغه شان | مونږ سزا ورکوو | دروغ تړونکو ته | او هغه خلق کوم چه

دُنیا په ژوند کښے رسوائی (هم) ، او دغه شان مونږ دروغ جوړوونکو ته سزا ورکوو ، او هغه خلق کوم

عَمِلُوا السَّیِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْۤا ۫ اِنَّ رَبَّكَ

بد عملونه وکړل | بیائے توبه وکړه | پس له دے نه | او ایمان ئے راوړو | بیشکه ستا رب

چه خراب کارونه کړی دی ، بیائے د هغے نه پس توبه وکړه او ایمان ئے راوړو نو بیشکه ستا رب

مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۱۵۳﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَی

د دے نه پس | بخښونکے | مهربان دے | او کله چه خاموشه شو (کمه شوه) | د موسیٰ

د توبے ایستلو نه پس بخښونکے (او) مهربان دے او هر کله چه د موسیٰ علیه السلام غصه

الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۖ وَفِیْ نُسْخَتِهَا هُدًی وَّرَحْمَةٌ

غصه | نو را اُوچتے ئے کړے هغه تختئ | او د هغے په لیکلے شوی کښے | هدایت | او رحمت (وو)

سړه شوه نو تختئ ئے راواُوچتے کړے د دے په مضامینو کښے هدایت او رحمت وو

لِّلَّذِیْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ یَرْهَبُوْنَ ﴿۱۵۴﴾ وَاخْتَارَ مُوْسٰی قَوْمَهٗ

د هغو خلقو د پاره | چه د خپل رب نه | ویریږی | او خوښ کړل | موسیٰ | د خپل قوم

د هغه چا د پاره چه د خپل رب نه ویریږی ۔ او موسیٰ علیه السلام د خپل قوم نه اویا تنه سړی

سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

اویا (۷۰) | سړی | زمونږ دَ وعدے دَ پاره | پس هر کله چه | ونیول دوئ لره | زلزلے | نو وئے وئیل

اویا (۷۰) سړی چه زمونږ مقرر کړے نیټے له (راشی) بیا چه هغوی زلزلے راونیول، نو موسیٰ وویٔیل

رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِيَّايَ ۭ اَتُهْلِكُنَا

اے ربه! | کهٔ چرے تا غوښتلے | نو هلاک کړی به وو تا دوی | له دے نه وړاندے | او زهٔ (هم) | آیا تهٔ مونږ هلاکوے

خو ښن کړل چه زمونږ مقرر کړے نیټے له (راشی) ... اے زما خدایه! کهٔ تا غوښتلے نو دوی او زهٔ به دِ لا پخوا هلاک کړی وو - آیا تهٔ مونږ تول

بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ۭ

په بدله دَ هغه څهٔ | چه وکړل | کم عقلو | له مونږ نه | نهٔ دی | دا (څهٔ تور) | مګر صرف | ستا ازمیښت دے

په هغې (جرم) هلاکوے چه په مونږ کښے دَ بو څو کم عقلو د لاسه شوے دے - دا خو فقط ستا یو ازمیښت دے

تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَآءُ وَتَهْدِيْ مَنْ تَشَآءُ ۭ اَنْتَ

تهٔ ګمراه کوے | په دے سره | څوک | چه تهٔ غواړے | او تهٔ هدایت ورکوے | چا ته چه | تهٔ غواړے | تهٔ یئے

چه چا ته دِ خوښه وی هغه پرے ګمراه کوے او چا ته چه دِ خوښه شی هغهٔ ته پرے هدایت کوے، زمونږ

وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ﴿١٥٥﴾

زمونږ کارساز | پس وُبخښه مونږ | او رحم وکړه په مونږ | او تهٔ | دَ ټولو نه ښهٔ | بخښونکے یئے -

کارساز خو ته یئے نو مونږ معاف کړه او په مونږ باندِ رحم وُکړه او تهٔ دَ ټولو نه زیات معاف کوونکے یئے -

وَاكْتُبْ لَنَا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ اِنَّا

او وُلیکه | مونږ دَ پاره | په دِے دنیا کښے | نیکی | او په آخرت کښے (هم) | بیشکه مونږ

او مونږ دَ پاره په دِے دُنیا کښے هم نیکی وُلیکه او په آخرت کښے هم ، بیشکه مونږ

هُدْنَآ اِلَيْكَ ۭ قَالَ عَذَابِيْٓ اُصِيْبُ بِهٖ مَنْ اَشَآءُ ۚ وَرَحْمَتِيْ

رجوع وکړه | تا ته | وئے فرمائیل | خپل عذاب | زهٔ رسوم | هغه چا ته چه زهٔ غواړم | او زما رحمت

تا ته رجوع کړے - ارشاد وُشو چه زهٔ خپل عذاب چا له غواړم هغهٔ ته رسوم او زما رحمت

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۭ فَسَاَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ

خور دے | په هر څیز | پس ډیر زر به زهٔ داوُلیکم | هغو خلقو دَ پاره چه | پرهیزګاری کوی

په هر څیز باندِ خور دے ، پس زهٔ به دا نیکی هغه خلقو دَ پاره ضرور لیکم چه پرهیزګاری کوی

وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٥٦﴾ اَلَّذِيْنَ

او ورکوی | زکوٰة | او هغه خلق کوم چه | زمونږ په آیتونو | یقین کوی - | کوم خلق چه

او زکوٰة ورکوی او هغه خلقو دَ پاره چه زمونږ په آیتونو باندِ ایمان راوړی ، هغه خلق چه دَ

يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا

تابعداری کوی | دَ رسول | چه نبی | اُمی دے | هغه پیغمبر | چه دوی مومی هغه | لیکلے شوے

داسے رسول نبی امی پیروی کوی ، چه دَ هغهٔ ذکر دوئ خپل ځان سره په تورات او په

عِنۡدَهُمۡ فِى التَّوۡرٰىةِ وَالۡاِنۡجِيۡلِ ۡ يَاۡمُرُهُمۡ بِالۡمَعۡرُوۡفِ

دَ خپلو ځانو نوسره | په تورات کښې | او انجيل (کښې) | هغه حکم کوی دوی ته | دَ نيک کار

انجيل دواړو کښې ليکلی بيا مومی ، او هغه دوی ته دَ نيکئ حکم کوی

وَيَنۡهٰهُمۡ عَنِ الۡمُنۡكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَيُحَرِّمُ

او منع کوی دوی | له بد کاره | او حلالوی | دوی د پاره | پاکيزه څيزونه | او حراموی

او له بدو کارونو نه ئے منع کوی او پاکيزه څيزونه دَ دوی دَ پاره حلالوی ، او ناپاک څيزونه

عَلَيۡهِمُ الۡخَبٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنۡهُمۡ اِصۡرَهُمۡ وَالۡاَغۡلٰلَ

په دوی باندِ | ناپاک څيزونه | او کوزوِی | له دوی نه | دَ دوی پيتی | او قيدونه

هغوی دَ پاره حراموی ، او له دوی نه پيتی کوزوی ، او طوقونه

الَّتِىۡ كَانَتۡ عَلَيۡهِمۡ ؕ فَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا بِهٖ وَعَزَّرُوۡهُ وَنَصَرُوۡهُ

کوم چه | وُو | په دوی باندِ | پس کوم خلق | چه ايمان ئے راوړو | په هغهٔ | او دَ هغهٔ ملاتړئے وکړو | او دَ هغهٔ مدد ئے وکړو

تړے نه پرانيزی ، نو څوک چه په هغهٔ ايمان راوړی او دَ هغهٔ ملاتړ وکړی او مدد ئے وکړی

وَاتَّبَعُوا النُّوۡرَ الَّذِىۡۤ اُنۡزِلَ مَعَهٗۤ ۙ اُولٰٓـئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ١٥٧ ١٩ ع ٦ ٩

او تابعداری وکړه دوی | دَ هغه نور کوم چه | نازل کړے شو | دَ دهٔ سره | هم دغه خلق دی | کاميابی موندونکی

او په هغه رڼا پسے روان شی چه هغهٔ سره نازله شوے ده ، نو هم دغه کسان کامياب دی.

قُلۡ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّىۡ رَسُوۡلُ اللّٰهِ اِلَيۡكُمۡ جَمِيۡعَاْ ۨ الَّذِىۡ لَهٗ

ووايه | اے خلقو! | بيشکه زهٔ | دَ الله پيغمبر يم | تا سو ټولو طرف ته | دَ چا دَ پاره چه ده

(اے پيغمبره!) ووايه چه اے خلقو! زهٔ دَ خدائے رسول يم چه تا سو ټولو ته رالېږلے شوے يم ، هغه خدائے

مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ‌ۚ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحۡىٖ وَيُمِيۡتُ‌

بادشاهی | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | نشته دے څوک معبود | سوا دَ هغهٔ نه | هغه ژوندی کوی | او هغه مړهٔ کوی

چه دَ آسمانونو او زمکے مالک دے ، بے دَ هغهٔ نه بل معبود نشته هم هغه ژوند بخښی او هم هغه مرګ

فَاٰمِنُوۡا بِاللّٰهِ وَرَسُوۡلِهِ النَّبِىِّ الۡاُمِّىِّ الَّذِىۡ يُؤۡمِنُ

پس تاسو ايمان راوړئ | په الله | او دَ هغهٔ په رسول | چه نبی | اُمّی دے | کوم چه | ايمان راوړی

راولی نو تاسو ټول په الله ايمان راوړئ او دَ هغهٔ په رسول چه امی نبی دے چه په الله او دَ هغهٔ

بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوۡهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُوۡنَ ١٥٨

په الله | او دَ هغهٔ په کلام | او تابعداری وکړئ دَ هغهٔ | دَ پاره دَ دے چه تاسو | سمه لار بيا مومئ.

په کلام باندِ (پخپله هم) ايمان لری او دَ هغهٔ تابعداری وکړئ چه تا سو سمه لار بيا مومئ

وَمِنۡ قَوۡمِ مُوۡسٰۤى اُمَّةٌ يَّهۡدُوۡنَ بِالۡحَقِّ وَبِهٖ

او دَ موسیٰ دَ قوم نه | يوه ډله ده | چه لار ه ښائی | دَ حق طرف ته | او هم دَ دے مطابق

او دَ موسیٰ عليه السلام په قوم کښې داسے يو ټولے هم شته چه دَ حقے لارے هدايت کوی او دَ حق مطابق

يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾ وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَیْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ط
دوی انصاف کوی | او مونږ جُدا جُدا کړل دوی | دولس تسمه | قبیلے قبیلے | ډلے ډلے
انصاف کوی او مونږ دوی په دولسو قبیلو کښے په جُدا جُدا ټولو کښے تقسیم کړل
وَاَوْحَیْنَآ اِلٰی مُوْسٰی اِذِ اسْتَسْقٰهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ
او مونږ وحی وکړه | موسیٰ طرف ته | کله چه اُوبه وغوښتلے دَده نه | دَده قوم | چه ووهه
او کوم وخت چه قوم دَ موسیٰ علیه السلام نه اُوبه وغوښتلے نو مونږ ورته وحی وکړه چه فلانے کټ
بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ج فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَیْنًا ط
په خپله همسا | کانړے | پس روانے شوے | دَ هغے نه | دولس (۱۲) | چینے
په همسا ووهه نو دَ هغے نه دولس چینے راووختکیدے ، هریو
قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ط وَظَلَّلْنَا عَلَیْهِمُ
وپیژندلو | هرے یوے | قبیلے | خپل خپل گودر | او مونږ سیورے کړو | په دوی باندِ
قبیلے خپل خپل گودر معلوم کړو . او مونږ په دوی دَ وریځے
الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَیْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰی ط كُلُوْا مِنْ طَیِّبٰتِ
دَ وریځے | او نازل کړل مونږ | په دوی باندِ | ترنجبین | او مرزان | چه خورئ | له پاکیزه څیزونو نه
سیورے وکړو ، او من او سلویٰ مو پرے نازل کړو چه هغه پاک څیزونه خورئ
مَا رَزَقْنٰكُمْ ط وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٠﴾
کوم چه مونږ درکړل تاسو ته | او نهٔ دے کړے ظلم دوی په مونږ | لیکن دوی به په خپلو ځانونو | ظلم کولو
چه مونږ درله روزی کړی دی او مونږ په دوی ظلم نهٔ دے کړے بلکه دوی پخپله په خپلو ځانونو ظلم کړے دے
وَاِذْ قِیْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْیَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَیْثُ
او هر کله چه | ووئیلے شول | دوی ته | چه اوسیږئ تاسو | په دے | کلی کښے | او خورئ | له دغه کلی نه | کوم ځائے نه چه
او کوم وخت چه ورته ووئیلے شو چه په دِے کلی کښے اوسیږئ او دَ هغے دَ فصلونو نه په مرضئ
شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ
تاسو غواړئ | او وایئ | "معاف کړه" (مونږ) | او داخل شئ | دروازے ته | سجده کوونکی | چه وبخښو مونږ
خورئ او حِطّة حِطّة وایئ ، او دَ ښار دروازے ته دَ سجدے په حالت کښے ورننوځئ ، مونږ به ستاسو
لَكُمْ خَطِیْٓئٰتِكُمْ ط سَنَزِیْدُ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا
تاسو له | گناهونه ستاسو | زیات به ورکړو مونږ | نیکانو ته | پس بدل کړه | هغو چه ظالمان وو
خطاگانے معاف کړو او نیکانو خلقو سره به دَ دِے نه زیاته مهربانی وکړو . نو په دوئ کښے چه څوک ظالمان وو ،
مِنْهُمْ قَوْلًا غَیْرَ الَّذِیْ قِیْلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ
له دوی نه | خبره | سوا دَ هغے نه | چه ووئیلے شوی وه | دوی ته | پس راولیږلو مونږ | په دوی باندِ
هغوئ هغه خبره چه ورته ووئیلے شوه په بله تکی بدل کړه . نو مونږ په دوی باندِ دَ دِے ظلم

رِجۡزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوۡا يَظۡلِمُوۡنَ ﴿۱۶۲﴾ وَسۡـَٔلۡهُمۡ ع ربع ۲۰
عذاب | له آسمان نه | په دے وجه چه | دوی ظلم کولو | او تپوس وکړه له دوی نه
په وجه د آسمان نه عذاب رانازل کړو۔ او د دوی نه د هغے کلی (د خلقو)

عَنِ الۡقَرۡيَةِ الَّتِىۡ كَانَتۡ حَاضِرَةَ الۡبَحۡرِ‌ۘ اِذۡ يَعۡدُوۡنَ وقف لازم
د دے کلی په حقله | کوم چه | آباد وو | په غاړه | د سمندر | کله چه | دوی د حد نه تیریدل
په حقله تپوس وکړه چه د سمندر په غاړه آباد وو، چه هغوی به د سبت په ورځ د حد نه

فِى السَّبۡتِ اِذۡ تَاۡتِيۡهِمۡ حِيۡتَانُهُمۡ يَوۡمَ سَبۡتِهِمۡ شُرَّعًا
په ورځ د خالی | کله چه راتلل به دوی ته | د دوی کبان | په ورځ د خالی د دوی | ښکاره
تجاوز کولو چه کبان به ورته د سبت په ورځ ښکاره راتلل

وَّيَوۡمَ لَا يَسۡبِتُوۡنَ‌ ۙ لَا تَاۡتِيۡهِمۡ‌ ۛۚ كَذٰلِكَ‌ ۛۚ نَبۡلُوۡهُمۡ مع ۲
او کومه ورځ چه به د هفتے نه وه | نو نهٔ به راتلل دوی ته | دغه شان | مونږ به آزمائیل دوی
او چه د سبت ورځ به نهٔ وه نو نهٔ به راتلل، په دے چل مو د هغوی آزمیښت کولو

بِمَا كَانُوۡا يَفۡسُقُوۡنَ ﴿۱۶۳﴾ وَاِذۡ قَالَتۡ اُمَّةٌ مِّنۡهُمۡ لِمَ تَعِظُوۡنَ النصف
په وجه د دوی د نافرمانئ | او هر کله چه ووئیل | یو ډلے | له دوی نه | تاسو ولے نصیحت کوئ
ځکه چه هغوی نافرمانه خلق وو۔ او کوم وخت چه په هغوی کښے یو ټولی ووئیل چه تاسو داسے خلقو ته

قَوۡمَا ۙ اللّٰهُ مُهۡلِكُهُمۡ اَوۡ مُعَذِّبُهُمۡ عَذَابًا شَدِيۡدًا‌ ؕ
دے قوم ته | چه الله | هلاکوونکے دے د دوی | یا | دوی ته عذاب ورکوونکے دے | عذاب | سخت
څهٔ له نصیحت کوئ چه الله تعالیٰ ئے هلاکوی یا ئے په سخته سزا اخته کوی

قَالُوۡا مَعۡذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمۡ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَّقُوۡنَ ﴿۱۶۴﴾
دوی ووئیل (چه) | عذر رسیښ کولو د پاره | په نزد د رب ستاسو | او د پاره د دے چه دوی | پرهیزګاری وکړی
هغوی ورته ووئیل چه (مونږ دا کار) ځکه کوو چه الله ته خپل عذر رپیش کړو او شاید چه دوی منع شی۔

فَلَمَّا نَسُوۡا مَا ذُكِّرُوۡا بِهٖۤ اَنۡجَيۡنَا الَّذِيۡنَ
پس هر کله چه | دوی هیر کړل | هغه څهٔ | چه نصیحت شوے وو دوی ته د هغے | نو نجات ورکړو مونږ | هغو خلقو ته
نو هر کله چه هغوی هغه نصیحتونه هیر کړل، نو مونږ هغه کسان خوبچ کړل چه د بدئ نه

يَنۡهَوۡنَ عَنِ السُّوۡٓءِ وَاَخَذۡنَا الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا بِعَذَابٍۢ بَـِٔيۡسٍۢ
چه منع به ئے کوله | له بد کار نه | او ونیول مونږ | هغه خلق چه | ظالمان وو | په عذاب | سخت سره
ئے خلق منع کول، او نور ټول ظالمان مو په ناترسه عذاب کښے راونیول

بِمَا كَانُوۡا يَفۡسُقُوۡنَ ﴿۱۶۵﴾ فَلَمَّا عَتَوۡا عَنۡ مَّا نُهُوۡا عَنۡهُ
په دے وجه | چه دوی به نافرمانی کوله | پس هر کله چه | دوی سرکشی وکړه | د هغه خیرے نه | د کومے نه چه منع کړے شوی وو
ځکه چه هغوی بد عمله وو۔ بیا د کوم کار نه چه دوی منع کړے شوی وو کله چه په دے کښے دوی

قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِئِيْنَ ﴿١٦٦﴾ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ

دوی ته | چه شئ | بیزو گان | ذلیله | او هر کله چه | حکم ورکړو | ستا رب

نو وئیل مونږ دوی ته. نو مونږ ورته وویئیل چه ذلیله بیزوګان شئ ۔ او هغه وخت یاد کړه چه ستا رب دا اعلان د هغه نه تیر شول۔

لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ؕ

چه خامخا به رالیږی | په دوی باندې | ترو رځے د قیامت پورے | هغه څوک | چه رسوی به دوی ته | سخت عذاب

وکړو چه تر قیامته به په بنی اسرائیلو باندې داسے خلق مسلط کړم چه د ذلت عذاب به ورکوی

اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٧﴾

بیشکه | ستا رب | زر عذاب ورکوونکے دے | او بیشکه دے | بخښونکے | مهربان دے۔

بیشکه ستا رب په سزا ورکولو کښے ډیر تیز دے او بخښونکے مهربان دے

وَقَطَّعْنٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اُمَمًا ۚ مِنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ وَمِنْهُمْ

او مونږ جدا جدا کړل دوی | په زمکه کښے | ډلے ډلے | ځنے له دوی نه | نیکان دی | او ځنے له دوی نه

او مونږ دوی په دنیا کښے جدا جدا کړل او په قامونو کښے مو تقسیم کړل، څوک پکښے نیکان وو او څوک پکښے

دُوْنَ ذٰلِكَ ۡ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿١٦٨﴾

د دے نه علاوه (دی) | او مونږ ازمائیل دوی | په نعمتونو | او تکلیفونو | چه دوی | بیرته راوګرځی۔

بل شان وو او مونږ دوی په ښو او بدو (دواړه قسمه) حالتونو ازمائیل شاید چه دوی (د نافرمانئ نه)

فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا الْكِتٰبَ يَاْخُذُوْنَ عَرَضَ

بیا جانشین شول | پس له دوی نه | بد جانشین | چه وارثان شول | د کتاب | چه دوی اخلی | مال

پسته شی ۔ بیا د دغو نسلونو نه پس داسے ناخلفه ترے نه پیدا شول او د الله د کتاب وارثان شول چه د دنیا

هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَاِنْ يَّاْتِهِمْ عَرَضٌ

د دے ادنیٰ دنیا | او وائی | چه بخښنه به وکړے شی مونږ ته | او که چرے راشی دوی ته | مال

مال متاع پرے راغونډوی او داوائی چه مونږ ته به ډیر زر معافی وشی ، او که هغسے مال ورله بیا په لاس

مِّثْلُهٗ يَاْخُذُوْهُ ؕ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ

په شان د هغې | نو اخلی هغه | آیا نه وه اخستے شوے | له دوی نه | کلکه وعده | د کتاب

ورځی نو (بے پتوسه ئے) اخلی ، آیا دوی نه په کتاب (تورات) کښے دا وعده نه وه اخستے شوے چه د

اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا فِيْهِ ؕ

چه نه به وائی دوی | په الله باندې | سوا د حقے خبرے نه | او | لوستلی دی دوی | څه چه | په دے کښے (وو)

الله په نوم به بغیر د حق نه نور څه نه وائی ؟ او دوی څه چه په دے کښے وو لوستلی هم دی

وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٦٩﴾

او کور | د آخرت | ډیر ښه دے | هغه کسانو له | چه ویریږی (د الله نه) | پس آیا تاسو عقل نه لرئ۔

او د آخرت کور د هغو خلقو د پاره ډیر ښه دے کوم چه پرهیزګاره دی آیا تاسو په دے هم نه پوهیږئ

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ط اِنَّا

او هغه خلق | چه کلک نیسی | کتاب | او قائموی | مونځ | بیشکه مونږ

او هغه خلق چه کتاب ئے په مضبوطئ سره نیولے دے ، او مونځو نه باقاعده کوی ، یقیناً مونږ

لَانُضِيعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾ وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ

نه ضائع کوو | اجر | دَ اصلاح کوونکو | او هرکله چه مونږ اوچت کړو | غر | دَ دوی دَ پاسه

دَ دا سے نیکانو خلقو اجر نهٔ ضائع کوو ۔ او یاد کړه هغه وخت چه مونږ غر دَ دوی دَ سرونو دَ

كَاَنَّهُ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوٓا اَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ ج خُذُوا

داسے لکه چه دا | تنبُو دے | او دوی خیال کړو | چه دا | راپریوتونکے دے | په دوی باندِ | وُنیسئ تاسو

پاسه داسے اوچت کړو لکه چهترئ او هغوی ته یقین وُشو چه اوس دا په هغوی باندِ پریوتونکے دے (اورته مو وئیل)

مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ ع ٢١ ٩

څهٔ چه مونږ درکړی دی تاسو ته | په مضبوطئ سره | او یاد کړئ | څهٔ چه په دے کښے دی | چه تاسو | بچ پاتے شئ

(چه) مونږ کوم کتاب درکړے دے هغه ټینګ ونیسئ او چه څهٔ په کښے لیکلی دی هغه یاد ساتئ چه دَ ګناهونو نه بچ شئ

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِىٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

او هرکله چه | واخستلو | ستا رب | له بنیادمو نه | دَ دوی له شاګانو نه | اولاد دَ دوی

او هغه وخت ورته یاد کړه چه ستا رب دَ بنیادمو دَ ملاګانو نه دَ هغوی اولاد را وُویستلو

وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ج اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ط قَالُوا بَلٰى ج شَهِدْنَا ج معانقة ٧

او ګواهی ئے واخستله له دوی نه | دَ دوی په نفسونو باندِ | ایا نهٔ یم زهٔ | ستاسو رب | دوی ووئیل | هو! یقیناً | مونږ ګواهی ورکوو

او هغوی ئے په خپلو ځانونو ګواهان کړل (او تپوس ئے وکړو چه) ایا زهٔ ستاسو رب نهٔ یم؟ هغوی ووئیل ولے نه! مونږ په دے

اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِينَ ﴿١٧٢﴾ لا اَوْتَقُولُوٓا

چه و به وایئ تاسو | په ورځ دَ قیامت | چه بیشکه مونږ وو | دَ دے نه | بے خبره | یا و به وایئ دا چه

ګواه یُو، دا ځکه چه تاسو دَ قیامت په ورځ داونهٔ وئیلے شئ چه مونږ دَ دے نه خبر نهٔ وو ۔ یا دا وُنهٔ وایئ

اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ ج

بیشکه | شرک کړے وو | پلارانو زمونږ | له دے نه وړاندِ | او مونږ وو | (دَ دوی) اولاد | وروستو له دوی نه

چه شرک خو وړاندِ زمونږ پلار، نیکهٔ شروع کړے وو او مونږ دَ هغوی په نسل کښے وروستو پیدا شوی وو

اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ

نو آیا نهٔ هلاکوے مونږ؟ | په دِے وجه | چه کړے دے | ګمراهانو | او دغه شان | مونږ بیانوو

نو آیا ته مونږ دَ هغے کارونو په وجه هلاکوے چه (پخوانو) غلط کارو خلقو کړی وو او دغه شان مونږ خپل آیتونه

الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِىٓ

آیتونه | او دَ پاره دَ دے چه دوی | بیرته راوګرځی | او واوُروه | دوی ته | حال | دَ هغه چا

په تفصیل سره بیانوو شاید چه دوی (حق لارے ته) راوګرځی ۔ او اے پیغمبره! دِے خلقو ته دَ هغه چا قصه ولوله

اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ

کوم ته چه مونږ ورکړی وُه | خپل اَیتونه | بیا دے وُوتلو | دَدے نه | پس ولګیدُ دهٔ پسے | شیطان | او شو دَے

چه مونږ ورته خپل اَیتونه ورکړل نو هغهٔ تړے نه ځان راښکلو نو شیطان ورپسے وُلګیدو ، نو په ګمراهانو

مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿۱۷۵﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ

له ګمراهانو نه | او که چرے | مونږ غوښتلے | نو اُوچت کړے به وو مونږ دے | په وجه دَدے آیتونو | او لیکن دے | مائل شو

کښے شامل شو ۔ او که مونږ غوښتلے نو هغهٔ مرتبه به مو په دے آیتونو اُوچته کړے وه ، لیکن هغه خو دنیا

اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ

زمکے طرف ته | او پیروی ئے وکړه | دَ خپل خواهش | نو دَدهٔ مثال | په شان دَ مثال دَ سپی دے | که چرے

طرف ته مائله شو او دَ خپل نفسانی خواهشاتو تابعداری ئے وکړه ، نو دَدهٔ مثال دَ سپی په شان دے که ته

تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ

ته حمله وکړے په دهٔ | نو هم ژبه راوُباسی | یا دے پریږدے | نو هم ژبه راوباسی | هم دا | مثال دے دَ هغو خلقو

هغه وُزغلوے نو هم ژبه راوباسی او که هغه پریږدے نو هم ژبه راوُباسی ، هم دا مثال دَ هغو خلقو دے

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۷۶﴾

کوم چه | دروغ وګڼړل | زمونږ آیتونه | پس بیان کړه ته | هم دا حالات | چه دوی | غور وکړی

چه زمونږ آیتونه دروغ ګڼړی ، ته دوی ته دا قصه اُوروه شاید چه دوی غور او فکر وکړی

سَآءَ مَثَلَا ۨالْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ

ډیر بد دے | مثال | دَ هغه قوم | کوم چه | دروغ وګڼړل | زمونږ آیتونه | او په خپلو ځانونو

دَدے خلقو دا مثال ډیر خراب دے کوم چه زمونږ حکمونه دروغ وګڼړل او په خپلو ځانونو

كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۷۷﴾ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ

دوی ظلم کولو | چا ته چه هدایت وکړی الله | نو هم هغه دے | په سمه لار باندِ تلونکے | او څوک چه

باندِ ئے ظلم کولو ۔ چا ته چه الله هدایت وکړی نو بس هغه سمه لار بیا مومی ، او څوک چه

يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۷۸﴾ وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ

ګمراه کړی | پس هم هغه دی | نقصان موندونکی | او بیشکه | مونږ پیدا کړی دی | دَ دوزخ دَپاره

دَ هدایت نه محروم کړی نو هغوی تاوانیان پاتے شی ۔ او دا حقیقت دے چه مونږ ډیر پیریان

كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ

ډیر | پیریان | او بنیادم | دَ دوی زړونه دی | چه نهٔ پوهیږی په هغے سره | او دَ دوئ

او بنیادم دوزخ له پیدا کړی دی ۔ دَ هغوی زړونه شته خو دَ پوهے کوشش نهٔ کوی او دَ هغوی

اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ

سترګے دی | چه دوی نهٔ وینی | په هغے | او دَ دوی | غوږونه دی | چه دوی نهٔ اوری په هغے | دا خلق

سترګے شته خو کتل پرے نهٔ کوی ، او دَ هغوی غوږونه شته خو اوُریدل پرے نهٔ کوی ، هغوی

كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ (١٧٩) وَلِلّٰهِ

په شان دَ څارو دی | بلکه دَ دوی نه هم زیات ګمراه | هم دا خلق دی | (دین نه) ناخبره ۔ | او الله دَ پاره دی

په شان دی بلکه دَ هغوی نه هم زیات ګمراه دی، او هم دا خلق (دَ حق نه) بے خبره پاتے دی او دَ الله دَ څارو

الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۪ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ

نومونه | ښه ٔ | پس بلئ هغه | په دے نامونو او پریږدئ | هغه خلق | چه غلطه لاره اختیاروی

ټول نومونه ښه ٔ ښه ٔ دی، نو په هغه نومونو ئے یاددئ او هغه خلق پریږدئ چه دَ الله په نومونو کښے

فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ؕ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ (١٨٠) وَمِمَّنْ

دَ هغهٔ په نامو کښے | ډیر زر به سزا ورکړے شی دوی ته | دَ هغه څهٔ چه دوی به کول | او له هغو خلقو نه

کږ لیچونه لټوی، دوی ته به دَ خپلو عملونو بدله ډیر زر ورکولے شی ۔ او زمونږ په مخلوق کښے

خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ (١٨١) ع ٢٢

چه مونږ پیدا کړی دی | یوه ډله ده | چه لاره ښائی | دَ حق طرف ته | او هم دَ دے مطابق | دوی انصاف کوی ۔

یوه ډله داسے هم شته چه دَ حق مطابق (خلقو ته) هدایت کوی او دَ حق مطابق انصاف کوی

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ (١٨٢)

او هغه خلق چه | دروغ ګڼړی | زمونږ آیتونه | زر دے چه مونږ به درجه په درجه نیسو دوی | داسے چه دوی ته به خبر هم نهٔ وی

او چا چه زمونږ حکمونه دروغ ګڼړلی دی مونږ به ډیر زر هغوی درجه په درجه داسے په ګرفت کښے راولو چه هغوی ته

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ؕ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ (١٨٣) اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا سکتة

او زهٔ مهلت ورکوم | دوی ته | بیشکه | زما تدبیر | ډیر زبردست دے | آیا دوی غور وُنهٔ کړو

به معلوم هم نهٔ شی ۔ او زهٔ هغوی ته مهلت ورکوم، زما تدبیر ډیر مضبوط دے ۔ دوی چرے دِے ته فکر نهٔ دے کړے

مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ (١٨٤)

چه نشته دے دَ دوی په ملګری (محمدؐ) | څهٔ لیونتوب | نهٔ دے دے مګر | ویرونکے (دے) | ښکاره ۔

چه دَ دوی په دِے ملګری (پیغمبر) باندِ دَ پیریانو هیڅ اثر نشته، هغه خو ښکاره ویرونکے دے ۔

اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ

او آیا دوی غور وُنهٔ کړو | په حکومت کښے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او څهٔ چه پیدا کړل | الله

آیا دوی چرے دَ آسمانونو او زمکے انتظام ته نهٔ دی کتلی آیا دوی بل هیڅ څیز ته چه الله

مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ج

له هر څیز نه | او دا چه شاید | نزدے شوی وی | نیټه دَ دوی

پیدا کړی دی نهٔ دی کتلی او دے ته ئے هم فکر نهٔ دے کړے چه شاید دَ دوی نیټه رانزدے شوی دی

فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۢ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ (١٨٥) مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ط

پس په کومه خبره | پس له دے نه | به دوی ایمان راوړی | هغه څوک چه ګمراه ئے کړی الله | نشته څوک لار ښودونکے هغه ته

او س به دَ دے (قرآن) نه پس دوی په بله کومه خبره ایمان راوړی؟ څوک چه الله دَ هدایت نه محروم کړی هغهٔ ته هیڅوک هدایت

وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

او هغه پرېږدي دوی | دَ دوی په سرکشۍ کښې | سرګردانه | تپوس کوي دوی له تانه | دَ قيامت په حقله

نو شي کولے او دا سے خلق الله په خپله سرکشۍ کښے سرګردانه پرېږدي. دوی تانه دَ قيامت په حقله تپوس کوي

أَيَّانَ مُرْسٰهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۚ لَا يُجَلِّيهَا

چه کله به وي | دَ دے قائميدل | ووايه | يقيناً | علم دَ دے | زما رب سره دے | نهٔ به ښکاره کوي دا

چه کله به راځي؟ ورته ووايه چه دَ دے علم خو زما رب سره دے، هم هغه به ئے په

وقف لازم / وقف منزل

لِوَقْتِهَآ إِلَّا هُوَ ۘؔ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا تَأْتِيكُمْ

دَ دے په وخت باندے | مګر هم هغه | ډېر درنه حادثه به وي | په آسمانونو کښے | او زمکه (کښے) | نهٔ به راځي تاسو ته

خپل وخت ښکاره کوي، دا به دَ آسمانونو او دَ زمکے ډېر سخته حادثه وي، په تاسو به بالکل

إِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا

مګر ناګهانه | دوی له تانه تپوس کوي | لکه چه ته | په لټون کښے لګيليے دَ هغے | ووايه | بيشکه | علم دَ دے

ناګهانه راځي. دوی تانه داسے پوښتنے کوي لکه چه تا دَ هغے ټول تحقيقات سرته رسولي وي، ورته ووايه چه دَ هغے علم

عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾ قُلْ

دَ الله سره دے | ليکن | اکثر | خلق | نهٔ پوهيږي. | ووايه

صرف الله سره دے، خو اکثر خلق په دے نهٔ پوهيږي. ورته ووايه

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۚ

زهٔ نهٔ يم مالک | دَ خپل ځان دَ پاره | دَ نفع | او نهٔ دَ نقصان | مګر څهٔ چه | غواړي الله

زما خو دَ خپل ذات دَ نفع نقصان هم هيڅ اختيار نشته، مګر څومره چه الله تعالیٰ ته منظور وي

معانقة ٨

وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۛ ۚ

او که چرے | زهٔ پوهيدلے | په علم غيب باندے | نو ما به ډېر راټول کړے وو | له خير نه

او که ما ته دَ غيبو خبرے معلومے وے نو ځان له به مې ډېرے ښيګړے راټولے کړے وے

وَمَا مَسَّنِيَ السُّوٓءُ ۛ ۚ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَّبَشِيرٌ

او نه به وو رسيدلے ما ته | څهٔ تکليف | نهٔ يم زهٔ | مګر | ويروونکے | او زيرے ورکوونکے

او هيڅ نقصان به راته نهٔ رسيدو. زهٔ خو بس ويروونکے او زيرے ورکوونکے يم هغه

٣٠/١٧

لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ

هغو خلقو ته | چه ايمان لري | هم هغه دے کوم چه | پيدا کړي تاسو | يو نفس (آدم) نه | او پيدا ئے کړه

چا ته چه زما خبره مني. الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ئے دَ يو نفس نه پيدا کړي او هم دَ

مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰهَا

دَ دهٔ نه | دَ دهٔ ښځه | چه دے آرام بيا مومي | دَ دے سره | پس هر کله چه | جماع وکړه (سړي) دَ ښځے

هغهٔ نه ئے ورله جوړه پيدا کړه چه سکون ورسره بيا مومي نو کوم وخت چه نر دَ ښځے سره يو ځاے

حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِۦ ۚ فَلَمَّآ أَثْقَلَت

(نو) هغه حامله شوه | په حمل سپک | پس تلله راتلله | په هغه سره | بیا هر کله چه | هغه درنه شوه

شی نو دَ هغه معمولی شان حمل شی ، چه هغه ورسره ګرځی راګرځی ، بیا چه هر کله حمل درروند شی نو

دَّعَوَا ٱللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْتَنَا صَـٰلِحًا لَّنَكُونَنَّ

نو دُعا وکړه دواړو | دَ الله نه | چه دَ دوی رب دے | که چرے تا راکړو مونږ ته | (روغ) تندرست | نو خامخا به شو مونږ

دواړه په شریکه خپل رب ته دُعا وکړی ، که مونږ له تا نیک اولاد راکړو نو مونږ به ستا

مِنَ ٱلشَّـٰكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُمَا صَـٰلِحًا جَعَلَا لَهُۥ شُرَكَآءَ

له شکرګزارو نه | بیا هر کله چه | هغه ورکړو دوی ته | (روغ) روغ | نو جوړ کړل دوی | هغه له شریکان

ډیر شکرګزار یو ـ نو هر کله چه الله ورله روغ رمټ ځوئے ورکړو نو دواړو خدائے له شریکان جوړ کړل

فِيمَآ ءَاتَىٰهُمَا ۚ فَتَعَـٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَيُشْرِكُونَ

په هغه څه کښے | چه ورته ورکړل دوی ته | پس ډیر اوچت دے | الله | له هغه څه نه | چه دوی (دَ هغه) شریک جوړوی | آیا دوی شریک جوړوی

په هغه څیز کښے چه خدائے ورکړے وو ، او الله ډیر اوچت دے دَ هغه څیزونو نه چه دوی ورله شریکان جوړوی ـ آیا دوی ورله

مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

هغه څیز | چه نه پیدا کوی | هیڅ څیز | او دوی (پخپله) | پیدا کیدے شی | او نه (هغوی) دوی طاقت لری

هغه څیزونه شریکان کوی چه هیڅ هم نه شی پیدا کولے بلکه پخپله پیدا کیدے شی او هغوی دَ دوی دَ مدد

لَهُمْ نَصْرًا وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَإِن تَدْعُوهُمْ

دَ هغوی | دَ مدد | او نه | دَ خپل ځان | مدد کولے شی | او که چرے ته راوبلے دوی

طاقت هم نه لری او نه دَ خپل ځان مدد کولے شی ـ او (اے مشرکانو!) او که چرے تاسو

إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ ۚ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ

سمے لارے طرف ته | نو پیروی نه کوی ستاسو | برابره ده | په تاسو | دا چه تاسو وُبلئ دوی

ئے سمے لارے طرف ته راوُبلئ نو ستاسو په خبره پسے به نه ځی ـ تاسو دَ پاره برابره خبره ده که تاسو دوی وبلئ

أَمْ أَنتُمْ صَـٰمِتُونَ ﴿١٩٣﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ

یا | تاسو | چپ پاتے کیږئ | بیشکه | کوم چه | تاسو بلئ | سوا دَ الله نه

یا چپ پاتے شئ (دوئ نه بلئ) ـ هغه خلق کوم چه تاسو دَ الله تعالیٰ نه سوا بلئ هغه

عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ ۖ فَٱدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا۟ لَكُمْ إِن كُنتُمْ

هغه بندګان دی | ستاسو په شان | پس وبلئ دوی | پس پکار ده چه جواب درکړی دوی تاسو ته | که چرے یئ تاسو

ستاسو په شان بندګان دی ، پس تاسو دوی بلئ نو پکار دی چه دوی ستاسو خبره قبوله کړی

صَـٰدِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَآ ۖ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ

رښتونی | آیا دَ دوی | پښے دی | چه روان وی | په هغے | یا | دَ دوی | لاسونه دی

که چرے تاسو رښتونی یئ ـ آیا دَ دوی پښے شته چه تګ پرے وُکړی یا دَ دوی لاسونه شته چه

يَّبۡطِشُوۡنَ بِهَاۤ اَمۡ لَهُمۡ اَعۡيُنٌ يُّبۡصِرُوۡنَ بِهَاۤ
چه نیول کوی | په هغې | یا دَ دوی | سترګې دی | چه وینی | په هغې
نیول پرې وُکړی ، یا دَ هغوی سترګې شته چه کتل پرې وُکړی

اَمۡ لَهُمۡ اٰذَانٌ يَّسۡمَعُوۡنَ بِهَا ؕ قُلِ ادۡعُوۡا شُرَكَآءَكُمۡ
یا دَ دوی | غوږونه دی | چه آورې | په هغې | وُوایه | راوُبلئ تاسو | خپل معبودان
یا دَ هغوی غوږونه شته چه آوریدل پرې وکړی ، (اے پیغمبره!) ووایه چه خپل شریکان راوُبلئ

ثُمَّ كِيۡدُوۡنِ فَلَا تُنۡظِرُوۡنِ ۞١٩٥ اِنَّ وَلِیِّۦَ اللّٰهُ الَّذِیۡ نَزَّلَ الۡكِتٰبَ ۖۚ
بیا | تدبیر وکړئ زما خلاف | او ما ته مهلت مهٔ راکوئ | بیشکه زما کارساز الله دے | کوم چه | نازل کړو داکتاب (قرآن)
بیا زما دَ نقصان تدبیرونه وکړئ او ما ته مهلت هم مهٔ راکوئ . زما مددګار خو هغه الله دے چه داکتاب را نازل کړے دے

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيۡنَ ۞١٩٦ وَالَّذِيۡنَ تَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِهٖ
او هغه | کارسازی کوی | دَ نیکانو | او کوم چه | تاسو بلئ | دَ هغهٔ نه سوا
او هم هغه دَ ټولو نیکانو خلقو کارسازی کوی . او تاسو چه دَ الله تعالیٰ نه سوا نور خلق رابلئ

لَا يَسۡتَطِيۡعُوۡنَ نَصۡرَكُمۡ وَلَاۤ اَنۡفُسَهُمۡ يَنۡصُرُوۡنَ ۞١٩٧ وَ
دوی نهٔ شی کولے | مدد ستاسو | او نهٔ دَ خپلو ځانونو | مدد کولے شی | او
دوی نهٔ خو تاسو ته دَ مدد رسولو طاقت لری او نهٔ دَ خپل ځان مدد کولے شی . او

اِنۡ تَدۡعُوۡهُمۡ اِلَى الۡهُدٰى لَا يَسۡمَعُوۡا ؕ وَتَرٰٮهُمۡ يَنۡظُرُوۡنَ
کهٔ چرې تاسو راوبلئ دوی | سمے لارے طرف ته | نو دوی نهٔ اوری | او ته وینے دوی | چه دوی ګوری
کهٔ چرې ته دوی هدایت طرف ته راوبلے نو دوی نهٔ اوری او داسے ښکاری چه تا ته (په غوږ غوږ)

اِلَيۡكَ وَهُمۡ لَا يُبۡصِرُوۡنَ ۞١٩٨ خُذِ الۡعَفۡوَ وَاۡمُرۡ بِالۡعُرۡفِ
تا ته | او حال دا دے چه دوی | هیڅ نهٔ وینی | معافی وُکړه | او حکم ورکړه | دَ نیک کار
ګوری خو هغوی سره دَ دے نهٔ دینی . (اے پیغمبره!) نرمی اختیار کړه او دَ نیکئ حکم کوه

وَ اَعۡرِضۡ عَنِ الۡجٰهِلِيۡنَ ۞١٩٩ وَاِمَّا يَنۡزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيۡطٰنِ
او | مخ واړوه | دَ جاهلانو نه | او کهٔ چرې | رامنع کړی تا | له طرفه دَ شیطان نه
او دَ جاهلانو پرواه مهٔ کوه . او کهٔ چرې دَ شیطان دَ طرف نه ستا په زړهٔ کښې څهٔ

نَزۡغٌ فَاسۡتَعِذۡ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ سَمِيۡعٌ عَلِيۡمٌ ۞٢٠٠
وسوسه | نو پناه غواړه | دَ الله | بیشکه هغه | آوریدونکے | پوهه دے
وسوسه پیدا شی نو په الله تعالیٰ سره پناه غواړه یقینًا هغه ښهٔ آوریدونکے او په هر څهٔ پوهه دے

اِنَّ الَّذِيۡنَ اتَّقَوۡا اِذَا مَسَّهُمۡ طٰٓئِفٌ مِّنَ الشَّيۡطٰنِ
بیشکه | هغه خلق | چه ویریږی (دَ الله نه) | هر کله چه ورسیږی دوی ته | څهٔ وسوسه | له (طرفه دَ) شیطان نه
یقینًا هغه خلق کوم چه پرهیزګاردی کله چه دَ شیطان دَ طرف نه دوی ته څهٔ وسوسه پیدا شی

تَذَكَّرُوْا فَاِذَاهُمْ مُّبْصِرُوْنَ ﴿٢٠١﴾ وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ

نو دوی یاد وی | بیا هم هغه وخت دوی | (هر څه) ګوری | او د دوی ورونړه (شیطانان) | دوی راکاږی

نو زر خدائے رایاد کړی او نو ډائے سترګے وغړیږی، او د دے خلقو ورونړه (شیطانان) دوی ګمراهئ

فِی الْغَیِّ ثُمَّ لَایُقْصِرُوْنَ ﴿٢٠٢﴾ وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰیَةٍ

په ګمراهئ کښے | بیا | دوی هیڅ کمے نه کوی | او کله چه | رانه وړے ته دوی ته | څه معجزه

طرف ته راکاږی او هیڅ کمے پکښے نه پریږدی۔ او کله چه ته دوی ته معجزه نه پیش کوے نو

قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَیْتَهَا ؕ قُلْ اِنَّمَآ اَتَّبِعُ مَا یُوْحٰٓی

نو وائی | ولے دِ د ځانه جوړه نه کړه هغه | ته ووایه | بیشکه چه پیروی کوم زه | د هغه څه چه وحی کولے شی

دوی وائی چه ولے دِ د دغه معجزه د ځان نه پیش نه کړه۔ ته ورته ووایه چه زه خو په هغے لاره روان یم چه

اِلَیَّ مِنْ رَّبِّیْ ؕ هٰذَا بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّکُمْ وَهُدًی

ما ته | زما د رب له طرفه | دا دلیلونه دی | ستا د رب له طرفه | او هدایت

خپل رب راته وحی کړی دی۔ دا ټول ستاسو د رب د غاړے نه دلیلونه دی او هدایت

وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿٢٠٣﴾ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ

او | رحمت | هغو خلقو د پاره | چه ایمان لری | او کله چه | لوستلے شی | قرآن

او رحمت دے هغو خلقو له چه مؤمنان دی۔ او کوم وخت چه قرآن لوستلے شی

فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْکُرْ

نو په توجه سره آورئ | هغه | او چپ وسئ | د پاره د دے چه تاسو بانِ | رحم وکړے شی | او یاد دِ ئ

نو په توجه سره ئے آورئ او چپ وسئ چه رحم درباندے وکړے شی۔ او (اے پیغمبره!)

رَّبَّکَ فِیْ نَفْسِکَ تَضَرُّعًا وَّخِیْفَةً وَّدُوْنَ

خپل رب | په خپل زړه کښے | په عاجزئ | او په ویره | او بغیر

ته په خپل زړه کښے په عاجزئ او په ویرے سره او پټ پټ بغیر د آواز

الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَلَا تَکُنْ

د اُوچت | آواز نه | سحر | او ماښام | او مه کیږه ته

اوچتولو نه خپل رب سحر او ماښام یادوه، او په غافلانو کښے

مِّنَ الْغٰفِلِیْنَ ﴿٢٠٥﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ عِنْدَ رَبِّکَ لَا یَسْتَکْبِرُوْنَ

له غافلانو نه | بیشکه | کومے (فرښتے) چه | ستا د رب سره دی | هغوی تکبر نه کوی

ځان مه شاملوه، بیشکه کومے فرښتے چه ستا رب سره (مقربے) دی هغوی د خدائے

عَنْ عِبَادَتِهٖ وَیُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ یَسْجُدُوْنَ ﴿٢٠٦﴾ السجدة

له عبادت د دهٔ نه | او | د دهٔ پاکی بیانوی | او خاص دهٔ ته | سجده کوی

د بندګئ ځانونه لوئے نه ګڼړی او د هغهٔ پاکی بیانوی او هم هغهٔ ته سجدے کوی

سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّ عَشْرُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ انفال مدنی ده او په دې کښې | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر رحم کوونکے دے | پنځه اویا آیتونه او لس رکوع کښې دی

شروع کوم د الله په نوم چه ډیر مهربان د ډیرزیات رحم خاوند دے

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ؕ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَ الرَّسُوْلِ ۚ

دوی پوښتنه کوی له تانه | د مال د غنیمت په حقله | ووايه | د غنیمت مال | د الله | او | د رسول دے

(اے پیغمبره!) خلق تانه د غنیمت د مال په حقله پوښتنه کوی ووايه چه د غنیمت مال خو د الله او د هغهٔ د رسول دے

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۪ وَ اَطِيْعُوا اللّٰهَ

پس ویریږئ | د الله نه | او په صلح سره وسیږئ | په خپل مینځ کښې | او | حکم ومنئ | د الله

نو تاسو د الله نه وویریږئ او یو بل سره خپل تعلقات سم ساتئ او د الله او د هغهٔ د رسول

وَ رَسُوْلَهٗۤ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ① اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ

او د هغهٔ د رسول | کهٔ چرے یئ تاسو | مؤمنان | بیشکه چه | مؤمنان | هغه خلق دی

حکم منئ کهٔ تاسو مؤمنان یئ ۔ په حقیقت کښې ایماندار بس هم هغه دی

اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَ اِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ

چه هرکله | ذکر وشی د الله | نو ویریږی | د دوی زړونه | او هرکله چه | لوستلے شی | په دوی باندې

چه د الله ذکر واوری نو زړونه ئے رپیږی ، او چه د الله آیتونه ورته ولوستلے

اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّ عَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ②

د هغهٔ آیتونه | نو نور زیات کړی دوی | په ایمان کښې | او | په خپل رب باندې | دوی توکل کوی

شی نو د دوی ایمانونه نور هم مضبوط شی او په خپل رب کامله تکیه لری۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ③

کوم خلق چه | قائموی | مونځ | او | له هغه څه نه چه مونږ ورکړی دی دوی ته | خرڅ کوی۔

داسے خلق چه د مونځونو پابندی ساتی او مونږ چه ورته کوم رزق ورکړے دے د هغے نه د الله په لاره کښې خرڅ

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

هم دا خلق دی | مؤمنان | رښتونی | دوی د پاره دی | درجے | د دوی د رب سره

کوی، دغه کسان په رښتیا ایماندار دی ۔ دوی د پاره د خپل رب سره اُوچتے مرتبے دی

وَ مَغْفِرَةٌ وَّ رِزْقٌ كَرِيْمٌ ④ كَمَاۤ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ

او بخښنه ده | او روزی ده | د عزت | لکه څنګه چه | راووېستلے ته ئے | ستا رب

او بخښنه ده او د عزت روزی ده ۔ (اے پیغمبره! غور وکړه) په کوم انداز کښې ستا رب ته په

مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۪ وَ اِنَّ فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

ستا د کور نه | په حق سره | او | بیشکه | یو ډلے | د مؤمنانو

حق وصداقت سره د کور نه (جهاد د پاره) ووېستلے حال دا دے چه د مسلمانانو یو ډلے ته

لَكٰرِهُوْنَ ۝٥ يُجَادِلُوْنَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ

ردا خبره) نهٔ خوښوله | دوی تاسره جګړه کوله | په سمه خبره کښې | پس له دے نه چه | هغه ښکاره شوه

داګرانه ښکاریدله دے خلقو تاسره په حقه خبره کښې دَ دِ دے دَ ښکاره کیدو نه پس هم جګړه کوله

كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ۝٦ وَاِذْ يَعِدُكُمُ

لکه چه | دوی شړلے شی | مرګ طرف ته | او دوی | ګوری | او هرکله چه | وعده کوله تاسره

لکه چه چا مرګ غاړے ته راښکل او دوی ورته (په سترګو) کتل - او کله چه (دَ بدر په غزا کښې) الله

اللّٰهُ اِحْدَى الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّوْنَ

الله | دَ یو | په دوؤ ټولو کښې | چه هغه به | ستاسو دی | او تاسو غوښتله

په دوؤ ټولو کښے دَ یو ټولی تاسو سره وعده کړے وه چه هغه به ستاسو په قابو کښے راشی او تاسو دا خبره

اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ اللّٰهُ

چه | کوم (ټولے) بے وسلے دے | هغه دِ دی | تاسو دَ پاره | او غوښتل | الله

خوښوله چه بے وسلے ټولے دِ ستاسو په مقابله کښې راشی او الله تعالیٰ ته دا منظوره وه

اَنْ يُّحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ۝٧

چه ثابت کړی | حق | په خپل حکم سره | او پریکړی | جرړه | دَ کافرانو

چه په خپل حکم سره حق (عملاً) ثابت کړی او دَ کافرانو جرړے غوځے کړی

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ۝٨

چه ثابت کړی | رښتیا | او ورک کړی | دروغ | اګر چه | نا خوښه کړی | (دا) مجرمان خلق

چه حق حق ښکاره کړی او باطل باطل څرګند کړی اګر که دا خبره دَ مجرمانو خوښه نهٔ وی.

اِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنِّيْ مُمِدُّكُمْ بِاَلْفٍ

کله چه تاسو فریاد کولو | خپل رب ته | نو هغهٔ (دعا) قبوله کړه | ستاسو | چه زهٔ به امداد کوم ستاسو | په یو زر

او کوم وخت چه تاسو خپل رب ته فریاد کولو نو هغهٔ ستاسو دعا قبوله کړه (او دے فرمائیل) چه زهٔ ستاسو مدد له زر

مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِيْنَ ۝٩ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى

فرښتو سره | یو په بل پسے راتلونکے | او نهٔ دے جوړ کړے دا (مدد) | الله | مګر | زیرے

فرښتے یو په بل پسے درلیږم. او دا خبره الله څکه وکړه چه په تاسو زیرے وشی

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ

او چه اطمینان بیا موی | په دے سره | ستاسو زړونه | او | نهٔ دے مدد | مګر | دَ الله دَ طرف نه

او ستاسو زړونه په ځائے شی. او په حقیقت کښې مدد خو صرف دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه

ع ۱۰ / ۱۵ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝١٠ اِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ

بیشکه | الله | ډیر زبردست | دَ حکمتونو خاوند دے | هر کله چه | هغهٔ راوستله په تاسو | پرکالی

وی. بیشکه الله تعالیٰ غالب او دَ حکمت خاوند دے - او هغه وخت رایاد کړئ چه الله تعالیٰ په تاسو باندې

اَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً

دَ پاره دَ امن | دَ خپل طرف نه | او راوے وَرَوَلے | په تاسو بانډِ | له آسمان نه | اُوبهٔ

ستاسو دَ آرام دَ پاره دَ خپل طرف نه پرکالی راوستله او دَ آسمان نه ئے په تاسو بانډِ باران ورولو چه

لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ

دَ پاره دَ دے چه پاک کړی تاسو | په دے سره | او لرے کړی | له تاسو نه | پليتی | دَ شيطان

په دے سره تاسو پاک کړی او له تاسو نه شيطانی پليتی (وسوسے) لرے کړی

وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۝١١ اِذْ يُوْحِيْ

او چه مضبوط کړی | ستاسو زړونه | او کلک کړی | په دے سره | قدمونه | کله چه حکم کولو

او دَ پاره دَ دے چه ستاسو زړونه مضبوط کړی او په دے سره ستاسو قدمونه ټينګ کړی او کوم وخت چه

رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنِّيْ مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ستا رب | فرښتو ته | چه زهٔ | تاسو سره يم | پس کلک کړئ | مسلمانان

ستا رب فرښتو ته حکم وکړو چه زهٔ تاسو سره يم، نو تاسو دَ مسلمانانو همت زيات کړئ،

سَاُلْقِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوْا فَوْقَ

زرڈ به وا به چوم زهٔ | په زړونو کښے | دَ هغو چه | کافران دی | رعب | پس ووهئ تاسو | دَ پاسه

زهٔ به اوس دَ کافرانو په زړونو کښے رعب وغورزوم، نو تاسو دَ دوی څټونه

الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝١٢ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

دَ څټونو | او ووهئ | له دوی نه | (دَ ګوتو) هر بند | دا | ځکه چه دوی

وهئ او دَ ګوتو په جوړ جوړ ئے وهئ. دا سزا ځکه ورکړے شوه چه

شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

مخالفت وکړو | دَ الله | او دَ ده دَ رسول | او څوک | چه مخالفت وکړی | دَ الله | او دَ ده دَ رسول

چه دوی دَ الله او دَ ده دَ رسول مخالفت وکړو، او څوک چه دَ الله تعالیٰ او دَ ده دَ رسول مخالفت وکړی

فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝١٣ ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ وَاَنَّ لِلْكٰفِرِيْنَ

پس بيشکه | الله | سخت عذاب ورکوونکے دے | دا (عذاب دے) | نو وڅکئ دا | او (پوهه شئ) چه کافرانو له

(نو داسے خلقو ته) الله تعالیٰ سخت عذاب ورکوونکے دے. دا ستاسو سزا ده دا وڅکئ او (يا د ساتئ!) چه دَ

عَذَابَ النَّارِ ۝١٤ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

عذاب | دَ دوزخ دے | اے دَ ايمان خاوندانو! | هر کله چه تاسو مقابله شئ | دَ کافرانو سره

منکرانو دَ پاره دَ دوزخ دَ اور عذاب دے، اے مؤمنانو! هر کله چه دَ کافرانو سره په جنګ کښے

زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ۝١٥ وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهٗۤ

په جنګ کښے | نو مه ګرځوئ دَ دوی طرف ته | شا ګانے | او څوک چه | وګرځوی دَ دوی طرف ته | په دغه ورځ | شا خپله

مخامخ شئ نو دَ مقابلے نه مخ مه ګرځوئ، او څوک چه په دغه ورځ دَ دوی طرف ته شا وګرځوی

اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ

مګر چه | راګرځېدونکے وي | دَجنګ دَپاره | یا پناه لټوونکے وي | یو ډلے طرف ته | نو بیشکه دے راغلو | په غضب کښے

البته که دَجنګي غرض دَپاره یا دَنورو ملګرو سره دَیو ځائے کیدو دَپاره داسے وکړي، نو هغه به دَغضب نه بچ

مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ⑯ فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ

دَ الله | او ځائے دَ ده | دوزخ دے | او دا ډیر بد ځائے دے | پس تاسو ونه وژل دوی

غضب کښے راګیر شي او دوزخ به ئے ټیکاونړه شي او هغه ډیر خراب ځائے دے. (مسلمانانو!) دوئ تاسو نه

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۠ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

لیکن الله | وُوژل دوی | او نه وُو ویشتلے تا | (موټے دَخاورُو) کله چه وُو ویشتلو تا | او لیکن الله

دی وژلی بلکه الله وژلی دی. او تا (موټے خاورے) نه وے ویشتلے کوم وخت چه تا ویشتلے وے، بلکه الله

رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَاۗءً حَسَنًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ

ویشتلے وُو | او دَپاره دَدے چه وُ آزمائي | مؤمنان | دَخپل طرف نه | آزمائیل | ښه | بیشکه الله

ویشتلے وے (دَمسلمانانو نه ځکه کار واخستے شو) چه مسلمانان دَیو ښه ازمیښت نه په کامیابئ سره وویستلے شي بیشکه

سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ⑰ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ⑱

آورېدونکے | پوهه دے | دا وه (مدعا) | او دا چه | الله | کمزورے کوونکے دے | تدبیر | دَ کافرانو

الله آورېدونکے پوهه دے. دا ستاسو فتح ځکه وُشوه چه الله ته دَکافرانو چل ول کمزورے ساتل منظور وو.

اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَاۗءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ

که چرے تاسو غواړئ فتح | نو راغلے ده تاسو ته | فتح (هم) | او که چرے | تاسو منع شوئ | نو دا

(اے دَمکے خلقو!) که چرے تاسو فتح غوښتله نو فتح هم راغله، که چرے تاسو منع شوئ نو دا خبره تاسو

خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُوْدُوْا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ

ډیره ښه ده | تاسو دَپاره | او که تاسو بیا ځئ وکړئ | نو موږ به هم کوو | او هیڅ کله به په کار رانشي | ستاسو | ستاسو ټولے

دَپاره ډیره ښه ده او که تاسو بیا نافرمانی وکړه نو موږ به بیا عذاب راولو او تاسو ته خپل ټولے هیڅ قدرے فائده

شَيْـًٔـا وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ⑲ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

ع ٢٦

هیڅ (هم) | اګر که هغه ډیره لوئے وي | او دا چه | الله | دَ مؤمنانو سره دے | اے دَ ایمان خاوندانو!

درکولے نه شي اګر که ډیره زیات شي او یقیناً الله تعالیٰ دَ مؤمنانو سره دے. اے مؤمنانو!

اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ⑳

حکم وُمنئ | دَ الله | او دَ ده دَ رسول | او مخ مه اړوئ | له ده نه | او حال دا دے چه تاسو | آورئ

دَ الله تعالیٰ او دَ ده دَ رسول اطاعت کوئ او دَ حکم آورېدو نه پس ترے نه مخ مه ګرځوئ

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ㉑

او مه کیږئ تاسو | په شان دَ هغه کسانو | چه وئیلی ئے وُو | مونږ واؤریدل | او دوی | نه آوریدل

او دَ هغه چا په شان مه کیږئ چه دا دعوی کوی چه مونږ واؤریدل حال دا دے چه هیڅ هم نه آوري.

اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ

بیشکہ | زیات خراب ساداد | دَ اللّٰه پہ نزد | (هغه) کانړهٔ | ګونګیان (خلق) دی | کوم چه

دَ اللّٰه تعالیٰ پہ نزد زیات خراب سادار هغه کانړهٔ او ګونګیان خلق دی چه پہ هیڅ نهٔ

لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ط

عقل نهٔ لری | او کهٔ چرے پیژندے | اللّٰه | پہ دوی کښے | څهٔ خیر | نو خامخا به ئے اورولے وو دوی ته

پوهیږی۔ او کهٔ اللّٰه تعالیٰ ته پہ دوئ کښے څهٔ خوبی ښکاریدے نو دَ آوریدو توفیق بہ ئے ورکړے وو

وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

او کهٔ چرے | دوی ته ئے آورولے هم وے | نو دوی بہ خامخا مخ اړولے وو | او دوی دی مخ اړوونکی | اے هغه خلقو

او کهٔ چرے دوی ته ئے دَ آوریدو طاقت ورکړے وے نو هم بہ دوی مخ اړولے وو او تښتیدلی بہ وو۔ اے هغه خلقو!

اٰمَنُوا اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَ لِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ

چه ایمان مو راوړے دے | حکم قبول کړئ | دَ اللّٰه | او | دَ رسول | کله چه راوبلی تاسو

چه ایمان مو راوړے دے دَ اللّٰه تعالیٰ او دَ رسول حکم قبول کړئ څکه چه هغے خبرے ته مو

لِمَا يُحْيِيْكُمْ ج وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ

هغه (دین) طرف ته | (چه) تاسو ژوندی کوی | او پوهه شئ | چه بیشکه | اللّٰه | حائل کیږی | پہ مینځ دَ بنده

رابلی چه تاسو پرے ژوندی کیږئ۔ او یاد لرئ چه اللّٰه تعالیٰ دَ بنده او دَ هغهٔ دَ خپل زړهٔ ترمینځه

وَقَلْبِهٖ وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاتَّقُوْا فِتْنَةً

او دَ دهٔ دَ زړهٔ کښے | او دا چه | هم دَ هغهٔ طرف ته | بہ تاسو جمع کولے شئ | او ځان ساتئ | له هغے بلا نه

هم پرده کیږی او بیشکه چه تاسو ټول بہ هغهٔ ته جمع کیږئ۔ او دَ هغے وبال نه ځان بچ کړئ

لَّا تُصِيْبَنَّ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْكُمْ خَآصَّةً ج وَاعْلَمُوْٓا

چه نهٔ بہ پریوځی | هم پہ هغه خلقو | کوم چه ظلم وکړو | له تاسو نه | خاص | او پوهه شئ

چه دَ هغے اثر بہ خاص هم ظالمانو ته نهٔ رسی ، او پوهه شئ

اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ اَنْتُمْ

چه بیشکه | اللّٰه | سخت | عذاب ورکوونکے دے | او یاد کړئ | هغه کله چه | تاسو وئ

چه اللّٰه تعالیٰ پہ عذاب ورکولو کښے ډیر سخت دے۔ او هغه وخت را یاد کړئ چه تاسو لږ

قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ

لږ | کمزوری ګڼړلے شوی | پہ زمکه کښے | تاسو به ویریدلئ | له دے نه چه | وُ به تښتوی تاسو

وئ ، پہ ملک کښے کمزوری ګڼړلی شوئ ، تاسو سره به ویره وه چه چرته خلق تاسو

النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَ اَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ

خلق | بیا هغهٔ ځائے درکړو تاسو ته | او | قوت ئے درکړو تاسو ته | پہ خپل مدد سره | او رزق ئے درکړو تاسو ته

وُنهٔ تښتوی، نو خدائے درله دَ استوګنے ځائے درکړو او پہ خپل مدد سره ئے تاسو مضبوط کړئ او پاکیزه رزقونه

مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٢٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

له پاکیزه څیزونو نه | چه تاسو | شکر وکړئ | اے دَ ایمان خاوندانو!

ئے درکړل ، بنائی چه تاسو شکر وباسئ اے مؤمنانو!

لَا تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَ الرَّسُوْلَ وَتَخُوْنُوْٓا اَمٰنٰتِكُمْ

خیانت مه کوی | دَ الله | او | دَ رسول سره | اوخیانت (مه) کوئ تاسو | په امانتونو دَ یو بل کښے

دَ الله او دَ رسول سره خیانت مه کوئ او دَ یو بل په امانتونو کښے هم خیانت مه کوئ

وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ

اوحال دا چه تاسو | پوهیږئ | او پوهه شئ | چه بیشکه | ستاسو مالونه

سره دَ دے چه تاسو پوهیږئ او پوهه شئ چه ستاسو مالونه او ستاسو اولاد

وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٨﴾ ع ٣ ٩ ١٧

او | اولاد ستاسو | ازمیښت دے | او دا چه | دَ الله سره دے | اجر | ډیر لوئے

خو په حقیقت کښے دَ ازمیښت سامان دے او الله تعالیٰ سره چه کوم اجر دے هغه ډیر لوئے دے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا

اے دَ ایمان خاوندانو! | که چرے ویریږئ تاسو | دَ الله نه | نو هغه به جوړ کړی | تاسو دَ پاره | امتیاز (په حق او باطل کښے)

اے مؤمنانو ! که چرے تاسو دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ نو هغه به تاسو ممتاز کړی

وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ

او لرے به کړی | له تاسو نه | ستاسو بدیانے | او وبه بخښی | تاسو | او الله

او له تاسو نه به ستاسو گناهونه لرے کړی ، او تاسو به و بخښی او الله

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾ وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

دَ لوئے فضل خاوند دے | او هغه کله چه | تدبیر کولو | ستا خلاف | کافرانو

دَ لوئے فضل خاوند دے ۔ او (اے پیغمبره ! یاد کړه) کله چه کافرانو ستا په باره کښے تدبیرونه کول

لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ؕ وَيَمْكُرُوْنَ وَ

چه دوی قید کړی تا | یا دو وژنی تا | یا له وطن نه اوباسی تا | او دوی به تدبیر کولو | او

چه تا قید کړی یا دِ مړ کړی یا دِ دَ وطن نه اُوباسی ، دِے خلقو تدبیر کولو او

يَمْكُرُ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

الله هم تدبیر کولو | او الله | دَ ټولو نه ښه | تدبیر کوونکے دے | او هر کله چه | لوستلے شی | په دوی باندِ

الله تعالیٰ هم تدبیر کولو او الله تعالیٰ ډیر ښه تدبیر کوونکے دے او هر کله چه دوی ته زمونږ آیتونه

اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ

زمونږ آیتونه | نو وائی | مونږ اُوریدلی دی | که چرے مونږ وغواړو | نو وبه وایو مونږ هم | په شان دَ دے (کلام)

وُلوستلے شی نو وائی چه مونږ واوریدل ، که مونږ وغواړو نو بخپله به هم دغسے جوړ کړو

إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا۟ ٱللَّهُمَّ

نه دی ــ دا | مگر صرف | قصے | دَ پخوانو دی | او هر کله چه | ووئیل دوی | اے الله!

دا خو هیڅ نه دی تشے هغه دَ پخوانو خلقو زړے قصے دی او هر کله چه دوی وئیلی وو چه اے الله!

إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ ٱلْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً

که چرے وی | دا (اسلام) | رښتینے (دین) | ستا دَ طرف نه | نو ووروه | په مونږ باندِ | کانړی

که چرے ستا دَ طرف نه هم دا (دین) برحق دے، نو په مونږ باندِ له آسمان نه دَ کانړو

مِّنَ ٱلسَّمَآءِ أَوِ ٱئْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ

له آسمان نه | یا راوله په مونږ | عذاب | دردناک | او نه دے | الله

باران ووروه یا په مونږ باند څهٔ بل دردناک عذاب راوله، او الله تعالیٰ نه غواړی چه

لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ

چه عذاب ورکړی دوی ته | او ته موجود یې په دوی کښے | او نه دے الله | عذاب ورکوونکے دوی ته | او دوی

دوی له عذاب ورکړی تر څو چه پکښے ته موجود یې۔ او نه الله تعالیٰ داسے خلقو له عذاب ورکوی چه

يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ ٱللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ

بخښنه غواړی | او څهٔ وجه ده دوی دَ پاره | چه عذاب به ورنه کړی دوی ته الله | او حال دا دے چه دوی منع کوی

هغوی استغفار کوی، خو اوس به الله تعالیٰ په دوی ولے عذاب نه راولی؟ چه هغوی نور خلق

عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَمَا كَانُوٓا۟ أَوْلِيَآءَهُۥٓ ۚ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُۥٓ

(خلق) دَ مسجد حرام نه | او نه دی دوی | دَ دے مختار | نه دی | دَ دے مختار

دَ مسجد حرام نه منع کوی سره دَ دے چه جائز متولیان ئے هم نه دی، دَ دے متولیان خو صرف

إِلَّا ٱلْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ

مگر (صرف) پرهیزگار (خلق) | لیکن | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی | او نه دو

پرهیزگاره خلق کیدے شی، خو اکثر خلق په دے نه پوهیږی۔ او دَ بیت الله

صَلَاتُهُمْ عِندَ ٱلْبَيْتِ إِلَّا مُكَآءً وَتَصْدِيَةً ۚ فَذُوقُوا۟

مونځ دَ دوی | دَ بیت الله په خواکښے | مگر شپیلیَ وهل | او لاسونو پړقول | پس وڅکئ

په خواکښے دَ دوی مونځونه څهٔ وو هو شپیلی وهل او لاسونه پړقول، نو داے کافرانو! دَ

ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُنفِقُونَ

عذاب | دَ هغے په بدله کښے | چه تاسو به انکار کولو | بیشکه | کوم خلق چه | کافران دی | هغوی خرڅ کوی

خپل انکار په سبب دَ عذاب مزه وڅکئ۔ چا چه دَ حق نه انکار کړے دے (او) هغوی

أَمْوَٰلَهُمْ لِيَصُدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ فَسَيُنفِقُونَهَا

خپل مالونه | دَ پاره دَ دے چه منع کړی (خلق) | دَ الله دَ لارے نه | پس زر ده چه دوی به خرڅ کړی دا

خپل مالونه په دے پسے لګوی چه خلق دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه منع کړی، نو لا به نور مالونه هم لګوی

ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ۬ۛ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا

بیا به هغه وی | په دوی باندې | (دچه دَ) افسوس | بیا به | دوی مغلوبه کړے شي | او کوم خلق چه کافران دي

او بیا به ئې دا خرڅونه دَ افسوس سبب وګرځي او بیا (آخر) به بیلات وکړی ، او ټول کافران به

اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ

هم دوزخ طرف ته | به جمع کولے شي | دَ پاره دَ دے چه جدا کړی الله | ناپاکه | له پاک نه

دوزخ ته راغونډولے شي . چه الله تعالیٰ ګنده خیزونه دَ پاکیزه څیزونو نه بیل کړی

وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا

او کیږدی | ناپاکه | څینے له دوی نه | په څینو باندې | بیا (یو ځائے) ډیر جوړ کړی | دَ دے ټولو

او بیا ناپاکه څیزونه په یو بل باندې کیږدی، دَ دے ټولو یو ډیرے جوړ کړی، بیا دا ډیرے

فَيَجْعَلَهٗ فِىْ جَهَنَّمَ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ ع قُلْ

بیا هغه (ډیرے) وغورزوی | په دوزخ کښے | هم دا خلق دي | نقصان موندونکي | ووایه

دوزخ ته ورغورزوی ، هم دغه خلق دي چه په زیان کښے پراته دي . کافرانو ته

لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ

هغه خلقو ته | چه کافران دي | که چرے دوی منع شي | نو بخښنه به وشي | دوی ته | دَ هغه څه چه تیر شول

دوایه چه که دوی اوس هم منع شي نو تیر شوی ګناهونه به ورته وبخښلے شي او که بیا بیا (نافرماني)

وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٨﴾

او که چرے | دوی بیا دا سے وکړی | پس بیشکه تیر شوے دے | حالت | دَ مخکښینو خلقو

کوی ، نو دَ پخوانو قومونو سره چه څه شوی دي هغه ښکاره دي.

وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ

او جنګ کوئ دوی سره | تردے چه | پاتے نه شي | فتنه | او پاتے شي | دین

او تر هغے وخته ورسره جنګیږئ چه فتنه باقي پاتے نه شي ، او ټول دین یوازے دَ

كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ

ټول | الله دَ پاره | پس که چرے | دوی منع شي | نو بیشکه | الله | هغه څه ته | چه دوی ئې کوی

الله تعالیٰ شي ، نو که چرے دوی (دَ فتنے نه) منع شي نو بیشکه الله تعالیٰ دَ دوی عملونو ته

بَصِيْرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ

(ښه) ګوري | او که چرے | دوی مخ وګرځولو | نو پوهه شئ | چه | الله

ګوري ، او که چرے دوی مخ واړوی نو یقین وساتئ چه الله تعالیٰ ستاسو

مَوْلٰىكُمْ ؕ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤٠﴾

ستاسو ملګرے دے | (ډیر) ښه | ملګرے (دے) | او (هم ډیر) ښه | مددګار دے

کارساز دے او هغه ډیر ښه ملګرے دے او ډیر ښه مددګار دے

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَیْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ

او پوهه شئ | چه هغه څۀ | چه غنیمت کښې بیا مونڅ تاسو | له هر جنس نه | نو الله دَ پاره دَه | دَ دې پنځمه برخه

او تاسو ته دِ معلومه شی چه کوم څیز تاسو په غنیمت کښې بیا مونډو ، نو په هغې کښې پنځمه برخه دَ الله تعالیٰ

وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِی الْقُرْبٰی وَالْیَتٰمٰی وَالْمَسٰكِیْنِ وَابْنِ السَّبِیْلِ

او دَ رسول دَ پاره | او دَ خپلوانو دَ پاره | او یتیمانو | او مسکینانو | او مسافرو (دَ پاره)

او دَ رسول دَه او دَ هغۀ دَ خپلوانو او یتیمانو او مسکینانو او مسافرو دَه

اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا

کۀ چرې تاسو ایمان راوړې وی | په الله | او په هغه (کتاب) بانډې چه نازل کړو مونږ | په خپل بنده بانډې

کۀ تاسو په الله تعالیٰ بانډې ایمان لرئ ، او په هغه (کتاب) چه مونږ دَ فیصلې په ورځ یعنی دَ دواړو فوځونو

یَوْمَ الْفُرْقَانِ یَوْمَ الْتَقَی الْجَمْعٰنِ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ

په حق او باطل کښې دَ فیصلې په ورځ | په کومه ورځ | چه یو ځائے راغلے | دوه لښکرې | او الله | په هر څیز بانډې

دَ مقابلې په ورځ ، په خپل بنده بانډې نازل کړے دے او الله تعالیٰ په هر څیز بانډې قدرت

قَدِیْرٌ ﴿۴۱﴾ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْیَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰی

قادر دے | کله چه تاسو وئ | په غاړه | نزدې بانډې | او دوی وو | په غاړه | لرې بانډې

لری ، دا هغه وخت وو کله چه تاسو (دَ مدینې) نزدې والا غاړه بانډې وئ او هغه (کفار) په لرې غاړه بانډې وُو

وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ؕ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ

او قافله (وه) | ښکته | له تاسو نه | او کۀ تاسو دَ یو بل سره وعده کولے (دَ جنګ) | نو اختلاف به کولو تاسو

او (دَ تجارت) قافله تاسو نه ښکته (بچ بچ) تلله او کۀ چرې تاسو دَ یو بل سره دَ جنګ په حقله څۀ وعده کولے نو تاسو به

فِی الْمِیْعٰدِ ۙ وَلٰكِنْ لِّیَقْضِیَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ۙ۬

په وعده کښې | لیکن | پوره کول وو | الله له | یو کار | چه کیدونکے وو

نۀ وئ رسیدلی وعدې ته خو (څۀ چه وشول هغه ځکه وشول) چه الله تعالیٰ یو داسے کار پوره کړی کوم چه هغۀ کول و.

لِّیَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْۢ بَیِّنَةٍ وَّیَحْیٰی مَنْ حَیَّ عَنْۢ بَیِّنَةٍ ؕ

چه هلاک شی | هغه څوک چه هلاک شو | په دلیل سره | او ژوندی پاتے شی | هغه څوک چه ژوندی پاتے شو | په دلیل سره

هغه دا چه څوک تباه کیږی هغه په ښکاره دلیل تباه کړی او څوک چه ژوندی پاتے کیږی هغه په واضح دلیل ژوندی پاتے

وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۴۲﴾ ۙ اِذْ یُرِیْكَهُمُ اللّٰهُ فِیْ مَنَامِكَ

او بیشکه | الله | آوریدونکے | پوهه دے | هر کله چه ښودل تا ته دوی | الله | ستا په خوب کښې

شی او الله تعالیٰ هر څۀ آوری په هر څۀ پوهه دے . هغه وخت را یاد کړه چه الله تعالیٰ هغوی (کافران) تا ته په

قَلِیْلًا ؕ وَلَوْ اَرٰىكَهُمْ كَثِیْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ

لږ | او کۀ ښودلے وے تا ته دوی | ډیر | نو خامخا به زړۀ بائیللے وو تاسو | او خامخا به اختلاف کولو تاسو

خوب کښې لږ ښکاره کول او کۀ درته ئے ډیر ښکاره کړی وے نو تاسو به همت بائیللے وو او په دې معامله کښې به مو

فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

په دے معامله کښے | او لیکن | الله | بچ وساتلئ | بیشکه هغه | ښه پیژنی | دَ سینو خبرے

جګړه شروع کړے وه ، لیکن الله تعالیٰ تاسو بچ کړئ یقیناً الله تعالیٰ نه دَ زړونو حال هم ښه معلوم دے

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا

او هر کله چه | هغه ښودل تاسو ته | دوی | کله چه تاسو مخامخ شوئ | په سترګو ستاسو کښے | لږ

او را یاد کړئ چه دَ مقابلے په وخت کښے الله تعالیٰ تاسو ته دښمنان کم ښکاره کول

وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

او لږ ئے ښکاره کړئ تاسو | په سترګو دَ هغوئ کښے | چه پوره کړی | الله هغه کار | چه کیدونکے وو

او تاسو ئے دښمنانو ته کم ښکاره کولئ چه الله هغه کار پوره کړی کوم چه فیصله کړے شوے وه

وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ

او الله طرف ته | واپس کولے شی | (ټول) کارونه | اے دَ ایمان خاوندانو! | کله چه تاسو مقابله شئ

او ټول معاملے صرف الله تعالیٰ ته راجمع کیږی. اے مؤمنانو! هر کله چه یو ټولی سره ستاسو

فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

یو ټولی سره | نو کلک ودریږئ | او یاد کړئ | الله | ډیر | دَ پاره دَ دے چه تاسو | کامیاب شئ

مقابله راشی نو ثابت قدم ودریږئ او الله تعالیٰ ډیر ډیر یادوئ چه تاسو کامیاب شئ

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ

او حکم منئ | دَ الله | او دَ ده دَ رسول | او دَ یو بل سره جګړے مه کوئ | ګنی بزدله به شئ | او لاړه به شی

او دَ الله تعالیٰ او دَ ده دَ رسول حکم منئ ، او په خپل مینځ کښے جګړے مه کوی ګنی بزدله به شئ او ستاسو رعب

رِيحُكُمْ ۖ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا

رعب ستاسو | او صبر کوئ | بیشکه | الله | سره (دے) | دَ صبر کوونکو | او مه کیږئ

به ختم شی او صبر کوئ الله تعالیٰ دَ صابرانو خلقو ملګرے دے . او دَ هغه خلقو

كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَ

په شان دَ هغو خلقو | چه ووتل | دَ خپلو کورونو نه | په غرور سره | او خلقو ته په ځان ښودلو سره | او

په شان مه کیږئ چه دَ خپلو کورونو نه په غرور سره او خلقو ته دَ ښودنے په خیال راووتل او

يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

او منع کوی (خلق) | دَ الله دَ لارے نه | او الله | په هغه څه | چه دوی ئے کوی | راچاپیره دے

خلق ئے دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه منع کول او الله تعالیٰ دَ دوی په کارونو احاطه کوونکے دے

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ

او کله چه ښائسته کړل | دوی ته | شیطان | عملونه دَ دوی | او وے وئیل | چه څوک هم غالب نه شی راتلے په تاسو

او کوم وخت چه شیطان ورته دَ دوی کارونه ښائسته ښکاره کړل او ورته ئے ووئیل چه نن هیڅوک بنی آدم

الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَاءَتِ

نن | له خلقو نه | او بیشکه زهٔ مددګار یم | ستاسو | بیا هر کله چه | مخامخ شوے

په تاسو غلبه نهٔ شي موندے او زهٔ ستاسو ملګرے یم ، خو هر کله چه دواړه ډلے

الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكُمْ

دواړه ډلے | نو هغه واپس وګرځیدو | په پوندو د خپلو | او وے وئیل | بیشکه زهٔ | بیزاره یم | له تاسو نه

مخامخ شوے نو هغه په اړولو بشپو وتښتیدو او وے وئیل چه زهٔ تاسو نه بیزاره یم ،

إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۚ وَاللَّهُ

بیشکه زهٔ | وینم | هغه څهٔ چه | تاسو نهٔ وینئ | بیشکه زهٔ | ویریږم | دَ الله نه | او الله

زهٔ هغه څهٔ وینم چه تاسو ته نهٔ ښکاری ، زهٔ دَ خدائے نه ویریږم ، او خدائے

ع ٢ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم

سخت عذاب ورکوونکے دے | هر کله چه وئیل | منافقانو | او هغه خلقو | چه په زړونو دَ هغوی کښے

په عذاب ورکولو کښے ډیر سخت دے ۔ هغه وخت رایاد کړئ چه منافقانو او هغه خلقو چه په زړونو کښے ئے

مَّرَضٌ غَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

مرض دے | مغرور کړی دی | دوی | دین دَ دوی | او څوک چه | توکل وکړی | په الله باندې

(دَ کفر) مرض پروت دے وئیل چه دوی (مسلمانان) په خپل دین نازیږی، او څوک چه په الله تعالیٰ توکل وکړی

فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى

نو بیشکه | الله دے | ډیر زبردست | دَ حکمت خاوند | او که چرے | ووینے ته | کله چه | روحونه وباسی

نو بیشکه الله تعالیٰ غالب او دَ حکمت خاوند دے ۔ او کاش! چه ته هغه وخت ووینے کله چه فرښتے

الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

دَ هغو | چه کافران دی | فرښتے | ګزارونه کوی | په مخونو دَ دوی | او په شاګانو دَ دوی

دَ کافرانو روحونه قبض کوی، هغوی دَ دوی په مخونو او دَ دوی په شاګانو ګزارونه کوی او (وائی چه)

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

او (وائی) چه وڅکئ | عذاب | سوزوونکے | دا دے | دَ هغه عمل په سبب | چه وړاندې لیږلے دے

دَ سوزوونکی اور عذاب وڅکئ ۔ دا سزا دَ هغو عملونو په وجه ده چه تاسو په خپلو

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾ كَدَأْبِ

ستاسو لاسونو | او دا چه الله | نهٔ دے | ظلم کوونکے | په خپلو بندګانو | لکه چه حال شو

لاسونو وړاندې لیږلی دی او یقیناً الله تعالیٰ په خپلو بندګانو باندې ظلم نهٔ کوی ۔ دَ دوی حالت دَ

آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

دَ قوم دَ فرعون | او دَ هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې وُو | چه دوی انکار کړے وو | دَ آیتونو | دَ الله

فرعون دَ قوم په شان دے او دَ هغو خلقو په شان چه له دوی نه وړاندې وُو، دوی دَ الله تعالیٰ دَ آیتونو نه انکار وکړو

فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

بیا ونیول دوی | الله | په ګناهونو د دوی | بیشکه الله | ډیر طاقتور | سخت عذاب ورکوونکی دے

نو الله تعالیٰ په خپلو ګناهونو کښے راونیول ، بیشکه الله تعالیٰ زور آور دے او په عذاب ورکولو کښے ډیر سخت دے

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ

دا | ځکه چه | الله | هیڅ کله نه دے | بدلوونکے | (هغه) نعمت | کوم چه دهٔ ورکړے وی | یو قوم ته

دا ځکه چه الله تعالیٰ په یو قوم انعام وکړی نو هغه نهٔ بدلوی ،

حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۙ وَأَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ

تر دے چه | بخپله دوی بدل کړی | څهٔ چه | د دوی په زړونو کښے دے | او چه | الله | اورېدونکے

ترڅو چه هغوی بخپله خپل عمل بدل نهٔ کړی او الله تعالیٰ هر څهٔ اورې

عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ

پوهه دے | په شان د حال | د قوم د فرعون | او د هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې وو

په هر څهٔ پوهه دے. لکه د فرعون قوم سره او د هغوی نه پخوانو خلقو سره چه وشول

كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا

دوی دروغ وګڼړل | آیتونه د رب خپل | بیا مونږ هلاک کړل دوی | د دوی د ګناهونو په سبب | او مونږ غرق کړل

هغوی د خپل رب آیتونه دروغ وګڼړل ، نو مونږ دوی د خپلو ګناهونو په سزا کښے تباه کړل او د فرعون

آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ

قوم د فرعون | او ټول | وو | ظالمان | بیشکه | ډیر زیات بد | ساه دار

قوم مو ډوب کړو او هغوی ټول ظالمان خلق وو . بیشکه د الله تعالیٰ په نزد هغه خلق کوم چه

عِندَ اللّٰهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ

د الله په نزد | هغه خلق دی | چه انکار ئے وکړو (د حق) | پس دوی | ایمان نهٔ راوړی | هغه خلق چه

د کفر لار ونیوه ډیر بد حیوانات دی نو دوی به هیڅ ایمان نهٔ راوړی ، د هغوی دا

عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ

وعده کړے ده تا | د دوی سره | بیا | دوی ماتوی | خپله وعده | په هر ځل | او دوی

حال دے چه تا ترے وعده اخستے ده ، بیا هغوی خپلے وعدے هر ځل ماتوی ، او د الله تعالیٰ

لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم

پرهیز نهٔ کوی | پس که چرے | ته بیا موے دوی | په جنګ کښے | نو وزغلوه د دوی په ذریعه (په سزا ورکولو سره)

نه ویرېږی نهٔ کوی او که ته دوی په جنګ کښے راقابو کړے (نو داسے سزا ورکړه چه) نور درستی

مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ

کوم چه د دوی نه وروستو دی | چه دوی | نصیحت حاصل کړی | او که چرے ته ویرېږې | له یو قوم نه

خلق پرے هم ووېروه شاید چه د دے نه سبق واخلی . او که د یو قوم نه د خیانت ...

خِيَانَةً فَانۢبِذۡ اِلَيۡهِمۡ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

دَخیانت | نو وغورزوه | دوی طرف ته | (دَدوی وعدې) دَبرابرئ په بنیاد | بیشکه الله | نهٔ خوښوی

ویره کیږی ، نو هغوی ته معاهده واپس کړه چه برابر شی ، بیشکه خیانت کوونکی دَ خدائے

الۡخَآئِنِيۡنَ ۞ ٥٨ وَلَا يَحۡسَبَنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا سَبَقُوۡا ؕ اِنَّهُمۡ

خیانت کوونکی | او دا خیال دِ نهٔ کوی | هغه خلق | چه کافران دی | چه وړاندِ شول | بیشکه دوی

خوښ نهٔ وی او کافران دِ دا خیال نهٔ کوی چه دوی (زمونږ دَ گرفت نه) تښتیدلی دی، یقیناً دا

لَا يُعۡجِزُوۡنَ ۞ ٥٩ وَاَعِدُّوۡا لَهُمۡ مَّا اسۡتَطَعۡتُمۡ مِّنۡ قُوَّةٍ

مونږ عاجزه کولے نهٔ شی | او تاسو تیار ساتئ | دوی دَ پاره | څومره چه تاسو کیدے شی | قوت

خلق (الله تعالیٰ) نهٔ شی عاجزه کولے . او دَ دوی مقابلے له تیار کړئ څومره چه مووس رسی ،

وَّمِنۡ رِّبَاطِ الۡخَيۡلِ تُرۡهِبُوۡنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمۡ

او | تیار | آسونه | چه تاسو ووېروئ | په هغے سره | دَ الله دښمنان | او خپل دښمنان

او تیار تړلی اسونه چه دَ الله تعالیٰ په دښمنانو او په خپلو دښمنانو باندِ رعب کینوئ

وَاٰخَرِيۡنَ مِنۡ دُوۡنِهِمۡ ۚ لَا تَعۡلَمُوۡنَهُمۡ ۚ اَللّٰهُ يَعۡلَمُهُمۡ ؕ وَمَا تُنۡفِقُوۡا

او نورو خلق | دَ دوی نه علاوه | چه تاسو نهٔ پیژنئ هغوی | هم الله پیژنی هغوی | او څهٔ چه تاسو خرڅ کوئ

او دَ دوی نه علاوه په نورو خلقو چه تاسو ئے نهٔ پیژنئ الله ئے ډیر ښهٔ پیژنی ، او تاسو چه دَ الله تعالیٰ

مِنۡ شَىۡءٍ فِىۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيۡكُمۡ وَاَنۡتُمۡ

له څهٔ څیز نه | په لاره کښے | دَ الله | پوره (اجر) به درکړے شی | تاسو ته | او په تاسو

په لاره کښے څهٔ خرڅ کوئ نو دَ هغے پوره پوره بدله به درکړے شی ، او په تاسو به

لَا تُظۡلَمُوۡنَ ۞ ٦٠ وَاِنۡ جَنَحُوۡا لِلسَّلۡمِ فَاجۡنَحۡ لَهَا وَ

به ظلم نهٔ کیږی | او کهٔ چرے دوی مائله شی | صلحے طرف ته | نو تهٔ هم مائله شه | دے طرف ته | او

زیاتے نهٔ کیږی . او کهٔ چرے دوی صلح ته مائله شی نو تهٔ هم ورته مائله شه او

تَوَكَّلۡ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ۞ ٦١ وَاِنۡ يُّرِيۡدُوۡۤا

توکل وکړه | په الله باندِ | بیشکه هم هغه | آوریدونکے | پوهه دے | او کهٔ چرے دوی اراده وکړی

په خدائے توکل وکړه هغه هر څهٔ آوری په هر څهٔ پوهه دے . او کهٔ دوئ تا سره

اَنۡ يَّخۡدَعُوۡكَ فَاِنَّ حَسۡبَكَ اللّٰهُ ؕ هُوَ الَّذِىۡۤ اَيَّدَكَ بِنَصۡرِهٖ

چه دوکه درکړی تا ته | نو بیشکه | کافی دے تا له | الله | هم هغه دے کوم چه | قوت درکړو تا ته | په خپل مدد سره

دَ دوکے کولو اراده وکړی نو تا له یوازے خدائے بس دے ، هم دهٔ تا ته په خپل مدد سره او دَ مؤمنانو

وَبِالۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۞ ٦٢ وَاَلَّفَ بَيۡنَ قُلُوۡبِهِمۡ ؕ لَوۡ اَنۡفَقۡتَ مَا

او په مؤمنانو سره | او محبت ئے واچولو | دَ دوی په زړونو کښے | کهٔ چرے خرڅ کړے وے تا | هغه څهٔ

په ذریعه قوت درکړو او دَ دوی په زړونو کښے ئے محبت واچولو، کهٔ تا دَ زمکے په مخ موجوده

فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

چه په زمکه کښې دي | ټول | نو اُلفت به نهٔ وُو اچولے تا | په مينځ دَ زړونو دَ دوئ کښې | او ليکن هم الله

ټول مالونه خرچ کړے وے، نو هم دِ دوئ په زړونو کښې محبت نهٔ شو پيدا کولے، ليکن الله تعالیٰ

اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۭ اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝۶۳ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ

محبت واچولو | دَ دوی مينځ کښې | بيشکه هغه | ډير زبردست | دَ حکمت خاوند دے | اے نبی!

په دوی کښې محبت پيدا کړو، هغه غالب او دَ حکمت خاوند دے. اے پيغمبره

حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۶۴ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ ع ۴

کافی دے تا دَ پاره | الله | او کوم چه ستا په حکم چليږی | مؤمنان | اے نبی!

تا دَ پاره الله تعالیٰ او هغه مؤمنان چه تا پسے روان دی کافی دی. اے نبی!

حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَى الْقِتَالِ ۭ اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ

را اُوچت کړه | مؤمنان | جنګ ته | که چرے وی | له تاسو نه | شل ۲۰ کسان

مسلمانانو ته دَ جهاد ترغيب ورکړه، که په تاسو کښې شل ۲۰ تنه صابره سړی

صٰبِرُوْنَ يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ

صبر کوونکی | نو غالب به شی | په دوه سوه باندِ | او که چرے وی | له تاسو نه | ۱۰۰ سل کسان

وی نو په دوه سوه (کافرانو) به غالب راځی، او که ستاسو سل ۱۰۰ سړی وی

يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ۝۶۵

نو غالب به شی | په زرو کسانو | له هغو خلقونه | چه کافران دی | ځکه چه دوی | (دا سے) خلق دی | چه نهٔ پوهيږی

نو دَ کافرانو په زرو کسانو به غالب راځی، ځکه چه دا (کافران) داسے خلق دی چه نهٔ پوهيږی

اَلْئٰنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا

اوس | کم کړو (پيټی) | الله | له تاسو نه | او | هغه پوهه دے | چه | په تاسو کښې | کمزوری ده

اوس الله تعالیٰ ستاسو پيټی سپک کړو، ولے چه هغه پوهيږی چه په تاسو کښې کمزوری ده

فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ

پس که چرے وی | له تاسو نه | يو سل | صبر کوونکی | نو دوی به غالب وی | په دوه سوو باندِ

نو که په تاسو کښې سل تنه صابره سړی وی، نو په دوه سوو باندِ به غالب راځی

وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ

او که چرے وی | له تاسو نه | يو زر ۱۰۰۰ | نو غالب به وی | په دوو زرو ۲۰۰۰ باندِ | دَ الله په حکم | او الله

او که په تاسو کښې زر تنه وی نو دَ الله تعالیٰ په حکم به په دوو زرو باندِ غلبه بیاموی او الله

مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝۶۶ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗٓ اَسْرٰى

سره | دَ صابرانو دے | نهٔ دی مناسب | نبی له | چه وی دَ هغهٔ سره | قيديان

دَ صابرانو ملګرے دے. يو نبی له دا مناسب نهٔ دی چه هغهٔ سره دِ قيديان پاتے شی

حَتّٰی یُثۡخِنَ فِی الۡاَرۡضِ ؕ تُرِیۡدُوۡنَ عَرَضَ الدُّنۡیَا ٭ۖ

تردے چہ | غلبه بیاموی | په زمکه کښے | تاسو غواړئ | مال | دَ دنیا

ترڅو چه هغه په وطن کښے دُښمن نابُود نهٔ کړی ، تاسو خو دَ دنیا مال متاع غواړئ

وَاللّٰہُ یُرِیۡدُ الۡاٰخِرَۃَ ؕ وَاللّٰہُ عَزِیۡزٌ حَکِیۡمٌ ﴿۶۷﴾ لَوۡلَا کِتٰبٌ

او الله | غواړی | آخرت | او الله دے | ډیر زبردست | دَ حکمت خاوند | کهٔ نهٔ وے | لیکلے شوے (حکم)

او الله ستاسو دَ آخرت فائدے غواړی او الله تعالیٰ غالب او دَ حکمتونو خاوند دے. کهٔ دَ الله تعالیٰ لیک

مِّنَ اللّٰہِ سَبَقَ لَمَسَّکُمۡ فِیۡمَاۤ اَخَذۡتُمۡ عَذَابٌ عَظِیۡمٌ ﴿۶۸﴾

دَ الله | دَ وړاندې نه | نو ضرور به رسیدلے وو | په دے باره کښے | چه واخستله تاسو (فدیه) | عذاب | لوئے

وړومبے نهٔ وے مقدر شوے ، نو تاسو ته به په دے اخستی مال لوئے عذاب درکړے شوے وو.

فَکُلُوۡا مِمَّا غَنِمۡتُمۡ حَلٰلًا طَیِّبًا ۫ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰہَ ؕ

پس خورئ | له هغه څهٔ نه چه | په غنیمت واخستلو تاسو | حلال پاک مال | او ویریږئ | له الله نه

نو څهٔ چه تاسو تهٔ دَ غنیمت په مال کښے ملاؤ شوی دی هغه حلال او پاک گنړئ او خورئ . او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ

۹ ع ۵ اِنَّ اللّٰہَ غَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿۶۹﴾ یٰۤاَیُّہَا النَّبِیُّ قُلۡ لِّمَنۡ فِیۡۤ اَیۡدِیۡکُمۡ

بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | اے نبی ! | دُوایه | هغه چا ته چه | ستاسو په لاسونو کښے دی

بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے. اے پیغمبره ! ستاسو په قبضه کښے چه کوم قیدیان دی

مِّنَ الۡاَسۡرٰۤی ۙ اِنۡ یَّعۡلَمِ اللّٰہُ فِیۡ قُلُوۡبِکُمۡ خَیۡرًا یُّؤۡتِکُمۡ خَیۡرًا

له قیدیانو نه | کهٔ چرے وپیژنی | الله | ستاسو په زړونو کښے | نیکی | نو تاسوله به درکړی | ډیر ښهٔ

هغوی ته ووایه که الله تعالیٰ ته معلومه شی چه ستاسو په زړونو کښے خیر دے نو تاسوله به دَ هغے نه بهتر

مِّمَّاۤ اُخِذَ مِنۡکُمۡ وَیَغۡفِرۡ لَکُمۡ ؕ وَاللّٰہُ غَفُوۡرٌ رَّحِیۡمٌ ﴿۷۰﴾

له هغه څهٔ نه چه واخستلے شول | له تاسو نه | او معاف به کړی | تاسو | او الله | بخښونکے | مهربان دے

(مال) درکړی کوم چه تاسو نه اخستے شوے دے او ستاسو گناهونه به وُبخښی او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے.

وَاِنۡ یُّرِیۡدُوۡا خِیَانَتَکَ فَقَدۡ خَانُوا اللّٰہَ مِنۡ قَبۡلُ

او که چرے دوی اراده وکړی | تاسره دَ خیانت کولو | نو دوی خیانت کړے دے | دَ الله سره | له دے نه وړاندې (هم)

خو کهٔ دوئ تاسره خیانت کول غواړی نو له دے نه وړاندے ئے دَ الله تعالیٰ سره خیانت کړے وو

فَاَمۡکَنَ مِنۡهُمۡ ؕ وَاللّٰہُ عَلِیۡمٌ حَکِیۡمٌ ﴿۷۱﴾ اِنَّ الَّذِیۡنَ

بیا هغهٔ قابو درکړو (تا ته) | په دوی باندې | او الله | پوهه | دَ حکمت خاوند دے | بیشکه هغه خلق چه

نو الله تعالیٰ ستاسو په لاس گرفتار کړل او الله تعالیٰ په هر څهٔ پوهه دَ حکمت خاوند دے . بیشکه چا چه ایمان

اٰمَنُوۡا وَہَاجَرُوۡا وَجٰہَدُوۡا بِاَمۡوَالِہِمۡ وَاَنۡفُسِہِمۡ فِیۡ سَبِیۡلِ

ایمان ئے راوړے دے | او هجرت ئے وکړو | او جهاد ئے وکړو | په مالونو خپلو | او په ځانونو خپلو سره | په لاره کښے

راوړے دے او هجرت ئے کړے دے او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے ئے په خپل سر و مال سره جهاد هم

اللهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ

دَ الله | او هغه خلقو چه | پناه ئے ورکړه | او مدد ئے ؤکړو | هم دا خلق دی | (چه) ځنی له دوئی نه وارثان دی | رښتینی دوستان دی

کړے دے او چا چه هغوی له ځائے ورکړے دے او دَ هغوی امداد ئے کړے دے ، دغه ټول خلق دَ یو بل ملګری او

بَعْضٍ ۗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ

دَ ځنو | او هغه خلقو چه | ایمان ئے راوړو | او هجرت ئے ونه کړو | نشته دے تاسو له | دَ دوی له وراثت نه

رښتینی دوستان دی او چا چه ایمان راوړے دے او هجرت ئے نه دے کړے ، هغوی سره ستاسو دَ خپلوئ هیڅ

مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ

هیڅ څیز | تردے چه | دوی هجرت وکړی | او که چرے | دوی مدد دغواړی له تاسو نه | دَ دین په باره کښے

تعلق نشته ، ترڅو چه هجرت ونه کړی ، او که هغوی دَ دین په معامله کښے تاسو نه امداد وغواړی

فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ۗ

نو تاسو باندی لازم دی | مدد کول | مګر په هغه قوم | چه ستاسو په مینځ کښے | او دَ هغوی په مینځ کښے | معاهده دی

نو مدد درکول په تاسو فرض دی خو دَ داسے قوم خلاف نه ، چه ستاسو او دَ هغوی ترمینځه معاهده وی

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ (٧٢) وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ

او الله | هغه څه نه | چه تاسو کوئ | ګوری | او کوم خلق چه | کافران دی | ځنے له دوی نه | وارثان دی

او (یا دوستان دی) چه الله تعالیٰ ستاسو عملونه ګوری وینی ـ او څوک چه کافران دی هغوی په خپل مینځ کښے دوستان

بَعْضٍ ۗ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ (٧٣)

دَ ځنو | که چرے تاسو دا ونه کړئ | نو وی به | فتنه | په زمکه کښے | او فساد | ډیر لوئے ـ

او وارثان دی ، که چرے تاسو به دے حکمونو عمل ونه کړو نو په ملک کښے به غټه فتنه او ډیر لوئے فساد جوړ شی

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

او هغه خلق | چه ایمان ئے راوړو | او هجرت ئے وکړو | او جهاد ئے وکړو | په لاره کښے | دَ الله

او چا چه ایمان راوړے دے او هجرت ئے کړے دے او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے ئے جهاد کړے دے

وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۗ

او کوم خلقو چه | ځائے ورکړو | او مدد ئے وکړو | هم دوی دی | مؤمنان | رښتینی

او چا چه هغوی له ځائے ورکړے دے او دَ هغوی مدد ئے کړے دے ، دَ غه کسان ټول په حقه مؤمنان دی

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ (٧٤) وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ

دوی له دَه | بخښنه | او روزی | دَ عزت | او کوم خلقو چه | ایمان راوړو | پس له دے نه

هغوی له بخښنه او دَ عزت روزی ده ـ او چا چه په وروستنو ورځو کښے ایمان راوړو او

وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ۗ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ

او هجرت ئے وکړو | او جهاد ئے وکړو | ستاسو په ملګرتیا کښے | هغوی هم له تاسو نه دی | او نزدے خپلوان

هجرت ئے وکړو او ستاسو په ملګرتیا کښے ئے جهاد وکړو نو هغوی هم تاسو سره شمیر شول ، خو د وینے رشته دار

بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِىْ كِتٰبِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ۝٧٥ ع

ځنې له دوی نه | زیات حقدار دي | دَ ځنو | دَ الله په کتاب کښې | بیشکه الله | هر څیز | ښهٔ پیژنی .

دَ خدائے په کتاب کښے دَ یو بل نه زیات حقدار دي ، بیشکه الله تعالیٰ په هر څهٔ ښهٔ پوهه دے.

سُوْرَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِىَ مِائَةٌ وَّتِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سوٗرة توبه په مدینه کښے نازل شوا و په دے کښے یو سل یوکم دیرش آیتونه او شپاړس رکوع کلمے دی

سورهٔ توبه مدنی دے او دَ دے یو سل یوکم دیرش آیتونه او شپاړس رکوع کلمے دی

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ

دَ بیزارئ اعلان دے | دَ الله او دَ دهٔ دَ رسول دَ طرف نه | هغو خلقو طرف ته | (کوموسرهٔ چه) تاسو وعدهٔ کړې ده

(اے مؤمنانو!) دَ بیزارئ اعلان دے دَ خدائے او دَ رسول دَ طرف ته هغه مشرکانو ته چه تاسو ورسره

مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝١ فَسِيْحُوْا فِى الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا

له مشرکانو نه | پس وګرځئ تاسو | په زمکه کښے | څلور | میاشتے | او پوهه شئ

معاهده کړے وه . نو (ورته ووایه چه) تاسو په دے ملک کښے څلور میاشتے نور وګرځئ او دا یقین

اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِى الْكٰفِرِيْنَ ۝٢

چه تاسو | نهٔ یئ عاجزه کوونکی | دَ الله | او دا چه | الله | رسوا کوونکے دے | دَ کافرانو

وُساتئ چه تاسو خدائے عاجزه کولے نهٔ شئ او دا چه الله تعالیٰ به کافران (ضرور) رسوا کوی

وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ

او اعلان دے | دَ الله او دَ دهٔ دَ رسول دَ طرف نه | ټولو خلقو ته | په ورځ | دَ لوئے حج | چه بیشکه الله

او دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول دَ طرف نه په خلقو کښے دَ حج اکبر په ورځ اعلان وکړه چه الله تعالیٰ

بَرِىْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ۬ وَرَسُوْلُهٗ ؕ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ

بیزاره دے | له مشرکانو نه | او دَ هغهٔ رسول (هم) | پس که چرے تاسو توبه وکړئ | نو دا | به ډیره ښهٔ وی

او دَ دهٔ رسول دَ مشرکانو نه بیزاره دے ، نو که تاسو (دَ کفر او شرک نه) توبه وکړه نو دا تاسو

لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ؕ

تاسو دپاره | او که چرے | مخ وګرځوئ | نو پوهه شئ | چه تاسو | نهٔ یئ عاجزه کوونکی | دَ الله

له ډیره ښهٔ ده او که چرے ځُمونږ منله نو یاد ساتئ چه تاسو الله تعالیٰ عاجزه کولے نهٔ شئ

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٣ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ

او زیرے ورکړه | هغه خلقو ته | چه کافران دی | دَ عذاب | دردناک | مګر هغه کوم سرهٔ چه

او کافرانو ته دَ یو دردناک عذاب زیرے ورکړه . خو هغه مشرکان چه تاسو

عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا

تاسو معاهده کړې ده | له مشرکانو نه | بیا هغوی تاسو سره کے ونهٔ کړو | لږ هم | او نهٔ هغوی مدد وکړو

ورسره معاهده کړے ده بیا هغوی په معاهده کښے تاسو سره کوتاهي نهٔ ده کړے او ستاسو په مقابله کښے

عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ
ستاسو خلاف | دَ چا | پس پوره کړئ | دَ دوی سره | دَ دوی معاهده | دَ دوی مقرره مودې پورې
ئے چا ته امداد نهٔ دے ورکړے ، نو هغوی سره خپله وعده تر نیټے پورے پوره کړئ ،

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ
بیشکه الله | خوښوی | پرهیزګاران | بیا هر کله چه | تیرے شي | میاشتے | دَ احترام
بیشکه پرهیزګاره خلق دَ الله تعالیٰ ډیر خوښ دی ، نو هر کله چه دَ حرمت میاشتے تیرے شي

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَ خُذُوْهُمْ
نو وژنئ | مشرکان | په کوم ځائے کښے چه | بیا مومئ دوی | او نیسئ دوی
نو کوم ځائے چه مشرکان بیا مومئ دوی وژنئ ، او دوی نیسئ او

وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَاِنْ تَابُوْا
او راګیر کړئ دوی | او کښینئ | دوی ته | په هره موقع کښے | پس که چرے | دوی توبه وکړي
راګیر وئ ئے ، او دَ هرے موقع په ځائے ورته (پټ) کښینئ نو که چرے توبه ئے وویستله

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ
او قائم کړی | مونځ | او ورکوی | زکوٰة | نو پریږدئ | دَ دوی لاره | بیشکه الله
او (پابندئ سره) مونځونه کوی او زکوٰة ورکوی نو بیا دَ دوی مخه آزاده کړئ ، بیشکه الله تعالیٰ

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥﴾ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ
بخښونکے | مهربان دے | او که چرے یو کس | له مشرکانو نه | پناه وغواړی له تا نه
بخښونکے مهربان دے - او که په مشرکانو کښے یو کس له تا نه پناه وغوښتله نو ته ورته

فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ذٰلِكَ
نو پناه ورکړه هغهٔ ته | تر دے چه | هغه واوری | کلام دَ الله | بیا ورسوه هغه | دَ هغهٔ دَ امن ځائے ته | دا
پناه ورکړه ، تر دے چه هغه دَ الله تعالیٰ کلام واوری ، بیا ئے خپل دَ امن ځائے ته ورسوه ، دا ځکه

بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦﴾ كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ
ځکه چه دوی | داسے خلق دی | چه نهٔ پوهیږی | څنګه کیدے شي (معتبره) | دَ مشرکینو
چه دوی داسے خلق دی چه دوی ته (دَ الله دَ حکمونو) علم نشته - الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول په نزد دَ

عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ
وعده | په نزد | دَ الله | او په نزد | دَ رسول دَ دهٔ | سوا دَ هغو خلقو نه | چه تاسو ورسره معاهده کړے
مشرکانو وعده څنګه معتبره کیدے شي (هر کله چه دوی دا پخپله ماته کړله) سوا دَ هغو خلقو نه کوم سره چه

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا
په خوا دَ مسجد حرام کښے | پس ترڅو پورے چه دوی (په وعده) قائم وی | تاسو سره | نو تاسو هم قائم وسئ
تاسو دَ مسجد حرام په خوا کښے معاهده کړے وه ، نو ترڅو چه دوی تاسو سره په خپل اقرار باندے قائم وی تاسو هم ددی

لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝ ۷ كَيْفَ وَاِنْ

دوی دپاره | بیشکه الله | خوښوی | پرهیزګاران | څنګه (معتبر کیدے شی) | حال دا دے که چرے

دپاره په خپل اقرار قائم وُسیږئ ځکه چه پرهیزګار خلق د الله خوښ وی. (او د دوئ نه سوا) نورو کافرانو سره معاهده

يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ

دوی غلبه بیا مومی | په تاسو باندِ | نو لحاظ به نهٔ کوی | ستاسو په حقله | د رشتے | او نهٔ د معاهدے

څنګه باقی پاتے کیدے شی، حال دا چه که قابو ئے درباندِ بیا موندو نو نهٔ به د خپلوئ خیال وُساتی او نهٔ د معاهدے

يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ

دوی راضی کوی تاسو | په خپلو خُلو سره | او انکار کوی | د دوی زړونه | او اکثر له دوی نه

دوی تاسو تش د خُلے په خیرو خوشحالوی او زړونه ئے انکار کوی ، او په دوی کښے اکثر خلق

فٰسِقُوْنَ ۝ ۸ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا

نافرمان (دی) | واخستو دوی | په بدل د آیتونو د الله | قیمت | لږ | بیا منع ئے کړل (خلق)

فاسقان دی. دوی د الله تعالیٰ د حکمونو په بدل کښے ډیر لږ قیمت قبول کړے دے ، پس دوی خلق

عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ ۹ لَا يَرْقُبُوْنَ

د هغهٔ د لارے نه | بیشکه ډیر خراب کار وو | چه دوی | به کولو | دوی لحاظ نهٔ کوی

د هغهٔ د لارے نه منع کوی، بیشکه دوی ډیر خراب کار کولو . د یو مؤمن په حقله

فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝ ۱۰

د مؤمن په باره کښے | د رشتے | او نهٔ | د وعدے | او هم دغه دی | له حد نه تیریدونکی

دوئ نهٔ د خپلوئ څهٔ خیال ساتی او نهٔ د معاهدے ، او دا خلق ډیر سرکشه دی

فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ

پس که چرے | دوی توبه وکړی | او قائم کړی | مونځ | او ورکړی | زکوٰة | نو دوی ستاسو ورونړه دی

نو که دوی توبه وُباسی ، او مونځونه کوی ، او زکوٰة ورکوی نو بیا خو ستاسو د دین

فِى الدِّيْنِ ؕ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝ ۱۱ وَ

په دین کښے | او موږ واضحه کوو | آیتونه | هغه خلقو د پاره | چه پوهیږی | او

ورونړه دی او موږ د پوهه خلقو د پاره خپل حکمونه واضحه پیش کوو . او

اِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ

که چرے دوی مات کړی | خپل قسمونه | پس د خپلے وعدے کولو نه | او عیبونه وُباسی | ستاسو په دین کښے

که د وعدے کولو نه پس دوی خپل قسمونه مات کړی او ستاسو په دین کښے عیبونه راوُباسی

فَقَاتِلُوْٓا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ۝ ۱۲

نو جنګ کوئ | د کفر د پیشوایانو سره | بیشکه نهٔ دی (معتبر) د دوی قسمونه | کیدے شی چه دوی | را منع شی

نو د کفر سردارانو سره جنګ وکړئ د دوئ قسمونه څهٔ قسمونه نهٔ دی چه دوی (د خپلو شرارتونو نه) منع شی

اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا

آیا جنګ نۀ کوئ تاسو | هغه خلقو سره | چه مات ئے کړل | خپل قسمونه | او اراده کړے وه دوی

آیا تاسو به داسے خلقو سره هم نۀ جنګیږئ کوم چه خپل قسمونه مات کړل او دَ خپل پیغمبر

بِاِخْرَاجِ الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ

دَ ویستلو | دَ رسول | او دوئ | جګړه شروع کړے وه تاسو سره | په ړومبی ځل

دَ جلاوطنئ اراده ئے وکړه او هم دوئ تاسو سره (دَ دښمنئ) شروع کړے ده،

اَتَخْشَوْنَهُمْ ج فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۳﴾

آیا تاسو ویریږئ له دوئ نه | پس الله | زیات حقدار دے | چه | تاسو ویریږئ هغۀ نه | که چرے تاسو یئ | مؤمنان

آیا تاسو دَ دوئ نه ویریږئ؟ نو (واوړئ) الله تعالیٰ زیات حق لری چه تاسو ترے نه ویریږئ که تاسو مؤمنان یئ

قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيْكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَ

جنګ وکړئ دوئ سره | چه عذاب ورکړی دوئ ته | الله | ستاسو په لاسونو | او رسوا کړی دوی | او

دوی سره جنګیږئ، الله تعالیٰ به ستاسو په لاس دوی ته سزا ورکړی او رُسوا به ئے کړی او

يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُوْرَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۴﴾ لا

فتح درکړی تاسو ته | په دوی باندے | او یخ کړی | سینے | دَ مؤمنانو خلقو

دَ دوی په مقابله کښے به ستاسو امداد وکړی او دَ مؤمنانو خلقو سینے به یخے کړی

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوْبِهِمْ ط وَيَتُوْبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ط

او لرے کړی | غصه | دَ دوی دَ زړونو | او توبه قبلوی الله | دَ چا چه غواړی

او دَ دوی دَ زړونو غصه به لرے کړی ، او الله تعالیٰ دَ چا چه وغواړی توبه قبوله کړی

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۱۵﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا

او الله | پوهه | دَ حکمت خاوند دے | آیا ګمان کوئ تاسو | چه | تاسو به هم داسے پریښودے شئ

او الله تعالیٰ (په هر خبره) پوهه او حکمت خاوند دے آیا ستاسو دا خیال دے چه تاسو به پریښودے شئ

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوْا

حال دا چه لا نۀ دی معلوم کړی | الله | هغه کسان | چه جهاد ئے وکړو | له تاسو نه | او نۀ دے نیولے دوی

حال دا دے چه الله تعالیٰ خو لا دا نۀ دی معلوم کړی چه په تاسو کښے چا جهاد وکړو او دَ الله تعالیٰ او دَ

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً ط

بے له خدائے نه | او نۀ دَ دۀ دَ رسول نه | او نۀ دَ مؤمنانو نه | څوک دَ راز دوست

هغۀ دَ رسول او دَ مؤمنانو نه بغیر نورو دوستان ئے ونۀ نیول۔

وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶﴾ ع مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ ع ۲ ۱۰ ۸

او الله | ښۀ خبردار دے | دَ هغه څۀ نه | چه تاسو ئے کوئ | نۀ دے (حق) | دَ مشرکانو

او الله تعالیٰ ستاسو په ټولو کارونو ښۀ خبردار دے۔ دَ مشرکانو هډو دا حق نۀ دے

اَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ؕ

چه | آباد کړی | جوماتونه | دَ الله | چه شهادت ورکوونکی دی | په خپلو ځانونو | دَ کفر

چه دَ الله تعالیٰ جماتونه دِ آباد کړی، په داسے حال کښے چه دَ خپل کفر اقرار (هم) کوی

اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚۖ وَفِى النَّارِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ⑰

هم دا خلق دی | چه ضائع شول | دَ دوی عملونه | او په دوزخ کښے به دوی | همیشه وُسیږی

داهغه خلق دی دَ کومو عملونه چه برباد شول او په اور کښے دوی له همیشه اوسیدل دی

اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

بیشکه | چه آبادوی | جوماتونه دَ الله | هغه څوک چه | ایمان ئے راوړو په الله | او په ورځ | دَ آخرت

دَ الله تعالیٰ جوماتونه صرف هغه خلق آبادولے شی چه په الله تعالیٰ باندِ او په ورځ دَ آخرت باندِ ایمان لری

وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ قف

او قائم ئے کړو | مونځ | او ورئے کړو زکوٰة | او وُنهٔ ویریدو | مګر | دَ الله نه

او دَ مونځ پابندی کوی او زکوٰة ورکوی او بے خدائے نه دَ بل هیچا نه نهٔ ویریږی

فَعَسٰٓى اُولٰٓئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ⑱ اَجَعَلْتُمْ

پس اُمید دے | چه هم دغه خلق | به وی | سمه لار موندونکی | آیا کرځولی دی تاسو

نو اُمید دے چه دغه خلق به دَ هدایت موندونکو نه وی . آیا تاسو په

سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ

اُوبهٔ څښول | حاجیانو ته | او آباد ساتل | دَ مسجد حرام | په شان دَ عمل دَ هغه چا

حاجیانو باندِ اُوبهٔ څښول او دَ مسجد حرام آباد ساتل دَ هغه چا دَ کارونو برابر کړځی

اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ

چه ایمان ئے راوړو په الله | او په ورځ | دَ آخرت | او جهاد ئے وکړو | په لاره کښے | دَ الله

چه په الله تعالیٰ او په آخرت باندِ ایمان لری او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے جهاد کوی

وقف لازم لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑲

نهٔ دی برابر دوی | په نزد دَ الله | او الله | لاره نهٔ ښائی | ظالمانو خلقو ته

دَ الله تعالیٰ په نزد خو دوی برابر نهٔ دی، او الله تعالیٰ ظالمانو ته دَ سمے لارے پوهه نهٔ ورکوی

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

کومو خلقو چه | ایمان راوړو | او هجرت ئے وکړو | او جهاد ئے وکړو | په لاره کښے | دَ الله

هغه خلق چه ایمان ئے راوړو او هجرت ئے وکړو او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے ئے په خپلو

بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ

په خپلو مالونو | او | په خپلو ځانونو سره | ډیر لوئے دی | په درجه کښے | په نزد دَ الله

مالونو او ځانونو سره جهاد وکړو (دَ دوی) درجے دَ الله تعالیٰ په نزد ډیرے لویے دی

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ٢٠ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ

او هم دا خلق دی | کامیاب | زیرے ورکوی دوی تہ | دَ دوی رب | دَ خپل رحمت

او هم دغه کسان کامیاب دی - دوی له خدائے دَ خپل رحمت او دَ

وَ رِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ٢١

او دَ رضامندئ | او دَ باغونو | په کومو کښے چه دَ دوی دَ پاره | نعمت دے | همیشه

خپلے رضامندئ او دَ جنتونو زیرے ورکوی چه په دے کښے دَ دوی دَ پاره دائمی نعمتونه موجود دی

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ٢٢

همیشه به وی | په هغے کښے | تل دَ پاره | بیشکه الله سره دے | اجر | ډیر لوئے

دوی به په دِے کښے همیشه وُسیږی ، بیشکه الله تعالیٰ سره ډیر لوئے اجر دے.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ

اے دَ ایمان خاوندانو | مهٔ نیسئ | خپل پلاران | او خپل ورونړه | دوستان

اے مؤمنانو ! تاسو خپل پلاران او خپل ورونړه هم مهٔ ملګري کوئ

اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيْمَانِ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ

کهٔ چرے دوی خوښ کړی | کفر | په ایمان | او څوک چه | دوستان ونیسی دوی لره

کهٔ چرے دوی دَ ایمان په مقابله کښے کفر خوښ کړے وی ، او په تاسو کښے چه څوک دوی

مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ٢٣ قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ

له تاسو نه | نو هم دا خلق دی | ظالمان | ووایه | کهٔ چرے دی | پلاران ستاسو

سره ملګرتیا کوی نو هم دغه خلق ظالمان دی - (اے پیغمبره !) اووایه کهٔ ستاسو پلاران او ستاسو

وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ

او ځامن ستاسو | او ورونړه ستاسو | او ښځے ستاسو | او خپلوان ستاسو | او هغه مالونه

ځامن او ستاسو ورونړه او ستاسو ښځے او ستاسو نور خپلوان او هغه مالونه چه

اقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ

چه تاسو ګټلی دی | او تجارت | چه تاسو ویریږئ | دَ هغے دَ نقصان نه | او دَ اوسیدو کورونه

تاسو ګټلی دی ، او هغه سوداګری چه تاسو سره ئے دَ بازار دَ سړیدو ویره دی او ستاسو دَ

تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ

کوم چه خوښوئ تاسو | زیات خوښ | تاسو ته | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او دَ جهاد نه

خوښے کورونه ، تاسو ته دَ الله تعالیٰ او دَ رسول نه او دَ دهٔ په لاره کښے دَ جهاد کولو

فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ۭ

دَ دهٔ په لاره کښے | نو انتظار وکړئ | تر دے چه | راوړی | الله | خپل حکم

نه غوره ښکاری نو انتظار وکړئ تر دے چه الله تعالیٰ خپل حکم راولیږی.

ع ٣ ٨ ٩ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٣﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ

او الله | لار نۀ ښائي | هغو خلقوته | چه نافرمان دي | بیشکه | مدد کړے دے ستاسو

او الله تعالیٰ فاسقانو خلقو ته لار نۀ ښائي ۔ الله تعالیٰ په ډیرو موقعو کښے

اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ

الله | په ډیرو موقعو کښے | او په ورځ دَ حُنین | هر کله چه | په تعجّب کښے اچولی وُ تاسو

ستاسو امداد کړے دے ۔ او دَ حنین په ورځ (ئے هم کړے دے)، په دغه ورځ تاسو په خپل

كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَّضَاقَتْ عَلَيْكُمُ

ستاسو ډیروالی | پس هغه په کار رانغلو | ستاسو | یُو ته هم | او تنګه شوه | په تاسو باندے

ډیر والی مغرور شوئي نو هغے هیڅ فائده درنۀ کړه ، او زمکه در باندِ سره دَ ارت والی

الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَنْزَلَ

زمکه | سره دَ فراخئ | بیا تاسو بیرته وګرځیدئ | شا کوونکی | بیا | نازل کړو

تنګه شوه ، نو مخ په شا وُتښتیدئ ۔ بیا الله تعالیٰ

اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْزَلَ

الله | خپل تسکین | په خپل رسول باندِ | او په مومنانو باندِ | او رالیږلے

په خپل رسول او په نورو مؤمنانو باندِ خپله تسلی نازله کړه او داسے لښکرے

جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۗ وَذٰلِكَ

لښکرے | چه هغه تاسو نۀ لیدے | او | عذاب ئے ورکړو | هغو ته چه | کافران دی | او هم دا ده

را ولیږلو کوم چه تاسو وُنۀ لیدلو ۔ او کافرانو له ئے سزا ورکړه ، او دَ منکرانو

جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ

سزا | دَ کافرانو | بیا | توبه قبلوی | الله | پس له دے نه

هم دا سزا ده ۔ بیا له دے نه پس الله تعالیٰ هغه کسانو له دَ توبے توفیق ورکړو

عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٧﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا

دَ چا چه وغواړی | او الله | ډیر بخښونکے | مهربان دے | اے | دَ ایمان خاوندانو!

چه چا لۀ ئے چه خوښه وی او الله تعالیٰ ډیر بخښونکے مهربان دے ۔ اے مؤمنانو !

اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ

بیشکه | مشرکان (خو) | ناپاکه دی | پس دوی دِ نۀ را نزدے کیږی | مسجد حرام ته | پس

خبره دا ده چه مشرکان پلیت دی نو دَ دے کال نه پس دِ دوی مسجد حرام

عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ

له دے کال نه | او که چرے | تاسو ویریږئ | له محتاجئ نه | نو ژر به | غنیان کړی تاسو له

ته نۀ نزدے کیږی ، او که چرے تاسو دَ غریبئ نه ویریږئ نو که چرے الله تعالیٰ وغواړی

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖٓ اِنْ شَآءَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٨﴾

الله | په خپل فضل سره | که چرې هغه غوښتل | بيشکه الله | پوهه | دحکمت خاوند دے

نو هغه به ډير زر تاسو په خپل فضل سره غنيان کړی بيشکه الله تعالیٰ ښهٔ پوهه او دحکمت خاوند دے

قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

جنګ وکړئ | دهغه خلقو سره | چه ايمان نهٔ راوړی | په الله بانديې | او نهٔ | په ورځ

له اهل کتابو نه هغو خلقو سره جنګ کوئ چه په الله تعالیٰ بانديې ايمان نهٔ راوړی او نهٔ دآخرت په ورځ

الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ

دآخرت | او حرام نهٔ ګڼړی | کوم چه حرام کړی دی | الله | او د دهٔ رسول | او نهٔ قبلوی

يقين لری او نهٔ هغه څيزونه حرام ګڼړی چه الله تعالیٰ او د دهٔ رسول حرام کړی دی ، او

دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا

حق دين | له هغو خلقو نه | چه ورکړے شوے دے ورته | کتاب | تردے چه | دوی ورکړی

نهٔ حق دين قبلوی ، تردے چه هغوی په خپل

الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٢٩﴾ ۧ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ ع٥ ١٠

جزيه | په خپل لاس | او دوی | ذليل وی | او دوئيل | يهودو

لاس جزيه ور کړی او ذليل وخوار شی ۔ او يهودو دوئيل

عُزَيْرُ ࣙ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ

عزير | د الله ځوئے دے | او ووئيل | نصاراؤ | مسيح | ځوئے دے

چه عزير د الله ځوئے دے او نصرانيانو ووئيل چه مسيح د الله ځوئے

اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِئُوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

د الله | دا ده | خبره د دوی | د خُلو د دوی | دوی نقل کوی | خبره | د هغه کافرانو

دے ، دا د دوی د خُلے خبرے دی ، د دوی نه وړاندې چه کافرانو څهٔ وئيلی وو

مِنْ قَبْلُ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚز اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٣٠﴾ اِتَّخَذُوْٓا

(چه) وړاندې تير شوی دی | هلاک دې کړی دوئ له | الله | کوم خوا | بے لارے روان دی | نيولی دی دوی

د هغې نقل کوی الله تعالیٰ دې دوی هلاک کړی کومے مخے ته بے لارے روان دی ۔ دوی الله تعالیٰ

اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ

خپل عالمان | او خپل راهبان | خدايان | بے له خدائے نه | او مسيح | ځوئے د مريم

پريښے دے او خپل عالمان او درويشان ئے رب جوړ کړے دے او مسيح ابن مريم عليهما السلام ئے هم

وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ

او حکم نهٔ وو شوے دوی ته | مګر | د دے چه عبادت وکړی | د يو خدائے | نشته دے معبود

دوی ته صرف دومره فقدرے حکم وو چه دوی صرف د يو الله عبادت وکړی ، د دهٔ نه بغير بل معبود

إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟

بې له ده نه | دے پاک دے | له هغه څه نه | چه دوی ئے شریکان مقرروی | دوی غواړی | چه | مړ کړی

نشته ، هغه دَدے خلقو دَ پیدا کړی شرک نه پاک دے . دوی دا غواړی چه دَ الله تعالیٰ رڼړا دَ

نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ

دَ الله نور | په خپلو خُلو سره | او نهٔ قبلوی | الله | مګر دا چه | پوره کړی | خپل نور

خُلے په پُوکو مړه کړی ، او الله تعالیٰ غواړی چه هغه خپله رڼړا پوره خوره کړی

وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ

اګرچه | خوښ نهٔ کړی | کافران خلق | هم دے دے کوم چه | راولیږلو | خپل رسول | په هدایت

اګرکهٔ دَ کافرانو پرے خوښی نهٔ راځی . الله تعالیٰ هغه ذات دے چه خپل رسول ئے دَ هدایت او

وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ

او په رښتینی دین سره | چه غالب کړی هغه | په دینونو ټولو باندِ | اګرکهٔ | بدئے ګڼړی

حق دین سره راولیږلو دَ پاره دَدے چه دا په نورو دینونو غالب کړی اګرچه دَ مشرکانو دا خبره

ٱلْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْأَحْبَارِ

مشرکان | اے دَ ایمان خاوندانوا | بیشکه | ډیر | له عالمانو نه

ناخوښه وے نهٔ وی . اے مؤمنانو ! ډیر احبار (ملایان) او

وَٱلرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ وَيَصُدُّونَ

او پیرانو (نه) | خوری | مالونه | دَ خلقو | په ناجائزه | او منع کوی (خلق)

پیران (زاهدان) دَ خلقو مالونه په ناحقه خوری ، او خلق دَ الله تعالیٰ

عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۗ وَٱلَّذِينَ يَكْنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ

دَ الله دَ لارے نه | او هغه خلق چه | ذخیره کوی | سرهٔ زر | او سپین زر

دَ لارے نه منع کوی . او څوک چه سرهٔ او سپین زر جمع کوی

وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

او نهٔ خرڅ کوی هغه | دَ الله په لاره کښے | پس زیرے ورکړه دوی ته | دَ عذاب | دردناک

او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے ئے نهٔ خرڅ کوی نو (اے نبی ﷺ!) دوی ته دَ دردناک عذاب خبر ورکړه.

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا

په کومه ورځ | چه ګرم به کړے شی دغه مال | په اور کښے | دَ دوزخ | بیا به داغ ورکړے شی | په هغے سره

په کومه ورځ چه به دا (خزانے) دَ دوزخ په اور کښے ښے ګرمے کړے شی ، او دَ دوی تندی

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ

دَ دوی تندونه | او دَ دوی ډډونه | او دَ دوی شاګانونه | چه دا دی هغه څهٔ | چه تاسو جمع کول

اړخونه او شاګانے به پرے داغلے شی (او ورته به وئیلے شی چه) دا هغه خزانے دی چه تاسو

النصف

لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ

خپلو ځانونو دپاره | پس وڅکئ | هغه څهٔ چه تاسو | به جمع کولو | بیشکه | شمیر | دمیاشتو

ځان له جمع کړے وے. پس څهٔ چه تاسو جمع کول دَ هغے مزه وڅکئ. بیشکه چه دَ میاشتو شمیر دَ الله

عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ

دَ الله په نزد | دولس ۱۲ | میاشتے دی | دَ الله په کتاب کښے | په کومه ورځ چه | هغهٔ پیدا کړل

په کتاب کښے دَ الله تعالیٰ په نزد دولس میاشتے دی ، دَ هغے ورځے نه چه آسمانونه

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدِّيْنُ

آسمانونه | او زمکه | له دے نه | څلور (میاشتے) | عزتمندے دی | هم دا دے | دین

او زمکه ئے پیدا کړل ، په دے کښے څلور خاص دَ ادب میاشتے دی ، هم دغه سم دین

الْقَيِّمُ ۵ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ ۚ وَقَاتِلُوا

درست | پس ظلم مهٔ کوئ تاسو | په دے کښے | په خپلو ځانونو | او جنګ کوئ

دے - پس په دے (څلورو) میاشتو کښے په خپل ځان باندے ظلم مهٔ کوئ او مشرکانو

الْمُشْرِكِيْنَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ كَآفَّةً ۚ وَاعْلَمُوْا

دَ مشرکانو سره | ټول په یو ځائے | لکه څنګه چه | دوی جنګ کوی تاسو سره | ټول په یو ځائے | او پوهه شئ

سره په یو ځائے جنګیږئ لکه چه هغوی در سره په جمع جنګیږی او یاد ساتئ چه

اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٦﴾ اِنَّمَا النَّسِيْٓءُ زِيَادَةٌ

چه | الله | سره | دَ پرهیزګارانو دے. | بیشکه | (میاشت) وروستو کول | زیاتے دے

الله تعالیٰ دَ پرهیزګارو مل دے. بیشکه (دَ کفارو) میاشتے مخکښے وروستو کول په (خپل) کفر

فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُحِلُّوْنَهٗ عَامًا

په کفر کښے | ګمراه کیږی | په دے سره | کافران | دوی حلال کړی دا | یو کال

کښے تور زیاتے کول دی ، کفار دَ دے په وجه په ګمراهئ کښے غورزیږی چه یو کال یوه میاشت حلاله

وَّيُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ

او حرام کړی دا | (بل) کال | دَ پاره دَ دے چه پوره کړی | شمیر (دَ هغه میاشتو) | چه حرامے کړی دی | الله

کړی او بل کال ئے حرامه کړی چه دَ الله تعالیٰ دَ حراموکړو میاشتو شمیره پوره کړی نو په

فَيُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ۭ زُيِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ اَعْمَالِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ

پس حلالوی دوی | هغه څهٔ چه حرام کړی دی الله | ښائسته کړے شوی دوی ته | خراب | عملونه دَ دوی | او الله

دے کښے دَ الله تعالیٰ حرامه کړے (میاشت) حلاله کړی ، دوی ته خپل بد عملونه ښائسته ښکاره شوی دی

ع ٥ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ

لارهٔ نهٔ ښائی | قوم | دَ کافرانو ته | اے دَ ایمان خاوندانو! | په تاسو څهٔ شوی دی

او الله تعالیٰ کافرانو ته دَ هدایت لاره نهٔ ښائی . اے مؤمنانو ! دا په تاسو څهٔ شوی دی

إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ط

هر کله چه دو ته ویلے شی تاسو ته | ووځئ | دَ الله په لاره کښے | نو درانه شئ تاسو | دَ زمکے طرف ته

چه کوم وخت در ته دو ویلے شی چه دَ الله تعالیٰ په لاره کښے ووځئ نو تاسو زر په زمکے پورے ونښلئ

أَرَضِيتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْاٰخِرَةِ ج فَمَا مَتَاعُ

آیا راضی شوئ تاسو | په ژوند دَ دُنیا | دَ آخرت په مقابله کښے | پس نه دے | سامان

آیا تاسو دَ آخرت په مقابله کښے دَ دنیا ژوند خوښ کړے دے ، نو دَ دنیا مال متاع

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۳۸﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ

دَ ژوند دَ دُنیا | دَ آخرت په مقابله کښے | مګر لږ | که چرے تاسو و نه ځئ | نو هغه به عذاب درکړی تاسو ته

خو په آخرت کښے ډیر لږ دے ، که تاسو (جنګ له) و نه ځئ نو الله تعالیٰ

عَذَابًا أَلِيمًا ۙ وَّيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ

عذاب | دردناک | او په بدل کښے به راولی | بل له تاسو نه | یو قوم | او تاسو به ونه رسوے شئ | نقصان هغه ته

به مو په دردناک عذاب اخته کړی ، او ستاسو په ځائے به یو بل قوم راولی او تاسو به هغه ته هیڅ نقصان

شَيْئًا ط وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ

دَ هیڅ څیز | او الله | په هر څیز باندے | قادر دے | که چرے تاسو مدد ونه کړئ دَ هغه | نو مدد کړے دے دَ هغه

ونه رسولے شئ او الله تعالیٰ په هر څیز باندے قدرت لری . که تاسو دَ پیغمبر مدد ونه کړئ نو الله تعالیٰ دَ هغه مدد

اللّٰهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا

الله | کله چه | راوویستلو هغه | چه هغه وُو دویم | په دوؤ کښے | کله چه هغه دواړه وو

هغه وخت هم کړے وُو کله چه کافرانو (دَ کلی نه) بهر وویستلے وو (په دے حالت کښے چه) دوه (ملګرو) کښے ، هر کله چه

فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا ج

په غار کښے | کله چه ده وئیل | خپل ملګری ته | غم مه کوه | بیشکه | الله | مونږ سره دے

هغه دواړه غار کښے وو او هغه خپل ملګری ته وئیل چه غم مه کوه یقیناً الله تعالیٰ مونږ سره دے

فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَ أَيَّدَهُ بِجُنُودٍ

پس راوولیږلو | الله | تسکین خپل (طرف نه) | په خپل پیغمبر | او | قوت ئے ورکړو ده ته | په لښکرو

نو الله تعالیٰ دَ خپل طرف نه په خپل پیغمبر باندے اطمینان نازل کړو او په داسے لښکرو ئے دَ هغه امداد وکړو

لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلٰى ط

چه نه لیدلے تاسو هغه | او کړه هغه | خبره | دَ کافرانو | ښکته

کوم چه تاسو نه وُو کتلی ، او دَ کافرانو خبره ئے ښکته کړله ، او

وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا ط وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۴۰﴾ إِنْفِرُوا خِفَافًا

او خبره دَ الله | هم داده اوچته | او الله | ډیر زبردست | دَ حکمت خاوند دے | وځئ | سپک باری

دَ الله تعالیٰ خبره خو هسے هم (همیشه) اوچته وی او الله تعالیٰ غالب او دَ حکمت خاوند دے تاسو (غزا له) وځئ دَ لږ سامان

وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

او درونډ بارى | او جهاد کوئ | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو سره | د الله په لار کښې

یا د ډیر سامان سره او په خپل سر و مال سره د الله تعالیٰ په لار کښې جهاد کوئ

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ لَوْ كَانَ عَرَضًا

هم دا | ډیر ښه دی | تاسو د پاره | که تاسو پوهیږئ ؟ | که چرې وے | (دنیوی) مال

دا ستاسو د پاره بهتره ده که تاسو پرے پوهیږئ ؟ (اے پیغمبره!) که چرے په آسانئ سره

قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْ بَعُدَتْ

زر حاصلیدونکے | او سفر (هم) | آسان | نو پیروی به کړے وه دوئ ستا | او لیکن | لرے ښکاره شوه

حاصلیدونکے غنیمت وے یا آسان سفر وے (اے پیغمبره!) دا خلق به یقیناً در پسے درغلی وو، خو دوی ته دا

عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۭ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا

دوی ته | لاره | او | زر به دوی قسمونه خوری | په الله | که چرے زمونږ طاقت وے | نو ضرور به وتلی وو مونږ

سفر ډیر اوږد ښکاره شو، او اوس به په الله تعالیٰ قسمونه خوری چه که زمونږ وس رسیدے نو در سره

مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ

تاسو سره | دوی هلاکوی | خپل ځانونه | او الله | پوهیږی | چه بیشکه دوی

به وتلی وو، دوی خپل ځانونه په هلاکت کښے غورزوی او الله تعالیٰ ته ښه معلومه ده چه دوی

لَكٰذِبُوْنَ ﴿٤٢﴾ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ

دروغژن دی | معافی دِ وکړی | الله | تا ته | ولے | اجازت ورکړو تا | دوی ته

دروغژن دی۔ (اے نبی!) الله تعالیٰ دِ تا ته عفوه وکړی، تا دوی ته ولے اجازت ورکړو (نه

حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ

تر دے چه | ښکاره شوے وے | تا ته | هغه خلق چه | رښتینی وو | او تا پیژندلے وے

به دِ ورکولو) تر دے چه در ته ښه څرګنده شوے وے چه څوک پکښے رښتینی دی او دروغژن دِ

الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ

دروغ ویونکی | نه | غواړی اجازت له تا نه | هغه خلق چه | ایمان لری | په الله

پکښے هم پیژندلی وے، کوم خلق چه الله تعالیٰ او د آخرت په ورځ ایمان لری هغوی له تا نه د خپل

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

او په ورځ | د آخرت | له دے نه چه دوی جهاد وکړی | په خپلو مالونو | او په خپلو ځانونو سره

مال او ځان او د جهاد کولو په باره کښے رخصت نه غواړی (چه دوی دِ د جهاد د خدمت نه معاف وساتلے

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ ۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٤﴾ اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ

او | الله | ښه پیژنی | پرهیزګاران | بیشکه | اجازت غواړی له تا نه | هغه خلق چه

شی) او الله تعالیٰ پرهیزګاران ښه پیژنی۔ دا رخصت خو هغه خلق غواړی چه په الله تعالیٰ

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ
چہ ایمان نۂ راوړی | په الله | او په ورځ | دَ آخرت | او په شک کښې دی | زړونه دَ دوی | پس دوی
او په آخرت باندې ایمان نهٔ لری ، او په زړو کښے ئے شک پروت دے ، نو دوی
فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ
په خپل شک کښې | سرگردانه کیږی | او کهٔ چرے | دوی اراده کولے | دَ وتلو | نو ضرور به ئے تیار کړے وو | دَ دَپاره
په خپل شک کښے سرگردانه دی ، کهٔ چرے دوی (دَ جنگ میدان ته) دَ وتلو اراده لرلے نو دِ دے له به ئے څهٔ
عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا
(څهٔ) سامان | او لیکن | ناخوښه کړل الله | راپورته کیدل دَ دوی | پس درانه ئے کړل دوی | او وویلے شول | چه کښینئ
تیارے هم کړے وے ، لیکن الله تعالیٰ دَ دوی پاڅیدل خوښ نهٔ کړل نو توفیق ئے ورنهٔ کړو او ورته وویلے شو
مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿٤٦﴾ لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا
سره | دَ کښیناستونکو | کهٔ چرے راوتلے وے دوی | په تاسو کښے | نو نهٔ به ئے زیات کړے دی تاسو ته | مگر
چه دَ نورو ناستو سره تاسو هم کښینئ . کهٔ دوی تاسو سره دَ جنگ میدان ته وتلی هم وے نو په تاسو کښے به
خَبَالًا وَّلَاْاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ
فساد | او دوی به زغلیدل | ستاسو په مینځ کښے | په لټولو تاسو کښے | دَ فساد | او په تاسو کښے | جاسوسان دی
ئے نوره زیاته خرابی پیدا کړے وه او ستاسو په مینځ کښے به ئے دَ فتنے پیدا کولو کوشش کولو او اوس هم ستاسو په
لَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ ۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ
دَ دوی | او الله | پوهه دے | په ظالمانو | بیشکه | لټولے وُو دوی | فساد | له دے نه وړاندې
ټولی کښے دَ دوی جاسوسان شامل دی او الله دَ ظالمان ښهٔ پیژنی . دوی دَ دے نه وړاندې هم دَ فتنے پیدا کولو کوشش کولو
وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ
او اُلټه کړی ئے وو | تاسو دَ پاره | کارونه | تر دے چه | راورسیده | رښتینے وعده | او غالب شو | حکم | دَ الله
او ستاسو په کارونو کښے ئے ردو بدل کولو ، تر دے چه حق راورسیدو او دَ الله تعالیٰ حکم غالب شو حال دا
وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ ائْذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ ؕ
او دوی | خوښیتل نه | او څنے له دوی نه | هغه دے | چه وائی | چه رخصت راکړه | ما ته او ما فتنه کښے مهٔ غورزوه
دے چه دوی نهٔ خوښولو . او په دوی کښے څوک دا وائی چه ما ته اجازت راکړه او په شر کښے م مهٔ
اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ؕ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌ ۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٩﴾
واوړئ | په فتنه کښے | پریوتل دوی | او بیشکه | دوزخ | راګیرونکے دے | کافرانو لره
غورزوه واوړئ چه په آزمینت کښے خود دوی هسے هم پریوتی دی او بیشکه دوزخ په دے کافرانو راچاپیر شوے دے
اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيْبَةٌ
کهٔ چرے ورسیږی تا ته | (څهٔ) ښیګړه | نو بَد لګی په دوی | او کهٔ چرے | ورسیږی تا ته | مصیبت
(اے پیغمبره !) کهٔ تا ته څهٔ ښیګړه دررسی نو دوی پرے خفه کیږی ، او کهٔ تا ته څهٔ تکلیف دررسی

يَّقُوْلُوْا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَ يَتَوَلَّوْا

نو وائی دوی | مونږ خوسنبال کړے وو | خپل کار | له وړاندې نه | او | واپس لاړ شی

نو دوی وائی چه مونږ خو دَ وړاندې نه دَ ځان په حقله احتیاط کړے وو او (دا وائی او) دوی

وَّهُمْ فَرِحُوْنَ ۝۵۰ قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ

او دوی | خوشحاله وی | دوایه | هیڅ کله به ونه رسیږی مونږ ته | مګر هغه څۀ چه لیکلی دی | الله

په خوشحالئ خوشحالئ مخ واړوی او روان شی (اے پیغمبره!) دوایه چه څۀ الله تعالیٰ مونږ دَ پاره مقرر کړی

لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۵۱ قُلْ

مونږ دَ پاره | دے هغه کارساز زمونږ | او په الله باندې | توکل یکار دے | مؤمنانو له | دوایه

دی مونږ ته به هم هغه ملاویږی هغه زمونږ کارساز دے او مومنان هم په الله تعالیٰ توکل ساتی (اے پیغمبره!) دے

هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ؕ وَنَحْنُ

آیا | تاسو انتظار کوئ | زمونږ په حق کښے | صرف | یو له دوؤ ښیګړو نه ؟ | او مونږ (خو)

(منافقانو) ته واؤ روه چه تاسو زمونږ په حق کښے په دوؤ ښیګړو کښے دَ یوے ښیګړے (دَ فتح یا دَ شهادت) انتظار کوئ او مونږ

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖٓ

انتظار کوؤ | ستاسو په حق کښے | داچه ورسوی تاسو ته | الله | عذاب | له خپل طرف نه

ستاسو په حق کښے دَ دے خبرے انتظار کوو چه الله تعالیٰ په تاسو دَ خپل طرف نه څۀ عذاب راولیږی یا زمونږ

اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖ فَتَرَبَّصُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُوْنَ ۝۵۲ قُلْ اَنْفِقُوْا

یا زمونږ په لاسونو | پس انتظار کوئ تاسو | بیشکه مونږ هم تاسو سره | انتظار کوونکی یو۔ | دوایه | خرڅ کړئ

په لاسونو عذاب در رسوی، پس تاسو هم انتظار کوئ مونږ هم تاسو سره انتظار کوو۔ ورته دوایه کۀ تاسو

طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ؕ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝۵۳

(مال) په خوښئ | یا په ناخوښئ | هیڅ کله به قبول نۀ کړے شی | له تاسو نه | بیشکه یئ تاسو | نافرمانه خلق

خپل مالونه په رضا خرڅ کوئ او کۀ په نارضا، خوستاسو خیرات هیچرے قبلیدے نۀ شی ځکه چه تاسو فاسقان خلق یئ۔

وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ

او نۀ ده منع کړی دوی | له دے نه چه | قبول کړے شی | له دوی نه | صدقے د دوی | مګر | داچه دوی

دَ دوئ دَ خیرات دَ نۀ قبلیدو وجه نور څۀ نۀ ده خو دا چه دوئ دَ الله تعالیٰ

كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا

منکر شول | دَ الله | او دَ ده دَ رسول | او دوی نۀ راځی | مونځ له | مګر

او دَ رسول نه انکار کړے دے۔ او مونځ ته نۀ راځی خو په ماتو

وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ۝۵۴ فَلَا تُعْجِبْكَ

سستی کوونکی | او دوی نۀ خرڅ کوی | مګر | په ناخوښئ | پس په تعجب کښے دِ وانۀ چوی

زړونو ، او دَ الله تعالیٰ په لار کښے خرڅ نۀ کوی خو په ناخوالئ ، نو دَ دوی مالونه

أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

مالونه دَدوی | او نهٔ | اولاد دَدوی | بیشکه | چه غواړی | الله

او دَ دوی اولاد دِ تا په تعجب کښې نهٔ اچوی ، الله تعالیٰ ته دا منظوره ده چه

لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ

چه دوی ته عذاب ورکړی | په هغې سره | په ژوندن کښې | دَ دنیا | او ووځی | دَ دوی ساګانې

دَ دِې څیزونو په انجام کې په دنیا کښې په عذاب اخته کړی ، او هر کله چه دَ دوی ساه ووځی

وَهُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ ۚ

او دوی | کافران وی | او دوی قسمونه خوری | په الله | چه دوی خو | له تاسو نه دی

نو هم به دوی کافران وی ، او دوی په الله تعالیٰ قسمونه خوری چه مونږ ستاسو ملګری یُو

وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ

او نهٔ دی دوی | له تاسو نه | بلکه دوی (خو) | داسې خلق دی | چه ویرېږی | که چرې دوی بیامومی

او دوی هیڅ ستاسو ملګری نهٔ دی ، بلکه دوی خو (په ظاهر او باطن کښې) فرق لرونکی دی که دوی د

مَلْجَـًٔا أَوْ مَغَٰرَٰتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ

ځائې دَ پناه ، | یا غارونه | یا ځائې دَ ننوتو | نو خامخا به دوی واپس شی | هغې ته

پناه ځائې ، یا غار یا دَ سر پټولو غوندې ځائې بیامومند و ، نو په منډه هلته

وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَٰتِ

زغلېدُونکی | او ځنې له دوی نه | هغه څوک دی | چه الزام لګوی په تا | په صدقو کښې

ځان پټ کړی . او ځنې پکښې داسې خلق دی چه په زکوٰة ویشلو کښې په تا اعتراض کوی

فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ

پس که چرې | دوی له ورکړے شی | له هغې نه | نو خوشحاله شی | او که چرې | ورنهٔ کړے شی دوی ته | له هغې نه

نو که دوی له ترے نه ورکړے شی نو خوشحاله شی او که چرے دوی ته پکښې څهٔ ملاؤ نهٔ شی

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَآ ءَاتَىٰهُمُ اللَّهُ

نو هغه وخت دوی | ناراضه شی | او څهٔ به ښهٔ وے | که چرے دوی | راضی کیدے | په هغه څهٔ چه ورکړل دوی ته الله

نو فورًا ناراضه شی . او که دوی په هغه برخه راضی شوے وے چه خدائے او رسول ورته

وَرَسُولُهُۥ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ

او دَ ده رسول | او دوی ویلے | بس دے مونږ دَ پاره | الله | او س به راکړی مونږ ته | الله | دَ خپل فضل نه

ورکړے ده او دائے ویلے وے چه خدائے رالہ بس دے هغه به مونږ ته په خپل فضل سره او دَ

وَرَسُولُهُۥٓ إِنَّآ إِلَى اللَّهِ رَٰغِبُونَ ﴿٥٩﴾ ع إِنَّمَا الصَّدَقَٰتُ لِلْفُقَرَآءِ

او رسول دَ ده | بیشکه مونږ | دَ الله طرف ته | اُمید لرونکی یُو | بیشکه | چه صدقې | دَ پاره دَ فقیرانو

هغهٔ رسول به ډیر څهٔ راکړی بیشکه مونږ الله تعالیٰ طرف ته راغب یُو . په حقیقت کښې دَ زکوٰة مال صرف دَ فقیرانو

وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ

او دَمسکینانو دی | او دَ کارکنانو دی | چه په دے (صدقو) باندے (مقرر) دی | او (هغه چا دَپاره) دکوموزړونو کښے چه الفت پیدا کړے

مسکینانو او دا دَ راټولوونکو کارکنانو حق دے او دَ هغو خلقو حق دے دَ کومو د لچوئی چه منظور

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ

او په (آزادولو) دَ څټونو کښے | او دَ قرض دارو دَپاره | او دَ الله په لار کښے | او مسافرو (دَپاره)

وی او دَ غلامانو په آزادولو، دَ قرض دارو په مدد کولو، دَ الله تعالیٰ په لاره کښے په ورکولو او دَ مسافرو په مدد

فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝٦٠ وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ

فرض دی | دَ الله دَ طرف نه | او الله | پوهه | خاوند دَ حکمت دے | او ځنے له دوی نه | هغه دی (چه)

کولو کښے خرچ کیدے شی، دا دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه حکم دے او الله تعالیٰ ښه پوهه دَ حکمت خاوند دے۔ او ځنے خلق له دوی نه

يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ ؕ قُلْ اُذُنُ

تکلیف ورکوی | نبی ته | او وائی | چه دے (خو) | غوږ دے | ووایه | غوږ

داسے دی چه نبی ته تکلیف ورکوی او وائی چه دا سړے دَ هر چا هره خبره آوری، ووایه چه دا خو ستاسو دَ

خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ

ښهٔ دے تاسو دَپاره | یقین لری | په الله | او یقین لری | دَ مؤمنانو (په خبره) | او رحمت دے

فائدے دَپاره داسے دے، دے په الله تعالیٰ یقین ساتی او دَ مسلمانانو په خبره باور کوی او په تاسو کښے

لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ؕ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ

دَ هغو دَپاره چه | ایمان راوړی | له تاسو نه | او | کوم خلق چه | تکلیف ورکوی | دَ الله رسول ته

چه څوک ایمان لری دَ هغوئ دَپاره رحمت دے، او څوک چه دَ الله تعالیٰ رسول له تکلیف ورکوی

لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝٦١ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ

هغوی له | عذاب (دے) | دردناک | دوی قسمونه خوری | په الله | تاسو دَپاره | چه راضی کړی تاسو

هغوی دَپاره دردناک عذاب دے۔ دا خلق ستاسو په وړاندے قسمونه خوری چه تاسو خوشحاله کړی

وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗۤ اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝٦٢

او الله | او دَ دهٔ رسول | زیات حقدار دی | چه رضامند ئے کړی دوی | که چرے وی دوی | مؤمنان

حالانکه الله تعالیٰ او دَ دهٔ رسول دَ دے خبرے زیات حق لری چه دوی ئے رضا کړی که دوی په رښتیا مؤمنان وی

اَلَمْ يَعْلَمُوْۤا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ لَهٗ

آیا دوی ته معلومه نهٔ ده | چه هغه | کوم چه مخالفت وکړی | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | نو بیشکه دهٔ دَپاره دے

آیا دوی ته معلومه نهٔ ده چه څوک دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول مخالفت کوی نو هغهٔ دَپاره

نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ۝٦٣

اور | دَ دوزخ | همیشه به وی | په هغے کښے | هم داده | رسوائی | ډیره لویه

دَ دوزخ اور مقرر دے چه همیشه به پکښے پراته وی او دا ډیره دَ رسوائی خبره ده

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ

ویریږي | منافقان | له دې نه چه نازل شي | په دوی باندې | (څه) سورت | چه خبر ورکړي دوی ته

منافقان د دې نه ویریږي چه چرته (په مسلمانانو) داسې سورت را نازل نهٔ شي چه د دوی (منافقانو) د

بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ

هغه څهٔ چه | د دوی په زړونو کښې دي | ووایه | مسخرې کوئ تاسو | بیشکه الله | ښکاره کوونکے دے

زړونو حال ورته څرګند کړي (اے پیغمبره!) ووایه چه (ښه ده) خندا مکلنه کوئ، بیشکه الله تعالیٰ هغه شیز

مَّا تَحْذَرُوْنَ ۞ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا

د هغه خبرے کومے نه چه تاسو ویریږئ | او که چرے | ته له دوی نه تپوس وکړے | نو دوی به ضرور وائي | بیشکه چه مونږه

څرګندوونکے دے د کوم نه چه تاسو ویره کوئ - او که تپوس تربے نه وکړے (چه څهٔ خبرے مو کولے؟) نو جواب به وکړي

نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ؕ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ

توقے | او لوبے کولے | ووایه | آیا په الله | او د دهٔ په آیتونو | او د دهٔ په پیغمبر پورے

چه مونږ خو هسے توقے ټکالے کولے، ورته ووایه چه آیا ستاسو توقے په الله د هغهٔ په آیتونو او په

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ۞ لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ

تاسو توقے کوئ | بهانے مهٔ جوړوئ | تاسو خو کافر شوئ | پس له ایمان راوړو نه

پیغمبر پورے کیږي؟ اوس عذرونه مهٔ کوئ تاسو د ایمان راوړولو نه پس بیا کفر کړے دے

اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةًۢ

که چرے مونږ معافي وکړو | یو ډلے ته | له تاسو نه | نو مونږ به عذاب ورکړو | بلے ډلے ته

که مونږ ستاسو یو ټولے معاف هم کړو، نو بل ټولی له به خامخا سزا ورکړو

بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۞ اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ

ځکه چه دوی | وو | ګناهګار | منافقان سړي | او منافقانے ښځے

ځکه چه دوی مجرمان دي - منافقان سړي او منافقانے ښځے

ع ۱۷/۱۴

بَعْضُهُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

د یو بل (ملګري) دي | حکم کوي | د بد کار | او منع کوي

ټول د یو بل پشان دي، د بدو خبرو تعلیم ورکوي، او د نیکئ نه

وقف لازم

عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ ؕ نَسُوا اللّٰهَ

د نیک کار نه | او بند ساتي | لاسونه خپل (د خیرات نه) | هیر کړو دوی | الله

خلق منع کوي او د نیکئ په لاره کښې د خرڅ کولو نه) خپل لاسونه منع ساتي، دوی الله تعالیٰ هیر کړو

فَنَسِيَهُمْ ؕ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۞ وَعَدَ اللّٰهُ

پس هغهٔ هیر کړل دوی | بیشکه | منافقان | نافرمانه دي | وعده کړے ده | الله

نو الله تعالیٰ هم دوی هیر کړل (یاد ساتي ئې نه) منافقان یقیناً نافرمانه دي - الله تعالیٰ د منافقانو سړو او د منافقا

الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَجَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ

منافقانو سړو سره | او دَ منافقانو ښځو سره | او دَ کافرانو سره | دَ اور دَ دوزخ | چه همیشه به وِی دوی

ښځو سره او کافرانو سره دَ دوزخ دَ اور وعده کړے ده چه همیشه به پکښے

فِيْهَا ۭ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ

په دے کښے | هم دا (عذاب) | بس دے دوی له | او | لعنت کړے دے په دوی | الله | او دوی دَ پاره

پراته وی او دغه (عذاب) دَ دوی دَ پاره کافی دے او په دوی باندې دَ الله تعالیٰ لعنت دے او دَ دوی دَ

عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٦٨﴾ ۙ كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْٓا اَشَدَّ

عذاب دے | همیشه | (ستاسو مثال) پشان دَ هغو خلقو دے | چه له تاسو نه وړاندې وو | هغوی وو ډیر زیات

پاره دَ همیشه عذاب مقرر دے۔ (ستاسو کارونه) دَ هغه چا په شان (دی) چه تاسو نه وړاندې تیر شوی دی چه تاسو نه

مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۭ فَاسْتَمْتَعُوْا

له تاسو نه | په قوت کښے | او زیات وُو | په مال کښے | او په اولاد کښے | پس هغوی فائده واخسته

زیات زورآور او تاسو نه زیات دَ مال او دَ اولاد خاوندان وُو ، پس هغوی دَ خپلے دنیوی

بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ

له خپلے برخے نه | پس تاسو هم فائده واخسته | له خپلے حصے نه | لکه چه | فائده اخستے وه | هغو خلقو چه

برخے نه فائده اوچته کړه او تاسو دَ خپلے دینوی برخے نه یئه فائده اوچته کړه ، لکه څنګه چه هغه خلقو چه له تاسو نه

مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ۭ

له تاسو نه وړاندې وو | له خپلے برخے نه | او تاسو هم مشغول شوئ (په بے خبرئ کښے) | لکه چه هغوئ | مشغول وو

وړاندې وو دَ خپلے برخے نه فائده اوچته کړه ، او په هغه ناکاره بحثونو کښے پریوتلئ لکه هغوی چه

اُولٰۗىِٕكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ

هم دا خلق دی (چه) | ضائع شول | عملونه دَ دوی | په دنیا کښے | او په آخرت (کښے) | او هم دا خلق دی

پکښے بوخت شوی وو ، دَ داسے خلقو عملونه په دُنیا او آخرت دواړو کښے ضائع لاړل او هم دغه خلق

الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٩﴾ اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

نقصان موندونکی | آیا نه دے | رسیدلے دوی ته | خبر | دَ هغو خلقو چه | له دوی نه وړاندې وو

پخیله تاوانیان شول آیا دوی ته دَ پخوانو خلقو حالات نه دی رارسیدلی

قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ڏ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ

دَ قوم دَ نوح | او دَ عاد | او دَ ثمود | او قوم دَ ابراهیم

دَ قوم دَ نوح ، او دَ عاد ، او دَ ثمود ، او دَ قوم دَ ابراهیم ، او

وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ۭ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

او دَ مدین والو | او دَ اپوته شوو کلو | چه راغلل دوی ته | پیغمبران دَ دوی

دَ مدین دَ اوسیدونکو او دَ هغه کلو چه اړولے شوی وو ، هغوی ته خپلو پیغمبرانو څرګند دلیلونه

بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

په ښکاره دلیلونو سره | پس نهٔ وو الله (داسې) | چه ظلم ئې کړې وو په دوی باندې | لیکن دوی پخپله | په خپلو ځانونو

راغلل ، نو الله تعالیٰ په هغوی هیڅکله زیاتې نه کولو خو هغوی پخپله پخپلو

يَظْلِمُوْنَ ۝٧٠ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۘ

ظلم کولو | او مؤمنان سړی | او مؤمنانې ښځې | ځنې له دوی نه ملګری دَ ځنو دی

ځانونو ظلم کولو۔ او مؤمنان سړی او مؤمنانې ښځې دَ یو بل ملګری دی ،

يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيْمُوْنَ

چه حکم کوی | دَ نیک کار | او منع کوی | دَ بدو کارونو نه | او قائموی

دَ نیکو کارونو تعلیم ورکوی ، او دَ بدو کارونو نه خلق منع کوی ، او دَ مونځونو

الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ

مونځ | او ادا کوی | زکوٰة | او حکم منی | دَ الله

پابندی ساتی ، او زکوٰة ورکوی ، او دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول

وَرَسُوْلَهٗ ۭ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ

او دَ دهٔ دَ رسول | هم دا خلق دی | چه رحم به وکړی په دوی باندې | الله | بیشکه | الله | ډیر زبردست

حکم منی ، په دې خلقو به الله تعالیٰ ډیر زر رحم وکړی (یاد ساتئ چه) الله تعالیٰ یقیناً غالب

حَكِيْمٌ ۝٧١ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ

دَ حکمت خاوند دے | وعده کړې ده | الله | مؤمنانو سړو | او مؤمنانو ښځو سره

او دَ حکمت خاوند دے الله تعالیٰ دَ مؤمنانو سړو او مؤمنانو ښځو سره دَ داسې باغونو دَ

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا

دَ جنتونو | چه بهیږی به | لاندې دَ هغې نه | نهرونه | (چه) دوی به همیشه وی | په هغې کښې

ورکولو اراده کړې ده چه دَ هغې لاندې به نهرونه بهیږی کوم ځائې چه به دوی همیشه

وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ

او دَ پاکیزه مکانونو | دائمی باغونو کښې | او رضامندی | دَ الله

وُسیږی او دَ داسې پاک صفا مکانونو چه دَ همیشه په باغونو کښې به وی او دَ ټولو نه غټه خبره دا چه دَ الله

اَكْبَرُ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝٧٢ ع يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

ډیره لویه ده | هم دا ده | کامیابی | ډیره لویه | اے | نبی ! | جهاد وکړه

رضامندی به ورته حاصله شی، هم دا دَ ټولو نه لویه کامیابی ده ۔ اے نبی ! کافرانو او منافقانو

الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۭ وَمَاْوٰىهُمْ

دَ کفارو | او منافقینو سره | او سختی کوه | په دوی | او ځائے دَ دوی

سره جهاد کوه ، او په دوی باندې سختی کوه او (یاد ساتئ چه) دَ دوی ځائے

وقف لازم

ع ۱۵ ۹

جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۷۳﴾ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا

دوزخ دے | او هغه ډیر بد | ځائے دے د واپس تلو | دوی قسمونه خوری | په الله | چه نه دی وئیلی دوی

دوزخ دے او هغه ډیر خراب ځائے دے۔ دوی په الله تعالیٰ قسمونه خوری چه مونږ فلانئ خبره نه

وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ

او بیشکه وئیلے ده دوی | خبره | د کفر | او دوی کافران شول | پس | د خپل اسلام راوړنه

ده کړے، حال دا دے چه دوی د کفر خبره ضرور کړے ده او د اسلام نه پس ئے کفر غوره کړو

وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ

او دوی اراده وکړه | د هغه څه | چه دوی بیا نه مونده | او دوی بدل وا نه خستلو | مګر د دے خبرے چه

او هغے کار ته ئے لاس واچولو چه ترسره ئے نه کړے شو او دوی صرف د دے خبرے بدله واخستله

اَغْنٰهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَاِنْ يَّتُوْبُوْا

غنیان کړل دوی | الله | او | د دهٔ رسول | په خپل فضل سره | پس که چرے دوی توبه وکړی

چه الله تعالیٰ او د دهٔ رسول په خپله مهربانئ سره دوی غنیان کړی ؤو، نو که چرے دوی توبه وباسی

يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ

نو وی به | ډیره ښه | د دوی د پاره | او که چرے | دوی ونه منی | نو عذاب به ورکړی دوی له | الله

نو دا به ورله بهتره وی ، او که چرے دوی ونه منی ، نو الله تعالیٰ به دوی له په

عَذَابًا اَلِيْمًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ

عذاب | دردناک | په دنیا کښے | او په آخرت (کښے) | او نه به وی دوی د پاره

دنیا او آخرت کښے دردناک عذاب ورکړی ، او په مخ د زمکے

فِى الْاَرْضِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۷۴﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ

په مخ د زمکے | څوک دوست | او نه څوک مددګار | او ځنے له دوی نه | هغه څوک دی

به د دوی د پاره نه څوک دوست وی او نه مددګار۔ او په دوی کښے ځنے هغه دی کوم چه

عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ

چه وعده ئے کړے وه الله سره | که چرے هغه راکړی مونږ ته | له خپل فضل نه | نو مونږ به ضرور صدقه ورکړو | او مونږ به ضرور یو

د الله تعالیٰ سره وعده کړے وه چه که الله تعالیٰ مونږ له په خپل فضل سره (مال) راکړو نو مونږ به ئے ضرور خیرات کړو

مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۷۵﴾ فَلَمَّآ اٰتٰهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا

له نیکانو نه | بیا هر کله چه | ورکړو دوی ته هغهٔ | له خپل فضل نه | نو دوی شومتیا وکړه

او ښهٔ نیکان به شو۔ بیا هر کله چه الله تعالیٰ په خپل فضل سره دوی له (هر څهٔ) ورکړل نو په دے کښے

بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۶﴾ فَاَعْقَبَهُمْ

په هغے کښے | او دوی واوړیدل (د وعدے نه) | او دوی | مخ اړونکی دی | پس د دوی انجام کینولو (الله)

ئے شومتیا شروع کړه او (د وعدے نه) واوړیدل او انکار ئے وکړو۔ نتیجه ئے دا شوه چه الله تعالیٰ

نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمِ یَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا
نفاق | دَ دوی په زړونو کښې | ترهغې ورځې پورې | چه دوی به ملاویږي دَهغهٔ سره | څکه چه | دوی مخالفت وکړو
دَ دوئ په زړونو کښې داسې نفاق واچولو چه دَ ملاقات (قیامت) ترورځې پورې به قائم وی څکه چه

اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ ﴿۷۷﴾ اَلَمْ یَعْلَمُوْٓا
دَ الله سره | دَ هغې وعدې چه دَ دهٔ سره ئې کړې وه | او په سبب دَ دې چه دوی به دروغ وئیل | آیا دوی نهٔ پوهیږي؟
دوی الله تعالیٰ سره بې لوظی وکړه او دروغ وینا کانې ئې وکړے. آیا دوی نهٔ پوهیږی

اَنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ
چه الله | پوهیږی | دَ دوی په رازونو | او دَ دوی په پټو خبرو | او دا چه | الله | بنهٔ پوهیږی
چه الله تعالیٰ دَ دوی په پټو رازونو او دَ دوی په پټو خبرو بنهٔ خبر دې او دا چه الله تعالیٰ دَ غیبو په

الْغُیُوْبِ ﴿۷۸﴾ اَلَّذِیْنَ یَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِیْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ
په غیبو | کوم (منافقان) چه | الزام لګوی | په خوشحالئ سره خیرات کوونکو | مؤمنانو باندې
خبرو باندې بنهٔ عالم دې. دا هغه خلق دی چه په خپله مرضئ خیرات کوونکو مؤمنانو ته دَ خیرات

فِی الصَّدَقٰتِ وَالَّذِیْنَ لَا یَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ
په صدقو کښې | او کوم (مؤمنان) چه | څهٔ نهٔ بیاموی | سوا دَ خپل محنت نه
په حقله ملامتیا کوی، او هغه خلق چه نهٔ بیاموی مګر دَ خپل محنت (صله) دا

فَیَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ ؕ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ ؗ وَلَهُمْ عَذَابٌ
نو دوی توقے کوی | هغوئ پورې | توقے وکړے الله | دَ دوی سره | او دَ دوی دَ پاره | عذاب دې
منافقان دوی پورې توقے کوی، الله تعالیٰ دَ دوی دَ مذاق (بدله) ورکړه او دَ دوئ دَ پاره

اَلِیْمٌ ﴿۷۹﴾ اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ؕ اِنْ تَسْتَغْفِرْ
دردناک | تهٔ بخښنه غواړې | دوی دَ پاره | یا بخښنه نهٔ غواړې | دوی دَ پاره | که تهٔ بخښنه غواړې
دردناک عذاب مقرر دې. که تهٔ دَ دوی دَ پاره بخښنه غواړې او که نهٔ غواړې که تهٔ ورله (یو ځل نه)

لَهُمْ سَبْعِیْنَ مَرَّةً فَلَنْ یَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ؕ ذٰلِكَ
دوی دَ پاره | اویا (۷۰) | ځله (هم) | نو هیڅکله به ونهٔ بخښی | الله | دوی | دا
او اویا ځله بخښنه دَ غواړې خو الله تعالیٰ به دوی هیچرې ونهٔ بخښی، دا ځکه چه

بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی
په دې وجه چه دوی | انکار وکړو | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | او الله | لاره نهٔ ښائي
دوئ دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول نه انکار کړے دے، او الله تعالیٰ بد عمله قوم په

الْقَوْمَ الْفٰسِقِیْنَ ﴿۸۰﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ ع ۸ ۱۲
نا فرمانو خلقو ته | خوشحاله شول | وروستو پاتے شوی (له جهاد نه) | په خپله ناسته
سمه لاره نهٔ بوځی. دا وروستو پاتے کیدونکی خلق دَ پیغمبر نه په وروستو

خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ

په خلاف دَ پیغمبر دَ خدائے | او خوښه نهٔ کړله دوی | چه جهاد وکړی دوی | په مالونو خپلو | او په ځانونو خپلو

پاتے کیدو باندِ خوشحاله شول ، او دائے خوښه نهٔ کړه چه په خپل مال او سر باندِ دَ الله تعالیٰ په لاره کښے

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِي الْحَرِّ ؕ قُلْ

په لاره کښے | دَ الله | او دوی ووئیل (نورو ته) | مهٔ وُځئ (جهاد له) | په ګرمئ کښے | وُوایه

جهاد وکړی ۔ او خلقو ته ئے (هم) ووئیل چه په داسے سخته ګرمئ کښے (جهاد دَ پاره) سفر مهٔ کوئ ۔ ته ورته

نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ؕ لَوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ﴿۸۱﴾ فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا

اور دَ دوزخ | ډیر سخت دے | په ګرموالی کښے | کاش چه دوی پوهیدے | پس وُدِ خاندی دوی | لږ

ووایه چه دَ دوزخ اور خو دَ دے نه زیات ګرم دے کاش چه دوی په دے خبره پوهیدے ۔ نو لږ دے ورځے دِ وخاندی

وَّلْيَبْكُوْا كَثِيْرًا ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۲﴾ فَاِنْ

او وُدِ ژاړی | ډیر | دا سزا | دَ هغه څهٔ ده | چه دوی به کول | پس که چرے

او بیا ډیره موده دِ ژاړی ، دَ دوئ دَ کارونو هم دغه سزا ده ۔ نو که چرے

رَّجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوْكَ

واپس راوستے ته ئے | الله | دَ یو ډلے طرف ته | له دوی نه | پس اجازت وغواړی دوی له تا نه

ته ئے الله تعالیٰ دَ دوئ (منافقینو) یو ټولی طرف ته واپس راوستے او (په یله موقعه) تا نه میدان جنګ طرف

لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوْا مَعِيَ اَبَدًا وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا

دَ وتلو (جنګ دَ پاره) | نو ووایه | چه هیڅ کله تاسو وتلے نهٔ شئ | ما سره | چرے هم | او هیڅ کله تاسو جنګیدلے نهٔ شئ

ته دَ وتلو اجازت وغواړی نو ورته جواب ورکړه چه تاسو ما سره هیڅرے وتلے نهٔ شئ او زما په ملګرتیا کښے هیڅ کله دَ

مَعِيَ عَدُوًّا ؕ اِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوْا

زما په ملګرتیا کښے | دښمن سره | بیشکه تاسو | راضی شوئ | په کښیناستلو | په اول | ځل | پس کښینئ تاسو

دَ دښمن مقابله نهٔ شئ کولے ۔ بیشکه تاسو په اول ځل (په کورونو کښے) ناستهٔ خوښه کړے وه نو اوس هم تاسو

مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ﴿۸۳﴾ وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا

دَ وروستو پاتے خلقو سره | او مهٔ کوه مونځ (دَ جنازے) | په هیڅ کس باندِ | له دوی نه | چه مړ شی | چرے هم

وروستو پاتے خلقو سره کښینئ ۔ او (اے نبیﷺ!) آئنده چه په دوی کښے څوک مړ شی نو مهٔ دَ هغهٔ جنازه کوه

وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ

او مهٔ وُدریږه ته | په قبر دَ هغهٔ | بیشکه دوی انکار وکړو | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول

او مهٔ ئے په قبر وُدریږه ، ځکه چه دوی دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول نه انکار کړے دے

وَمَاتُوْا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۸۴﴾ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ؕ

او دوی مړهٔ شول | او دوی نافرمانه وُو | او په تعجب کښے دِ وانهٔ چوی | مالونه دَ دوی | او اولاد دَ دوی

او په داسے حالت کښے مړهٔ شوی دی چه دوی نافرمانه وو ۔ دَ دوئ مالونه او دَ دوئ اولاد تا په تعجب کښے وانهٔ چوی

اِنَّمَا يُرِيۡدُ اللّٰهُ اَنۡ يُّعَذِّبَهُمۡ بِهَا فِى الدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ

بیشکه | غواړی الله | چه | عذاب ورکړی دوی ته | دَدے په وجه | په دنیا کښے | او وُځی

الله تعالیٰ خو صرف دا غواړی چه دوی ته په هغه څیزونو سره په دنیا کښے عذاب ورکړی او دَ دوی ساه

اَنۡفُسُهُمۡ وَهُمۡ كٰفِرُوۡنَ ﴿۸۵﴾ وَاِذَاۤ اُنۡزِلَتۡ سُوۡرَةٌ اَنۡ اٰمِنُوۡا

روحونه دَ دوی | او دوی کافر وی | او هر کله چه نازل کړے شی | یو سورت | چه ایمان راوړئ

وُځی نو په داسے حالت کښے چه دوی کافران وی۔ او کله چه یو سورت په دِے مضمون را نازل شی چه تاسو

بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوۡا مَعَ رَسُوۡلِهِ اسۡتَاۡذَنَكَ اُولُوا الطَّوۡلِ

په الله | او جهاد وکړئ | په ملګرتیا کښے | دَ دهٔ دَ رسول | نو اجازت غواړی له تا نه | مالداره خلق

په الله ایمان راوړئ او دَ رسول په ملګرتیا کښے جهاد وکړئ، نو له دوی نه مالداره خلق در نه

مِنۡهُمۡ وَقَالُوۡا ذَرۡنَا نَكُنۡ مَّعَ الۡقٰعِدِيۡنَ ﴿۸۶﴾ رَضُوۡا

له دوی نه | او وائی | پریږده مونږ | چه شو مونږ | دَ کښیناستونکو سره | دوی راضی شول

اجازت غواړی او وائی چه مونږ پریږده چه دَ ناستو خلقو سره (ناست) پاتے شو۔ دوی پخپله

بِاَنۡ يَّكُوۡنُوۡا مَعَ الۡخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ فَهُمۡ

په دے چه وی دِ دوی | سره | دَ وروستو پاتے کیدونکو ښځو | او مهر وو هلے شو | په زړونو دَ دوی | پس دوی

په دے راضی دی چه کور ناستو زنانو سره ملګری پاتے شی او دَ دوی په زړونو مهر لګولے شوے دے پس دوی

لَا يَفۡقَهُوۡنَ ﴿۸۷﴾ لٰكِنِ الرَّسُوۡلُ وَالَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا مَعَهٗ

نهٔ پوهیږی | لیکن | رسول | او هغه کسان چه | ایمان ئے راوړو | دَ دهٔ سره

نهٔ پوهیږی، لیکن رسول او هغه خلقو چه دَ دهٔ سره ئے ایمان راوړو په خپلو

جٰهَدُوۡا بِاَمۡوَالِهِمۡ وَاَنۡفُسِهِمۡ‌ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ

دوی جهاد وکړو | په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | او هم دا کسان دی | چه دوی دَ پاره

مالونو او په خپلو ځانونو سره ئے جهاد وکړو، هم دا خلق دی چه دَ دوی دَ

الۡخَيۡرٰتُ‌ؗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ﴿۸۸﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمۡ

ښیګړے دی | او هم دا خلق دی | خلاصے موندونکی | تیار کړی دی | الله | دوی دَ پاره

پاره ښیګړے دی او هم دا کسان کامیاب دی۔ الله تعالیٰ دَ دوی دَ پاره داسے باغونه

جَنّٰتٍ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا‌ ؕ

باغونه | چه بهیږی به | دَ هغے لاندِ | نهرونه | همیشه به وی دوی | په هغے کښے

تیار کړی دی چه دَ هغے لاندِ به نهرونه بهیږی، هم په دے کښے به دوی همیشه وی

ذٰلِكَ الۡفَوۡزُ الۡعَظِيۡمُ ﴿۸۹﴾ وَجَآءَ الۡمُعَذِّرُوۡنَ مِنَ الۡاَعۡرَابِ

دا دهٔ | کامیابی | ډیره لویه | او راغلل | عذر کوونکی | له کلی والو نه

او دا یوه لویه کامیابی ده۔ او له کلی والو نه ځنے بهانے کر راغلل،

ع ۱۱/۹ ۱۷

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

چه رخصت ورکړے شي | دوی ته | او کښیناستل | هغه کسان کوموچه | دروغ دوئیل | الله | او دَ دهٔ رسول ته

چه (دَ پاتے کیدو) اجازت ورته ورکړے شي او هغه کسان بالکل کښیناستل چاچه دَ الله او دَ رسول سره په دروغ وعده

سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۹۰﴾ لَيْسَ

زر به ورسیږی | هغوته چه | کافران دی | له دوی نه | عذاب | دردناک | نشته دے

کړے وه ، په دوی کښے څوک چه په کفر کښے پاتے شي هغوی له دردناک عذاب مقرر دے . په

عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ

په کمزورو باندِ | او نهٔ په رنځورانو باندِ | او نهٔ په هغه خلقو باندِ کوم چه | نهٔ بیاموی

ضعیفانو او په ناروغو . او په هغه چا چه (دَ جهاد) خرچه نهٔ بیاموی

مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ مَا

هغه څیز چه | خرڅ کړی | هیڅ ګناه | هر کله چه دوی خیرخواهي کوی | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول | نشته دے

هیڅ ګناه نشته کهٔ دوی دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول سره مخلص وی ، په

عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۹۱﴾ وَّ

په نیکی کوونکو باندِ | (څهٔ) الزام | او الله | بخښونکے | مهربان دے | او

داسے نیکانو هیڅ الزام نشته ، او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے . او

لَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ مَآ

نهٔ په هغه خلقو چه | هر کله چه دوی راشي تاته | دَ پاره دَ دے چه ته سورلی ورکړے دوی ته | تو تا ووئیل | چه زهٔ نهٔ بیاموم هغه څه

په هغه چا هم څهٔ ګناه نشته چه تا له راشي چه (جهاد له) ورله سورلی ورکړے او ته ورته ووائے چه ما سره سورلی

اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۪ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ

چه زهٔ سواره کړم تاسو | په هغے باندِ | نو دوی واپس شول | او دَ دوی سترګے | بهیږی | له اوښکو نه

نشته چه تاسو پرے سواره کړم هغوی واپس شي او دَ سترګو نه ئے دَ غم اوښکے

حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿۹۲﴾ اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ

(له دے) غم نه | چه دوی نهٔ بیاموی | هغه څهٔ چه | دوی خرڅ کړی | بیشکه | الزام | (خو) په هغو کسانو دے

څاڅی حکه چه دَ هغوی سره دَ خرڅ دَ پاره مال نهٔ دی . (او الزام) صرف په هغو خلقو دے چه له تا

يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ اَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا

چه اجازت غواړی له تانه | او دوی | مالداردی | دوی راضی شول | په دے چه | دوی پاتے شي

نه (دَ وروستو پاتے کیدو) اجازت غواړی سره دَ دے چه هغوی مالداره دی ، دوی د روستو پاتے کیدونکو ښځو سره

مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۹۳﴾

دَ وروستو پاتے کیدونکو ښځو سره | او مهر لګولے دے | الله | دَ دوی په زړونو باندِ | پس دوی | نهٔ پوهیږی

پاتے کیدل خوښ کړل او الله تعالیٰ دَ دوی په زړونو باند مهر لګولے دے پس دوی (دَ جهاد په برکتونو) نهٔ پوهیږی

يَعْتَذِرُوْنَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ؕ قُلْ لَّا تَعْتَذِرُوْا

عذر به وکړی دوی | تاسو ته | هرکله چه واپس راشئ تاسو | دوی ته | ووایه | عذر مه کوئ

تاسو ته (رنګ رنګ) عذرونه پیش کوی، هرکله چه تاسو واپس ورشئ ورته ووایه چه بهانې مه کوئ

لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ؕ وَسَيَرَى اللّٰهُ

مونږ هیڅکله یقین نه کوو | په تاسو | مونږ ته ښودلی دی الله | ستاسو خبرونه (حالات) | او ګوری به | الله

مونږ ستاسو په خبره یقین نه کوو، الله تعالیٰ مونږ ته ستاسو حالات ښودلی دی، او بیا به هم الله تعالیٰ او

عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ستاسو عمل ته | او د دهٔ رسول | بیا | به واپس کړے شئ | د هغهٔ طرف ته چه پوهیږی په پټو | او په ښکاره

رسول ستاسو کارونه ووینی ، بیا به الله تعالیٰ ته واپس لاړ شئ چه پټ او ښکاره هرڅهٔ ورته معلوم دی

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ

پس هغه به وښائی تاسو ته | هغه څهٔ | چه تاسو به کول | ډیر زر به دوی قسمونه خوری | په الله | ستاسو په وړاندې

نو هغه به ورته وښائی چه کوم کوم کارونه تاسو کول ، چه تاسو واپس شئ نو دوی به درته په الله تعالیٰ قسمونه

اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ ؕ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ ؕ اِنَّهُمْ

هرکله چه راواپس شئ تاسو | د دوی طرف ته | چه تاسو مخ واړوئ | له دوی نه | پس تاسو مخ واړوئ | له دوی نه | بیشکه دوی

خوری ، د پاره د دے چه تاسو ترے نه واوړئ ، نو تاسو ترے نه مخ واړوئ (ځکه چه) دوی

رِجْسٌ ؗ وَّمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٩٥﴾

ناپاک (دی) | او د دوی ځائے | دوزخ دے | بدله (ده) | د هغه کارونو | چه دوی به کول .

پلید دی او د دوی ټیکاڼه دوزخ دے او دا د دوی د عملونو بدله ده .

يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ

دوی به قسمونه خوری | تاسو ته | چه تاسو راضی شئ | له دوی نه | پس که چرے تاسو راضی شوئ | له دوی نه | پس بیشکه الله

دوی تاسو ته ځکه قسمونه خوری چه تاسو ترے نه راضی شئ، نو الله تعالیٰ د داسے شرارتی خلقو نه

لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٩٦﴾ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّنِفَاقًا

به نهٔ راضی کیږی | د هغه خلقو نه | چه نافرمانه دی | دا کلی وال | ډیر سخت دی | په کفر | او نفاق کښے

هیچرے نهٔ راضی کیږی . دا کلی وال (منافقان) په کفر او نفاق کښے ډیر سخت دی

وَّاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوْا حُدُوْدَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ

او د دے زیات لائق دی | چه نهٔ دی پوهیږی دوی | په احکامو | چه نازل کړل | الله | په خپل رسول | او الله

او د نادانئ په وجه) د دے لائق دی چه الله تعالیٰ په خپل رسول باندې څهٔ نازل کړی دی د هغے حدودو نه واقف نهٔ وی

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ

پوهه | د حکمت خاوند دے | او ځنے کلی وال | هغه دی | چه خیال کوی | هغه څهٔ چه دوی خرڅ کوی

الله تعالیٰ په هر څهٔ پوهه او حکمت خاوند دے او په کلی والو کښے ځنے کسان داسے دی چه د الله تعالیٰ په لار کښے

مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ؕ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ؕ

تاوان | او انتظار کوی | په حق ستاسو کښې | (دَ زمانې) دَګردشونو | هم په دوی دې | ګردش | بد

خرڅ کول تاوان ګنړی او په تاسو بانډې دَ انقلاب راتلو انتظار کوی خو خراب وخت هم پخپله په دوی راتلونکې دے

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۹۸﴾ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ

او الله | اورېدونکے | پوهه دے | او ځنې کلی وال | هغه دی چه ایمان لری | په الله

او الله تعالیٰ هرڅه اوری په هرڅه پوهه دے . او ځنې کلی وال داسے هم دی چه په الله تعالیٰ او په

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ

او په ورځ | دَ آخرت | او ګنړی | هغه څه چه | دوی خرڅ کوی | نزدیکت | په نزد دَ الله

ورځ دَ آخرت ایمان لری ، او څه چه خرڅ کوی هغه دَ الله تعالیٰ په دربار کښې دَ نزدیکت او دَ پیغمبر دَ

وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ ؕ اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ ؕ سَيُدْخِلُهُمُ

او دَ رسول دَ دعاګانو (اخستلو ذریعه) | واورئ | بیشکه دا | نزدیکت دے | دوی دَپاره | زر به داخل کړی دوی

دَ دُعا اخستلو ذریعه ګنړی ، هو! بیشکه دا خرڅ کول دَ دوی دَ نزدیکت ذریعه ده، الله تعالیٰ به دے دېرزر

اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۹۹﴾ وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ ع ۲

الله | په خپل رحمت کښې | بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | او وړاندې وړاندې کوونکی | دَ ټولو نه وړومبی

دَ خپل رحمت دَ سیوری لاندې راولی ، بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے . او هغه مهاجر او انصار چه دَ

مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ ۙ رَّضِيَ

له مهاجرینو | او له انصارو نه | او هغه خلق چه | پیروی ئې کړے ده د دوی | په نیکئ کښې | راضی شو

ټولو نه وړومبے ئې ایمان ته سبقت کړے دے او څوک چه په اخلاص ورپسے روان شوی دی، دَ هغو

اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ

الله | له دوی نه | او دوی راضی شول | دَ هغهٔ نه | او تیار کړی ئې دی | دوی له | باغونه | چه بهیږی

ټولو نه الله تعالیٰ راضی شوے دے او هغوی دَ الله تعالیٰ نه راضی شوی دی او د اسے باغونه ئې ورله تیار کړی دی چه دَ هغې

تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۰۰﴾

دَ هغې لاندې | نهرونه | همیشه به وی | په هغې کښې | همیشه | هم دا ده | کامیابي | لویه

لاندې نهرونه بهیږی ، تل تر تله به پکښې وُسیږی ، دا ډېره لویه کامیابي ده .

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ ؕۛ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ ۛ

او ځنې له دوی نه | چه تاسو ګیر چاپیره دی | له کلی والو نه | منافقان دی | او ځنې له مدینې والو نه (هم)

او (اے مسلمانانو!) تاسو نه ګیر چاپیره په کلی والو کښې ډېر خلق منافقان دی او څهٔ په مدینې والو کښې دی

مَرَدُوْا عَلَى النِّفَاقِ ۫ لَا تَعْلَمُهُمْ ؕ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ؕ

چه ټینګ دی | په نفاق بانډې | نهٔ پیژنې تاسو دوی | هم مونږ | دوی پیژنو

چه په نفاق ټینګ ولاړ دی . ته خو دوی نهٔ پیژنې (خو) مونږ دوی ښهٔ پیژنو

سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠١﴾ وَاٰخَرُوْنَ

زر به مونږ عذاب ورکړو دوی ته | دوه ځله | بیا به راوګرځولے شی دوی | د لوئے عذاب طرف ته | او نور خلق دی

او ډیر زر به مونږ دوی ته دوه سزا ګانے ورکړو او بیا به په آخرت کښے لوئے عذاب ته وسپارلے شی ۔ او ځنے نور

اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَيِّئًا

چه هغوی اقرار وکړو | د خپلو ګناهونو | کومو چه ګډ وډ عملونه وکړل | (ځنے) نیک | او ځنے بد

کسان داسے دی چه خپله ګناه ئے منلے ده ، عملونه ئے ګډ وډ دی ځنے نیک او ځنے بد ۔

عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ

نزدے دی چه الله | توبه قبوله کړی | د دوی | بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | واخله

اُمید دے چه الله تعالیٰ به د دوی توبه قبوله کړی بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے ۔ (اے پیغمبره!)

مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا

د دوی د مالونو نه | صدقه | چه ته پاک کړے دوی | او صفا کړے دوی | په دے (صدقه)

د دوی د مالونو نه صدقه وصول کړه چه د دے په ذریعه ئے پاک او صفا کړے ، او

وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ

او دعا کوه | دوی ته | بیشکه ستا دُعا | تسکین دے | دوی د پاره | او الله | آوریدونکے

د دوی په حق کښے دعا کوه ، ستا دُعا د دوی د تسلئ سبب دے ، او الله تعالیٰ هرڅه آوری

عَلِيْمٌ ﴿١٠٣﴾ اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ

پوهه دے | آیا نه پوهیږی دوی | چه بیشکه هم الله | قبلوی | توبه | د خپلو بندګانو

په هرڅه پوهه دے ۔ آیا دوی ته معلومه نه ده چه هم الله تعالیٰ د خپلو بندګانو توبه قبلوی

وَيَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلِ

او اخلی | صدقے | او چه هم الله | توبه قبلوونکے | مهربان دے | او ووایه

او هم هغه صدقے قبلوی او دا چه هم الله تعالیٰ توبه قبلوی او مهربان دے او ورته ووایه

اعْمَلُوْا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ

عمل کوئ تاسو | بیا به ګوری | الله | ستاسو عمل | او رسول د هغه | او مؤمنان هم

چه تاسو (نیک) عملونه کوئ ، الله تعالیٰ او رسول او مومنان ستاسو طرز عمل ته ګوری ۔

وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

او زر به تاسو واپس کړے شئ | طرف د پوهیدونکی | د پټو | او ښکاره ته | پس هغه به تاسو ته وښائی

او هغه ذات ته به واپس کیږئ چه پټ او ښکند هرڅه ورته معلوم دی ، نو هغه به مو خبر کړی

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٥﴾ وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ

هغه څه چه تاسو به کول ۔ | او څه (خلق نور هم) دی | چه پاتے کړے شوی | د الله حکم پورے | یا به عذاب ورکړی دوی ته

چه تاسو څه څه کار ونه کول ۔ او ځنے نور خلق دی چه د هغوی معامله د الله تعالیٰ حکم ته پاتے ده یا به سزا ورکړی

وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

اويا به معاف كړي | دوى | او الله | پوهه | د حكمت خاوند دے | او هغه خلق | كوم چه جوړ كړو

اويا به ئے توبه قبوله كړى او الله تعالىٰ په هر څه پوهه د حكمت خاوند دے۔ او هغه نور خلق دى چه يو جومات

مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ

يو جومات | د ضرر وركولو | او د كفر كولو | او اختلاف پيدا كولو د پاره | د مؤمنانو په مينځ كښے

ئے د ضرر رسولو په غرض او د كفر د پاره او د مسلمانو ترمينځه د جدائۍ راوستو په نيت جوړ كړے دے

وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِن قَبْلُ ۚ وَلَيَحْلِفُنَّ

او د مورچل جوړولو | هغه چا د پاره | چه جنګ ئے كړے دے د الله | او د هغه د رسول سره | وړاندې له دے نه | او دوى به ضرور قسمونه خوري

او د هغه چا د استوګنے په خاطر چه د پخوا راسے د الله او د رسول مخالفت كوى، او دوى به درته قسمونه

إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ ۖ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾

چه نۀ دے اراده كړے مونږ | (څۀ نور) سيوا د ښيګړے نه | او الله | ګواهي وركوى | چه يقيناً دوى | دروغژن دى۔

خوري چه زمونږ غرض د ښيګړے نه بغير نور هيڅ نشته او الله تعالىٰ ګواه دے چه دوئ دروغ وائى۔

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا ۚ لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ

ته مه ودريږه | په هغے كښے | هيڅ كله | خامخا هغه جومات | چه بنياد ئے ايښودے شوے دے | په پرهيزګارۍ باندې

ته په دغه جومات كښے هيچرے (مونځ ته) مه ودريږه، البته د كوم جومات بنياد چه د ړومبۍ ورځے نه په تقوىٰ

مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِ ۚ فِيهِ رِجَالٌ

د ړومبۍ ورځے نه | هغه زيات حق لري | چه ودريږے ته | په هغے كښے | په هغے كښے داسے خلق دى

ايښودے شوے دے، هغه د دے قابل دے چه ته پكښے (مونځ ته) ودريږے، په هغے كښے داسے خلق دى

يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُوا ۚ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ

چه خوښوى | چه دوى پاك شي | او الله | دوست لري | پاك او سپيڅلو نكي | پس آيا هغه كس چه بنياد ئے كيښود

چه پاكه استوګنه خوښوى، او پاك او سپيڅلو نكي خلق د الله تعالىٰ خوښ وى، آيا چا چه د خپل عمارت

بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَم مَّنْ أَسَّسَ

د خپلے آبادۍ | په ويره | د الله نه | او په رضامندۍ (د هغه) | ډير ښۀ دے | يا | هغه كس چه | بنياد ئے كيښود

بنياد د الله تعالىٰ نه په ويره او د هغۀ د رضامندۍ په خاطر ايښے دے هغه بهتر دے او كۀ هغه څوك چه د

بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ۗ

د خپلے آبادۍ | په غاړه | د يوے كندے | غورزيدونكے | پس وغورزيده | په ده سره | په اور كښے | د دوزخ

خپل عمارت بنياد ئے د يو زوړند غورزيدونكي كمر په سر ايښے دے او هغه عمارت د غه كس خپل ځان سره د دوزخ

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي

او الله | لاره نۀ ښائى | قوم | د ظالمانو ته | هميشه به وى | آبادۍ د دوى | كومے چه

په اور كښے وغورزولو او الله تعالىٰ ظالمانو ته هدايت نۀ كوى۔ كوم عمارت چه دوى جوړ كړے دے دا به تل

بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاللّٰهُ

دوی جوړه کړے دے | شک غورزونکی | دَ دوی په زړونو کښے | مګر داچه | ټکړے ټکړے شی | زړونه دَ دوی | او الله

عمر دَ دوی په زړونو کښے دَ شک زړے وی ، ترهغے چه دَ دوی زړونه (دَ جومات په غورزولو) ټوټے ټوټے شی۔ او

عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ ع

پوهه | دَ حکمت خاوند دے | بیشکه الله | اخستلی دی | دَ مؤمنانو نه | دَ دوی ځانونه | او دَ دوی مالونه

الله تعالیٰ ښهٔ پوهه دانا دے۔ بیشکه الله تعالیٰ دَ مؤمنانو ځانونه او دَ دوی مال دولت په دے بدله کښے په بیعه اخستی

بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَيُقْتَلُوْنَ ۫

ځکه چه دوی له | جنّت (دے) | دوی جنګ کوی | دَ الله په لاره کښے | پس دوی وژنی | او دوی وژلے شی

دی چه دوی ته به جنت ملاوېږی ، دوی دَ الله په لاره کښے جنګ کوی ، پس دوی (دښمنان) وژنی او وژلے کیږی

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ ؕ وَمَنْ اَوْفٰى

وعده ده | دَ هغهٔ په ذمه | رښتینے | په تورات | او انجیل | او قرآن کښے | او څوک دے | زیات پوره کوونکے

دَ الله تعالیٰ دا وعده دَ تورات ، انجیل او دَ قران په رُو سره رښتینے ده ، او دَ الله تعالیٰ نه زیات

بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ؕ وَ

خپله وعده | دَ الله نه | پس خوشحاله اوسئی | په خپله هغه سودا | کومه چه تاسو وکړه (الله سره) | او

دَ خپل قول پوره کوونکے نور څوک کیدے شی ، پس تاسو نه په خپله دے سودا چه تاسو الله تعالیٰ سره کړے ده خوشخبری دی

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١١١﴾ اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّآئِحُوْنَ

هم دا ده | کامیابی | لویه | دوی توبه کوونکی | عبادت کوونکی | حمد وثناء کوونکی | روژه نیوونکی

او دا ډیره لویه کامیابی ده - داخلق توبه ویستونکی ، عبادت کوونکی ، حمد وثنا کوونکی روژه نیوونکی

الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

رکوع کوونکی | سجده کوونکی | حکم کوونکی | دَ نیک کار | او منع کوونکی | دَ بد کار نه

رکوع کوونکی ، سجده کوونکی ، خلقو ته دَ نیکئ حکم کوونکی ، او دَ بدو کارونو نه منع کوونکی

وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ

او حفاظت کوونکی | دَ الله دَ حدودو | او زیرے ورکړه | مسلمانانو ته | روا نهٔ دی | پیغمبر له

او دَ الله تعالیٰ دَ (قائم شوو) حدودو حفاظت کوونکی دی او (داسے) مؤمنانو ته زیرے ورکړه۔ پیغمبر او مؤمنانو

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْٓا

او هغو خلقو له | چه ایمانونه راوړی دی | چه دوی بخښنه وغواړی | مشرکانو دَ پاره | او اګر چه | دوی وی

سره دا نهٔ ښائی چه دَ مشرکانو په حقله بخښنه غواړی اګرکه نزدے خپلوان

اُولِيْ قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿١١٣﴾

خپلوان | پس له دے نه چه | ښکاره شوه | دوی ته | چه دوی | دوزخیان دی

وی ، دَ دے نه پس چه دا ورته ښکاره شوه چه دوزخیان دی

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَا

او نهٔ وه | بخښنه غوښتل | دَ ابراهیم | دَ خپل پلار دَ پاره | مګر | په سبب دَ هغه وعدے | چه کړے ئے وه

او دَ ابراهیم علیه السلام دَ خپل پلار دَ پاره دُعا غوښتل صرف دَ یو وعدے په وجه وو چه ابراهیم علیه السلام ده سره

اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ

دَ ده سره | پس هر کله چه ښکاره شوه | ده ته | چه دے دښمن دے | دَ الله | نو بیزار شو له ده نه | بیشکه

کړے وه ، بیا هر کله چه ده ته معلومه شوه چه هغه دَ الله تعالیٰ دُښمن دے نو ترے نه ویزاره شو ، واقعی

اِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًۢا بَعْدَ

ابراهیم | ډیر نرم دله | بردبار وو | او نهٔ دے | الله (دا سے) | چه بے لارے کړی | یو قوم | پس له دے نه

ابراهیم علیه السلام ډیر نرم مزاجه او بردبار وو . او الله تعالیٰ یو قوم نهٔ بے لارے کوی پس له دے نه چه دوی ته

اِذْ هَدٰىهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

چه لار ئے ښودلے وی دوی ته | ترڅو چه | واضح کړی | په دوی | هغه څهٔ چه دوی له هغے نه ځان ژغوری | بیشکه الله

هدایت شوے وی ترڅو چه دوی ته هغه څیزونه صفا صفا وښائی دَ کومونه چه دوی له بچ کیدل پکار دی بیشکه الله

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

په هر څیز باندِ | پوهیږی | بیشکه الله دَ پاره ده | بادشاهی | دَ آسمانونو | او دَ زمکے

په هر څهٔ باندِ پوهه دے . بیشکه دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهی صرف دَ الله تعالیٰ ده هغه

يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١١٦﴾

هغه ژوندے کوی | او مړهٔ کوی | او نشته دے تاسو له | بے له خدائے نه | څوک دوست | او نهٔ څوک مددګار

ژوندی کوی او مرګ راولی ، او بے دَ الله تعالیٰ نه ستاسو بل هیڅوک دوست یا مددګار نشته .

لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ

البته متوجه شو | الله | په خپل نبی | او په مهاجرینو | او په انصارو | کوم چه

بیشکه الله تعالیٰ دَ خپل پیغمبر او دَ هغه مهاجرینو او انصارو په حال توجه وکړه چه په

اتَّبَعُوْهُ فِيْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبُ

پیروی وکړه دَ ده | په وخت | دَ تنګی سختئ کښے | پس له دے نه | نزدے وه چه واوړی | زړونه

داسے تنګسیا کښے ئے دَ پیغمبر سره ملګرتیا وکړه ، پس له دے نه چه دَ څنو خلقو زړونه رغړیدلی

فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّهٗ بِهِمْ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٧﴾

دَ یو ډلے | له دوی نه | بیا هغه متوجه شو | په هغوی | بیشکه دے | په دوی | ډیر مهربان | نهایت رحم کونکے دے

وو ، هغه په دوی مهربانه شو ، بیشکه الله تعالیٰ په دوی ډیر مهربان رحم کونکے دے

وَّعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ

او په هغه دریو کسانو | دَ کومو فیصله چه ملتوی شوے وه | ترڅو چه | هر کله تنګه شوه | په دوی | زمکه

او په هغه دریو کسانو هم هغهٔ مهربانی وکړه دَ کومو معامله چه ملتوی کړے شوے وه . ترڅو چه زمکه پرے سره دَ فراخئ

بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَ ظَنُّوْٓا

سره د ارت والی د هغې | او تنګ شول | په دوی | ځانونه د دوی | او دوی ګمان وکړو

نه تنګه شوه ، او خپل ژوندون ورباندې بار شو ، او په دې پوهه شول چه د

اَنْ لَّا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّآ اِلَيْهِ ۭ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوْبُوْا ۭ

چه نشته دې پناه | د الله نه | مګر صرف هم د ده سره | بیا د ځ مهربانی وکړه | په دوی باندې | چه دوی توبه وکړی

الله تعالیٰ د قهر نه بل هیڅ ځائے کښې پناه نشته بې د هغۀ نه، نو الله تعالیٰ پرې مهربانه شو چه دوی آینده هم

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ؑ﴿١١٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

بیشکه هم الله | توبه قبلوونکے | مهربان دے | اے د ایمان خاوندانو! | دوېرېږئ د الله نه

توبې وباسی بیشکه الله تعالیٰ توبه قبلوونکے مهربان دے ۔ اے مؤمنانو ! د الله تعالیٰ نه ویره کوئ

وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ

او شئ | . سره | د رښتیا ویونکو | (جائز) نه وه | مدینے والو له | او هغه چا له

او د رښتینو خلقو سره ملګری وُسیږئ ۔ د مدینے خلقو له او د ګېر چاپېره کلی والو

حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ اللّٰهِ وَ

چه چاپېره د دوی وو | له کلی والو نه | چه دوی وروستو پاتے شي | د رسول الله نه | او

له دا مناسب نهٔ وو ، چه د الله تعالیٰ د رسول نه دِ وروستو پاتے شي او

لَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ

نهٔ د اچه زیات خوږ وګڼړی | خپل ځانونه | د دهٔ د ځان نه | دا ځکه چه | نهٔ رسیږی دوی ته

خپل ځان دِ ورته د پېغمبر نه خوږ ښکاره شي ، دا ځکه چه دوی ته هرکله د الله تعالیٰ

ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخْمَصَةٌ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔوْنَ

تنده | او نهٔ ستوماني | او نهٔ لوږه | د الله په لاره کښې | او نهٔ دوی پائمال کوی

په لاره کښې لږه ډېره تنده یا ستوماني او لوږه وُرسیږی ، یا په داسے لاره

مَوْطِئًا يَّغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ

څهٔ ځائے | چه ناراض کوی | کافران | او نهٔ دوی حاصلوی | د دُښمن نه | څهٔ کامیابی | مګر لیکلے شی

لاړه شي چه کافران پرے خفه کیږی ، یا د دښمن نه بدل واخلی ، نو په دے هم

لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ

دوی د پاره | د هغې په بدل کښې | عمل | نیک | بیشکه الله | نهٔ ضائع کوی | اجر

بو کار باندې د دوئ یوه نیکی لیکلے شي ، واقعی الله تعالیٰ د نیکانو اجر نهٔ ضائع

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢٠﴾ لا وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً وَّلَا يَقْطَعُوْنَ

د نیکو کارو | او دوی نهٔ خرڅ کوی | (څهٔ) خرڅ | وړوکے | او نهٔ لوئے | او دوی نهٔ قطع کوی

کوی ۔ او داسے نهٔ کیږی چه دوی دِ یو خرڅ وکړی لږ یا ډېر او یا دِ د یو میدان

وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ

(څه) وادی | مګر لیکلے شی | دوی دَ پاره | دَ پاره دَ دے چه جزا ورکړی دوی ته | الله | ډیره ښه

نه تیریږی او هغه دِ ونه لیکلے شی ، دا ځکه چه الله تعالیٰ دوی له دَ نیکو کارونو ډیره ښه

مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَآفَّةً

دَ هغه څه چه دوی یه کول | او نه دی مناسب | مؤمنانو له | چه وځی | ټول

بدله ورکړه . او داخبره مناسبه نه ده چه ټول مومنان دِ وځی

فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ

پس ولے ونه وتل | له هرے فرقے | دَ دوی نه | څه خلق | چه پوهه حاصله کړی | په دین کښے

او داسے دِ ولے نه وی چه دَ هرے بوے ډلے نه څوکسان راوځی چه دوی په دین کښے پوهه حاصله کړی

وَلِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْٓا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ ع ١٥

او چه وویروی | خپل قوم | هرکله چه واپس ورشی | دَ دوی طرفته | چه دوی | وویریږی

او کله چه خپل قوم ته واپس ورشی نو چه دوی (دَ الله تعالیٰ دَ نافرمانئ نه) وویروی چه هغوی دَ بدو کارونو نه بچ شی

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَاتِلُوا الَّذِيْنَ يَلُوْنَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوْا

اے دَ ایمان خاوندانو ! | جنګ کوئ دَ هغو خلقو سره | چه نزدے دی تاسو ته | له کافرانو نه | او بیا دِ مومی دوی

اے مؤمنانو ! هغه کافران چه ستاسو خواؤشا دی هغوی سره جنګ کوئ او (داسے وجنګیږئ) چه

فِيْكُمْ غِلْظَةً ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ الربع

په تاسو کښے | سختی | او پوهه شئ | چه الله | دَ پرهیزګارو سره دے | او هرکله چه نازلولے شی

دوی په تاسو کښے سختی بیا مومی او پوهه شئ چه الله تعالیٰ دَ پرهیزګارو ملګرے دے او هرکله چه یو سورت

سُوْرَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖٓ

یو سورت | نو ځنے له دوی نه | هغه څوک دی | چه وائی | په تاسو کښے دَ چا | زیات کړو | دے (سورت)

نازل کړے شی نو په دوی کښے ځنے (منافقان) وائی چه دِ دے سورت په تاسو کښے دَ چا ایمان

اِيْمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّهُمْ

ایمان | پس کومو خلقو چه | ایمان راوړے دے | پس هغے زیات کړو دَ دوی | ایمان | او دوی

زیات کړو . پس کومو خلقو چه ایمان راوړے دے هغے دَ دوی ایمان له ترقی ورکړے ده او دوی

يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿١٢٤﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ

خوشحالیږی . | او هغه خلق چه | په زړونو دَ دوی کښے | مرض (دے) | پس زیاته کړه هغے دوی له

خوشحالیږی . او هغه خلق دَ کومو په زړونو کښے چه (دَ نفاق) مرض دے هغے سورت دَ دوی دَ

رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٢٥﴾ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ

پلیتئ | دَ پاسه پلیتی | او مړهٔ شول دوی | او دوی وو کافران | آیا دوی نه ګوری | چه دوی

منافقت په ګندګئ کښے نور زیاتے وکړی او دوی هم دَ کفر په حالت کښے مړهٔ شول . آیا دوی دے ته نه ګوری چه دوی

يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ

ازمېښت کښے غورزولے شي | په هر کال کښے | يو ځل | يا | دوه ځله | بيا | دوی توبه نۀ کوی

هر کال يو ځل يا دوه ځله په يو آفت کښے غورزولے شي ، خو بيا هم توبے نه وباسي

وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ

او نۀ دوی | نصيحت اخلي | او هر کله چه | نازلولے شي | يو سورت | (نو) وګوري | ځنے له دوی نه

او نۀ ترے نه عبرت اخلي ، او هر کله چه يو توے سورت را نازل شي ، نو دوی يو بل ته

اِلٰى بَعْضٍ ؕ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوْا ؕ صَرَفَ اللّٰهُ

ځنو ته | چه آيا ګوری تاسو ته | څوک سړے ؟ | بيا | دوی واپس شي | واړول | الله

ګوري ، چه آيا تاسو ته څوک (مسلمان) خو ګوري نه ؟ بيا دوی (رغلي غونډي) وځي ، الله تعالیٰ د دوی زړونه

قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿۱۲۷﴾ لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ

زړونه د دوی | ځکه چه دوی | (داسے) خلق دی | چه پوهه نۀ لري | راغلے دے تاسو ته | يو پيغمبر

(د ايمان نه) واړول ولے چه دوی داسے خلق دی چه نۀ پوهيږی ۔ (اے خلقو!) تاسو ته هم له تاسو نه يو رسول

مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ

له تاسو نه | ګران دے | په هغه | ستاسو تکليف | حد نه زيات خواهشمند دے ستاسو | په مومنانو

راغلے دے ، ستاسو تاوان په هغه بد لګی ، ستاسو د ښيګړے ډير خواهشمند دے ، د مؤمنانو په

رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۖ لَآ اِلٰهَ

زيات مهربان | رحم کوونکے دے | بيا (هم) که چرے | دوی مخ واړوی | نو ووايه | کافی دے ماله الله | نشته څوک معبود

حقله ډير زړه سواندے او مهربان دے ۔ نو که اوس هم دوی مخ ګرځوی نو ته ووايه چه ماله يواځے الله بس دے ، بے د هغۀ نه

اِلَّا هُوَ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۱۲۹﴾

بے له هغۀ نه | هم په هغۀ | ما توکل وکړو | او هم هغه دے | مالک | د عرش | لوئے

بل معبود نشته ، په هغۀ م توکل دے او هغه د لوئے عرش مالک دے ۔

سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعُ اٰيَاتٍ وَّاَحَدَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورة يونس مکی دے او په دے کښے | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | يو سل نهه آيتونه او يوولس رکوع ګانې

شروع کوم د الله په نوم سره چه لوئے مهربان د ډير زيات رحم خاوند دے

الٓرٰ قف تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿۱﴾ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

الٓرٰ | دا آيتونه دی | د کتاب | خاوند د حکمت | آيا خلقو ته وشو | تعجب

الف ۔ لام ۔ را دا د داسے کتاب آيتونه دی چه په حکمت پوره دے ۔ آيا دے خلقو ته دا خبره عجيبه ښکاره

اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَ

(د دے خبرے) چه مونږ حکم وليږلو | يو سړی ته | له دوی نه | چه | ووېروه | خلق | او

شوه چه مونږ په دوی کښے يو سړی (نبی عليه السلام) ته دا وحی راوليږله چه خلق (د الله د نيولو نه) وېروه ، او

المنزل الثالث ۳ ع ۵/۷